

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΝΕΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ - ΣΗΜΑΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ – ΜΕΣΙΤΕΣ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ – ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Είναι πρόδηλο ότι η δημιουργία ενός περιβάλλοντος, φιλικού στο επιχειρείν και τις νέες και υγιείς επενδύσεις, αποτελεί όρο και προϋπόθεση για την επιβίωση της ελληνικής επιχειρηματικότητας και κατ' επέκταση για την επιβίωση της ελληνικής οικονομίας. Αποτελεί στην ουσία το θεμέλιο λίθο πάνω στον οποίο διαμορφώνεται πάνω σε πιο στέρεες και υγιείς βάσεις ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης. Ένα μοντέλο ανάπτυξης που θα έχει ως βασικά του χαρακτηριστικά την ανταγωνιστικότητα, την εξωστρέφεια, την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, την επανεκκίνηση της παραγωγικής δραστηριότητας και την καινοτομία.

Από το νέο επενδυτικό νόμο που δίνει ευκαιρίες στις επιχειρήσεις με το νέο πλαίσιο για τις ιδιωτικές επενδύσεις, έως και τη σύσταση της ΕΤΕΑΝ Α.Ε., οι δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, έχουν ως άμεσο στόχο το σεβασμό του επενδυτή και την εγγύηση διαφάνειας σε όλα τα στάδια υποβολής και αξιολόγησης των επενδυτικών σχεδίων. Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις είχαν ως αποτέλεσμα η χώρα μας να παρουσιάσει για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια μια σαφή βελτίωση στους παγκόσμιους δείκτες που μετρούν το επιχειρηματικό περιβάλλον, όπως αναφέρει τόσο η ετήσια έκθεση του ΟΟΣΑ, όσο και η έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Ωστόσο, για την ουσιαστική πάταξη και οριστική εξάλειψη της γραφειοκρατίας που εξέθρεψε για δεκαετίες το πελατειακό κράτος, σε όλο το φάσμα της δημόσιας διοίκησης, απαιτούνται ακόμα πιο γενναία και αποφασιστικά βήματα, αλλά κυρίως συντονισμός και συνεργασία ολόκληρης της δημόσιας διοίκησης, ώστε να διασφαλιστεί και η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεών μας.

Ένα τέτοιο βήμα, μια τέτοια μεγάλη τομή, είναι η πρωτοβουλία για «Μια Ελλάδα Φιλική στις Επιχειρήσεις». Ένας φιλόδοξος σχεδιασμός, ο οποίος έγινε από το ΥΠΑΑΝ σε συνεργασία πάντα με κάθε έναν από τους πολιτικούς προϊσταμένους των δώδεκα κατά περίπτωση συναρμοδίων Υπουργείων.

Το Σχέδιο Δράσης θα υλοποιηθεί εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος, 2011-2012, αποδεικνύοντας ότι η Ελλάδα ήδη χαράζει και σκοπεύει να ακολουθήσει τα

επόμενα χρόνια ένα δρόμο μεταρρυθμίσεων προς όφελος ενός βιώσιμου και σταθερού επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Η μνημονιακή υποχρέωση καταγραφής των σημαντικότερων εμποδίων στην επιχειρηματική δραστηριότητα έδωσε την ευκαιρία πρώτα να εντοπιστούν και κατόπιν να σχεδιαστεί η άρση των πλέον σημαντικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα. Αυτό επιτεύχθηκε μετά την επαφή με όλους τους συλλογικούς φορείς επιχειρηματικότητας της χώρας, τη διοργάνωση ανοιχτών ημερίδων για επιχειρηματίες, στις οποίες καταγράφηκαν εξαντλητικά τα ζητήματα που τους απασχολούν και τη σχετική έκθεση που συνέταξε το IOBE με βάση το υλικό που συγκεντρώθηκε. Επίσης, σημαντικό παράγοντα αποτέλεσε το γεγονός ότι εκπρόσωποι από όλα τα συναρμόδια υπουργεία δεσμεύτηκαν για την υλοποίηση συγκεκριμένων δράσεων μέσα σε ρεαλιστικό και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα.

Είναι προφανές ότι η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην Ελλάδα αποτελεί μια συνεχή διαδικασία με πληθώρα μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων, οι οποίες μέλλει να επέλθουν, τόσο σε θεσμικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο πρακτικών διατάξεων πολιτικής.

Ο στόχος είναι να καλυφθεί, μέσα από μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης, το πλήρες φάσμα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (στον πλήρη κύκλο ζωής των επιχειρήσεων), από την σύσταση μιας επιχείρησης, έως το κλείσιμό της ή την εκκαθάριση των περιουσιακών της στοιχείων.

Το Σχέδιο Δράσης περιλαμβάνει 79 δράσεις πολιτικής για την άρση των πλέον σημαντικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, και βρίσκεται ήδη σε φάση υλοποίησης από το 3^ο τρίμηνο του 2011 έως και το τέλος του 2012.

Αναλυτικά οι τομείς στους οποίους θα υπάρξουν παρεμβάσεις είναι οι εξής:

- Σύσταση επιχείρησης
- Εγκατάσταση επιχείρησης
- Εργασιακά – Ασφαλιστικά θέματα
- Μεταφορές
 - α. Εγχώριες μεταφορές
 - β. Διασυνοριακές μεταφορές (εισαγωγές)
 - γ. Διασυνοριακές μεταφορές (εξαγωγές)
- Προβλήματα στη λειτουργία των αγορών
- Συναλλαγές με το δημόσιο / ανάληψη κρατικών προμηθειών
- Φορολογία

- ΕΣΠΑ 2007-2013
- Έρευνα / Καινοτομία
- Λύση / Εκκαθάριση επιχείρησης

Το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει σειρά διατάξεων για τη βελτίωση της επιχειρηματικότητας. Σκοπός του είναι η ενσωμάτωση των οριζοντίων προβλέψεων του Σχεδίου Δράσης σε ένα ενιαίο νομοθετικό κείμενο και η περαιτέρω διεύρυνση τομέων στους οποίους μπορεί να υπάρξει νομοθετική παρέμβαση για τη διευκόλυνση του επιχειρείν, η οποία περιλαμβάνει μεταξύ άλλων 12 βασικές δράσεις.

Η πλέον ριζοσπαστική και ρηξικέλευθη ρύθμιση είναι η θεσμοθέτηση ενός νέου εταιρικού τύπου, της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας, που ανατρέπει τα έως τώρα δεδομένα στην επιχειρηματική δράση, η οποία έχει εμπορικό σκοπό και ελάχιστο κεφάλαιο ενός (1) ευρώ και της οποίας η σύσταση θα είναι πιο ευέλικτη και σύγχρονη από αυτήν της ανώνυμης εταιρείας, ενώ θα μπορεί να συσταθεί και ως μονοπρόσωπη.

Το επιχειρηματικό περιβάλλον της Ελλάδας πρέπει να αλλάξει για να προσελκύσει επενδυτές και να προάγει την επιχειρηματικότητα. Οι προτεινόμενες διατάξεις, μαζί με πολλές άλλες που βρίσκονται σε διαδικασία τελικής επεξεργασίας, έρχονται να συμβάλλουν καθοριστικά στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος φιλικότερου προς τις επιχειρήσεις, που θα διευκολύνει την ανάληψη επιχειρηματικών κινδύνων και την επένδυση σε δημιουργία και σε ανάπτυξη επιχειρήσεων. Το ΥΠΑΑΝ θα αναλάβει το συντονισμό, αλλά και το κύριο βάρος της υλοποίησης στην πράξη όλων των παρακάτω διατάξεων.

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του προτεινόμενου νόμου επιδιώκεται η απλοποίηση της διαδικασίας της αδειοδότησης των επιχειρήσεων με τη θέσπιση οριζόντιων ρυθμίσεων που ισχύουν κατά τη διαδικασία της αδειοδότησης των επιχειρήσεων που διασφαλίζουν τη διαφάνεια και την επιτάχυνση των διαδικασιών.

Οι διατάξεις περί οριζοντίων ρυθμίσεων εφαρμόζονται στη διαδικασία αδειοδοτήσεων όλων των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (Μεταποίηση, ΑΠΕ, Τουρισμός, Ορυκτός Πλούτος κλπ). Πιο συγκεκριμένα:

1) Όλες οι αδειοδοτικές αρχές υποχρεούνται να αναρτούν στο διαδικτυακό τους τόπο όλες τις άδειες, αποφάσεις, εγκρίσεις κλπ. αναφορικά με την αδειοδοτική διαδικασία. Οι αδειοδοτικές αρχές διασυνδέονται μεταξύ τους μέσω ενιαίου πληροφοριακού συστήματος. Οι αιτήσεις για αδειοδότηση υποβάλλονται ηλεκτρονικά και διακινούνται ομοίως ηλεκτρονικά ανάμεσα στις συναρμόδιες υπηρεσίες.

2) Προς αποφυγή άσκοπων καθυστερήσεων, σε περιπτώσεις τροποποίησης της άδειας λόγω κάποιας μεταβολής της επιχείρησης (αλλαγή επωνυμίας, μεταβίβαση κλπ.), προσκομίζονται μόνο τα δικαιολογητικά, τα οποία αφορούν τη μεταβολή και όχι εκ νέου όλα τα ήδη προσκομισθέντα για την αρχική άδεια δικαιολογητικά.

3) Η βάση δεδομένων του ΓΕΜΗ συνδέεται με τις βάσεις δεδομένων των Αδειοδοτικών Αρχών. Κατ' αυτόν τον τρόπο καταργούνται οι διπλές βάσεις δεδομένων και η πολλαπλή αναζήτηση των ίδιων δικαιολογητικών από τον ενδιαφερόμενο.

4) Οι αδειοδοτούσες αρχές υποχρεούνται να αναρτήσουν στο δικτυακό τους τόπο τον κατάλογο των δικαιολογητικών που απαιτούνται για την έκδοση των αδειών της αρμοδιότητας τους, καθώς και να περιγράψουν λεπτομερώς τη διαδικασία απονομής αυτών. Απαγορεύεται από την αδειοδοτούσα αρχή να ζητάει επιπλέον δικαιολογητικά από αυτά που περιλαμβάνονται στον αναρτημένο από αυτήν κατάλογο στο διαδίκτυο. Οι υπάλληλοι που πράττουν τα αντίθετα διώκονται πειθαρχικά.

5) Καλούνται όλα τα Υπουργεία να επανεξετάσουν το καθεστώς απονομής αδειών της αρμοδιότητας τους με σκοπό τη σημαντική μείωση, αφενός των απαιτούμενων αδειών και αφετέρου των επιμέρους δικαιολογητικών που απαιτούνται για την έκδοση τους. Τα σχετικά πορίσματα αποστέλλονται στο ΥΠΑΑΝ, το οποίο περαιτέρω οφείλει εντός προθεσμίας να προβεί σε κωδικοποίηση του νομοθετικού καθεστώτος που διέπει τις αδειοδοτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Ο ν.3894/2010 «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης στρατηγικών επενδύσεων» (ΦΕΚ Α' 204) εισήγαγε για πρώτη φορά ένα ειδικό, ευέλικτο, διαφανές και αντικειμενικό πλαίσιο κανόνων, διαδικασιών και διοικητικών δομών για την υλοποίηση μεγάλων δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, σε σύμπνοια με τις περιβαλλοντικές αρχές.

Σήμερα, ένα έτος μετά την ενεργοποίησή του, το πλαίσιο αυτό κανόνων, που ήδη αποτελεί εργαλείο για τη στήριξη της εθνικής οικονομίας, τη δημιουργία ενός νέου εθνικού μοντέλου ανάπτυξης, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και τη δημιουργία δομικών προϋποθέσεων στήριξης και αύξησης της απασχόλησης, είναι ώριμο να επεκταθεί, βελτιστοποιώντας τη λειτουργία του και απαντώντας ταυτόχρονα στην ανάγκη προσαρμογής της αναπτυξιακής νομοθεσίας στις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες, όπως έχουν πλέον διαμορφωθεί.

Οι προτεινόμενες αλλαγές στο νόμο γίνονται με δύο στόχους :

- A. Να καταστεί πιο αποτελεσματικός στην λειτουργία του,
- B. Να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής, ώστε να δοθεί ώθηση στις μεγάλες και αναγκαίες επενδύσεις.

Οι σημαντικότερες αλλαγές που εισάγονται, μεταξύ άλλων στον ν. 3894/2010, είναι οι εξής:

1. Μειώνονται τα ποσοτικά όρια των προϋποθέσεων υπαγωγής Στρατηγικών Επενδύσεων και επιδιώκεται η πλήρης αντικειμενικοποίησή τους. Ταυτόχρονα, προστίθενται ευνοϊκότερες διατάξεις για τις βιομηχανικές επενδύσεις.

Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις επαναπροσδιορίζεται η έννοια της στρατηγικής επένδυσης, διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής του ν.3894/2010, ενώ επιδιώκεται η πλήρης αντικειμενικοποίηση των προϋποθέσεων ένταξης.

α) Ειδικότερα, αναπροσαρμόζονται τα όρια του συνολικού κόστους των επενδύσεων που ορίζονται ως στρατηγικές, και διαμορφώνονται πλέον αντί για 200.000.000 ευρώ σε 120.000.000 ευρώ, ή σε 40.000.000 ευρώ με τη παράλληλη δημιουργία τουλάχιστον 120 θέσεων εργασίας (αντί για 75.000.000 ευρώ και 200 θέσεων εργασίας), ενώ ορίζεται εφεξής ως στρατηγική η επένδυση που δημιουργεί άνω των 150 νέων θέσεων εργασίας (αντί των 250 που προβλέπονται σήμερα).

β) Επιπλέον, εισάγεται ειδική κατηγορία στρατηγικής επένδυσης, στον τομέα της βιομηχανίας, εντός ήδη οργανωμένων υποδοχέων. Στην περίπτωση αυτή, το συνολικό κόστος της επένδυσης πρέπει να είναι άνω των 15.000.000 ευρώ, ποσό που προσιδιάζει στα πραγματικά μεγέθη του κλάδου της βιομηχανίας και απηχεί

την κεντρική πολιτική επιλογή για την ενίσχυση της κατασκευής σύγχρονων βιομηχανικών και παραγωγικών υποδομών στη χώρα, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν στη δημιουργία αυτόνομης ανάπτυξης.

γ) Θεσπίζεται νέο κριτήριο υπαγωγής για τις επενδύσεις άνω των 3.000.000 ευρώ, οι οποίες προωθούνται μέσω του χρηματοδοτικού προγράμματος Jessica, εργαλείο χρηματοδότησης επενδυτικών έργων προωθούμενο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που στοχεύει στην υλοποίηση, μέσα από αστικές παρεμβάσεις, αναβάθμισης της ποιότητας ζωής των κατοίκων στις πόλεις. Ο εγγενής περιορισμός του χρηματοδοτικού μηχανισμού JESSICA, είναι ότι το σύνολο των Διαρθρωτικών πόρων, που έχουν δεσμευθεί για την αξιοποίηση του εργαλείου αυτού, οφείλει να απορροφηθεί μέχρι το τέλος του 2015, ενώ σε διαφορετική περίπτωση υπάρχει σοβαρός κίνδυνος απώλειάς τους.

2. Παρέχεται η δυνατότητα στην Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε) να εντάξει στις διαδικασίες στρατηγικών επενδύσεων τελικές επενδυτικές προτάσεις ελάχιστων προδιαγραφών. Οι Δημόσιες Στρατηγικές Επενδύσεις μπορούν, υπό προϋποθέσεις, να αποτελέσουν σημαντικό όχημα ανάπτυξης και ανάδειξης των επενδυτικών δυνατοτήτων της Ελλάδας σε πλήρη μάλιστα αντιδιαστολή με λογικές «εκποίησης». Μέχρι σήμερα δεν έχουν υποβληθεί στη Δ.Ε.Σ.Ε ολοκληρωμένες προτάσεις για Δ.Σ.Ε, γεγονός το οποίο οφείλεται κυρίως στην αδυναμία των φορέων του δημοσίου τομέα (λόγω π.χ. συντρεχουσών αρμοδιοτήτων, έλλειψης τεχνογνωσίας κ.α.) να προχωρήσουν στην διάρθρωση και προετοιμασία ολοκληρωμένων επενδυτικών σχεδίων, τα οποία όχι μόνο θα πληρούν τα κριτήρια υπαγωγής, αλλά θα είναι και σε θέση να κινητοποιήσουν το διεθνές επενδυτικό ενδιαφέρον.

3. Για την καλύτερη αντιμετώπιση δημοσίων στρατηγικών επενδύσεων με αντικείμενο το οποίο παρουσιάζει ιδιαίτερη τεχνική πολυπλοκότητα προστίθεται η διαδικασία του Ανταγωνιστικού Διαλόγου, όπως αυτή προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία και τις κείμενες διατάξεις. Αποκλειστικό κριτήριο της τελικής επιλογής αποτελεί το συνολικό οικονομικό αντάλλαγμα προς το Ελληνικό Δημόσιο.

4. Ορισμός νέας (πιο σύντομης) ανατρεπτικής προθεσμίας 45 ημερών για την έκδοση της άδειας αντί διμήνου που προβλέπεται σήμερα, σε συνδυασμό με την παροχή στην αρμόδια υπηρεσία αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του φακέλου μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει εφ' άπαξ τυχόν απαραίτητα επιπλέον στοιχεία για την ολοκλήρωση του.

5. Επιπρόσθετα προσδιορίζεται το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα το οποίο δημιουργείται με τον ν. 3894/2010 για περιπτώσεις άπρακτης παρέλευσης των ανωτέρω προθεσμιών.

6. Προβλέπονται πλέον δύο τύποι εγγυητικών επιστολών, η εγγυητική επιστολή συμμετοχής, σε ποσοστό 0,5% του κόστους της επένδυσης, η οποία επιστρέφεται στον επενδυτή με το πέρας της αδειοδοτικής διαδικασίας, και η εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης σε ποσοστό 0,75% του συνολικού κόστους της επένδυσης, η οποία επιστρέφεται με την ολοκλήρωση της επένδυσης, αντί μιας εγγυητικής επιστολής έως το 2% της επένδυσης που ισχύει σήμερα και η οποία κατατίθεται με τον πλήρη φάκελο για την αδειοδότηση, μετά την υπαγωγή στις διατάξεις του ν. 3894/10 από τη ΔΕΣΕ.

Με αυτό τον τρόπο, εξορθολογίζεται η διαδικασία σε σχέση με την εγγυητική επιστολή, που δημιουργούσε πρακτικές δυσχέρειες ανταπόκρισης από πλευράς των τραπεζών, κυρίως λόγω των σημερινών εξαιρετικά δυσχερών συνθηκών λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, περιορίζοντας χρονικά το κόστος για τον επενδυτή, χωρίς όμως να διαταράσσεται ή να απειλείται το δημόσιο συμφέρον.

7. Λαμβάνεται μέριμνα για την παροχή όλων των απαραίτητων προϋποθέσεων, ώστε η «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» να αποκτήσει όλα τα απαραίτητα μέσα για την εξυπηρέτηση του αναβαθμισμένου εταιρικού σκοπού.

8. Τίθεται καταληκτική προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων ένταξης στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3894/2010, η 1^η Ιανουαρίου 2016.

9. Εισάγεται η Διαδικασία Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων, στη λειτουργία και το σκοπό της εταιρίας «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.», η οποία αναλαμβάνει επιπλέον την ευθύνη λειτουργίας «υπηρεσίας μιας στάσης» (one-stop-shop) για τη διαπεραίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας των μη στρατηγικών επενδύσεων.

Ειδικότερα, εισάγεται η Διαδικασία Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων (Δ.Α.Π.Ε), η οποία αποσκοπεί στην παροχή συνδρομής στην αδειοδοτική διαδικασία κάθε επένδυσης, που δεν αποτελεί μεν στρατηγική κατά την έννοια του νόμου, αλλά είναι άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ και εμπίπτει στις κατηγορίες Α1 και Α2 περιβαλλοντικής όχλησης, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 4014/2011 «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ Α' 209).

Για το σκοπό αυτό, συστήνεται στην εταιρία «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» ειδική Μονάδα Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων, η οποία λειτουργεί ως υπηρεσία μια στάσης, λαμβάνοντας εντολή από επενδυτές προκειμένου να προβεί έναντι πάσης δημόσιας αρχής σε όλες τις αναγκαίες νόμιμες ενέργειες για τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης των αιτηθησόμενων αδειών.

Για την εξυπηρέτηση του νέου αυτού «ΚΕΠ» αδειοδοτήσεων, συστήνεται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Μητρώο Χειριστών Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων (Μη.Χ.Α.Π.Ε.), στο οποίο θα εγγράφονται μετά από αίτηση, φυσικά πρόσωπα κάτοχοι πτυχίου Α.Ε.Ι. ή Α.Τ.Ε.Ι. με επαρκή εμπειρία στην αδειοδότηση επενδυτικών σχεδίων, τα οποία θα αναλαμβάνουν τη διεκπεραίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας για λογαριασμό του ιδιώτη επενδυτή.

Η εισαγωγή της Διαδικασίας Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων αποτελεί ένα σημαντικό βήμα, τόσο για την προσπάθεια τόνωσης της εγχώριας επενδυτικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας, όσο και για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων μεσαίου μεγέθους. Αποτελεί μια νέα λειτουργία στην υπηρεσία του πολίτη-επενδυτή, στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενός φιλικού γι' αυτόν περιβάλλοντος, καθώς μέσω της ειδικής Μονάδας Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων παρέχεται η δυνατότητα χρήσης «υπηρεσία μια στάσης» στη συντριπτική πλειοψηφία των σημαντικότερων επενδυτικών προτάσεων, εξασφαλίζοντας ασφάλεια και διαφάνεια συναλλαγής, ταυτότητα «συνομιλητή», μέγεθος απολύτως κρίσιμο για την εισερχόμενη επιχειρηματικότητα, χωρίς όμως να επεμβαίνει στους εκ του νόμου προβλεπόμενους χρόνους έκδοσης των αδειών.

Με την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής προβλέπεται να δοθεί πραγματική αναπτυξιακή ώθηση στην ελληνική οικονομία με την παροχή ενός σίγουρου επενδυτικού περιβάλλοντος στους περισσότερους δυνητικούς επενδυτές και ειδικά για το κρίσιμο χρονικό διάστημα των επομένων ετών.

Αυτονόητο τελικό στόχο αποτελεί η πλήρης αναδόμηση του επενδυτικού πλαισίου της χώρας, έτσι ώστε όλες οι επενδύσεις στην Ελλάδα να γίνονται γρήγορα χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας μας.

B. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΟ 2 - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 3894/2010 ΚΑΙ

ΑΡΘΡΟ 3 – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.»

ΑΡΘΡΟ 1 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Με τις τροποποιήσεις στο εισαγωγικό άρθρο του ν. 3894/2010 «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων» (fast track) (ΦΕΚ Α΄204) διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του νομικού πλαισίου και μειώνονται τα ποσοτικά όρια των προϋποθέσεων υπαγωγής Στρατηγικών Επενδύσεων στις διατάξεις του νόμου. Ταυτόχρονα, επιδιώκεται η πλήρης αντικειμενικοποίηση των προϋποθέσεων ένταξης μέσω της απαλοιφής των ελασσόνων περιπτώσεων υπαγωγής «γ», «δ», «ε», οι οποίες πλέον και με την προτεινόμενη μείωση των γενικών ορίων δεν κρίνονται απαραίτητες για την ένταξη επενδύσεων μικρότερου μεγέθους.

Συγκεκριμένα, το συνολικό κόστος των επενδύσεων που εντάσσονται στις διατάξεις ν. 3894/2010 πρέπει πλέον να ανέρχεται: άνω του ποσού των 120.000.000 ευρώ (αντί για 200.000.000 ευρώ) ή άνω του ποσού των 40.000.000 ευρώ με τη παράλληλη δημιουργία τουλάχιστον 120 θέσεων εργασίας (αντί για 75.000.000 ευρώ και 200 θέσεων εργασίας) ή να δημιουργούνται άνω των 150 νέων θέσεων εργασίας (αντί για 250 νέων θέσεων).

Επιπλέον, εισάγεται ειδική κατηγορία υπαγωγής όσον αφορά επενδύσεις στον τομέα της βιομηχανίας, εντός ήδη οργανωμένων υποδοχέων. Στην περίπτωση αυτή επιλέγεται ως προϋπόθεση το συνολικό κόστος της επένδυσης να είναι πάνω από δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000), ποσό σημαντικά μικρότερο από τις γενικές διατάξεις, το οποίο όμως προσιδιάζει στις πραγματικότητες του κλάδου της βιομηχανίας και απηχεί την κεντρική πολιτική επιλογή της Πολιτείας για την ενίσχυση της προσπάθειας κατασκευής σύγχρονων βιομηχανικών και παραγωγικών υποδομών στη χώρα, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτόν στη δημιουργία αυτόνομης ανάπτυξης και στοχεύοντας ευθέως στο πρόβλημα της «αποβιομηχάνισης» της ελληνικής οικονομίας.

Τέλος, ένα επιπρόσθετο ευνοϊκό κριτήριο υπαγωγής θεσπίζεται για τις επενδύσεις, οι οποίες προωθούνται μέσω του μηχανισμού Jessica, ο οποίος συνιστά μέσο χρηματοδότησης επενδυτικών έργων προωθούμενο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που στοχεύει στην υλοποίηση μέσα από αστικές παρεμβάσεις αναβάθμισης της ποιότητας ζωής των κατοίκων στις πόλεις. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της περίπτωσης αυτής και πρόκριμα για την επιλογή της είναι ο εγγενής περιορισμός του χρηματοδοτικού μηχανισμού JESSICA ότι το σύνολο των Διαρθρωτικών πόρων, που έχουν δεσμευθεί

για την αξιοποίηση του εργαλείου, οφείλουν να διοχετευθούν επενδυτικά στα έργα μέχρι το τέλος του 2015, ενώ σε διαφορετική περίπτωση υπάρχει σοβαρός κίνδυνος απώλειας τους.

ΑΡΘΡΟ 2 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Επικαιροποίηση της εκ του νόμου σύνθεσης της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε.).

ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Με την προσθήκη της νέας παραγράφου 4 στο Άρθρο 3 του ν. 3894/2010 παρέχεται η δυνατότητα στη Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε) να προχωρήσει σε ένταξη στις διαδικασίες στρατηγικών επενδύσεων τελικών επενδυτικών προτάσεων ελάχιστων προδιαγραφών. Η δυνατότητα αυτή πραγματοποιείται μέσω της «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» στην οποία η Δ.Ε.Σ.Ε αναθέτει τη διάρθρωση των τελικών επενδυτικών προτάσεων, την κατάρτιση ολοκληρωμένων φακέλων επενδυτικών σχεδίων Δημοσίων Στρατηγικών Επενδύσεων και κάθε άλλη αναγκαία ενέργεια.

Με τον τρόπο αυτό παρέχεται στη Δ.Ε.Σ.Ε η δυνατότητα να κάνει χρήση του νομοθετικού πλαισίου των στρατηγικών επενδύσεων ως εργαλείου αξιοποίησης των επενδυτικών δυνατοτήτων που παρέχονται μέσω συνεργασιών του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, λαμβάνοντας πάντα υπόψη ότι σημείο αναφοράς στο ν.3894/2010, σε σχέση με την προσέλκυση ξένων άμεσων επενδύσεων σημαντικής έντασης, αποτελούσε η έννοια των Δημόσιων Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Σ.Ε).

Οι Δ.Σ.Ε μπορούν, υπό προϋποθέσεις, να αποτελέσουν σημαντικό όχημα ανάπτυξης και ανάδειξης των επενδυτικών δυνατοτήτων της Ελλάδας σε πλήρη μάλιστα αντιδιαστολή με λογικές «εκποίησης», καθώς ειδικά μέσω της προτεινόμενης διαδικασίας το επενδυτικό σχέδιο καθίσταται ώριμο και αποκτά υπεραξία πριν ο κύριος του απευθυνθεί στην επενδυτική αγορά, ενώ το Δημόσιο έχει διασφαλίσει ήδη τους βασικούς όρους και τις ελάχιστες προδιαγραφές σε σχέση με τις πραγματικές δυνατότητες του έργου.

Μέχρι σήμερα δεν έχουν υποβληθεί στη Δ.Ε.Σ.Ε ολοκληρωμένες προτάσεις για Δ.Σ.Ε, γεγονός το οποίο οφείλεται κυρίως στην αδυναμία των φορέων του δημοσίου τομέα (λόγω π.χ. συντρεχουσών αρμοδιοτήτων, έλλειψης τεχνογνωσίας κ.α.) να προχωρήσουν στην διάρθρωση και προετοιμασία ολοκληρωμένων επενδυτικών

σχεδίων, τα οποία όχι μόνο θα πληρούν τα κριτήρια υπαγωγής, αλλά θα είναι και σε θέση να κινητοποιήσουν το διεθνές επενδυτικό ενδιαφέρον. Το κενό αυτό έρχεται πλέον να καλύψει η «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.», η οποία σε συνεργασία με τον κύριο του έργου προετοιμάζει συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια, με γνώμονα την ύπαρξη επενδυτικών προοπτικών. Οι εν λόγω επενδύσεις μέσω της προσεκτικής προετοιμασίας και της υπαγωγής τους στο πλαίσιο των στρατηγικών επενδύσεων αποκτούν προστιθέμενη αξία και μπορούν να αποτελέσουν πόλο προσέλκυσης ιδιαίτερος αυξημένου επενδυτικού ενδιαφέροντος.

ΑΡΘΡΟ 4 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Με τις προσθήκες του παρόντος σχεδίου νόμου αναβαθμίζεται περαιτέρω ο ρόλος της εταιρίας «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.». Στην αναβάθμιση αυτή υπάρχει μια σημαντική νέα ποσοτική διάσταση, καθώς ο φορέας αναλαμβάνει εκτός από την εξυπηρέτηση μεγαλύτερου αριθμού Στρατηγικών Επενδύσεων και την ευθύνη λειτουργίας μιας «υπηρεσίας μιας στάσης» (one-stop-shop) και για τις μη Στρατηγικές Επενδύσεις. Επιπρόσθετα, λαμβάνει χώρα μια ποιοτική αναβάθμιση, καθώς ο φορέας καλείται στην πραγματικότητα να παρέχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες επενδυτικού συμβούλου του ελληνικού δημοσίου και στην κατάρτιση επενδυτικών σχεδίων Δημοσίων Στρατηγικών Επενδύσεων.

Ταυτόχρονα, βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη η εφαρμογή των διαδικασιών αδειοδότησής του ν. 3894/2010 για ήδη ενταγμένες σε αυτόν επενδύσεις, οι οποίες κινούνται ήδη παράλληλα δημιουργώντας με τον τρόπο αυτόν έναν τεράστιο φόρτο εργασίας στην «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.».

Λαμβάνοντας υπόψη ότι παρά τις συνεχείς προσπάθειες η «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» δεν έχει επιτύχει να στελεχωθεί επαρκώς με εξειδικευμένο προσωπικό για την - με ιδία μέσα - αντιμετώπιση των ήδη οξυμένων αναγκών της, ενέχει ο κίνδυνος η εφαρμογή των νέων διατάξεων του ν.3894/2010 – οι οποίες αναμένεται να υπερδιπλασιάσουν το ήδη δυσανάλογο φόρτο εργασίας της «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.»- να αποδειχτεί εξαιρετικά δυσχερές. Για την άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος κρίνεται απαραίτητο να δοθεί η δυνατότητα στην «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» να λειτουργήσει αποκλειστικά με κριτήρια και όρους του ιδιωτικού τομέα και προκρίνεται η εξαίρεση της από τις διατάξεις του δημοσίου.

Οι επιμέρους αλλαγές στις διατάξεις στο Καταστατικό της «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.», όπως προβλέπεται από το πρώτο άρθρο του ν.2372/1996 (ΦΕΚ Α΄ 29),

όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3049/2002 (ΦΕΚ Α' 212) και το άρθρο 4 του ν.3894/2010 αναλογούν κατ' αντιστοιχία στις τροποποιήσεις και αλλαγές που πραγματοποιούνται στο συνολικό νομικό πλαίσιο του ν. 3894/2010.

ΑΡΘΡΟ 5- 14 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Οι αλλαγές σε αυτά τα άρθρα περιορίζονται σε νομοτεχνικές βελτιώσεις και σε επικαιροποίηση των διατάξεων σε σχέση με νομοθετικές αλλαγές στο διάστημα εκ της αρχικής ψήφισης του ν. 3894/2010.

ΑΡΘΡΟ 15 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Εξορθολογίζεται η διαδικασία σε σχέση με την εγγυητική επιστολή, με γνώμονα ότι η διφυής εγγυητική επιστολή που αρχικά προέβλεπε ο ν. 3894/2010 (ταυτόχρονα συμμετοχής και καλής εκτέλεσης) δημιουργεί βάσιμες δυσκολίες ανταπόκρισης εκ μέρους τραπεζών, βάσει των σημερινών δυσχερών συνθηκών λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος.

Με τη νέα διαδικασία η εγγυητική επιστολή συμμετοχής επιστρέφεται στον επενδυτή με το πέρας της αδειοδοτικής διαδικασίας και την ταυτόχρονη προσκόμιση στην «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.», εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης, τράπεζας εγνωσμένου κύρους, με ρήτρα πρώτης ζήτησης, η οποία επιστρέφεται με την ολοκλήρωση της επένδυσης, άλλως καταπίπτει.

ΑΡΘΡΟ 16 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Υιοθετούνται αλλαγές όσον αφορά το ύψος του ποσού της Διαχειριστικής Αμοιβής Προώθησης και το ύψος των εγγυητικών επιστολών σε αναλογία με τις αλλαγές στα άρθρα 1 και 15 του ν. 3894/ 2010.

ΑΡΘΡΟ 17 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Υιοθετούνται αλλαγές σε αναλογία με τις αλλαγές στο άρθρο 3 του ν. 3894/2010 και τη δυνατότητα της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε) να εντάξει στις διαδικασίες στρατηγικών επενδύσεων τελικών επενδυτικών προτάσεων ελάχιστων προδιαγραφών.

ΑΡΘΡΟ 18 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Για την καλύτερη αντιμετώπιση δημοσίων στρατηγικών επενδύσεων με αντικείμενο, το οποίο παρουσιάζει ιδιαίτερη τεχνική πολυπλοκότητα, προστίθεται η διαδικασία του Ανταγωνιστικού Διαλόγου, όπως αυτή προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία και τις κείμενες διατάξεις. Αποκλειστικό κριτήριο της τελικής επιλογής αποτελεί το συνολικό οικονομικό αντάλλαγμα προς το Ελληνικό Δημόσιο.

ΑΡΘΡΟ 22 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Βελτιστοποίηση της διαδικασίας χορήγησης αδειών για τις στρατηγικές επενδύσεις με ορισμό νέας ανατρεπτικής προθεσμίας 45 ημερών, σε συνδυασμό όμως με την παροχή στην αρμόδια υπηρεσία αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του φακέλου μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει εφ' άπαξ τυχόν απαραίτητα επιπλέον στοιχεία για την ολοκλήρωση του. Επιπρόσθετα, προσδιορίζεται το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο δημιουργείται με το ν.3894/2010 για περιπτώσεις άπρακτης παρέλευσης των ανωτέρω προθεσμιών.

ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Νομοτεχνικές βελτιώσεις και επικαιροποίηση των διατάξεων σε σχέση με νομοθετικές αλλαγές στο διάστημα εκ της αρχικής ψήφισης του ν. 3894/2010.

ΑΡΘΡΟ 25 ΤΟΥ Ν. 3894/2010

Στις μεταβατικές διατάξεις του ν.3894/2010 προστίθεται μια καταληκτική προθεσμία (sunset clause) για την υποβολή αιτήσεων για την ένταξη επενδύσεων στις διατάξεις του νόμου, η οποία ορίζεται στην 1η Ιανουαρίου 2016. Η επιλογή αυτή, αντίστοιχη με νομοθετικά πρότυπα του εξωτερικού σε σχέση με την εφαρμογή εξαιρετικών νομικών πλαισίων, υπογραμμίζει ότι στην παρούσα συγκυρία ο χρονικός παράγοντας αποτελεί εξίσου σημαντικό μέγεθος και πρόκριμα με τον ποσοτικό, όσον αφορά την οριοθέτηση της έννοιας της στρατηγικής επένδυσης.

Επιπλέον, η εν λόγω προσθήκη δεν αποτελεί απλό αντιστάθμισμα στην διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του ν. 3894/ 2010, αλλά επιβεβαιώνει τη δεδηλωμένη πρόθεση του νομοθέτη για τους όρους λειτουργίας ενός εξαιρετικού νομικού πλαισίου, το οποίο στοχεύει συγκεκριμένα στην αντιμετώπιση της κρίσιμης οικονομικής κατάστασης, στόχος

για την επίτευξη του οποίου απαιτείται ταχύτητα, ευελιξία και αποτελεσματικότητα. Από τη πρώτη στιγμή της υιοθέτησης του ν. 3894/2010 και κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης λειτουργίας του είχε καταστεί σαφές ότι η εφαρμογή του νόμου αποσκοπεί στην αποκόμιση χρήσιμων συμπερασμάτων, τα οποία η Πολιτεία οφείλει να αξιοποιήσει κατά τρόπο ώστε να καταστεί αυτός ένας προπομπός για επενδύσεις «μικρότερης εμβέλειας».

ΑΡΘΡΟ 4 - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΗΤΡΩΟ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ

Εισάγεται η Διαδικασία Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων (Δ.Α.Π.Ε), η οποία καταρχήν αποσκοπεί στην επιτάχυνση της αδειοδότησης επενδύσεων, οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν.3894/2010, αλλά είναι ύψους άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ και εμπίπτουν στις κατηγορίες Α1 και Α2 περιβαλλοντικής όχλησης όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 4014/2011. Για το σκοπό αυτόν στην εταιρία «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» συστήνεται ειδική Μονάδα Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων, η οποία λειτουργεί ως υπηρεσία μια στάσης, λαμβάνοντας εντολή από επενδυτές, προκειμένου να προβεί έναντι πάσης δημόσιας αρχής σε όλες τις νόμιμες ενέργειες για τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης των αιτηθησόμενων αδειών.

Επιπλέον, για την εξυπηρέτηση των αναγκών της Δ.Α.Π.Ε του παρόντος νόμου συνιστάται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Μητρώο Χειριστών Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων (Μη.Χ.Α.Π.Ε.). Στο Μητρώο αυτό εγγράφονται, μετά από αίτηση τους, φυσικά πρόσωπα κάτοχοι πτυχίου Α.Ε.Ι. ή Α.Τ.Ε.Ι. με επαρκή εμπειρία στην αδειοδότηση επενδυτικών σχεδίων.

Η εισαγωγή της Διαδικασίας Αδειοδοτικής Προώθησης Ιδιωτικών Επενδύσεων αποτελεί ένα σημαντικό βήμα, τόσο για την προσπάθεια τόνωσης της εγχώριας επενδυτικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας, όσο και για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων μεσαίου μεγέθους, οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3894/2011. Συνολικά συνδράμει στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενός φιλικού προς τον επενδυτή περιβάλλοντος, καθώς μέσω της ειδικής Μονάδας Αδειοδοτικής Προώθησης Επενδύσεων παρέχεται η δυνατότητα χρήσης «υπηρεσία μια στάσης» στη συντριπτική πλειοψηφία των σημαντικότερων επενδυτικών προτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Με τις παρούσες διατάξεις, επιταχύνεται και απλοποιείται η διαδικασία εκτέλεσης αρχαιολογικών ερευνών, μέσα από ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που αφορά στη διαδικασία αδειοδότησης και εκτέλεσης αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών στο πλαίσιο Επενδυτικών Προγραμμάτων. Πλέον, οι ιδιώτες επενδυτές θα ενημερώνονται πλήρως και σαφώς ως προς τα στάδια σχεδιασμού, έγκρισης και εκτέλεσης του εκάστοτε έργου, από πλευράς αρχαιολογικής νομοθεσίας, έτσι ώστε να μπορούν να προσδιορίσουν με τη μέγιστη δυνατή ακρίβεια τον σχετικό προϋπολογισμό και το χρονοδιάγραμμα αυτού.

Αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό με τη θεσμοθέτηση της Έκθεσης Αναλυτικής Αρχαιολογικής Τεκμηρίωσης, η οποία θα συμβάλλει καθοριστικά στην πρόληψη στο μέτρο του δυνατού των όποιων καθυστερήσεων στη φάση υλοποίησής του, αλλά και στην ελαχιστοποίηση του κόστους των αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών. Παράλληλα, όμως, εξασφαλίζεται απολύτως η προστασία των μνημείων, των αρχαιολογικών χώρων και των ιστορικών τόπων που βρίσκονται στη ζώνη χωροθέτησης του εκάστοτε έργου.

Στη διευκόλυνση, τη συστηματοποίηση και την επιτάχυνση των αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών, καθώς και των εργασιών προστασίας και ανάδειξης των μνημείων στο πλαίσιο κατασκευής Επενδυτικών Προγραμμάτων στοχεύει η θεσμοθέτηση του Μνημονίου Συναντίληψης και Συνεργασίας. Με σκοπό την ακόμα μεγαλύτερη διευκόλυνση εφαρμογής και επιτάχυνσης του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου και πάντοτε με γνώμονα την αποφυγή καθυστερήσεων, αλλά και τη διεξοδικότερη παρακολούθηση των εκτελούμενων εργασιών, θεσμοθετείται η διαδικασία πρόσληψης του αναγκαίου επιστημονικού και εργατοτεχνικού προσωπικού για την εκτέλεση των αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών στο πλαίσιο των ανωτέρων προγραμμάτων.

Παράλληλα, ο ορισμός του «Γραφείου Συντονισμού και Παρακολούθησης Αρχαιολογικών Εργασιών στο πλαίσιο Μεγάλων Έργων» ως αρμοδίου, από πλευράς της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠ.ΠΟ.Τ., για τον χειρισμό των θεμάτων που αφορούν σε Επενδυτικά Προγράμματα εξυπηρετεί στην έγκαιρη αντιμετώπιση όλων των ζητημάτων που προκύπτουν, ώστε να τηρείται ο βασικός προγραμματισμός και το χρονοδιάγραμμα του αρχαιολογικού έργου, καθώς και των προβλεπόμενων κατά περίπτωση έργων προστασίας και ανάδειξης μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων.

Επιπλέον, ως προς τη διοικητική διαδικασία που απαιτείται μετά την ολοκλήρωση των αρχαιολογικών εργασιών πεδίου στο πλαίσιο κατασκευής ενός Επενδυτικού Προγράμματος, αυτή περιγράφεται απλουστευμένη στο μέγιστο δυνατό βαθμό, προς ενημέρωση των ενδιαφερομένων Επενδυτών. Στόχος είναι να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή επίσπευση, αφετέρου να εξασφαλιστεί η συντόμευση όλων των σταδίων της διοικητικής διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΖΩΝΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οι τροπολογίες του Ιδρυτικού Νόμου που προτείνονται για ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ανταποκρίνονται στην ανάγκη βελτίωσης, ευελιξίας, εποπτείας και συντονισμού του υπάρχοντος θεσμικού, νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου. Έχουν στόχο την άμεση ενεργοποίηση και υλοποίηση του σκοπού της Ζώνης, τη δημιουργία κατάλληλου περιβάλλοντος προσφοράς επιχειρηματικών ευκαιριών, με διασφάλιση διαφάνειας, αποδοτικότητας και προσαρμογής στα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας.

Είναι γνωστό ότι η θέσπιση της ζώνης αποβλέπει στην ουσιαστική συνέργεια και συνεργασία της έρευνας, καινοτομίας και επιχειρηματικότητας, ώστε να δημιουργηθεί γνώση και παραγωγή νέων προϊόντων, που συμβάλουν στην παραγωγική διαδικασία και ανάπτυξη επιχειρήσεων. Θα εγκαθίστανται καινοτόμες δραστηριότητες για την παραγωγή ιδεών, με σκοπό την γρήγορη μετάβασή τους στο εργαστήριο και την αγορά, ώστε στους δύσκολους καιρούς της οικονομικής κρίσης να ωφελούνται νέες επιχειρήσεις.

Οι προτεινόμενες τροπολογίες αποσκοπούν στην ταχύτερη υλοποίηση των στόχων της ζώνης και ειδικότερα :

- Γίνεται προσαρμογή και αναγραφή των αρμόδιων εμπλεκόμενων Υπουργείων με τις σημερινές ονομασίες και αρμοδιότητές τους, όπως αυτοί έχουν μειωθεί.
- Οριοθετείται η δραστηριοποίηση της Ζώνης Καινοτομίας Θεσσαλονίκης, με έκδοση κανονιστικής πράξης, όπου καθορίζεται η περιοχή με συντεταγμένες.
- Η εταιρεία εντάσσεται από τον καθαρά ιδιωτικό τομέα, στις ανώνυμες εταιρείες του Δημοσίου, για έλεγχο, ορθολογισμό των δαπανών, προσλήψεων και οικονομικής διαχείρισης.

- Οι συμβάσεις προμηθειών, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν περί Επιχειρήσεων του Δημοσίου τομέα. Ως εκ τούτου, υφίσταται πλέον έλεγχος των διαδικασιών και ενισχύεται η αξιοκρατία και η διαφάνεια.

- Περιορίζεται ο αριθμός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, προβλέπεται οργανόγραμμα με ορισμό διευθύνσεων και τμημάτων, ενώ για το προσωπικό προβλέπονται αποσπάσεις-μετατάξεις και πάσης φύσεως προσλήψεις σύμφωνα με τις διατάξεις που αφορούν τις ανώνυμες εταιρείες του Δημοσίου.

- Διασφαλίζεται η διαφάνεια, με ευρύτερη δημοσιότητα των δραστηριοτήτων και δημοσιοποίηση.

- Καθιερώνεται η επιλογή προσώπων , προσαρμοσμένη στη νέα προσέγγιση και προβλέπονται καλύτερες και ισότιμες δυνατότητες επιλογών.

- Καταργείται η 25μελής Επιτροπή Εποπτείας Ανάπτυξης και αντικαθίσταται από μια 15μελή Επιτροπή, με καθαρά συμβουλευτικό και υποστηρικτικό χαρακτήρα, στηριζόμενη στις γνώσεις, την εμπειρία και την φιλοπατρία των μελών της και έχει τη δυνατότητα να καλεί συμβουλευτικά φυσικά και νομικά πρόσωπα από την Ελλάδα και το Εξωτερικό για την επίτευξη των στόχων και την υλοποίηση του έργου της. Η κατάργηση του οργάνου δεν συνεπάγεται και την κατάργηση της δυνατότητας του πολίτη, του επιχειρηματία και των επιστημονικών και επαγγελματικών ενώσεων, να υποβάλουν προς την εταιρεία προτάσεις και ιδέες, είτε στο πλαίσιο διμερών επαφών και συναντήσεων, είτε στο πλαίσιο ενημερωτικών – επιστημονικών εκδηλώσεων και διαβουλεύσεων της εταιρείας ή άλλων φορέων.

Με τις εν λόγω προτεινόμενες τροπολογίες επιδιώκεται η οικονομία, ευελιξία και αποτελεσματικότητα των δράσεων της «Ζώνης Καινοτομίας Θεσσαλονίκης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Η εποπτεία αγοράς ρυθμίζεται σήμερα στην εθνική μας νομοθεσία με μία σωρεία υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων, τα οποία έχουν ενσωματώσει οδηγίες για την ασφαλή διακίνηση επιμέρους βιομηχανικών προϊόντων και υπηρεσιών, π.χ. παιχνίδια, δομικά υλικά, ηλεκτρολογικό υλικό κλπ. Αποτέλεσμα των τόσων κανονιστικών πράξεων είναι οι αποσπασματικές ρυθμίσεις ανά προϊόν και κατ’

επέκταση η αδυναμία εξαγωγής ασφαλών συμπερασμάτων από τους ελέγχους που διενεργούνται.

Σκοπός των προτεινόμενων άρθρων 22 έως 33 είναι η σύσταση και η λειτουργία ενός αμερόληπτου, διαφανούς και αποτελεσματικού συστήματος εποπτείας της αγοράς για τον τομέα των βιομηχανικών προϊόντων και των υπηρεσιών ποιότητας, αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας.

Επίσης, με τον παρόντα νόμο γίνεται και η προσαρμογή της εθνικής μας νομοθεσίας στις διατάξεις του Κανονισμού 765/2008/EK «Καθορισμός των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων» και του Κανονισμού 764/2008/EK «Θέσπιση διαδικασιών σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων εθνικών τεχνικών κανόνων στα προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους».

Ο Κανονισμός 765/2008, αφορά στα προϊόντα που καλύπτονται από κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης, ενώ ο Κανονισμός 764/2008 αφορά στα προϊόντα που δεν υπόκεινται σε εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο. Στους Κανονισμούς προβλέπονται οι ελάχιστες υποχρεώσεις, που πρέπει να τηρούν τα Κράτη-Μέλη για την εποπτεία της ευρωπαϊκής αγοράς στην εθνική τους επικράτεια.

Στο παρόν σχέδιο νόμου ορίζεται η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας ως Εθνική Αρχή Ελέγχου και Εποπτείας της αγοράς, η οποία επιφορτίζεται με τις κατάλληλες αρμοδιότητες, ώστε να υπάρχει σαφήνεια, διαφάνεια και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων Υπηρεσιών. Προβλέπονται οι αναγκαίες διοικητικές συνεργασίες μεταξύ των υπηρεσιών του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, θεσμοθετείται η ορθή και αξιόπιστη λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών της διοίκησης και καθορίζονται οι διοικητικές και οικονομικές κυρώσεις στους παραβάτες και υπότροπους των κανόνων της τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας.

Ο προβλεπόμενος στο σχέδιο νόμου έλεγχος της αγοράς λειτουργεί στα πλαίσια ενός επιτελικού διοικητικά κράτους το οποίο σχεδιάζει, προγραμματίζει και παρακολουθεί την υλοποίηση των αναγκαίων ελέγχων οι οποίοι εντάσσονται και πραγματοποιούνται εντός των ετήσιων υποχρεώσεων της χώρας μας στην τήρηση των ευρωπαϊκών κανόνων.

Ως εποπτεία της αγοράς βιομηχανικών προϊόντων νοείται το σύνολο των δραστηριοτήτων που διεξάγονται και των μέτρων που λαμβάνονται από τις δημόσιες

αρχές, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα προϊόντα αυτά συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στη σχετική εθνική και κοινοτική νομοθεσία και οι οποίες αφορούν στην υγεία, την ασφάλεια και την προστασία καταναλωτών και χρηστών, αλλά και γενικότερα σε άλλες πτυχές προστασίας του δημοσίου συμφέροντος.

Στις σημερινές συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών η εποπτεία της αγοράς παίζει καθοριστικό ρόλο στην ευταξία της αγοράς, στην προάσπιση των συμφερόντων κατασκευαστών και διανομέων, στην τήρηση των κανόνων υγιούς ανταγωνισμού, αλλά και στη διασφάλιση της βιωσιμότητας πιστοποιημένων εταιριών παραγωγής και εμπορίας και διαπιστευμένων φορέων που υποστηρίζουν με τις υπηρεσίες τους την απρόσκοπτη διακίνηση των προϊόντων.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Στο άρθρο 22 ορίζεται ο σκοπός του παρόντος κεφαλαίου, όπως αναλύεται ανωτέρω.

Σχετικά με το άρθρο 23 η τεχνική βιομηχανική νομοθεσία αποτελείται από τις Οδηγίες νέας προσέγγισης και τους Εθνικούς κανονισμούς.

Σχετικά με το άρθρο 24 η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας είναι αρμόδια για την εφαρμογή των διατάξεων της Βιομηχανικής Νομοθεσίας και σε εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού 765/2008 αποτελεί την Εθνική Αρχή Ελέγχου και Εποπτείας της Αγοράς για την ελληνική επικράτεια στα βιομηχανικά προϊόντα και στις υπηρεσίες ποιότητας.

Επιπρόσθετα, βάσει της ΚΥΑ 10581/1015/25.5.2005, η ΓΓΒ ορίστηκε ως αρμόδια αρχή σχεδιασμού, οργάνωσης και συντονισμού του υφιστάμενου συστήματος εποπτείας της αγοράς.

Στη φυσική εποπτεία αγοράς, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνεται και η λήψη δειγμάτων προς έλεγχο προϊόντων για εργαστηριακές δοκιμές. Οι εργαστηριακές αυτές δοκιμές, ανάλογα με τις απαιτήσεις των σχετικών προτύπων ή/και διαδικασιών ελέγχου θα πρέπει να εκτελούνται από κατάλληλα, διαπιστευμένα στο εκάστοτε πεδίο κατά ISO 17025, εργαστήρια του δημόσιου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα. Σε περίπτωση μη ύπαρξης κατάλληλων εργαστηρίων του δημόσιου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα μπορεί να χρησιμοποιηθούν και διαπιστευμένα εργαστήρια του ιδιωτικού τομέα.

Προκειμένου να μην υπάρχει καθυστέρηση κάθε φορά που απαιτούνται εργαστηριακές δοκιμές, προτείνεται να υπάρχει ετήσιος προγραμματισμός των σχετικών αναγκών και σύναψη συμβάσεων με τους κατάλληλους φορείς.

Επιπρόσθετα, σε κάποιες περιπτώσεις ανάγκης εξειδικευμένης γνώσης και εμπειρίας είναι αναγκαία η ανάθεση συγκεκριμένων δραστηριοτήτων φυσικής εποπτείας της αγοράς σε εξωτερικούς συνεργάτες (π.χ. διενέργεια μακροσκοπικών ελέγχων, λειτουργικός έλεγχος προϊόντων κλπ.) πάλι με τη σύναψη σχετικών προγραμματικών συμβάσεων.

Σχετικά με το άρθρο 25, το σύστημα εποπτείας αγοράς συνεπάγεται, πέρα από οποιοδήποτε όφελος (μετρήσιμο ή μη), και κόστος για την λειτουργία του. Είναι απαραίτητο, συνεπώς, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά του, να αναγνωριστούν τα κόστη λειτουργίας, καθώς και τα έσοδα ή οι πόροι για την χρηματοδότηση της λειτουργίας του.

Τα κύρια κόστη λειτουργίας προκύπτουν από:

- Επιτόπιους Ελέγχους
- Εργαστηριακούς Ελέγχους
- Ενέργειες για δημοσιότητα και ευαισθητοποίηση
- Συντήρηση Πληροφοριακού Συστήματος
- Διενέργεια Ταξιδιών για Ενημέρωση από Ε.Ε. σε θέματα που σχετίζονται με την Εποπτεία Αγοράς.
- Αγορά νέων Προτύπων και Οδηγιών καθώς και επικαιροποίηση των υπαρχόντων
- Έξοδα κίνησης και καύσιμα
- Περιοδική τεχνική υποστήριξη των αυτοκινήτων.
- Λοιπές δαπάνες που δύναται να προκύψουν.

Σημειώνεται ότι στο κόστος λειτουργίας δεν περιλαμβάνεται το πάγιο κόστος μισθοδοσίας των εμπλεκόμενων υπαλλήλων.

Στο πλαίσιο του έργου του ΕΣΠΑ «ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣ: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ - Α' ΦΑΣΗ ΤΟΜΕΑΣ ΔΡΑΣΗΣ Γ.Γ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ», κόστους 1.500.224,83 ευρώ + ΦΠΑ, το οποίο αφορούσε τη δημιουργία υποδομών στη ΓΓΒ για την εποπτεία αγοράς, παραδόθηκε μεταξύ άλλων, μία μελέτη βιωσιμότητας του έργου, όπου μετά από κάποιες

παραδοχές σχετικά με τον αριθμό των ετήσιων μακροσκοπικών ελέγχων σε όλη την επικράτεια καθώς και με το συνολικό αριθμό εργαστηριακών ελέγχων, προκύπτει ένα ετήσιο κόστος της τάξης των 450.000 – 500.000 ευρώ.

Για τη βιωσιμότητα του όλου συστήματος κρίνεται σκόπιμη η δημιουργία Ειδικού Λογαριασμού Εποπτείας Αγοράς (ΕΛΕΑ), πόροι του οποίου εκτός από την τακτική επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό θα είναι:

α) ποσοστό επί των καταβαλλομένων στο Δημόσιο Ταμείο προστίμων που επιβάλλονται στους παραβάτες των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου,

β) χρηματοδοτήσεις από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, από ευρωπαϊκά προγράμματα συνοριακής συνεργασίας, προγράμματα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ή και χρηματοδοτήσεις στα πλαίσια της σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Οικονομικοί πόροι του ειδικού λογαριασμού μπορεί επίσης να είναι και έσοδα από:

α) δωρεές και χορηγίες επιμελητηρίων, συνδέσμων εμπορικών, βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, ως και νομικών και φυσικών προσώπων,

β) οικονομικές ενισχύσεις επιχειρήσεων και βιομηχανικών μονάδων, οι οποίες επωφελούνται από την ενδυνάμωση των ελεγκτικών μηχανισμών και την ορθή λειτουργία των κανόνων της αγοράς.

Οι παραπάνω πηγές χρηματοδότησης αποσκοπούν στη μακροπρόθεσμη αυτοτέλεια του Συστήματος εποπτείας αγοράς χωρίς εξάρτηση του από τον τακτικό προϋπολογισμό.

Σχετικά με το άρθρο 26, η σύσταση του Συντονιστικού Συμβουλίου Εποπτείας Αγοράς, αποσκοπεί στη συμμετοχή όχι μόνο της ΓΓΒ αλλά και άλλων εμπλεκόμενων φορέων, οι οποίοι είναι απαραίτητοι στη λειτουργία του συστήματος, βάσει και του κανονισμού 765/2008/EK (Τελωνεία, Ένωση Εισαγωγέων, ΕΣΥΔ – Εθνικός Οργανισμός Διαπίστευσης, Γ.Γ. Καταναλωτή - Σημείο Επαφής με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη λειτουργία του Συστήματος ταχείας ενημέρωσης RAPEX για τα μη ασφαλή προϊόντα).

Σχετικά με το άρθρο 27, οι απαιτούμενες τεχνικές γνώσεις για την επιθεώρηση της συμμόρφωσης προϊόντων καθορίζονται από το αντικείμενο κάθε μίας από τις Ευρωπαϊκές οδηγίες και τους Εθνικούς κανονισμούς και ειδικότερα από το τεχνικό

επίπεδο των αντιστοίχων προτύπων και των απαιτούμενων εργαστηριακών δοκιμών. Για την πραγματοποίηση αποτελεσματικών ελέγχων, απαιτείται ύπαρξη ειδικού μητρώου κατάλληλα εκπαιδευμένων ελεγκτών, οι οποίοι θα περάσουν μία διαδικασία πιστοποίησής τους βάσει τεκμηριωμένων διαδικασιών.

Οι Ελεγκτές, θα προέρχονται κυρίως από το εξειδικευμένο προσωπικό της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας, των άλλων συναρμόδιων Υπουργείων, των αρμόδιων υπηρεσιών της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, καθώς και από το εξειδικευμένο προσωπικό των εποπτευόμενων φορέων που σχετίζονται με το αντικείμενο του ελέγχου.

Σε εξειδικευμένα αντικείμενα/ γνωστικά πεδία, ελεγκτές μπορεί να είναι και ιδιώτες εμπειρογνώμονες με γνώση, εμπειρία και εξειδίκευση στο αντικείμενο του ελέγχου, οι οποίοι επιλέγονται μετά από αξιολόγηση, εκπαίδευση και πιστοποίηση της τεχνικής επάρκειας και ικανότητάς τους.

Σχετικά με το άρθρο 28, οι διαδικασίες για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης πληρούν τα προβλεπόμενα στις σχετικές μελέτες για κάθε οδηγία/ προϊόν, οι οποίες έχουν εκπονηθεί στο πλαίσιο του έργου «ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣ: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ - Α' ΦΑΣΗ ΤΟΜΕΑΣ ΔΡΑΣΗΣ Γ.Γ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ».

Στις διαδικασίες αυτές καθορίζονται όλα τα στάδια φυσικής εποπτείας (έλεγχος εγγράφων, έλεγχος σημάνσεων, μακροσκοπικός έλεγχος, λήψη δειγμάτων προς εργαστηριακό έλεγχο, εργαστηριακές δοκιμές).

Όπως αναφέρθηκε, οι εργαστηριακές αυτές δοκιμές, ανάλογα με τις απαιτήσεις των σχετικών προτύπων ή/και διαδικασιών ελέγχου θα πρέπει να εκτελούνται από κατάλληλα, διαπιστευμένα στο εκάστοτε πεδίο κατά ISO 17025, εργαστήρια του δημόσιου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα. Σε περίπτωση μη ύπαρξης κατάλληλων εργαστηρίων του δημόσιου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα μπορεί να χρησιμοποιηθούν και διαπιστευμένα εργαστήρια του ιδιωτικού τομέα εσωτερικού ή της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Σχετικά με το άρθρο 29, γίνεται πιστή μεταφορά των απαιτήσεων του κανονισμού 765/08 και συγκεκριμένα των άρθρων 27 έως και 30, σχετικά με τον έλεγχο των προϊόντων που εισέρχονται στην κοινοτική αγορά από τρίτες χώρες. Καθορίζεται η

μορφή της συνεργασίας με τις τελωνειακές αρχές και οι προϋποθέσεις αποδέσμευσης ή όχι των εισαγόμενων βιομηχανικών προϊόντων.

Σχετικά με το άρθρο 30, στην Ελληνική Δημοκρατία, διαχρονικά, η παρακολούθηση της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας εναρμόνισης και η αντίστοιχη εποπτεία της αγοράς είχε ανατεθεί σε διαφορετικές Υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης. Η δομή αυτή συνεχίζει να υφίσταται και σήμερα. Συνεπώς είναι αναγκαία η συνεργασία της ΓΓΒ με άλλες δημόσιες Υπηρεσίες για την ευρεία και αποτελεσματική εφαρμογή της εποπτείας της αγοράς.

Σχετικά με το άρθρο 31, καθορίζονται οι υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων (κατασκευαστές, εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι, εισαγωγείς, διανομείς) και προβλέπεται διαδικασία κυρώσεων εις βάρος τους σε περιπτώσεις άρνησης συνεργασίας κατά τη διαδικασία έλεγχου ή άρνησης λήψης των προβλεπόμενων μέτρων διόρθωσης ή περιορισμού της κυκλοφορίας.

Σχετικά με το άρθρο 32, σύμφωνα πάλι με τον κανονισμό 765/08, προβλέπονται αφενός μέτρα προσωρινής απαγόρευσης της κυκλοφορίας και διάθεσης στην αγορά και οριστικής απαγόρευσης ή/και απόσυρσης προϊόντων που δεν συμμορφώνονται στις απαιτήσεις της Βιομηχανικής Νομοθεσίας και αφετέρου κυρώσεις στους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς.

Η διαδικασία κυρώσεων στους οικονομικούς φορείς, ομογενοποιείται ώστε να μην υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση σε σχέση με το τι προβλέπει η εκάστοτε οδηγία αλλά τα κριτήρια να αφορούν:

- α) τη σοβαρότητα της μη συμμόρφωσης του προϊόντος,
- β) το βαθμό άρνησης της συνεργασίας με τις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες,
- γ) των επιπτώσεων του προκληθέντος ατυχήματος και
- δ) των υποτροπών που αυτοί παρουσιάζουν στις δραστηριότητες τους.

Σχετικά με το άρθρο 33, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία πηγάζει από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είναι ένα από τα μέσα που εξασφαλίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων εντός της εσωτερικής αγοράς. Η αμοιβαία αναγνώριση εφαρμόζεται στα προϊόντα που δεν υπόκεινται στην κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης, ή σε πτυχές των προϊόντων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής. Σύμφωνα με την αρχή αυτήν, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να απαγορεύει την πώληση, στην επικράτειά του, προϊόντων που κυκλοφορούν

νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους, ακόμη και όταν κατασκευάζονται σύμφωνα με τεχνικούς κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που πρέπει να τηρούν τα εγχώρια προϊόντα. Οι μόνες εξαιρέσεις από την αρχή αυτή είναι οι περιορισμοί που δικαιολογούνται με βάση τα αναφερόμενα στο άρθρο 30 της συνθήκης ή με βάση υπερισχύοντες λόγους δημόσιου συμφέροντος και είναι ανάλογοι του επιδιωκόμενου σκοπού.

Όταν δεν υπάρχει εναρμονισμένη νομοθεσία, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να δημιουργήσουν παρανόμως εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών, εφαρμόζοντας στα προϊόντα που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη όπου και κυκλοφορούν νομίμως, τεχνικούς κανόνες που καθορίζουν απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα εν λόγω προϊόντα, π.χ. όσον αφορά την ονομασία, τη μορφή, το μέγεθος, το βάρος, τη σύνθεση, την παρουσίαση, την επισήμανση και τη συσκευασία. Η εφαρμογή τέτοιων τεχνικών κανόνων σε προϊόντα που κυκλοφορούν νομίμως σε άλλο κράτος μέλος ενδέχεται να αντίκειται στα άρθρα 28 και 30 της συνθήκης, ακόμη και αν οι εν λόγω τεχνικοί κανόνες ισχύουν αδιακρίτως για όλα τα προϊόντα. Για το λόγο αυτό ο Κανονισμός 764/2008/EK θέσπισε μια σφικτή διαδικασία για την εφαρμογή τεχνικού κανόνα όσον αφορά στις διοικητικές αποφάσεις που απευθύνονται στους οικονομικούς φορείς.

Με βάση τα οριζόμενα στον Κανονισμό 764/2008/EK, τα κράτη μέλη ορίζουν σημεία επαφής για τα προϊόντα στο έδαφός τους και ανακοινώνουν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα λεπτομερή στοιχεία των εν λόγω σημείων επαφής. Επιπλέον ο Κανονισμός ορίζει τα καθήκοντα των σημείων επαφής. Είναι συνεπώς αναγκαία η ρύθμιση θεμάτων που σχετίζονται με το ελληνικό σημείο επαφής για τα βιομηχανικά προϊόντα, η ρύθμιση του εύρους των καθηκόντων του ελληνικού σημείου επαφής, αλλά και των υποχρεώσεων των κατά περίπτωση αρμοδίων ελληνικών αρχών για τα προϊόντα σε σχέση με το σημείο επαφής. Στο πλαίσιο αυτό ορίζεται ότι εθνικό σημείο επαφής για τα βιομηχανικά προϊόντα, με βάση τις απαιτήσεις και την έννοια των διατάξεων του Κανονισμού 764/2008/EK, είναι η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το εθνικό σημείο επαφής για τα προϊόντα λειτουργεί και ως εθνικός συντονιστής ενεργειών που αφορούν στο Κανονισμό 764/2008/EK. Οι κατά περίπτωση ορισθείσες ως συναρμόδιες ελληνικές αρχές για τα προϊόντα, υποχρεούνται, στο πλαίσιο του Κανονισμού 764/2008/EK, στην παροχή προς το εθνικό σημείο επαφής για τα προϊόντα

των αναγκαίων στοιχείων που είναι απαραίτητα για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων του.

Το εθνικό σημείο επαφής για τα προϊόντα τηρεί λεπτομερή στοιχεία επικοινωνίας των κατά περίπτωση αρμόδιων ελληνικών αρχών για τα προϊόντα (στο πλαίσιο του Κανονισμού 764/2008/ΕΚ) και συνεργάζεται μαζί τους.

Τέλος, με το ίδιο άρθρο καταργείται η ΚΥΑ αριθμ. Β 2366/144/26-01-1998 (ΦΕΚ Β' 59), η οποία είχε ενσωματώσει στο ελληνικό δίκαιο την απόφαση αριθμ. 3052/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13-12-1995 περί διαδικασίας αμοιβαίας πληροφόρησης, σχετικά με τα εθνικά μέτρα παρέκκλισης από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Η τελευταία καταργήθηκε από τον Κανονισμό 764/2008/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, που διέπει το εξωτερικό εμπόριο της χώρας, περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο δύο νομοθετήματα, αφενός το ν.δ. 3999/1959 «περί ελέγχου του εξαγωγικού εμπορίου και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 230), και αφετέρου το νόμο 936/1979 «Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των περί εξωτερικού εμπορίου διατάξεων, ως και καταργήσεως συναφών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 144).

Ο νόμος 936/1979 αποτελεί ένα νόμο-πλαίσιο, που κατά κύριο λόγο περιέχει εξουσιοδοτικές διατάξεις, βάσει των οποίων ο αρμόδιος για την άσκηση του εξωτερικού εμπορίου υπουργός, ήτοι σήμερα ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, δύναται, στα πλαίσια άσκησης της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, να εκδίδει υπουργικές αποφάσεις, πάντοτε με απόλυτο σεβασμό στις δεσμεύσεις για τα θέματα αυτά που απορρέουν για τη χώρα μας από τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Με τις αποφάσεις αυτές, δύναται να απαγορεύει, να περιορίζει ή να εξαρτά από την έκδοση προγενέστερης σχετικής άδειας τις εισαγωγές ή τις εξαγωγές, κατά χώρες ή περιοχές, οποιουδήποτε αγαθού, όταν αυτό επιβάλλεται από σχετικές διατάξεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, π.χ. εμπάργκο,

από κανονισμούς και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, π.χ. προϊόντα διπλής χρήσης, ή από αποφάσεις άλλων διεθνών οργανισμών, μέλος των οποίων είναι και η χώρα μας, και διακρατικές συμφωνίες, στις οποίες συμμετέχει και η χώρα μας, επομένως και τη δεσμεύουν.

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρείται μια κωδικοποίηση των υφισταμένων διατάξεων σε μία ενιαία, σύγχρονη, απλοποιημένη και καταληπτή μορφή, σε ό,τι αφορά τους περιορισμούς στην άσκηση του εξωτερικού εμπορίου, τόσο λόγω των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας μας, όσο και σε περίπτωση κήρυξης της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης

Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα διευκόλυνσης της άσκησης εισαγωγικών και εξαγωγικών δραστηριοτήτων, καθώς, με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του κατά περίπτωση συναρμοδίου Υπουργού, δύναται να επιλύονται προβλήματα με άμεσο στόχο τον καθορισμό διατάξεων στην κατεύθυνση της απλοποίησης, της επιτάχυνσης και της άρσης εμποδίων και τον εν γένει εκσυγχρονισμό των διαδικασιών, που καθορίζουν τον τρόπο πραγματοποίησης των εισαγωγών και εξαγωγών.

Σημαντικό είναι επίσης ότι θεσπίζονται και θεσμοθετούνται δύο νέες, ουσιαστικές και απαραίτητες, για την προώθηση του εξωτερικού εμπορίου, πρακτικές:

(α) Πρώτον, η τήρηση του Γενικού Μητρώου Εξαγωγών, που αποτελεί τη θέσπιση ενός εργαλείου χάραξης εξαγωγικής πολιτικής στην κατεύθυνση της ανάπτυξης της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας, καθώς και την ενοποίηση όλων των σχετικών στατιστικών καταγραφών, ώστε οι εξαγωγείς να μην επιβαρύνονται με την υποχρέωση να υποβάλλουν επανειλημμένα στις εκάστοτε αρμόδιες υπηρεσίες τα απαιτούμενα στοιχεία σχετικά με την εξαγωγική τους δραστηριότητα.

Το Γενικό Μητρώο Εξαγωγών σχεδιάζεται ως υποσύστημα του Ενιαίου Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (Ε.Ο.Π.Σ), με στόχο να παρέχει Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Μίας Στάσης για τη διευκόλυνση και επιτάχυνση των εξαγωγικών δραστηριοτήτων.

(β) Δεύτερον, η καθιέρωση ενός συμβολικού βραβείου εξαγωγικής δραστηριότητας, το οποίο θα λειτουργεί ως ηθική δικαίωση, αλλά και ως κίνητρο για τους εξαγωγείς που επέδειξαν αξιοσημείωτη εξωστρεφή συμπεριφορά το αμέσως προηγούμενο της βράβευσης έτος.

Επισημαίνεται, ότι και από τις δύο ανωτέρω ρυθμίσεις δεν προκαλείται καμία επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό. Αντίθετα, καθιερώνεται η επιβολή κυρώσεων

για την παραβίαση υποχρεώσεων που απορρέουν από τον προτεινόμενο νόμο, με τη μορφή διοικητικών προστίμων, η είσπραξη των οποίων θα αποτελεί δημόσιο έσοδο.

Επιπλέον, δεδομένου ότι το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο παραμένει ενεργό για πολλές δεκαετίες και με βάση αυτό έχει εκδοθεί μεγάλος αριθμός κανονιστικών πράξεων, κρίνεται σκόπιμο και απολύτως αναγκαίο οι διατάξεις, σχετικά με τον έλεγχο των εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων, να εκσυγχρονισθούν, να απλουστευθούν και να κωδικοποιηθούν, παρέχεται δε για το σκοπό αυτό η δυνατότητα έκδοσης σχετικών Προεδρικών Διαταγμάτων.

Επομένως, από το νόμο του 1979 και του 1959, πηγαίνουμε σε ένα νέο, σύγχρονο και λιτό νόμο, ο οποίος βασίζεται στο αξίωμα ότι όποιος είναι έμπορος μπορεί και να εξάγει. Ειδικότερα:

- Θεσμοθετείται το ψηφιακό one stop shop για τους εξαγωγείς, το Single Window
- Μετατρέπεται το Μητρώο Εξαγωγέων σε Μητρώο Εξαγωγών, για να δοθεί έμφαση στο τι εξάγεται και όχι στο ποιος εξάγει, ενώ η ενημέρωση των στοιχείων θα γίνεται αυτόματα
- Καταργείται η υποχρέωση του εξαγωγέα να εγγράφεται σε ειδικό μητρώο στα Επιμελητήρια με επιπλέον κόστος. Πλέον, θα αρκεί η εγγραφή στο ΓΕΜΗ
- Τοποθετείται το cluster των εξαγωγικών συνδέσμων ΠΣΕ-ΣΕΒΕ-ΣΕΚ σε επιτροπή για το Βραβείο Εξαγωγέα, ώστε να αναδειχθούν καλά παραδείγματα εταιριών με εξαγωγική δραστηριότητα.

Επιπλέον, ορίζεται ότι, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταργείται το ν.δ. 3999/1959 « περί ελέγχου του εξαγωγικού εμπορίου και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 230), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 936/1979 «περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των περί εξωτερικού εμπορίου διατάξεων, ως και καταργήσεως συναφών διατάξεων», το άρθρο 38 του ν. 2778/1999 «Αμοιβαία Κεφάλαια Ακίνητης Περιουσίας - Εταιρείες Επενδύσεων σε Ακίνητη Περιουσία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 295) και το άρθρο 25 του ν. 3229/2004 «Εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, εποπτεία και έλεγχος τυχερών παιχνιδιών, εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 38).

Τέλος, με την τροποποίηση του άρθρου 39 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001, ΦΕΚ Α' 265) επιτυγχάνεται η αποσαφήνιση και ο καθορισμός κατά

χρονολογική σειρά των απαιτούμενων διαδικασιών για την έκδοση απόφασης από τον Υπουργό Οικονομικών περί σύστασης ελεύθερων ζωνών ή ελεύθερων αποθηκών.

Επιπλέον, με την τροποποίηση αυτή θεσμοθετείται η ηλεκτρονική άντληση του συνόλου των στοιχείων και δικαιολογητικών, τα οποία απαιτούνται για τη σύσταση ελεύθερων ζωνών ή ελεύθερων αποθηκών.

Ιδιαίτερα με τις διατάξεις των νέων παραγράφων 6 και 7 επιτυγχάνεται ο συγκερασμός των διατάξεων της τελωνειακής νομοθεσίας (Εθνικός - Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας), που επιτρέπουν την εγκατάσταση παραγωγικών – μεταποιητικών επιχειρήσεων στις ελεύθερες ζώνες, προς εκείνες του ν. 3982/2011 «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων» (ΦΕΚ Α'143), ώστε να είναι έτοιμο το θεσμικό πλαίσιο υποδοχής αιτημάτων ιδρύσεως ελεύθερων ζωνών και ελεύθερων αποθηκών στα επιχειρηματικά πάρκα, με ταυτόχρονη δυνατότητα εγκατάστασης και βιομηχανικών παραγωγικών μεταποιητικών επιχειρήσεων μέσα στις ελεύθερες ζώνες των επιχειρηματικών πάρκων αυτών.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΟ 34 - ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ

Δίνονται για πρώτη φορά στην εσωτερική έννομη τάξη οι ορισμοί των εννοιών του εξωτερικού εμπορίου, καθώς και τόσο της εξαγωγικής όσο και της εισαγωγικής εμπορικής δραστηριότητας.

ΑΡΘΡΟ 35 - ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Καθιερώνεται ως βασική προϋπόθεση για την άσκηση της εισαγωγικής ή εξαγωγικής δραστηριότητας η εγγραφή κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3419/2005 «Εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας» (ΦΕΚ Α' 297), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3853/2010.

Επίσης, στην παρ. 2 προβλέπεται και μεταβατική διάταξη, μέχρι την εγγραφή τους στο ΓΕΜΗ, για όσους είναι ήδη εγγεγραμμένοι στο Ενιαίο Μητρώο Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων, Εφοδίων και Εισροών, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3955/2011 (ΦΕΚ Α' 89) και στα Ειδικά Μητρώα Εξαγωγέων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν.936/1979 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί εξωτερικού εμπορίου διατάξεων, ως και καταργήσεως συναφών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 144).

ΑΡΘΡΟ 36 - ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Προβλέπεται ρητά η δυνατότητα του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, στο πλαίσιο της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής της Κυβέρνησης, να προβαίνει στην έκδοση κανονιστικών διοικητικών πράξεων, είτε για την εκπλήρωση διεθνών υποχρεώσεων της χώρας, που απορρέουν από διεθνείς Συμφωνίες ή από τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς Οργανισμούς, είτε για λόγους δημοσίου συμφέροντος, που αφορούν στην προστασία των καταναλωτών σε θέματα δημόσιας υγείας και εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας, προκειμένου να θέτει περιορισμούς στη διακίνηση και στο εξωτερικό εμπόριο συγκεκριμένης κατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών, να θέτει όρους για την επιτάχυνση και άρση εμποδίων στη διακίνηση των αγαθών αυτών ή να καθορίζει, με κοινή απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο Υπουργό, τους όρους και τη διαδικασία ελέγχου της διακίνησης των αγαθών σε περίπτωση κήρυξης της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

ΑΡΘΡΟ 37 - ΓΕΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Εισάγεται η τήρηση Γενικού Μητρώου Εξαγωγέων από το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, το οποίο θα λειτουργεί αυτόνομα και θα αποτελεί μια ανεξάρτητη βάση δεδομένων, ως ηλεκτρονικό αρχείο, στο οποίο καταγράφονται συγκεκριμένα στατιστικά στοιχεία για την παρακολούθηση της εξέλιξης των εξαγωγών της χώρας, όπως π.χ. το είδος και η ποσότητα των εξαγομένων προϊόντων, οι χώρες προορισμού τους, ο χρόνος πραγματοποίησης των εξαγωγών, τα στοιχεία των εξαγωγέων κ.ά. Το επονομαζόμενο ως ΓΕΜΕ θα είναι εξ' αποστάσεως διασυνδεδεμένο με τις βάσεις δεδομένων που τηρούνται στις Ειδικές Υπηρεσίες ΓΕΜΗ των κατά τόπους Επιμελητηρίων, την Κεντρική Υπηρεσία ΓΕΜΗ της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων

και το Τμήμα ΓΕΜΗ της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 του ν. 3419/2005 , όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το ν. 3853/2010.

Επιπλέον, το Γ.Ε.Μ.Ε θα διασυνδέεται με το αναφερόμενο στο επόμενο άρθρο του σχεδίου νόμου Ενιαίο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (Ε.Ο.Π.Σ), του οποίου μπορεί να αποτελέσει Υποσύστημα, ενώ με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, μπορεί να ρυθμίζεται η διασύνδεση του Γ.Ε.Μ.Ε. με τα αρχεία που τηρούνται από Συνδέσμους Εξαγωγέων ή και άλλες Αρχές ή Υπηρεσίες της χώρας, σχετικά με το εξωτερικό εμπόριο.

Τέλος, τα εξαγόμενα από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις είδη, όπως αυτά ορίζονται από τις σχετικές ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές διατάξεις, θα καταγράφονται στο ΓΕΜΕ, μέσω ειδικών διαδικασιών, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία Εξωτερικών και Εθνικής Άμυνας.

ΑΡΘΡΟ 38 - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΙΑΣ ΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ – SINGLE WINDOW

Συνιστάται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Ενιαίο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (Ε.Ο.Π.Σ), για Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Μιας Στάσης, με στόχο τη διευκόλυνση και την επιτάχυνση των διαδικασιών Εξαγωγών και Εισαγωγών – Single Window, αλλά και την έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση των ενδιαφερομένων χρηστών σχετικά με την ισχύουσα νομοθεσία.

Η στοχευμένα αναμενόμενη εξοικονόμηση ανθρωποωρών και κόστους για τους ενδιαφερομένους χρήστες, στο πλαίσιο προαγωγής και βελτιστοποίησης του εξωτερικού εμπορίου, θα εξελίξει και απλοποιήσει τη διαδικασία αδειοδότησης, εφαρμόζοντας τις πρακτικές της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, αλλά και την εξυπηρέτηση και ελαχιστοποίηση της εμπλοκής των ενδιαφερομένων χρηστών, τόσο για την έκδοση από τις αρμόδιες υπηρεσίες των συναρμόδιων φορέων των αναγκαίων βεβαιώσεων, πιστοποιητικών, αδειών και άλλων προβλεπόμενων από τη νομοθεσία εγγράφων, όσο και για την ηλεκτρονική διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης από τις αρμόδιες υπηρεσίες των κατά περίπτωση προβλεπόμενων βεβαιώσεων, πιστοποιητικών, αδειών και των λοιπών προβλεπόμενων από τη νομοθεσία εγγράφων και την ηλεκτρονική παραλαβή τούτων από τους αιτούντες.

Επιπλέον, το Ε.Ο.Π.Σ. δύναται να συνδέεται, για την επίτευξη πάντα του παραπάνω σκοπού και στο πλαίσιο της διαλειτουργικότητας, και με άλλα πληροφοριακά συστήματα.

Για όλους αυτούς τους σημαντικούς λόγους, η Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας αναλαμβάνει την παραγωγική λειτουργία, τη διαχείριση των δεδομένων του συστήματος και την εν γένει εποπτεία της αποτελεσματικής λειτουργίας του Ε.Ο.Π.Σ.

ΑΡΘΡΟ 39 - ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Για πρώτη φορά, και μετά από απαίτηση του εμπορικού κόσμου επί σειρά ετών, εισάγεται και καθιερώνεται ο θεσμός της απονομής, από την Πολιτεία, βραβείων επιτυχούς άσκησης εξαγωγικών δραστηριοτήτων, σε τρεις, ανά κατηγορία εξαγομένων προϊόντων, εξαγωγείς, οι οποίοι το αμέσως προηγούμενο της βραβεύσεως έτος επέδειξαν αξιοσημείωτη εξαγωγική δραστηριότητα, καινοτόμο επενδυτική και παραγωγική δράση και σεβασμό στα διεθνή συναλλακτικά ήθη.

Η βράβευση παρέχει το δικαίωμα στον βραβευθέντα να αναγράφει σε όλα τα εμπορικά παραστατικά της επιχειρησεώς του ότι έτυχε του κρατικού βραβείου στο συγκεκριμένο κλάδο εξαγωγικής δραστηριότητας το συγκεκριμένο έτος.

ΑΡΘΡΟ 40 - ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Με το παρόν άρθρο δίδεται ρητά η νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση σχετικών Προεδρικών Διαταγμάτων, που εκδίδονται μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του συναρμόδιου Υπουργού, για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν στην εξαγωγή και τον ποιοτικό έλεγχο τόσο των γεωργικών προϊόντων ελληνικής παραγωγής, όσο και των εξαγομένων βιομηχανικών και μεταλλευτικών προϊόντων.

Τέλος, με την παρ. 3 του άρθρου 40, ως μεταβατική διάταξη, ορίζεται ότι, μέχρι την έκδοση των κανονιστικών πράξεων του παρόντος άρθρου, διατηρούνται σε ισχύ και εφαρμόζονται οι κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 του ν.δ. 3999/1959 «περί ελέγχου του εξαγωγικού εμπορίου και άλλων

διατάξεων» (ΦΕΚ Α΄230), σχετικά με τον ποιοτικό έλεγχο των εξαγομένων ελληνικών προϊόντων.

ΑΡΘΡΟ 41 – ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Με την τροποποίηση του άρθρου 39 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001, ΦΕΚ Α΄ 265) επιτυγχάνεται η αποσαφήνιση και ο καθορισμός κατά χρονολογική σειρά των απαιτούμενων διαδικασιών για την έκδοση απόφασης από τον Υπουργό Οικονομικών περί σύστασης ελεύθερων ζωνών ή ελεύθερων αποθηκών. Επιπλέον με την τροποποίηση αυτή θεσμοθετείται η ηλεκτρονική άντληση του συνόλου των στοιχείων και δικαιολογητικών, τα οποία απαιτούνται για τη σύσταση ελεύθερων ζωνών ή ελεύθερων αποθηκών.

Ιδιαίτερα με τις διατάξεις των νέων παραγράφων 6 και 7 επιτυγχάνεται ο συγκερασμός των διατάξεων της τελωνειακής νομοθεσίας (Εθνικός - Κοινοτικός Τελωνειακός Κώδικας), που επιτρέπουν την εγκατάσταση παραγωγικών – μεταποιητικών επιχειρήσεων στις ελεύθερες ζώνες, προς εκείνες του ν.3982/2011 «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων» (ΦΕΚ Α΄143), ώστε να είναι έτοιμο το θεσμικό πλαίσιο υποδοχής αιτημάτων ιδρύσεως ελεύθερων ζωνών και ελεύθερων αποθηκών στα επιχειρηματικά πάρκα, με ταυτόχρονη δυνατότητα εγκατάστασης και βιομηχανικών παραγωγικών μεταποιητικών επιχειρήσεων μέσα στις ελεύθερες ζώνες των επιχειρηματικών πάρκων αυτών.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΝΕΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ: ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Ι. Η ανάγκη μιας νέας εταιρικής μορφής

Η συντριπτική πλειονότητα των ελληνικών επιχειρήσεων είναι μικρομεσαίες. Για το λόγο αυτό, η ανάγκη μιας εταιρικής μορφής για τη στέγαση της μικρομεσαίας επιχείρησης είναι πάντοτε αισθητή.

Η νομοθετική παραγωγή στο εταιρικό δίκαιο εντοπίζεται τώρα και πολλές δεκαετίες στην ανώνυμη εταιρία. Μετά από επανειλημμένες επεμβάσεις στον κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ Α' 37) με σκοπό την ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών, αλλά και την πιο εκτεταμένη αναμόρφωση του νόμου αυτού με το ν. 3604/2007 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών» (ΦΕΚ Α' 189), μπορεί να λεχθεί ότι το δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε κάπως ικανοποιητικό επίπεδο. Παράλληλα, νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχει ήδη παραδώσει στον Υπουργό Δικαιοσύνης σχέδιο νόμου για τις προσωπικές εταιρίες, με σκοπό να αντικατασταθούν οι παλιές διατάξεις του «Ναπολεόντειου» Εμπορικού Νόμου (Code de Commerce), που ισχύει από την εποχή που η Ελλάδα έγινε ανεξάρτητο κράτος.

Αντίθετα, έχει παραμεληθεί η ενδιάμεση εταιρική μορφή της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης. Ο σχετικός ν.3190/1955 «Περί Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης (ΦΕΚ Α' 91), εξακολουθεί να ισχύει σχεδόν αναλλοίωτος από το 1955 (ισχύει ήδη πάνω από 55 έτη), χωρίς επικαιροποίηση, και, όπως είναι φυσιολογικό, έχει υποστεί τη φθορά του χρόνου. Η ΕΠΕ, ως ενδιάμεσος εταιρικός τύπος (δηλ. μεταξύ της ανώνυμης εταιρίας και των προσωπικών εταιριών), δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλής στην Ελλάδα. Πράγματι, ενώ σε άλλες χώρες ενδιάμεσοι εταιρικοί τύποι χρησιμοποιούνται σε μεγάλη έκταση, στην Ελλάδα η συχνότητα χρήσης της ΕΠΕ κάθε άλλο παρά ανταποκρίνεται σ' αυτό που θα ευχόταν κανείς. Συχνά οι ενδιαφερόμενοι επιλέγουν την ανώνυμη εταιρία, που καταρχήν προορίζεται για μεγαλύτερες επιχειρήσεις, ενώ θα μπορούσαν να υιοθετήσουν για τη συνεργασία τους μια ενδιάμεση μορφή κεφαλαιουχικής εταιρίας, με περιορισμένη ευθύνη των μελών της. Οι λόγοι, για τους οποίους η μορφή της ΕΠΕ δεν ανταποκρίνεται πια στις σημερινές ανάγκες, είναι πολλοί, πιο γνωστές όμως είναι οι δυσκίνητες ρυθμίσεις του νόμου, η ανάγκη πληθωρικής συμβολαιογραφικής παρέμβασης (εντονότερης από ότι στην ανώνυμη εταιρία), καθώς και η «διπλή» πλειοψηφία (προσώπων και κεφαλαίων) που απαιτείται για τη λήψη των εταιρικών αποφάσεων.

Από την άλλη μεριά οι ευρωπαϊκές νομοθεσίες προχωρούν τα τελευταία χρόνια στη αναμόρφωση του εταιρικού δικαίου για τη εξυπηρέτηση της μικρομεσαίας επιχείρησης, που διακρίνονται για την ευελιξία και την απλότητά τους και ανταποκρίνονται περισσότερο στις πρακτικές ανάγκες των επιχειρηματιών. Στην τάση αυτή εγγράφεται και η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισαγάγει ένα ευρωπαϊκό τύπο «ιδιωτικής» εταιρίας, που θα προορίζεται για τη μικρομεσαία επιχείρηση («Societas Privata Europaea»).

Είναι πρόδηλο ότι ο εκσυγχρονισμός του ελληνικού εταιρικού δικαίου προς την κατεύθυνση αυτή είναι πλέον απαραίτητος. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τρεις κυρίως τρόπους: Είτε με επικαιροποίηση (βελτίωση και απλοποίηση) του ν. 3190/1955, είτε με ενσωμάτωση στην νομοθεσία για την ανώνυμη εταιρία (ν. 2190/1920) ειδικών διατάξεων για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις («μικρή α.ε.»), είτε με εισαγωγή νέας εταιρικής μορφής. Σε σχέση με τις επιλογές αυτές μπορούν να λεχθούν με συντομία τα εξής: ο αναγκαίος εκσυγχρονισμός του δικαίου της ΕΠΕ δεν θα είναι πραγματικός, αν περιορισθεί σε επιμέρους τροποποιήσεις και βελτιώσεις του ν. 3190/1955. Βέβαια, θα μπορούσε να επιλεγεί μια μαζική τροποποίηση του νόμου αυτού, ώστε να καταστεί εφικτός ο επιθυμητός εκσυγχρονισμός, σε μια τέτοια όμως περίπτωση θα κινδύνευαν οι υφιστάμενες ΕΠΕ και οι εταίροι τους από μείζονα μεταβολή του νομικού καθεστώτος που διέπει τις σχέσεις τους και ανατροπή των προσδοκιών τους. Εναλλακτικά, θα μπορούσε να υπάρξει διπλό καθεστώς για τις παλιές και τις νέες επε («ΕΠΕ1», «ΕΠΕ2»), αυτό όμως θα προκαλούσε ρυθμιστική σύγχυση. Από την άλλη μεριά, η ενσωμάτωση στη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρίες ειδικών ρυθμίσεων για τη μικρομεσαία επιχείρηση μάλλον δεν ανταποκρίνεται στο ζητούμενο, διότι ένα μέρος του δικαίου της ανώνυμης εταιρίας (ιδίως εκείνο που αντιστοιχεί σε κοινοτικές οδηγίες) θα εξακολουθούσε να είναι, ούτως ή άλλως, εφαρμοστέο, ενώ ζητούμενο είναι να υπάρξει απομάκρυνση από τις αυστηρές ρυθμίσεις των οδηγιών. Επομένως η υιοθέτηση νέας εταιρικής μορφής (μια «νέας ΕΠΕ») και η εξυπαρχής ρύθμισή της φαίνεται ότι είναι η πιο ενδεδειγμένη επιλογή. Αυτό βέβαια δεν θα αποκλείει τη δυνατότητα των υφιστάμενων ΕΠΕ να μετατραπούν, αν το επιθυμούν, στη νέα εταιρική μορφή. Ο νέος νόμος θα πρέπει μάλιστα να ενθαρρύνει τη μετατροπή αυτή.

Η νέα εταιρία δεν θα λέγεται «ΕΠΕ» και συνεπώς δεν θα εμπίπτει ευθέως στις «εταιρικές» οδηγίες της ΕΕ, που αφορούν τις εταιρίες περιορισμένης ευθύνης. Μολονότι οι οδηγίες αυτές είναι σημαντικά λιγότερες από εκείνες που εφαρμόζονται στην ανώνυμη εταιρία, θα μπορούσαν να αγνοηθούν. Επιλογή είναι ωστόσο να ακολουθηθούν οι οδηγίες αυτές στο μέγιστο δυνατό βαθμό, ώστε να μην υπάρξει υπόνοια ότι η Ελλάδα εισήγαγε μια νέα εταιρική μορφή με σκοπό να παρακαμφθούν οι διατάξεις των οδηγιών.

II. Η ονομασία της εταιρίας

Για την ονομασία της νέας εταιρικής μορφής κατάλληλος κρίνεται ο τίτλος «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία» («IKE»). Ο όρος αυτός έχει το πλεονέκτημα ότι διαφοροποιείται

επαρκώς από την «ΕΠΕ», αντιστοιχεί στο διεθνή όρο “private company” και παραπέμπει στη σχεδιαζόμενη από την ΕΕ «Societas Privata Europaea» (ευρωπαϊκή ιδιωτική εταιρία), ενώ ταυτόχρονα τονίζει το χαρακτήρα της νέας εταιρικής μορφής ως κεφαλαιουχικής.

III. Η νέα εταιρία ως κεφαλαιουχική εταιρία

Βασική επιλογή είναι ο σχεδιασμός της νέας εταιρίας ως κεφαλαιουχικής. Αυτό εντάσσει την ΙΚΕ στις κεφαλαιουχικές εταιρίες, εκείνες δηλαδή που από τη μια μεριά διαθέτουν κεφάλαιο, από την άλλη δε περιορισμένη ευθύνη των εταίρων για τα χρέη της εταιρίας.

Θα πρέπει βέβαια να ληφθεί υπόψη ότι ο θεσμός του εταιρικού κεφαλαίου έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια κριτική, για το λόγο ότι το ποσό του κεφαλαίου είναι αρκετά χαμηλό (στις ΕΠΕ σήμερα ανέρχεται μόλις σε 4.500 ευρώ), ώστε να μην είναι ρεαλιστική η ελπίδα εξασφάλισης φερεγγυότητας μέσω αυτού. Άλλωστε, και αν ακόμη το κεφάλαιο είναι υψηλό, τίποτε δεν εμποδίζει τη διασπάθιση της εταιρικής περιουσίας και την επέλευση αφερεγγυότητας, απλώς τα μέλη της εταιρίας δεν λαμβάνουν κέρδη. Οι διαπιστώσεις αυτές έχουν διεθνώς «απομυθοποιήσει» το κεφάλαιο και έχουν οδηγήσει στην αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων διασφάλισης -σε κάποιο βαθμό βέβαια, διότι πλήρης διασφάλιση δεν μπορεί να επιτευχθεί ποτέ- της εταιρικής φερεγγυότητας.

Οι παραπάνω εξελίξεις σηματοδοτούνται από την κατάργηση του ελάχιστου ποσού του κεφαλαίου και την εισαγωγή της δυνατότητας «κεφαλαίου του 1 ευρώ», χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν θα μπορούν, κατά τη σύσταση της εταιρίας ή και μεταγενέστερα, να ορίσουν οποιοδήποτε υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου. Το «κεφάλαιο του 1 ευρώ» έχει νομοθετηθεί για τις ΕΠΕ σε χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία, αλλά αποτελεί και χαρακτηριστικό της μελετώμενης Societas Privata Europaea, προτείνεται δε και από το σχέδιο νόμου για την εισαγωγή της ΙΚΕ.

Το «κεφάλαιο του 1 ευρώ» απλοποιεί τη σύσταση των εταιριών, κάτι που είναι αυτοτελές ζητούμενο, δεν δικαιολογείται όμως μόνο από την απλοποίηση αυτή. Στην πραγματικότητα το νόημα του «κεφαλαίου του 1 ευρώ» είναι από τη μια μεριά να επισημάνει προς τους συναλλασσόμενους ότι δεν πρέπει να επαφένται στην προστασία «δια του κεφαλαίου» (λίγο διαφέρει το κεφάλαιο του 1 ευρώ από το κεφάλαιο των 4.500 ευρώ) και από την άλλη να δώσει την ευκαιρία στο νομοθέτη να προβλέψει εναλλακτικούς μηχανισμούς προστασίας των δανειστών, δυνητικούς ή και

υποχρεωτικούς. Αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό από την θέσπιση «εγγυητικών εισφορών», που είναι μεν εκούσιες, η αγορά όμως μπορεί να αναδείξει την ανάγκη ύπαρξής τους, αν πρόκειται η εταιρία να βρίσκεται στην αγορά.

IV. Η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής από το κεφάλαιο

Βασική καινοτομία του σχεδίου είναι η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Ενώ δηλαδή στις κλασικές περιπτώσεις της Α.Ε. και της ΕΠΕ οι μετοχές και τα εταιρικά μερίδια αποτελούν τμήμα του κεφαλαίου και προσδιορίζουν το μέγεθος της συμμετοχής καθενός, ανάλογα με τον αριθμό μεριδίων που κατέχει, στο σχέδιο νόμου τα πράγματα έχουν άλλως. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Αυτό είναι ίσως το βασικότερο χαρακτηριστικό της προτεινόμενης νέας εταιρικής μορφής: Κατά το σχέδιο νόμου γίνονται δεκτές και άλλες εισφορές (πλην των κεφαλαιακών) και μάλιστα εισφορές που είτε από τη φύση τους δεν μπορούν να παρασταθούν στο ισολογισμό, όπως είναι η εργασία, είτε συνίστανται στην ανάληψη εγγυητικής ευθύνης για τα χρέη της εταιρίας («εγγυητικές» εισφορές, στη Γαλλία καλούνται «capital d'engagement»). Κατά τούτο η εταιρία μπορεί να έχει στοιχεία προσωπικής εταιρίας.

Έτσι, ενώ σε μια Α.Ε. ή μια ΕΠΕ υπάρχει από τη μια μεριά το κεφάλαιο και από την άλλη οι μετοχές ή τα μερίδια, που αποτελούν υποδιαιρέσεις του, εδώ υπάρχει από τη μια μεριά το σύνολο των εισφορών (ορισμένες από τις οποίες απαρτίζουν πράγματι κεφάλαιο, άλλες όμως όχι), και από την άλλη τα μερίδια, που αντιστοιχούν στις εισφορές αυτές. Κάθε εταίρος έχει μερίδια διότι πραγματοποίησε μια εισφορά, είτε η τελευταία απαρτίζει κεφάλαιο είτε όχι. Όλα τα μερίδια είναι ίσα και παρέχουν τα ίδια δικαιώματα.

Η νέα εταιρική μορφή μπορεί να ικανοποιήσει ποικίλες ανάγκες. Αναγνωρίζει κάθε είδους εισφορά, ακόμη και αν πρόκειται για εισφορά εργασίας ή εισφορά «ευθύνης», που ενισχύει την πιστοληπτική ικανότητα της εταιρίας. Αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία ιδίως για επιχειρήσεις χωρίς ανάγκη υψηλής κεφαλαιακής υποδομής (ιδίως επιχειρήσεις υπηρεσιών). Ταυτόχρονα, ανταποκρίνεται στο διαχωρισμό των λειτουργιών των εταίρων μέσα στην εταιρία (εταίροι που εισφέρουν περιουσιακά στοιχεία, που ασχολούνται με την καθημερινή δραστηριότητα, που εισφέρουν φερεγγυότητα κλπ.), καθιστώντας τη νέα εταιρική μορφή κατάλληλη για οικογενειακές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις νέων, μικρές συνεργασίες. Επί πλέον η αποδοχή των ποικίλων εισφορών (κεφαλαιακών και μη)

«μετακομίζει» στο εταιρικό δίκαιο συμβατικές ρυθμίσεις που στην Α.Ε. ή την ΕΠΕ δεν θα αποτελούσαν αντικείμενο παρά μόνο εξωεταιρικών συμβάσεων. Απλοποιεί επίσης τις σχέσεις των εταίρων και τη λειτουργία της εταιρίας, διότι όλοι όσοι προβαίνουν σε παροχές προς την εταιρία λογίζονται εταίροι και έχουν τα δικαιώματα του εταίρου (επί των κερδών, να ψηφίζουν κλπ.). Επιπλέον αποφεύγεται η εμμονή στην αποκλειστικότητα των εισφορών που μπορούν να συνθέσουν το κεφάλαιο, όπως έχει συμβεί σε χώρες, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, που όπως ελέχθη επιτρέπουν μεν σήμερα στις ΕΠΕ κεφάλαιο 1 ευρώ, δεν προνοούν όμως για άλλες εναλλακτικές εισφορές *εταιρικού δικαίου*, που συντελούν στην ενίσχυση της εταιρικής φερεγγυότητας.

V. Η ευελιξία της νέας εταιρικής μορφής

Βασικό χαρακτηριστικό της νέας εταιρικής μορφής είναι η ευελιξία της. Ήδη, αναφέρθηκαν οι επιλογές των ενδιαφερομένων, που κινούνται μεταξύ δύο άκρων: Να επιλέξουν ένα ακραιφνώς κεφαλαιουχικό σχήμα, με αποκλειστικά και μόνο κεφαλαιακές εισφορές, από τη μια, ή να διαμορφώσουν ένα σύστημα με έντονα προσωπικά στοιχεία, παροχή εργασίας και ευθύνη για τα χρέη της εταιρίας. Μπορούν συνεπώς τα μέρη, με κατάλληλες καταστατικές διαμορφώσεις, να δημιουργήσουν μια εταιρία που να ομοιάζει σε μέγιστο βαθμό με την ΕΠΕ, όπως ρυθμίζεται από το ν. 3190/1955, ή με μια προσωπική εταιρία, αν κάνουν μεγάλη χρήση των «εγγυητικών» εισφορών, ή ακόμη και με την ανώνυμη εταιρία, αν επιλέξουν άλλες δυνατότητες που παρέχονται από το νόμο. Όριο βέβαια της προσέγγισης με την ανώνυμη εταιρία είναι, όπως ελέχθη, η αδυναμία έκδοσης μετοχών, με τα χαρακτηριστικά που αυτές έχουν.

Όμως, πολλά άλλα στοιχεία της νέας εταιρίας μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταστατικής ρύθμισης και διαμόρφωσης, όπως συμβαίνει με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εταίρων, τον τρόπο διαχείρισης της εταιρίας, τις μεταβολές στην εταιρική σύνθεση κ.ά.

VI. Απουσία ποινικών κλπ. διατάξεων

Στο σχέδιο δεν περιελήφθησαν ποινικές διατάξεις, με βάση την αντίληψη ότι οι ισχύουσες γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για επιμέρους αξιόποινες πράξεις (απιστία, απάτη κλπ.) είναι επαρκείς για να καλύψουν τις συνήθεις παραβατικές συμπεριφορές που μπορεί να εκδηλωθούν κατά τη λειτουργία της ΙΚΕ. Επίσης δεν

προβλέφθηκαν μεν διοικητικές κυρώσεις (πρόστιμα κλπ.), όμως, στο άρθρο 17 του ν. 3419/2005 για το ΓΕΜΗ, προβλέπει τέτοιες κυρώσεις για περιπτώσεις παραβάσεων των διατάξεών του.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 43 – ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Στο άρθρο 43 παρατίθενται τα βασικά χαρακτηριστικά της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας (ΙΚΕ). Η ΙΚΕ είναι κεφαλαιουχική, εντάσσεται δηλαδή στις εταιρίες που αφενός διαθέτουν κεφάλαιο αφετέρου περιορισμένη ευθύνη των μελών τους για τα εταιρικά χρέη, με εξαίρεση τους εταίρους με εγγυητικές εισφορές (παράγραφος 1). Είναι επιπλέον εκ του νόμου εμπορική και έχει νομική προσωπικότητα (παράγραφος 2). Το ελάχιστο κεφάλαιο της ΙΚΕ είναι ένα ευρώ (1€), χωρίς ωστόσο να αποκλείεται να οριστεί από τους ενδιαφερόμενους υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου είτε κατά τη σύσταση είτε μεταγενέστερα, με αύξηση κεφαλαίου. Το χαμηλό ύψος κεφαλαίου αποτελεί καινοτομία της νέας εταιρικής μορφής σε σχέση με τους γνωστούς, στην Ελλάδα, τύπους κεφαλαιουχικών εταιριών και ακολουθεί το πρότυπο άλλων ευρωπαϊκών κρατών που έχουν ήδη θεσμοθετήσει τη δημιουργία εταιριών με αντίστοιχο ύψος κεφαλαίου. Άρρηκτα συνδεδεμένη με το προαναφερθέν χαμηλό κεφάλαιο είναι η έτερη βασική καινοτομία που εισάγεται με το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου και συνίσταται στην αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, να αντιστοιχούν δηλαδή στο γνωστό μας κεφάλαιο, αλλά επίσης μη κεφαλαιακές ή εγγυητικές, να αντιστοιχούν δηλαδή σε στοιχεία μη υποκείμενα σε αποτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κ.ν.2190/20, τα οποία απαντώνται συνήθως σε προσωπικές εταιρίες. Εκτενής παρουσίαση των διαφορετικών ειδών εισφορών γίνεται στα άρθρα 77-79 του σχεδίου νόμου. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 44 ορίζεται ότι η ΙΚΕ μπορεί να λειτουργήσει και ως μονοπρόσωπη εταιρία και σε αυτήν την περίπτωση, για λόγους ασφάλειας των συναλλασσομένων, το όνομα του μοναδικού εταίρου θα πρέπει να προκύπτει από τη μερίδα της εταιρίας στο Γ.Ε.ΜΗ. Τέλος, η παράγραφος 5

εισάγει άλλη μία καινοτομία της ΙΚΕ προβλέποντας ότι το καταστατικό και οι τροποποιήσεις αυτού, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικά έγγραφα, μπορούν να συντάσσονται και σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά τούτο απομακρύνεται από τον κανόνα ότι τα βιβλία τηρούνται (μόνο) στην ελληνική γλώσσα (βλ. ιδίως άρθρα 41 § 3 και 58α στ. δ' κ.ν. 2190/1920, 2 § 6 ΚΒΣ) και θεσπίσθηκε για να βοηθήσει τη λειτουργία της ΙΚΕ όταν υπάρχουν αλλοδαποί εταίροι ή αλλοδαποί συναλλασσόμενοι με αυτή. Πρόβλεψη από το καταστατικό δεν αξιώνεται. Ρητά ορίζεται ότι αν το έγγραφο καταχωρίζεται στο ΓΕΜΗ, θα εφαρμοσθεί το άρθρο 14 ν. 3419/2005. Η διατύπωση των εγγράφων σε ξένη γλώσσα δεν μπορεί να ισχύσει κατά τρίτων, αν διαφέρει από την ελληνική διατύπωση, όμως στις μεταξύ τους σχέσεις οι εταίροι θα δεσμεύονται από το ξένο κείμενο, αν τούτο προβλέπεται από το καταστατικό.

ΑΡΘΡΟ 44 - ΕΠΩΝΥΜΙΑ

Κατά το σχηματισμό της επωνυμίας της ΙΚΕ παρέχεται από το νόμο μεγάλη ελευθερία στους ενδιαφερομένους οι οποίοι δύνανται να σχηματίσουν την επωνυμία είτε από το όνομα ενός ή περισσότερων εταίρων, είτε από το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας είτε να επιλέξουν επωνυμία φανταστική. Επιβάλλεται όμως η υποχρέωση, για λόγους πληροφόρησης των τρίτων συναλλασσομένων, της αναγραφής του είδους της εταιρίας είτε ολογράφως είτε σε συντομογραφία καθώς και το γεγονός ότι είναι μονοπρόσωπη. Τέλος, με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι η απόδοση του ονόματός της στην αγγλική γλώσσα θα γίνεται με τον διαδεδομένο όρο «Private Company», ώστε να τονίζεται ο κεφαλαιουχικός της χαρακτήρας και να διασφαλίζεται η αναγνωρισιμότητά της στο εξωτερικό.

ΑΡΘΡΟ 45 - ΕΔΡΑ

Με το τρίτο άρθρο ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την έδρα της ΙΚΕ. Στην παράγραφο 2 ρητώς αναγνωρίζεται η δυνατότητα μεταφοράς της καταστατικής έδρας σε άλλο κράτος μέλος του ΕΟΧ. Στις γενικές της γραμμές, η ρύθμιση βασίζεται στο άρθρο 8 του Καν. 2157/2001 για την ευρωπαϊκή εταιρία. Όπως επιτρέπει η παράγραφος 14 του παραπάνω άρθρου 8, δίδεται και εδώ η δυνατότητα δημόσιας αρχής να αντιταχθεί στη μεταφορά, αν τούτο επιβάλλεται από λόγους δημόσιου συμφέροντος. Βέβαια το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να υπακούει στις «4 απαιτήσεις» που έχει αναδείξει η κοινοτική

νομολογία, δηλ. να πρόκειται για επιτακτικούς λόγους που δικαιολογούν την απαγόρευση, ο περιορισμός (δηλ. εν προκειμένω η απαγόρευση της μεταφοράς) να είναι κατάλληλος, να μην είναι δυσανάλογος, και να μην επάγεται διακρίσεις. Καινοτομία εισάγεται με την παράγραφο 3. Σε αυτήν προτείνεται η υιοθέτηση του δικαίου της καταστατικής έδρας και εννοείται ότι μια ΙΚΕ θα διέπεται από το ελληνικό δίκαιο, ως *lex societatis*, ενόσω είναι καταχωρισμένη στο ΓΕΜΗ. Έχει ωστόσο τη δυνατότητα να έχει το κέντρο διοίκησής της και να αναπτύσσει την οικονομική της δραστηριότητα (πραγματική έδρα) σε άλλο Κράτος μέλος, όπως αυτή η δυνατότητα έχει αναγνωριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αποφάσεις *Centros* (C-212/97, *Überseering* (C-208/2000) και *Inspire Art* (C-167/2001))

ΑΡΘΡΟ 46 - ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Στο άρθρο 46 ορίζεται ότι η ΙΚΕ είναι πάντοτε ορισμένου χρόνου, διευκρινίζεται δε ότι αν δεν ορίσθηκε η ακριβής διάρκεια, ισχύει η δωδεκαετία. Παράταση της διάρκειας είναι δυνατή με απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων. Αν η απόφαση για παράταση δεν μνημονεύει το χρόνο, θα πρέπει αναλογικά να ισχύει και πάλι η δωδεκαετία.

ΑΡΘΡΟ 47 – ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Με το άρθρο 47 τίθενται κανόνες αυξημένης εταιρικής διαφάνειας. Η παράγραφος 1 ορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να αναγράφονται σε κάθε έντυπο της εταιρίας, ενώ η παράγραφος 2 επιβάλλει την υποχρέωση στην ΙΚΕ να διατηρεί ιστοσελίδα και να αναφέρει σ' αυτήν τις πληροφορίες που συντελούν στην ασφάλεια των συναλλαγών και την προστασία των συναλλασσομένων. Εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2, στην ιστοσελίδα πρέπει να εμφανίζονται και όσα άλλα επιβάλλονται από άλλες διατάξεις του σχεδίου (π.χ. άρθρα 79 παράγραφος 7, 98 παράγραφος 2). Δεν αποκλείεται η ιστοσελίδα να είναι «φιλοξενούμενη», ή και κοινή με άλλες εταιρίες, αν το περιεχόμενό της είναι σαφώς διακριτό ανά εταιρία. Οι αυξημένες υποχρεώσεις διαφάνειας που επιβάλλονται στην ΙΚΕ, όπως η ανάρτηση στην ιστοσελίδα του εταιρικού κεφαλαίου, του συνολικού ποσού των εγγυητικών εισφορών, καθώς και των στοιχείων των εταίρων και του αριθμού και του είδους των μεριδίων που αυτοί κατέχουν συνδέονται με την ιδιαίτερη φύση της ΙΚΕ. Η ύπαρξη τριών ειδών εταιρικών

μεριδίων, που συνδέονται και με μη κεφαλαιακές εισφορές δημιουργούν την ανάγκη πληροφόρησης των ενδιαφερομένων σχετικά με τα πρόσωπα που μετέχουν στην εταιρία και το είδος των υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν. Ακριβώς αυτή η διασφάλιση των τρίτων αξιολογείται ως υπέρτερης αξίας σε σχέση με το δικαίωμα των εταίρων να διατηρήσουν την ανωνυμία τους. Με βάση αυτές τις παραδοχές η δημοσίευση απλών δεδομένων των εταίρων στην ιστοσελίδα της εταιρίας δεν εμπίπτει στο πεδίο του ν. 2472/1997 για την προστασία του ατόμου από των επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τέλος, προβλέπεται στην παράγραφο 3 ότι, για όσο καιρό η εταιρία δεν διαθέτει ιστοσελίδα, η πληροφόρηση κάθε ενδιαφερομένου για τα κατά το νόμο αναρτητέα σ' αυτήν στοιχεία, εξασφαλίζεται με αποστολή των εν λόγω στοιχείων σε όποιον τα ζητήσει.

ΑΡΘΡΟ 48 – ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Το άρθρο 48 αναφέρεται στην επίλυση των εταιρικών διαφορών με κύριο γνώμονα την ταχεία και ασφαλή επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν κατά το βίο της εταιρίας. Η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας οφείλεται στην επιθυμία γρήγορης εκδίκασης – γρηγορότερη από την τακτική διαδικασία – παράλληλα όμως αποφυγή δικαστικής κρίσης με πιθανολόγηση, όπως θα συνέβαινε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Γι' αυτό το λόγο έχει επιλεγεί από το νομοθέτη και σε άλλες περιπτώσεις ενδοεταιρικών διαφορών (βλ. ενδεικτικά άρθρα 4 παρ. 4, 40 παρ.1, 49γ παρ. 2 του κ.ν. 2190/20). Επιπρόσθετα, το σχέδιο ενθαρρύνει την υπαγωγή των υποθέσεων σε διαιτησία και διαμεσολάβηση. Οι υποθέσεις που υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας είναι οι εταιρικές υποθέσεις που αναφέρονται στο νόμο. Με την τακτική διαδικασία όμως εκδικάζονται οι υποθέσεις όταν ο νόμος κάνει λόγο για «αγωγή» ή πρόκειται για ζητήματα ευθύνης ή για υποθέσεις με τρίτους, π.χ. για την αγωγή της εταιρίας κατά το άρθρο 65 παράγραφος 3, την καταδίκη του διαχειριστή σε αποζημίωση της εταιρίας (άρθρο 67), την αξίωση της εταιρίας για αποζημίωση λόγω μη καταβολής μη κεφαλαιακής εισφοράς (άρθρο 78 παράγραφος 3), την αγωγή των τρίτων δανειστών της εταιρίας κατά του εταίρου με εγγυητική εισφορά (άρθρο 79), την αγωγή για αποζημίωση σε περίπτωση μη δίκαιης σχέσης ανταλλαγής σε περίπτωση συγχώνευσης (άρθρο 115) κ.λπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 49 – Η ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΚΑΙ 50 – ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Το άρθρο 49 και 50 περιέχουν ρυθμίσεις σχετικές με το καταστατικό της ΙΚΕ. Στο άρθρο 49 διευκρινίζεται ότι η ΙΚΕ συστήνεται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου ή λόγω εισφοράς στην εταιρία περιουσιακών στοιχείων, για τη μεταβίβαση των οποίων απαιτείται ο τύπος αυτός. Περαιτέρω, στο άρθρο 50 καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο του καταστατικού της ΙΚΕ και προβλέπεται ρητά ότι οι συμφωνίες που περιέχονται στο καταστατικό και δεν προσκρούουν στο νόμο είναι εταιρικές και όχι εξωεταιρικές.

ΑΡΘΡΟ 51 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Για τη σύστασή της η ΙΚΕ ακολουθεί τη διαδικασία της Υπηρεσίας Μιας Στάσης (Υ.Μ.Σ.) που εισήγαγε ο ν. 3853/2010 «Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιριών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 90) και μπορεί να ιδρυθεί σε μία μέρα. Ο νόμος δε προχωρά ένα βήμα πιο πέρα και ρητά επιτρέπει την ίδρυση της εταιρίας, ακόμη και αν για την επιδίωξη του σκοπού της απαιτείται αδειοδότηση. Το νομικό πρόσωπο μπορεί να συσταθεί, να λάβει ΑΦΜ και να λειτουργήσει. Ενόσω όμως η άδεια δεν έχει χορηγηθεί, η λειτουργία του θα πρέπει να περιορίζεται σε άλλες πράξεις (προπαρασκευαστικές εργασίες) και όχι εκείνες για τις οποίες απαιτείται η άδεια.

ΑΡΘΡΟ 52 – ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ Γ.Ε.Μ.Η.

Το άρθρο 52 υπαγάγει την ΙΚΕ, ως προς την υποχρέωση και τα αποτελέσματα εγγραφής, στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 3419/2005. Επιπλέον, η διάταξη της παραγράφου 1 διευκρινίζει την έκταση του ελέγχου που διενεργείται από την κατά περίπτωση αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ κατά την καταχώριση των πράξεων της ΙΚΕ στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο. Σχετικά ισχύει η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του ν. 3419/2005 «Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) και Εκσυγχρονισμός της. Επιμελητηριακής Νομοθεσίας» (ΦΕΚ Α' 297), κατά την οποία για την καταχώριση στο

Γ.Ε.ΜΗ. γίνεται έλεγχος της πληρότητας, της ακρίβειας, της σαφήνειας και της νομιμότητας του καταχωριζόμενου στοιχείου. Ειδικά όμως σε σχέση με τη νομιμότητα, ορίζεται ότι δεν θα ελέγχονται παρά εκείνα μόνο τα ελαττώματα που, αν τυχόν δεν εντοπισθούν, θα μπορούν στη συνέχεια να οδηγήσουν σε ακύρωση της εταιρίας σύμφωνα με το άρθρο 53. Εννοείται ότι και αυτά θα ελέγχονται μόνο στο μέτρο που προκύπτουν από τα ίδια τα υποβαλλόμενα στην ΥΜΣ έγγραφα. Έτσι π.χ. η αρμόδια υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. δεν θα ελέγχει (και δεν θα μπορεί να ελέγχει) άλλα στοιχεία, όπως π.χ. αν όλοι οι υπογράφωντες έχουν τεθεί υπό πλήρη στερητική δικαστική συμπαράσταση. Από την άλλη μεριά, παράνομος δεν θα είναι ο εταιρικός σκοπός για μόνο το λόγο ότι η εταιρία απαιτεί αδειοδότηση, διότι η άδεια θα μπορεί να ζητηθεί και να ληφθεί και μετά τη σύσταση. Άλλα στοιχεία που πρέπει να καταχωρισθούν στο Γ.Ε.ΜΗ. θα γίνονται δεκτά με τυπικό απλώς έλεγχο, που αφορά την εξωτερική νομική αρτιότητα του κάθε στοιχείου.

ΑΡΘΡΟ 53 – ΚΗΡΥΞΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Το άρθρο 53 αφορά την κήρυξη ακυρότητας της εταιρίας. Στην πρώτη παράγραφο παρατίθενται περιοριστικά οι λόγοι κήρυξης ακυρότητας της εταιρίας, κατ' αντιστοιχία με τα προβλεπόμενα στην πρώτη εταιρική οδηγία (68/151/ΕΟΚ της 9ης Μαρτίου 1968) οι οποίοι, για λόγους ασφάλειας δικαίου, δύνανται να προβληθούν εντός σύντομης προθεσμίας ενός έτους από την εγγραφή της ΙΚΕ στο Γ.Ε.ΜΗ. (πλην του λόγου της περίπτωσης γ). Προβλέπεται, ωστόσο, στην παράγραφο 4 η δυνατότητα θεραπείας ορισμένων λόγων ακυρότητας και, τέλος, με την παράγραφο 5 δίνεται η δυνατότητα άσκησης τριτανακοπής κατά της απόφασης κήρυξης της ακυρότητας.

ΑΡΘΡΟ 54 – ΕΥΘΥΝΗ ΙΔΡΥΤΩΝ

Στο άρθρο 54 καθορίζεται η ευθύνη των ιδρυτών της ΙΚΕ κατά τα ισχύοντα για την Α.Ε. (άρθρο 7δ του κ.ν.2190/20) και την ΕΠΕ (παράγραφος β' του άρθρου 9 του ν.3190/55).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 55 – ΕΝΑΣ Η ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ

Με το άρθρο 55 διευκρινίζεται ότι η διαχείριση της εταιρίας μπορεί να ασκείται από ένα ή περισσότερα άτομα.

ΑΡΘΡΟ 56 – ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το άρθρο 56 ορίζει τον τρόπο άσκησης της διαχείρισης ελλείπει διαφορετικής καταστατικής πρόβλεψης. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, η διαχείριση ασκείται συλλογικά από όλους τους εταίρους (ή ενδεχομένως από το μοναδικό εταίρο). Το εδάφιο β' σχετικά με τη διενέργεια πράξεων διαχείρισης από έναν εταίρο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αντιστοιχεί στη ρύθμιση του άρθρου 751 ΑΚ.

ΑΡΘΡΑ 57 ΕΩΣ 61

Τα άρθρα 57 έως 61 ρυθμίζουν την καταστατική διαχείριση, παρέχοντας στους εταίρους πολλαπλές εναλλακτικές στη διαμόρφωση των σχέσεων διαχείρισης και εκπροσώπησης. Έτσι η διαχείριση μπορεί να ασκείται από ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα, εταίρους ή μη, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, που ορίζονται και ανακαλούνται με απόφαση των εταίρων που εκπροσωπούν την πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων, εκτός αν το καταστατικό ορίζει διαφορετικά. Ελλείπει διαφορετικής καταστατικής πρόβλεψης, επί περισσότερων διαχειριστών ισχύει συλλογική διαχείριση, εκτός από τις περιπτώσεις διενέργειας επείγουσών πράξεων διαχείρισης από την παράλειψη των οποίων απειλείται σοβαρή ζημία της εταιρίας. Το σχέδιο νόμου δεν εξετάζει το ζήτημα ανικανοτήτων για ανάληψη της διαχείρισης, θεωρώντας ότι είναι ασφαλέστερο το ζήτημα αυτό να ρυθμισθεί ενιαία με την ευκαιρία της καθιέρωσης του ευρωπαϊκού εμπορικού μητρώου. Δυνατός είναι επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 61, ο διορισμός και η ανάκληση διαχειριστή από εταίρο, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη του καταστατικού. Δεν αποκλείεται δε ο έχων το δικαίωμα εταίρος να διορίζει ακόμη και την πλειοψηφία των διαχειριστών. Σε κάθε περίπτωση που ελλείπει διαχειριστής διοριζόμενος από εταίρο, η διαχείριση ασκείται νομίμως από τους λοιπούς διαχειριστές.

Εννοείται ότι όλοι οι διαχειριστές (και οι οριζόμενοι από συγκεκριμένο εταίρο) έχουν υποχρέωση πίστης απέναντι στην εταιρία, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 65. Ανάκληση διαχειριστή που ασκεί καταστατική διαχείριση μπορεί να γίνει και με δικαστική απόφαση, για σπουδαίο λόγο, μετά από αίτηση εταίρων που κατέχουν το 1/10 του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων. Σε περίπτωση διαχειριστή που ασκεί νόμιμη διαχείριση (όπου δηλαδή τη διαχείριση ασκούν οι εταίροι) δεν υπάρχει δυνατότητα δικαστικής ανάκλησης είναι όμως δυνατός ο αποκλεισμός εταίρου κατά το άρθρο 93. Σε περίπτωση ανάκλησης, η διαχείριση ασκείται από τους λοιπούς διαχειριστές και, εάν δεν υπάρχουν άλλοι διαχειριστές και ενόσω οι εταίροι δεν προβαίνουν σε διορισμό νέων, εφαρμόζεται η νόμιμη διαχείριση. Η νόμιμη διαχείριση εφαρμόζεται επίσης, σύμφωνα με την πρόβλεψη του άρθρου 62, σε περίπτωση έλλειψης διαχειριστή, και εφόσον το καταστατικό δεν περιέχει σχετική ρύθμιση.

ΑΡΘΡΟ 63 - ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Κάθε αλλαγή του προσώπου του ή των διαχειριστών υποβάλλεται σε δημοσιότητα στο Γ.Ε.ΜΗ., ενώ η μη τήρηση των διατυπώσεων δημοσιότητας δεν αντιτάσσεται στους καλόπιστους τρίτους.

ΑΡΘΡΟ 64 – ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ – ΑΜΟΙΒΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ

Το άρθρο 64 οριοθετεί, στην παράγραφο 1, τη διαχειριστική και εκπροσωπευτική εξουσία του διαχειριστή η οποία εκτείνεται στη διοίκηση της εταιρίας, τη διαχείριση της περιουσίας της και σε κάθε πράξη που εξυπηρετεί την επιδίωξη του σκοπού της εταιρίας. Βρίσκονται εκτός της εξουσίας αυτής οι πράξεις για τις οποίες προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητα των εταίρων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 68. Στην παράγραφο 2 επαναλαμβάνεται ρύθμιση αντίστοιχη με εκείνη του άρθρου 22 παράγραφοι 1 και 2 του κ.ν.2190/20, σύμφωνα με την οποία ο περιορισμός της εκπροσωπευτικής εξουσίας των διαχειριστών που προκύπτουν είτε από το καταστατικό είτε από απόφαση των εταίρων δεν αντιτάσσεται στους τρίτους, ακόμα και αν έχει υποβληθεί σε διατυπώσεις δημοσιότητας. Ακόμα δε και όταν η δραστηριότητα της εταιρίας, κατά τη διενέργεια της οποίας εκπροσωπήθηκε από το διαχειριστή και με την οποία δεσμεύτηκαν τρίτοι, βρίσκεται εκτός εταιρικού σκοπού, η εταιρία δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι δεσμεύτηκε έναντι του τρίτου. Αρκεί βέβαια ο τρίτος να μην γνώριζε τον

εταιρικό σκοπό ή να μην όφειλε να τον γνωρίζει, λαμβανομένων υπόψη και των συγκεκριμένων περιστάσεων. Κατ' αναλογία ωστόσο προς όσα γίνονται δεκτά στο πλαίσιο ερμηνείας του κ.ν.2190/20, θα πρέπει να θεωρηθεί και για την ΙΚΕ ότι η προστασία του τρίτου δεν φθάνει μέχρι το σημείο να δεσμεύεται η εταιρία και για ενέργειες για τις οποίες από το νόμο ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εταίρων (παράγραφος 2 του άρθρου 68). Η παράγραφος 3 παρέχει τη δυνατότητα, εφόσον υπάρχει σχετική καταστατική πρόβλεψη, ο διαχειριστής να αναθέτει την άσκηση ορισμένων εξουσιών σε εταίρους ή τρίτους. Τέλος, για την αμοιβή του διαχειριστή το σχέδιο (παράγραφος 4) επαναλαμβάνει τον κανόνα του άρθρου 754 παράγραφος 2 ΑΚ, ώστε καταρχήν ο διαχειριστής να μη δικαιούται αμοιβής. Όμως, οι εταίροι, είτε διά του καταστατικού είτε με χωριστή απόφασή τους, μπορούν να προβλέψουν αμοιβή. Εξάλλου, πρέπει να τονισθεί ότι η παροχή υπηρεσιών διαχείρισης μπορεί να αποτελεί αντικείμενο μη κεφαλαιακής εισφοράς (παράγραφος 1 του άρθρου 78), στην περίπτωση δε αυτή ζήτημα αμοιβής δεν θα τίθεται.

ΑΡΘΡΟ 65 – ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στο άρθρο 65 θεσπίζεται υποχρέωση πίστεως του διαχειριστή προς την εταιρία και καθορίζεται η έκταση αυτής (παράγραφος 1), ενώ παράλληλα προβλέπεται η δυνατότητα εξειδίκευσης της εν λόγω υποχρέωσης με καταστατική πρόβλεψη (παράγραφος 2). Ο νόμος δεν παίρνει θέση στο ζήτημα της υποχρέωσης πίστεως των εταίρων, θέμα για το οποίο υπάρχει έντονη συζήτηση και βρίσκεται ακόμη εν εξελίξει. Στο πλαίσιο της νέας εταιρίας, συμφωνίες για τις υποχρεώσεις πίστεως είναι δυνατές κατ'εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 50. Παράβαση της υποχρέωσης πίστεως γεννά ευθύνη του διαχειριστή σύμφωνα με το άρθρο 67. Ειδικά σε περίπτωση που ο διαχειριστής διενεργεί πράξεις για λογαριασμό του ίδιου ή τρίτων, που ανάγονται στο σκοπό της εταιρίας ή είναι εταίρος προσωπικής εταιρίας, ΕΠΕ ή ΙΚΕ, που επιδιώκει τον ίδιο σκοπό, χωρίς απόφαση των εταίρων που το επιτρέπει, η εταιρία δικαιούται να απαιτήσει, αντί αποζημίωσης, προκειμένου μιν για πράξεις που έγιναν για λογαριασμό του ίδιου του διαχειριστή, να θεωρηθεί ότι οι πράξεις αυτές διενεργήθηκαν για λογαριασμό της εταιρίας, προκειμένου δε για πράξεις που έγιναν για λογαριασμό άλλου, να δοθεί στην εταιρία η αμοιβή για τη μεσολάβηση ή να εκχωρηθεί σ' αυτήν η σχετική απαίτηση (παράγραφος 3). Η σχετική πρόβλεψη είναι αντίστοιχη με τη ρύθμιση του άρθρου 23 του κ.ν.2190/20.

ΑΡΘΡΟ 66 – ΤΗΡΗΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

Με το άρθρο 66 επιβάλλεται στην ΙΚΕ η υποχρέωση τήρησης βιβλίου εταίρων και ενιαίου βιβλίου πρακτικών αποφάσεων των εταίρων και αποφάσεων της διαχείρισης. Στο ενιαίο βιβλίο πρακτικών καταχωρίζονται οι αποφάσεις των εταίρων (και του ενός εταίρου), σε συνέλευση ή μη, καθώς και αποφάσεις μη τρέχουσας διαχείρισης που λαμβάνονται από τυχόν περισσότερους διαχειριστές ή που, ανεξάρτητα από τον αριθμό των διαχειριστών, είναι καταχωριστέες στο Γ.Ε.ΜΗ., όπως π.χ. πράξεις του διαχειριστή που επιφέρουν τροποποίηση του καταστατικού, ιδιαίτερα αύξηση ή μείωση κεφαλαίου (βλ. π.χ. άρθρα 77 παράγραφος 5, 82 παράγραφος 1, 87, 92 παράγραφος 4). Εξάλλου για αποτροπή δολιοτήτων (π.χ. προχρονολογούμενων αποφάσεων), ορίζεται ότι όποιος επικαλείται τα βιβλία φέρει το βάρος απόδειξης της χρονολογίας των αποφάσεων που λαμβάνονται από τους εταίρους ή του διαχειριστή (παράγραφος 2). Συνεπώς η εταιρία, αν κρίνει ότι μπορεί να υπάρξουν αμφισβητήσεις, θα πρέπει να προνοεί, ώστε να έχει εξασφαλίσει τέτοια απόδειξη, π.χ. να μεριμνά ώστε το πρακτικό να αποκτά βεβαία χρονολογία. Εννοείται ότι με τους ίδιους όρους πρέπει να καταγράφονται, μετά τη λύση της εταιρίας, και οι αποφάσεις των εκκαθαριστών.

ΑΡΘΡΟ 67 – ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ

Το ζήτημα της ευθύνης του διαχειριστή ρυθμίζεται σε αυτό το άρθρο με βάση αντίστοιχες διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ν. 3190/1955. Η ευθύνη θεμελιώνεται είτε σε παράβαση του νόμου, του καταστατικού ή των αποφάσεων των εταίρων, είτε σε διαχειριστικό πταίσμα. Το τελευταίο αφορά διαχείριση που υπήρξε πλημμελής (άστοχη, ιδιοτελής κ.λπ.) και για το λόγο αυτό ζημιογόνα. Ως προς αυτήν ισχύει ο κανόνας της επιχειρηματικής κρίσης (business judgment rule), αλλά και απαλλαγή, αν η πράξη του διαχειριστή στηρίχθηκε σε σύννομη απόφαση των εταίρων. Απαλλαγή του διαχειριστή παρεχόμενη μετά την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων θα καλύπτει μόνο τα διαχειριστικά πταίσματα, μπορούν όμως οι εταίροι με ομόφωνη απόφασή τους να χορηγήσουν ολική απαλλαγή. Βέβαια, η απαλλαγή αυτή θα αφορά μόνο τις αστικές αξιώσεις της εταιρίας, ενώ η τυχόν παράβαση του νόμου θα εξακολουθεί να εκθέτει το διαχειριστή σε ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις ή αξιώσεις αποζημίωσης τρίτων. Η αγωγή

της εταιρίας κατά του διαχειριστή για αστικές αξιώσεις της θα ασκείται καταρχήν από την ίδια εταιρία. Όμως, η παράγραφος 4 δίνει δικαίωμα άσκησης αγωγής και στους εταίρους και τους τρίτους. Εννοείται ότι τα πρόσωπα αυτά θα ασκούν την αγωγή για λογαριασμό της εταιρίας και το αίτημα της αγωγής θα είναι η καταβολή αποζημίωσης κατευθείαν στην εταιρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ – Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

ΑΡΘΡΟ 68 – ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΕΤΑΙΡΩΝ

Το άρθρο 68 αφορά τις αρμοδιότητες των εταίρων. Με την παράγραφο 1 αναγνωρίζεται η εξουσία των εταίρων να αποφασίζουν για οποιαδήποτε εταιρική υπόθεση, ακόμα και για θέματα αρμοδιότητας του διαχειριστή. Στην παράγραφο 2 καθορίζονται τα θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εταίρων. Ιδιαίτερης μνείας χρήζουν οι περιπτώσεις (α) και (δ) της παραγράφου αυτής. Η περίπτωση (α) αναφέρεται στις τροποποιήσεις του καταστατικού με εξαίρεση εκείνες που μπορούν να γίνουν με πράξη του διαχειριστή. Πρόκειται για περιπτώσεις που, είτε ο νόμος (βλ. π.χ. άρθρα 77 παράγραφος 5, 82 παράγραφος 1, 87, 92 παράγραφος 4) είτε το καταστατικό (άρθρο 68 παράγραφος 3) προβλέπουν τη σχετική δυνατότητα. Πρέπει να σημειωθεί ότι αν η δυνατότητα δεν παρέχεται με το αρχικό καταστατικό, η σχετική τροποποίηση του καταστατικού γίνεται καταρχήν με ομόφωνη απόφαση των εταίρων σύμφωνα με την παράγραφο 3 και δεν μπορεί να υπερβαίνει τη τριετία. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι κάθε αύξηση ή μείωση κεφαλαίου αποτελεί τροποποίηση του καταστατικού, ακόμη και αν γίνεται από το διαχειριστή. Η περίπτωση (δ) αποτυπώνει την περίπτωση όπου ορισμένες διαχειριστικές πράξεις μπορούν να έχουν τέτοιες σοβαρές επιπτώσεις στην εταιρία, ώστε να ισοδυναμούν με τροποποίηση του καταστατικού. Ως εκποίηση κλπ. του «μεγαλύτερου μέρους» της επιχείρησης εννοείται ποσοστό που υπερβαίνει το 50% της αξίας της επιχείρησης. Στην περίπτωση όμως αυτή, η έγκριση των εταίρων (και η έλλειψη έγκρισης) έχουν μόνο εσωτερικές συνέπειες και η τυχόν παρά ταύτα διενέργεια της πράξης δεσμεύει την εταιρία, έχει όμως επιπτώσεις στο διαχειριστή που την επιχείρησε. Τέλος, με την τρίτη παράγραφο προβλέπεται ότι η επέκταση της εξουσίας του διαχειριστή να προβαίνει μονομερώς σε τροποποίηση του καταστατικού και σε άλλες περιπτώσεις, πέραν αυτών που αναφέρονται στο νόμο, είναι

δυνατή είτε με σχετική πρόβλεψη στο αρχικό καταστατικό είτε με μεταγενέστερη τροποποίηση αυτού για την οποία απαιτείται ομόφωνη απόφαση εταίρων, σε κάθε δε περίπτωση, η σχετική εξουσία δεν μπορεί να υπερβαίνει την τριετία. Πρόκειται για μια σειρά από δικλείδες ασφαλείας που δικαιολογούνται από την εξαιρετική φύση της εν λόγω εξουσίας του διαχειριστή να ασκεί αρμοδιότητες που κατ' αρχήν ανήκουν στη συνέλευση των εταίρων.

ΑΡΘΡΟ 69 – ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Για την ενίσχυση της ευελιξίας της ΙΚΕ παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα λήψης αποφάσεων των εταίρων εντός και εκτός συνέλευσης. Το άρθρο 69 αναφέρεται στην καταρχήν λήψη αποφάσεων των εταίρων σε συνέλευση (παράγραφος 1) και κάνει ιδιαίτερη μνεία στην τακτική συνέλευση (παράγραφος 2).

ΑΡΘΡΟ 70 - ΣΥΓΚΛΗΣΗ

Ο τρόπος σύγκλησης της συνέλευσης των εταίρων περιγράφεται στο άρθρο 70 και είναι σύμφωνος με την ευελιξία, την απλοποίηση και τη μείωση κόστους των διαδικασιών που χαρακτηρίζουν την ΙΚΕ. Η συνέλευση συγκαλείται από το διαχειριστή 8 ημέρες πριν την πραγματοποίησή της, με πρόσκληση που αναφέρει τα στοιχεία της παραγράφου 3 και οι εταίροι ενημερώνονται με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένου του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η ειδοποίηση με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ακολουθεί την πορεία απλοποίησης της λειτουργίας των κεφαλαιουχικών εταιριών, που είναι ήδη αισθητή και στο ν. 3604/2007 «Περί ανωνύμων εταιρειών» (ΦΕΚ Α' 189) για την Α.Ε. (άρθρο 26 παράγραφος 2α), αλλά, σε αντίθεση με την αντίστοιχη ρύθμιση της Α.Ε., δεν πρόκειται για δυνατότητα που μπορεί να προβλέπεται στο καταστατικό αλλά ορίζεται ρητά στο νόμο. Δικαίωμα αίτησης σύγκλησης της συνέλευσης παρέχεται και στη μειοψηφία των εταίρων, ενώ, σε περίπτωση που ο διαχειριστής δεν προβεί στη σύγκληση, τους αναγνωρίζεται το δικαίωμα να συγκαλούν μόνοι τους τη συνέλευση. Απεμπλέκεται έτσι η διαδικασία από τη χρονοβόρο προσφυγή στο δικαστήριο προκειμένου αυτό να διατάξει τη σύγκληση της συνέλευσης. Η πραγματοποίηση

αυτόκλητης καθολικής συνέλευσης είναι δυνατή σύμφωνα με την πρόβλεψη της παραγράφου 4.

ΑΡΘΡΟ 71 – ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Η συνέλευση μπορεί να συνέρχεται είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό, οπουδήποτε αναφέρει το καταστατικό, ελλείψει δε τέτοιας πρόβλεψης, στην έδρα της εταιρίας ή σε τόπο άλλο, εφόσον συναινούν οι εταίροι. Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι, με πρόβλεψη του καταστατικού, η συνέλευση μπορεί να λαμβάνει χώρα και με τηλεδιάσκεψη. Έχοντας υπόψη την υπερόρια διάσταση της ΙΚΕ, συνέλευση με τηλεδιάσκεψη πραγματοποιείται, ακόμα και σε περίπτωση απουσίας σχετικής καταστατικής πρόβλεψης, εφόσον το αξιώνει εταίρος που κατοικεί σε άλλη χώρα από αυτήν που λαμβάνει χώρα η συνέλευση ή αν υπάρχει άλλος σπουδαίος λόγος. Εννοείται ότι ο διαχειριστής και οι εταίροι θα οφείλουν, είτε με το καταστατικό, είτε και κατά περίπτωση, να μεριμνούν για τη γνησιότητα των βουλήσεων που εκφέρονται μέσω τηλεδιάσκεψης.

ΑΡΘΡΟ 72 – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ – ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Το άρθρο 72 αναφέρεται στη συμμετοχή και τη διεξαγωγή της συνέλευσης. Δικαίωμα συμμετοχής στη συνέλευση έχουν όλοι οι εταίροι, είτε αυτοπροσώπως είτε δια αντιπροσώπου. Δικαίωμα ψήφου έχουν όλα τα μερίδια, με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3. Η συνέλευση των εταίρων αποφασίζει πλειοψηφικά. Απαρτία δεν απαιτείται. Εννοείται ότι επιφυλάσσονται οι περιπτώσεις όπου κατά ρητή διάταξη του νόμου, για τη λήψη απόφασης απαιτείται ομοφωνία (άρθρα 45 παράγραφος 2, 48 παράγραφος 2, 60 παράγραφος 2, 67 παράγραφος 2, 68 παράγραφος 3, 72 παράγραφος 6, 89 παράγραφος 1, 105 παράγραφοι 5 και 7).

ΑΡΘΡΟ 73 – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στο άρθρο 73 αποτυπώνεται ο τρόπος λήψης αποφάσεων χωρίς συνέλευση. Τούτο είναι δυνατό εφόσον υπάρχει ομοφωνία ή εφόσον οι εταίροι συμφωνούν να αποτυπωθεί πλειοψηφική απόφασή τους σε έγγραφο, χωρίς συνέλευση. Ο τρόπος

αυτός αποτύπωσης των αποφάσεων αντιστοιχεί στα πρακτικά που είναι γνωστά ως «πρακτικά διά περιφοράς» (βλ. για τις Α.Ε. άρθρο 32 παράγραφος 3 του κ.ν. 2190/1920). Εννοείται ότι σε περίπτωση e-mail κλπ. το καταστατικό ή οι εταίροι θα πρέπει να λαμβάνουν πρόνοια για την εξασφάλιση της προέλευσης των δηλώσεων.

ΑΡΘΡΟ 74 – ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Στο άρθρο 74 παρουσιάζονται οι ελαττωματικές αποφάσεις των εταίρων. Η παράγραφος 1 αναφέρεται στις ακυρώσιμες αποφάσεις που λαμβάνονται σε συνέλευση και αφορά διαδικαστικές παραβάσεις. Στις παραβάσεις αυτές ανήκουν και οι περιπτώσεις αποφάσεων τις οποίες έλαβε η συνέλευση που δεν είχε νόμιμα συσταθεί ή συγκροτηθεί, καθώς και οι παραβάσεις της ΑΚ 281. Οι αποφάσεις των εταίρων που λαμβάνονται εκτός συνέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 74 δεν εμπίπτουν σε αυτήν την κατηγορία. Εννοείται ότι το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει προσωρινή διαταγή κατά ΚΠολΔ διατάσσοντας τα αναγκαία κάθε φορά ασφαλιστικά μέτρα μέχρι να κριθεί το αίτημα ακύρωσης της απόφασης της συνέλευσης. Η παράγραφος 2 αναφέρεται στις άκυρες αποφάσεις των εταίρων που λαμβάνονται σε συνέλευση και αφορά παραβάσεις διατάξεων νόμου ή καταστατικών προβλέψεων. Τέλος, η παράγραφος 3 αφορά την ακυρότητα αποφάσεων των εταίρων που λαμβάνονται εκτός συνέλευσης, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 74 ή που είναι αντίθετες στο νόμο ή το καταστατικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΜΕΡΙΔΙΑ

ΑΡΘΡΟ 75 – ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΜΕΡΙΔΙΑ

Το άρθρο 75 αφορά τα εταιρικά μερίδια της ΙΚΕ. Η παράγραφος 1 θέτει την αρχή σύμφωνα με την οποία η συμμετοχή στην ΙΚΕ προϋποθέτει την κατοχή μεριδίων. Τα μερίδια δεν είναι μετοχές και δεν έχουν συνεπώς τα χαρακτηριστικά αυτών. Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι ο αρχικός αριθμός μεριδίων κάθε εταίρου ορίζεται στο καταστατικό και δύναται να αυξομειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου. Περιπτώσεις αυξομείωσης των μεριδίων κατά την παράγραφο 2 είναι η αύξηση ή μείωση του κεφαλαίου, η ανάληψη νέων μη κεφαλαιακών ή εγγυητικών εισφορών των εταίρων, η μεταβίβαση μεριδίων, η έξοδος εταίρου, η είσοδος νέου εταίρου, η εξαγορά των

υποχρεώσεων από μη κεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά ή η εξαγορά των μεριδίων, σύμφωνα με τις διατάξεις του σχεδίου. Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι όλα τα μερίδια, ανεξαρτήτως του είδους της εισφοράς που εκπροσωπούν, έχουν την ίδια ονομαστική αξία που δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός (1) ευρώ. Στην παράγραφο 4 καθορίζονται τα δικαιώματα που μπορούν να συσταθούν επί μεριδίων. Τα μερίδια μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινωνίας σε περίπτωση, παραδείγματος χάριν, που ανήκουν από κοινού σε περισσότερους εταίρους εκ των οποίων μόνος ένας έχει αναλάβει υποχρέωση παροχής εργασίας στην εταιρία. Είναι επίσης δυνατό να συσταθεί επ' αυτών επικαρπία ή ενέχυρο. Ειδικά σε περίπτωση που τα παραπάνω δικαιώματα αφορούν μερίδια που αντιπροσωπεύουν μη κεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές, διευκρινίζεται ότι οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τα μερίδια αυτά θα συνεχίσουν να βαρύνουν αποκλειστικά τον φιλό κύριο και τον ενεχυραστή αντίστοιχα. Ο δικαιούμενος στην άσκηση του δικαιώματος ψήφου των εν λόγω μεριδίων ορίζεται από το καταστατικό και, ελλείψει σχετικής πρόβλεψης, σύμφωνα με τα άρθρα 1177 και 1245 του ΑΚ. Τέλος, η παράγραφος 5 διευκρινίζει τον τρόπο εκπροσώπησης απέναντι στην εταιρία των συνδικαιούχων ενός μεριδίου.

ΑΡΘΡΟ 76 – ΕΙΔΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Με το άρθρο 76 εισάγεται η βασική καινοτομία της ΙΚΕ που είναι η αποσύνδεση της εταιρικής συμμετοχής και των μεριδίων από το κεφάλαιο. Ενώ δηλαδή στις κλασικές περιπτώσεις της Α.Ε. και της ΕΠΕ οι μετοχές και τα εταιρικά μερίδια αποτελούν τμήμα του κεφαλαίου και προσδιορίζουν το μέγεθος της συμμετοχής καθενός, ανάλογα με τον αριθμό μεριδίων που κατέχει, στο σχέδιο νόμου τα πράγματα έχουν άλλως. Τα εταιρικά μερίδια ανάγονται όχι αποκλειστικά στο κεφάλαιο, ως μοναδικό παρονομαστή, αλλά σε ένα ευρύτερο παρονομαστή, που αποτελείται από την αξία του συνόλου των εισφορών. Αυτό είναι ίσως το βασικότερο χαρακτηριστικό της προτεινόμενης νέας εταιρικής μορφής. Έτσι, ενώ σε μια Α.Ε. ή μια ΕΠΕ υπάρχει από τη μια μεριά το κεφάλαιο και από την άλλη οι μετοχές ή τα μερίδια, που αποτελούν υποδιαιρέσεις του, εδώ υπάρχει από τη μια μεριά το σύνολο των εισφορών (ορισμένες από τις οποίες απαρτίζουν πράγματι κεφάλαιο, άλλες όμως όχι), και από την άλλη τα μερίδια, που αντιστοιχούν στις εισφορές αυτές (παράγραφος 1).

Οι εισφορές μπορούν να είναι κεφαλαιακές, μη κεφαλαιακές και εγγυητικές. Κάθε εταίρος έχει μερίδια διότι πραγματοποίησε μια εισφορά, είτε η τελευταία απαρτίζει

κεφάλαιο είτε όχι. Κάθε μερίδιο αντιστοιχεί υποχρεωτικά σε ένα είδος εισφοράς (παράγραφος 2). Έτσι π.χ. ένας εταίρος που εισφέρει κεφάλαιο θα αποκτήσει αποκλειστικά μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά ενώ, αν αναλάβει την υποχρέωση να παρέχει και λογιστικές υπηρεσίες στην εταιρία, θα λάβει και μερίδια που αντιστοιχούν σε μη κεφαλαιακή εισφορά. Ο αριθμός μεριδίων κάθε εταίρου είναι υποχρεωτικά ανάλογος προς την αξία της εισφοράς του (παράγραφος 3).

Εννοείται πως δεν απαιτείται να εμφανίζονται σε μια ΙΚΕ και τα τρία είδη εισφορών ή στην ίδια αναλογία. Οι εταίροι μπορούν να επιλέξουν ένα ακραιφνώς κεφαλαιουχικό σχήμα, με αποκλειστικά και μόνο κεφαλαιακές εισφορές, από τη μια, ή να διαμορφώσουν ένα σύστημα με έντονα προσωπικά στοιχεία, παροχή εργασίας και ευθύνη για τα χρέη της εταιρίας.

ΑΡΘΡΟ 77 – ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Στο άρθρο αυτό αναλύονται οι κεφαλαιακές εισφορές, που αντιστοιχούν στο κεφάλαιο της εταιρίας. Αυτές συνίστανται είτε σε εισφορά μετρητών ή σε εισφορά σε είδος, υπό την προϋπόθεση ότι το εισφερόμενο είναι δεκτικό αποτίμησης, κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 5 του κ.ν. 2190/1920. Η αποτίμηση των εν λόγω εισφορών γίνεται, κατ' αρχήν, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 9α του κ.ν.2190/20 (παράγραφος 2). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη το υψηλό κόστος της διαδικασίας των εν λόγω άρθρων, ο νόμος απαλλάσσει από αυτήν την υποχρέωση τους εταίρους, εάν, κατά το καταστατικό ή την απόφαση που αυξάνει το κεφάλαιο, η αξία του εισφερόμενου στοιχείου δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000 €). Το γεγονός ότι οι κεφαλαιακές εισφορές αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της εταιρίας σε συνδυασμό με την απαίτηση του νόμου η ΙΚΕ να διαθέτει ελάχιστο κεφάλαιο, έστω και αν αυτό είναι ένα (1) ευρώ, συνεπάγεται ότι θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένα μερίδιο που να εκπροσωπεί κεφαλαιακή εισφορά (παράγραφος 3). Με το ίδιο σκεπτικό, η αύξηση ή μείωση των κεφαλαιακών μεριδίων μπορούν να γίνουν μόνο με αύξηση ή μείωση κεφαλαίου και αντίστοιχη τροποποίηση του καταστατικού (παράγραφος 4). Κανόνας ανάλογος με το άρθρο 10 κ.ν. 2190/1920 δεν έχει προβλεφθεί, κατ' αποτέλεσμα, ωστόσο, όμοιος κανόνας υπάρχει με βάση τα άρθρα 82 και 100 παράγραφος 6 (απαγόρευση επιστροφής εισφορών). Επιπλέον, ορίζεται ότι το κεφάλαιο θα πρέπει να καταβληθεί ολοσχερώς κατά τη σύσταση ή την αύξηση κεφαλαίου και η καταβολή του να βεβαιωθεί με απόφαση του διαχειριστή που καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ. Αποκλείεται κατ'

αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα τμηματικής καταβολής κεφαλαίου, σε περίπτωση τόσο εισφορών σε είδος όσο και εισφορών σε μετρητά. «Μη εξοφλημένα» μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά δεν νοούνται, διότι ο διαχειριστής θα πρέπει να λάβει πρόνοια να τα ακυρώσει αμέσως και να προβεί μόνος του σε μείωση του κεφαλαίου(παράγραφος 5). 4). Τέλος, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι στην ΙΚΕ θα υπάρχει πάντα τουλάχιστον ένα μερίδιο αντιστοιχούν σε κεφαλαιακή εισφορά, προβλέπεται ότι σε περίπτωση που, λόγω ακύρωσης μεριδίων, δεν υπάρχουν πια τέτοια μερίδια, η εταιρία οφείλει να εξασφαλίσει, είτε μέσω εξαγοράς μεριδίου, από εταίρο ή τρίτο, πριν την ακύρωσή του, είτε μέσω αύξησης κεφαλαίου εντός μηνός από την ακύρωση, την ύπαρξη ενός, έστω, μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς (παράγραφος 5). Σημειώνεται ότι οι περιπτώσεις ακύρωσης μεριδίων δεν περιορίζονται στην έξοδο (άρθρο 92) και τον αποκλεισμό (άρθρο 93), αλλά περιλαμβάνουν, ενδεικτικά, και τις περιπτώσεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου (μη καταβολή κεφαλαίου) καθώς και του άρθρου 87 (ίδιες μετοχές).

ΑΡΘΡΟ 78 – ΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Το άρθρο 78 ρυθμίζει τις μη κεφαλαιακές εισφορές οι οποίες συνίστανται σε παροχές, που δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κεφαλαιακής εισφοράς, γιατί από τη φύση τους δεν μπορούν να παρασταθούν στον ισολογισμό, όπως απαιτήσεις που προκύπτουν από ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ή παροχής υπηρεσιών. Πρόκειται για εισφορές που συναντώνται σε προσωπικές εταιρίες και μπορούν να συνίστανται και σε διαχείριση της εταιρίας. Η εκτέλεση των εν λόγω παροχών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού, στο οποίο καθορίζεται και η αξία αυτών (παράγραφοι 1 και 2). Η παράγραφος 3 ρυθμίζει την περίπτωση που ο εταίρος που έχει αναλάβει εξωκεφαλαιακή εισφορά δεν προβαίνει στη δέουσα καταβολή της. Σε μια τέτοια περίπτωση ορίζεται ότι η εταιρία μπορεί είτε να ζητήσει εκπλήρωση είτε να ζητήσει την ακύρωση των μεριδίων που αντιστοιχούν στην εισφορά αυτή, ενώ πραιτέρω αποζημίωσή της για τη ζημία που υπέστη από την αποχώρηση του εταίρου δεν αποκλείεται. Η παράγραφος 4 αντιμετωπίζει το πρόβλημα που δημιουργείται σε περίπτωση ακύρωσης εταιρικών μεριδίων λόγω εξόδου εταίρου (άρθρο 92) ή αποκλεισμού του (άρθρο 93) ή αναγκαστικής εκποίησης των μεριδίων του (άρθρο 88). Σε τέτοιες περιπτώσεις η παροχή που αποτελεί το αντικείμενο της εισφοράς δεν θα μπορεί να αξιωθεί από την εταιρία, αφού αυτός που υποσχέθηκε την εισφορά αυτή δεν

θα είναι πια εταίρος. Επομένως το πρόβλημα αντιμετωπίζεται με επιβολή υποχρέωσης στον αποχωρούντα, τον αποκλειόμενο ή εκείνον του οποίου εκποιούνται αναγκαστικά τα μερίδια να αποδώσει στην εταιρία ποσό ίσο με την αξία της μη καταβληθείσας παροχής.

ΑΡΘΡΟ 79 – ΕΓΓΥΗΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Με το άρθρο 79 ρυθμίζονται οι εγγυητικές εισφορές, η πρόβλεψη των οποίων συντελεί στη φερεγγυότητα της εταιρίας. Ο εταίρος αναλαμβάνει ευθύνη καταβολής των χρεών της εταιρίας μέχρι το ποσό της εισφοράς του. Η ευθύνη αυτή υφίσταται απέναντι σε όλους και όχι ορισμένους μόνο δανειστές. Η ανάληψη της ευθύνης θα πρέπει να είναι σοβαρή και αυτό τονίζεται με τη διάταξη που ορίζει ότι ο εταίρος αυτός «θα πρέπει να είναι σε θέση κατά πάντα χρόνο» να την καταβάλει (παράγραφος 1). Αν δεν είναι, μπορεί να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της απάτης σε βάρος των εταιρικών δανειστών, δεν αποκλείεται δε να υπάρχει συνευθύνη και των άλλων εταίρων, που ενώ γνώριζαν την αδυναμία του συνεταίρου τους, δέχτηκαν να γίνει εταίρος με τέτοια εισφορά. Εννοείται ότι η παροχή εγγύησης ή άλλης ασφάλειας στους πιστωτές από εταίρους ή τρίτους κατά τις κοινές διατάξεις δεν αποκλείεται. Επιπλέον, ο θεσμός των εγγυητικών εισφορών λειτουργεί ως εναλλακτικός μηχανισμός προστασίας των εταιρικών δανειστών, στο μέτρο που οι τελευταίοι δύνανται να στραφούν άμεσα και πρωτογενώς κατά του εταίρου. Η ευθύνη επομένως του εταίρου με εγγυητική εισφορά είναι ευθύνη πρωτοφειλέτη και όχι εγγυητή. Επομένως, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που ενάγεται από δανειστή θα μπορεί να προβάλλει τις ενστάσεις που θεμελιώνονται στο πρόσωπό του καθώς και τις ενστάσεις που έχει κατά του δανειστή η ίδια η εταιρία, όχι όμως και άλλες, όπως π.χ. τις ενστάσεις που θα είχε ένας εγγυητής όπως την ένσταση διζύσεως (παράγραφος 3). Επιπλέον, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που ικανοποίησε εταιρικό δανειστή δεν έχει δικαίωμα αναγωγής κατά της εταιρίας (παράγραφος 5). Η μη καταβολή στους τρίτους του ποσού των εγγυητικών εισφορών αποτελεί διαφορά μεταξύ εταίρου και τρίτων και η εταιρία δεν παρεμβαίνει. Σε περίπτωση πτώχευσης του εταίρου που έχει παράσχει εγγυητική εισφορά, οι πιστωτές της εταιρίας θα μπορούν να αναγγελοθούν στην πτώχευση και να καταταγούν όλοι μαζί *pro rata* με μέγιστο ποσό ικανοποίησης το ποσό της εισφοράς (παράγραφος 4). Επομένως, οι πιστωτές της εταιρίας ως σύνολο (υποομάδα στην πτώχευση του εταίρου εντός της ομάδας των κοινών πιστωτών) λαμβάνουν ό,τι πτωχευτικό μέρισμα θα λάμβανε ένας κοινός πτωχευτικός πιστωτής του εταίρου, του οποίου η αξίωση θα ήταν ίση με το άθροισμα των αξιώσεών τους ή με το

ορισμένο στο καταστατικό ποσό της ευθύνης του (όποιο από τα δύο είναι μικρότερο). Για την κατανομή αυτού του αθροιστικού μερίσματος λαμβάνονται υπόψη μεταξύ των πιστωτών της εταιρίας (και όχι έναντι των ατομικών πιστωτών του εταίρου) τα προβλεπόμενα στο άρθρο 154 του Πτωχευτικού Κώδικα προνόμια που αυτοί (ενδεχομένως) έχουν καταρχήν έναντι της εταιρίας. Επιπλέον, αντίστοιχα προς τα διαλαμβανόμενα στην παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου, γίνεται πρόβλεψη για τις περιπτώσεις ακύρωσης μεριδίων εγγυητικών εισφορών λόγω εξόδου ή αποκλεισμού του εταίρου ή αναγκαστικής εκποίησης των μεριδίων του. Σε αυτήν την περίπτωση, ο εταίρος με εγγυητική εισφορά που δεν έχει καταβάλει πλήρως το ποσό της ευθύνης του που απορρέει από αυτήν, συνεχίζει να ευθύνεται έναντι των εταιρικών δανειστών για τα χρέη που γεννήθηκαν πριν την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ. των γεγονότων που σηματοδότησαν το τέλος της ιδιότητάς του ως εταίρου. Σκοπείται έτσι η προστασία των εταιρικών δανειστών που συναλλάχθηκαν με την εταιρία αποβλέποντας στην εγγυητική εισφορά του αποχωρούντος εταίρου. Τέλος, η παράγραφος 7, αναγνωρίζοντας τη σημασία που αναμένεται να έχει η ύπαρξη και η ταυτότητα των εταίρων με εγγυητικές εισφορές για τη συναλλακτική ζωή της εταιρίας, υποχρεώνει το διαχειριστή να μεριμνά ώστε το ΓΕΜΗ και η ιστοσελίδα της εταιρίας να εμφανίζουν κατά πάντα χρόνο το ύψος και τη σύνθεση των εγγυητικών εισφορών. Θα πρέπει δηλαδή να φροντίζει να επικαιροποιεί το σχετικό πίνακα μετά από κάθε μεταβολή (π.χ. ανάληψη νέας εγγυητικής εισφοράς, εξαγορά της σύμφωνα με το άρθρο 82, καταβολή εταιρικού χρέους από εταίρο με εγγυητική εισφορά, κλπ.).

ΑΡΘΡΟ 80 – ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Το άρθρο 80 ορίζει ότι η λογιστική παρακολούθηση εισφορών θα γίνεται με τα εκάστοτε ισχύοντα για τη σύνταξη των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων. Εκτός αν υπάρξουν ειδικές προβλέψεις του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, η λογιστική απεικόνιση θα γίνεται με χρήση ειδικών λογαριασμών, που στο Σχέδιο είναι ελεύθεροι.

ΑΡΘΡΟ 81 – ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Το άρθρο 81 διατυπώνει το γνωστό κανόνα ότι δεν είναι επιτρεπτή η επιστροφή των εισφορών πριν από τη λύση της εταιρίας. Ειδικά η επιστροφή των κεφαλαιακών

εισφορών επιτρέπεται αποκλειστικά και μόνο με τη διαδικασία της μείωσης κεφαλαίου, ενώ των λοιπών εισφορών απαγορεύεται. Η «επιστροφή» των λοιπών εισφορών έχει το νόημα ότι δεν χωρεί ούτε παροχή αμοιβής για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, ούτε κάλυψη για την περίπτωση καταβολής χρέους της εταιρίας, ενώ δεν είναι επιτρεπτή ούτε η απαλλαγή από τις υποχρεώσεις που οι εταίροι ανέλαβαν.

ΑΡΘΡΟ 82 – ΕΞΑΓΟΡΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΕΣ Ή ΕΓΓΥΗΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Αν και, σύμφωνα με το άρθρο 81, η επιστροφή των μη κεφαλαικών και εγγυητικών εισφορών δεν είναι δυνατή, επιτρέπεται η εξαγορά των υποχρεώσεων που πηγάζουν από αυτές κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 82, ως δικλείδα απεμπλοκής των εταίρων από μια υποχρέωση που ανέλαβαν αλλά δεν μπορούν ή δεν θέλουν πια να τηρήσουν. Η εξαγορά των υποχρεώσεων καθίσταται δυνατή με τη μετατροπή των εν λόγω μεριδίων σε μερίδια κεφαλαιακής εισφοράς και την καταβολή από τον εταίρο στην εταιρία, για μεν την μη κεφαλαιακή εισφορά, ποσού ίσο με την αξία της εισφοράς του, όπως ορίσθηκε στο καταστατικό, για δε την εγγυητική εισφορά, του πλήρους ποσού της ευθύνης του. Σε περίπτωση που οι υποχρεώσεις αυτές έχουν εν μέρει εκπληρωθεί, το καταβλητέο ποσό ορίζεται από την εταιρία αναλογικά. Λόγω της έκδοσης νέων μεριδίων κεφαλαιακών εισφορών, η εξαγορά κατά το παρόν άρθρο συνιστά αύξηση κεφαλαίου κατά το καταβλητέο ποσό και διενεργείται από το διαχειριστή, χωρίς να υπάρχει δικαίωμα προτίμησης των λοιπών εταίρων. Σε περίπτωση αμφισβήτησης του καταβλητέου ποσού ή αν η εταιρία δεν προβαίνει σε προσδιορισμό του ποσού, το δικαστήριο κρίνει μετά από αίτημα του εταίρου, σύμφωνα με το άρθρο 371 ΑΚ. Εάν το δικαίωμα εξαγοράς ασκηθεί άκαιρα και χωρίς σπουδαίο λόγο που να δικαιολογεί την εξαγορά, δεν αποκλείεται να γεννάται ευθύνη του εξαγοράζοντος εταίρου για τυχόν ζημία που προκαλεί στην εταιρία, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 387 ΑΚ, λαμβανομένου δε υπόψη και του άρθρου 281 ΑΚ. Τέλος, περιορισμός τίθεται για την εξαγορά υποχρεώσεων από εγγυητικές εισφορές όταν ο εταίρος έχει ήδη εναχθεί από πιστωτή της εταιρίας για καταβολή εταιρικού χρέους. Περαιτέρω χρονικοί περιορισμοί για την εξαγορά υποχρεώσεων από εγγυητικές εισφορές δύνανται να τεθούν από το καταστατικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΜΕΡΙΔΙΩΝ

ΑΛΛΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 83 – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ

Το άρθρο 83 θέτει την αρχή της ελεύθερης μεταβίβασης των μεριδίων, εν ζωή ή αιτία θανάτου, ως απόρροια του κεφαλαιουχικού χαρακτήρα της ΙΚΕ. Περιορισμοί τίθενται από το νόμο σε περίπτωση μη ολοσχερώς καταβεβλημένης μη κεφαλαιακής ή εγγυητικής εισφοράς, οπότε της μεταβίβασης πρέπει να προηγηθεί η διαδικασία εξαγοράς του άρθρου 82.

ΑΡΘΡΟ 84 – ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΕΝ ΖΩΗ

Με το άρθρο 84 ρυθμίζεται η μεταβίβαση μεριδίων εν ζωή. Η μεταβίβαση γίνεται εγγράφως, με ιδιωτικό έγγραφο, και παράγει αποτελέσματα έναντι της εταιρίας και των εταίρων από την κοινοποίηση σε αυτήν της μεταβίβασης, η οποία μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Η μεταβίβαση καταχωρείται στο βιβλίο εταίρων, από την καταχώρισή της δε παράγει αποτελέσματα έναντι των τρίτων. Με το καταστατικό μπορούν να εισάγονται περιορισμοί ή ακόμα και να αποκλείεται η μεταβίβαση εν ζωή, καθώς και να προβλέπεται δικαίωμα προτίμησης των λοιπών εταίρων ή άλλες δυνατότητες.

ΑΡΘΡΟ 85 – ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Με το άρθρο 85 ρυθμίζεται η μεταβίβαση μεριδίων αιτία θανάτου. Μετά τον έλεγχο του κληρονομικού δικαιώματος (π.χ. με προσκόμιση διαθήκης ή κληρονομητηρίου), ο διαχειριστής ενημερώνει το βιβλίο εταίρων για την αλλαγή στο πρόσωπο του δικαιούχου των μεριδίων (παράγραφος 1). Όπως και στην περίπτωση μεταβίβασης εν ζωή, το καταστατικό μπορεί να προβλέψει την εξαγορά των μεριδίων από πρόσωπο που θα υποδείξει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, η εταιρία ή το δικαίωμα προτίμησης των εταίρων στην εξαγορά (παράγραφος 2). Σε σχέση με τις μη κεφαλαιακές και τις εγγυητικές εισφορές, το σχέδιο νόμου εκκινεί από τη σκέψη ότι οι κληρονόμοι μπορεί να είναι σε θέση να εκτελέσουν τις υποχρεώσεις που συνδέονται με τις εισφορές αυτές, και μάλιστα όχι μόνο τις εγγυητικές, αλλά και τις μη κεφαλαιακές. Πράγματι, μπορεί να είναι

δυνατή η συνέχιση υπηρεσιών προς την εταιρία από τους κληρονόμους, ή έστω ένα εξ αυτών. Συνεπώς αν δεν ορίζεται τίποτε άλλο, ο κληρονόμος θα υπεισέλθει στη θέση του αποβιώσαντος εταίρου και θα έχει τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες που απορρέουν από τα μερίδια που κληρονόμησε. Για περιπτώσεις όμως που οι υπηρεσίες συνδέονται με το πρόσωπο του εταίρου (π.χ. υπηρεσίες παροχής εξειδικασμένων συμβουλών) ή για το ενδεχόμενο αποδοχής της κληρονομιάς με το ευεργέτημα της απογραφής, σκόπιμη θα είναι καταστατική πρόβλεψη εξαγοράς κατά την παράγραφο 2, οπότε η εταιρία θα μπορεί να αντικαταστήσει τον αποβιώσαντα εταίρο με άλλο πρόσωπο, που θα μπορεί να παράσχει τις αναγκαίες υπηρεσίες ή να ευθύνεται για χρέη της εταιρίας. Σε κάθε περίπτωση ισχύει αυτοτελώς και η ρύθμιση της παραγράφου 2 του άρθρου 92.

ΑΡΘΡΟ 86 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΑΙΡΕΣΗΣ

Το άρθρο 86 δίνει τη δυνατότητα σύναψης συμφωνίας των εταίρων, μεταξύ τους ή με τρίτους, για την παροχή δικαιώματος προαίρεσης αγοράς (call option) ή πώλησης μεριδίων (put option). Στο παραπάνω πλαίσιο νόμιμες θα είναι και ρήτρες υποχρέωσης (drag along) ή δικαιώματος (tag along) της μειοψηφίας να πωλήσει μαζί με την πλειοψηφία.

ΑΡΘΡΟ 87 – ΙΔΙΑ ΜΕΡΙΔΙΑ

Με το εν λόγω άρθρο ορίζεται ότι η ΙΚΕ δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να αποκτήσει ίδια μερίδια, άμεσα ή έμμεσα, και γίνεται ειδική πρόβλεψη για την περίπτωση που ΙΚΕ απορροφά άλλη εταιρία, η οποία κατέχει μερίδιά της.

ΑΡΘΡΟ 88 – ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΜΕΡΙΔΙΩΝ

Το άρθρο 88 αναφέρεται στην κατάσχεση και αναγκαστική εκποίηση των εταιρικών μεριδίων. Η υπεγγυότητα των μεριδίων για τα ατομικά χρέη του εταίρου υπάρχει ακόμη και αν η μεταβίβαση υπόκειται σε περιορισμούς κατά το άρθρο 84 παρ. 2. Η εκποίηση γίνεται με βάση την κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων. Παρέχεται η

δυνατότητα στην εταιρία και τους άλλους εταίρους να ζητήσουν την εξαγορά των μεριδίων αντί πλήρους τιμήματος, που προσδιορίζει το δικαστήριο. Σε περίπτωση αναγκαστικής εκποίησης μεριδίων που αντιστοιχούν σε μη κεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά ισχύουν και οι διατάξεις των άρθρων 78 παρ. 4 και 79 παρ. 6. Σε περίπτωση πτώχευσης του εταίρου τα μερίδιά του αποτελούν μέρος της πτωχευτικής του περιουσίας και εκποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 146 του Πτωχευτικού Κώδικα. Η εταιρία όμως μπορεί να ζητήσει την εξαγορά των μεριδίων από εταίρους ή τρίτους. Η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να ισχύσει αναλογικά και για περιπτώσεις εκποίησης των μεριδίων στο πλαίσιο άλλων συλλογικών διαδικασιών, όπως της διαδικασίας εξυγίανσης (άρθρα 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα) ή του ν. 3869/2010 «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'130) για την υπερχρέωση φυσικών προσώπων. Στην περίπτωση πτώχευσης του εταίρου με εγγυητική εισφορά ισχύει και η διάταξη του άρθρου 79 παρ. 4.

ΑΡΘΡΟ 89 – ΕΙΣΟΔΟΣ ΝΕΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ – ΝΕΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ

Το άρθρο 89 ρυθμίζει την είσοδο νέου εταίρου ή την ανάληψη νέων εισφορών από ορισμένους μόνο εταίρους, με εξαίρεση τις περιπτώσεις αύξησης κεφαλαίου. Δεδομένου ότι σε αυτές τις περιπτώσεις επέρχεται αλλαγή στο ποσοστό συμμετοχής όλων των εταίρων, απαιτείται ομόφωνη απόφαση αυτών. Εάν η απόφαση δεν μπορεί να ληφθεί λόγω αντιρρήσεων εταίρου ή εταίρων, των οποίων μειώνονται τα ποσοστά, το δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση της εταιρίας, να επιτρέψει την είσοδο του εταίρου, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος, που επιβάλλεται από το συμφέρον της εταιρίας. Θα πρόκειται για υποκατάσταση της ψήφου του εταίρου (πρβλ. άρθρο 106γ ΠτΚ, όπως προστέθηκε με το ν. 4013/2011).

ΑΡΘΡΟ 90 - ΑΥΞΗΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Στο άρθρο αυτό περιέχονται οι διατάξεις για την αύξηση κεφαλαίου. Η αύξηση κεφαλαίου μπορεί να συντελεστεί είτε με νέες εισφορές είτε με αύξηση της ονομαστικής αξίας των μεριδίων και γίνεται με την έκδοση νέων μεριδίων κεφαλαιακών εισφορών (παράγραφος 1). Εφόσον η αύξηση δεν συντελείται με εισφορά σε είδος, δικαίωμα προτίμησης στην ανάληψη των νέων μεριδίων έχουν, καταρχήν, όλοι οι εταίροι κατά το

λόγο συμμετοχής τους στην εταιρία. Συνεπώς, μπορούν να συμμετέχουν στην αύξηση και εταίροι οι οποίοι κατείχαν μέχρι τότε μερίδια μόνο μη κεφαλαιακής ή εγγυητικής εισφοράς. Είναι ωστόσο δυνατός, με καταστατική πρόβλεψη, ο περιορισμός του δικαιώματος προτίμησης μόνο στους εταίρους με κεφαλαιακές εισφορές. Κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης είναι δυνατή με απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται με ποσοστό 2/3 του συνολικού αριθμού των μεριδίων. Υποκατάσταση στη δήλωση βουλήσεως με δικαστική απόφαση κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 89 χωρεί και σε αυτήν την περίπτωση. Σημειώνεται ότι σύμφωνα με τη ρύθμιση της παραγράφου 5 του άρθρου 77, το νέο κεφάλαιο οφείλει να καταβληθεί ολοσχερώς και η καταβολή του διαπιστώνεται με απόφαση του διαχειριστή που δημοσιεύεται στο Γ.Ε.ΜΗ.. Σε περίπτωση μη ολοσχερούς καταβολής, ο διαχειριστής προβαίνει με πράξη του σε αντίστοιχη μείωση του κεφαλαίου και ακύρωση των σχετικών μεριδίων. Τέλος, δίδεται η δυνατότητα καταστατικής πρόβλεψης «αυτόματης» αύξησης κεφαλαίου (παράγραφος 3) που επιτρέπει τον προγραμματισμό της εταιρίας και μπορεί επίσης να υποκαταστήσει τη μη προβλεπόμενη τμηματική καταβολή του κεφαλαίου.

ΑΡΘΡΟ 91 – ΜΕΙΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Με το άρθρο 91 ρυθμίζεται η μείωση κεφαλαίου. Μείωση κεφαλαίου γίνεται με ακύρωση μεριδίων που εκπροσωπούν κεφαλαιακές εισφορές και με τήρηση της αρχής της ισότητας μεταξύ των εταίρων με τέτοια μερίδια (παράγραφος 1). Για τη διατήρηση του κεφαλαιουχικού χαρακτήρα της ΙΚΕ δεν επιτρέπεται η μείωση να οδηγήσει σε μηδενισμό του κεφαλαίου μέσω της ακύρωσης όλων των μεριδίων που εκπροσωπούν κεφαλαιακές εισφορές. Το τυχόν αποδεδειγμένο ενεργητικό μπορεί να αποδοθεί στους εταίρους με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιουχικές εισφορές ανάλογα με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που κατέχουν και μόνο αν οι εταιρικοί δανειστές δεν προβάλουν αντιρρήσεις. Επί των αντιρρήσεων των δανειστών αποφαινεται το δικαστήριο. Μείωση κεφαλαίου για απόσβεση ζημιών ή με σχηματισμό αποθεματικού γίνεται μόνο με μείωση της ονομαστικής αξίας των εταιρικών μεριδίων που εκπροσωπούν κεφαλαιακές εισφορές. Η ονομαστική αξία των λοιπών μεριδίων μειώνεται ισόποσα. Σημειώνεται ωστόσο ότι η μείωση της ονομαστικής αξίας των μεριδίων που αντιστοιχούν σε μη κεφαλαιακή ή εγγυητική εισφορά δεν επιφέρει τροποποίηση της αναληφθείσας υποχρέωσης.

ΑΡΘΡΟ 92 – ΕΞΟΔΟΣ ΕΤΑΙΡΟΥ

Στο εν λόγω άρθρο περιέχονται διατάξεις για την έξοδο του εταίρου. Κατ' αρχάς, αναγνωρίζεται η δυνατότητα κάθε εταίρου να εξέλθει της εταιρίας για σπουδαίο λόγο με απόφαση του δικαστηρίου που εκδίδεται μετά από αίτησή του (παράγραφος 1). Περαιτέρω το καταστατικό δύναται να διαμορφώνει το δικαίωμα των εταίρων να εξέλθουν της εταιρίας υπό ορισμένες προϋποθέσεις, καθώς επίσης και να προβλέπει έξοδο του εταίρου με μη κεφαλαιακή εισφορά με δήλωση της εταιρίας, αν αυτός ο εταίρος έχει περιέλθει σε αδυναμία εκπλήρωσης της παροχής του. Σε κάθε περίπτωση, ο εξερχόμενος εταίρος δικαιούται την αξία των μεριδίων του, ενώ επιφυλάσσεται η ενδεχόμενη αξίωση της εταιρίας για αποζημίωση κατά το άρθρο 78 παράγραφος 4. Καταστατική πρόβλεψη για εξαγορά των μεριδίων του απερχόμενου εταίρου από πρόσωπο που θα υποδεικνύεται από την εταιρία ή για δικαίωμα προτίμησης των λοιπών εταίρων είναι επίσης δυνατή. Η έξοδος εταίρου συνοδεύεται από ακύρωση των μεριδίων του ενώ η πρόβλεψη επακόλουθης μείωσης του κεφαλαίου «αν συντρέχει περίπτωση» αναφέρεται στην περίπτωση όπου αποκλείεται εταίρος με κεφαλαιουχικές εισφορές.

ΑΡΘΡΟ 93 – ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΟΥ

Αποκλεισμός εταίρου από την ΙΚΕ είναι δυνατός, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, για σπουδαίο λόγο. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται από το δικαστήριο, μετά από αίτηση κάθε διαχειριστή ή εταίρου, αν υπήρξε περί αυτού απόφαση των εταίρων που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των εταιρικών μεριδίων. Λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να ανασταλεί προσωρινά το δικαίωμα ψήφου του υπό αποκλεισμού μετόχου είναι δυνατή. Με την απόφαση που διατάσσει τον αποκλεισμό μπορεί να διατάσσεται από το δικαστήριο και η απόκτηση των μεριδίων του από τρίτους που υποδεικνύει η εταιρία, εφόσον υπάρχει σχετική καταστατική πρόβλεψη. Σε αντίθετη περίπτωση, η εταιρία συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

ΑΡΘΡΟ 94 – ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΩΝ

Στο άρθρο αυτό περιγράφονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των εταίρων. Ορίζεται καταρχάς ότι, ελλείψει αντίθετης καταστατικής πρόβλεψης, τα εταιρικά μερίδια παρέχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως του είδους εισφοράς στην οποία αντιστοιχούν. Παροχή νέων δικαιωμάτων ή επιβολή νέων υποχρεώσεων μπορεί να γίνει μόνο με ομόφωνη απόφαση των εταίρων ή με τη συναίνεση του εταίρου τον οποίο αφορά η υποχρέωση. Εκτενώς αναλύεται το δικαίωμα πληροφόρησης των εταίρων γενικά (παράγραφος 2) καθώς και ειδικά, πριν από την συνέλευση, για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης (παράγραφος 3). Σε σχέση με το γενικό δικαίωμα πληροφόρησης της παραγράφου 2 προβλέπεται η δυνατότητα της εταιρίας να αρνηθεί την πληροφόρηση για συγκεκριμένους λόγους καθώς και η δυνατότητα να προσδιορισθεί χρονικά, με καταστατική πρόβλεψη, η άσκηση του σχετικού δικαιώματος, κατ' αναλογία π.χ. με την σχετική πρόβλεψη του ν. 3190/1955 (ΦΕΚ Α' 91), όπου το δικαίωμα μπορεί να ασκηθεί ανά τρίμηνο. Εννοείται ότι και χωρίς καταστατική πρόβλεψη που να περιορίζει το δικαίωμα, τα αιτήματα πληροφοριών θα ελέγχονται με τις παραμέτρους της ΑΚ 281. Τέλος, στην παράγραφο 4 θεσπίζεται το δικαίωμα εταίρων με ποσοστό τουλάχιστον 1/10 των μεριδίων να απευθύνονται στο δικαστήριο για τον ορισμό ανεξάρτητου ελεγκτή για την διευρεύνηση παραβάσεων του νόμου ή του καταστατικού εφόσον υπάρχουν σοβαρές υποψίες.

ΑΡΘΡΟ 95 – ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΕ ΕΤΑΙΡΟΥΣ Ή ΤΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ

Στο άρθρο 95 καθορίζονται οι προϋποθέσεις και οι διατυπώσεις για τη σύναψη συμβάσεων της εταιρίας με τους εταίρους ή τον διαχειριστή. Οι σχετικές συμβάσεις πρέπει, αφενός, να καταγράφονται στο βιβλίο και, αφετέρου, να ανακοινώνονται εγκαίρως στους λοιπούς εταίρους με ευθύνη του διαχειριστή. Η καταγραφή στο βιβλίο αποτελεί προϋπόθεση του κύρους της σύμβασης όταν η εταιρία είναι μονοπρόσωπη, με ορισμένες εξαιρέσεις που αφορούν τρέχουσες πράξεις. Παρέχεται επίσης η δυνατότητα, με καταστατική πρόβλεψη, όλες ή ορισμένες συμβάσεις να υποβάλλονται σε έγκριση των εταίρων, ενώ απαγορεύονται συμβάσεις που ενδέχεται να βλάπτουν τα δικαιώματα των δανειστών εκτός εάν τηρηθούν οι προϋποθέσεις που ορίζει ο νομος. Επίσης ορίζεται ρητά ότι μπορεί να συμφωνηθεί η διαχείριση της περιουσίας της εταιρίας από εταίρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΕΤΗΣΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ – ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΡΘΡΟ 96 – ΕΤΗΣΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Στο άρθρο 96 ορίζεται το περιεχόμενο των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας σε συμφωνία με ό,τι προβλέπεται για τις κεφαλαιουχικές εταιρίες κατ'επιταγή της 4^{ης} Εταιρικής Οδηγίας 78/660/ΕΟΚ.

ΑΡΘΡΟ 97 - ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Στο άρθρο αυτό θεσπίζεται η υποχρέωση του διαχειριστή για την σύνταξη απογραφής στο τέλος της χρήσης, που αποτελεί την βάση για την κατάρτιση των ετησίων οικονομικών καταστάσεων.

ΑΡΘΡΟ 98 – ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ορίζεται ο τρόπος σύνταξης των ετησίων οικονομικών καταστάσεων κατ' εφαρμογή όσων προβλέπονται για τις Α.Ε. και Ε.Π.Ε. Επιπλέον, με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων της ΙΚΕ πραγματοποιείται αποκλειστικά μέσω του Γ.Ε.ΜΗ. και της ιστοσελίδας της εταιρείας.

ΑΡΘΡΟ 99 - ΕΛΕΓΧΟΣ

Με το άρθρο 99 ορίζονται τα του ελέγχου των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της ΙΚΕ, κατ'αναλογία των όσων ισχύουν για τις Α.Ε., δηλαδή υποχρεωτικός έλεγχος από ορκωτούς ελεγκτές μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ΙΚΕ υπερβαίνει τα κριτήρια της παραγράφου 6 του άρθρου 42α. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλογικά τα

σχετικά άρθρα του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιριών. Οι ελεγκτές ορίζονται από τους εταίρους και ο διορισμός τους καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ.

ΑΡΘΡΟ 100 – ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Το άρθρο 100 αφορά την έγκριση των ετησίων οικονομικών καταστάσεων και τη διανομή κερδών στους εταίρους. Αναγκαίως, ελλείψει (πρακτικώς) ελάχιστου κεφαλαίου, μηχανισμός προστασίας των πιστωτών είναι η καθιέρωση, με την παράγραφο 2, τακτικού αποθεματικού, υπολογιζόμενου ως ποσοστού επί των κερδών, όπως προβλέπεται αντίστοιχα στην § 5a III GmbHG για την UG (εκεί 1/4 του κέρδους της χρήσης). Αυτή η πρόταση συνδυάζει την ευχερή ίδρυση της εταιρίας με ένα στοιχείο προστασίας των πιστωτών, εισαγόμενο στο μέτρο που τα αποτελέσματα της εταιρίας το επιτρέπουν. Ταιριάζει έτσι ιδιαίτερα στην start-up company, που ευνοείται στο στάδιο της ίδρυσης, πρέπει όμως και να προσφέρει περισσότερη εξασφάλιση στους πιστωτές της αν και όταν πλέον μπορεί. Η διανομή κερδών στους εταίρους έπεται της δημιουργίας αποθεματικού και μπορεί να διαμορφωθεί με καταστατική πρόβλεψη (παράγραφοι 3 και 4). Κέρδη που διανεμήθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου οφείλουν να επιστραφούν στην εταιρία και αυτό ανεξάρτητα από την καλή ή κακή πίστη των εταίρων ως προς το σύννομο της διανομής, αφού αντικειμενικός στόχος είναι η αποκατάσταση της φερεγγυότητας της εταιρίας. Η δε αξίωση επιστροφής μπορεί να ασκηθεί και πλαγιαστικά εκ μέρους των εταιρικών πιστωτών (παράγραφος 5). Προς αποφυγή δε καταστρατήγησης της παραπάνω απαγόρευσης, π.χ. μέσω δυσανάλογων αμοιβών που μειώνουν το λογιστικό κέρδος, η παράγραφος 6 επεκτείνει την υποχρέωση επιστροφής των κερδών και σε περιπτώσεις διανομής ανύπαρκτων κερδών, κεκρυμμένης καταβολής κερδών (π.χ. με υπερβολικές αμοιβές και ανταλλάγματα προς τους εταίρους στο πλαίσιο συμβάσεών τους με την εταιρία) ή έμμεσης επιστροφής εισφορών (παράγραφος 6).

ΑΡΘΡΟ 101 – ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Στο παρόν άρθρο ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η ΙΚΕ υποχρεούται στη σύνταξη ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, καθώς και ο τρόπος κατάρτισης αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

ΑΡΘΡΟ 102 – ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΠΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΗΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ

Το άρθρο 102 εισάγει την υποχρέωση του διαχειριστή, αν η εταιρία βρίσκεται σε κατάσταση επαπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης των οφειλών της, να συγκαλέσει τη συνελευση των εταίρων προκειμένου αυτή να αποφασίσει τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.

ΑΡΘΡΟ 103 – ΛΟΓΟΙ ΛΥΣΗΣ

Στο άρθρο 103 προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να λυθεί η ΙΚΕ. Επισημαίνεται ότι ο νόμος δεν προβλέπει τη λύση της εταιρίας με καταγγελία ενός από τους εταίρους ούτε με δικαστική απόφαση για σπουδαίο λόγο, πλην της περίπτωσης της παραγράφου 5 του άρθρου 77 (ανυπαρξία μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς). Τέτοιες προβλέψεις μπορούν να περιληφθούν ωστόσο στο καταστατικό, κατ'εφαρμογήν της περίπτωσης δ) της παραγράφου 1.

ΑΡΘΡΟ 104 – ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

Στο παρόν άρθρο περιγράφεται η διαδικασία εκκαθάρισης που ακολουθεί τη λύση της εταιρίας, εφόσον η λύση δε οφείλεται στην κήρυξη πτώχευσης. Μέχρι να ολοκληρωθεί η εκκαθάριση η εταιρία εξακολουθεί να υπάρχει, ωστόσο, για λόγους πληροφόρησης των συναλλασσομένων, οφείλει να συμπεριλάβει στην επωνυμία της τις λέξεις «υπό εκκαθάριση». Η εξουσία των οργάνων της εταιρίας περιορίζεται και η εκκαθάριση, αν δεν έχει προβλεφθεί σχετικά στο καταστατικό ή αν δεν ελήφθη διαφορετική απόφαση από τους εταίρους, διενεργείται από τον διαχειριστή. Οι σχετικές διατάξεις για τον διαχειριστή εφαρμόζονται ανάλογα και για τον εκκαθαριστή.

ΑΡΘΡΟ 105 – ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

Στο άρθρο 105 καθορίζονται οι υποχρεώσεις του εκκαθαριστή, καθώς και των εταίρων κατά το διάστημα που η εταιρία βρίσκεται σε εκκαθάριση. Ο εκκαθαριστής οφείλει να απογράψει την εταιρική περιουσία, να καταρτίσει τις οικονομικές καταστάσεις τέλους χρήσης και να προβεί σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για τη ρευστοποίηση της εταιρικής περιουσίας, που θα απομείνει μετά την εξόφληση των χρεών και την είσπραξη των απαιτήσεων. Οι εταίροι με μη κεφαλαιακές εισφορές συνεχίζουν κατά το στάδιο αυτό να παρέχουν τις υπηρεσίες τους, στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για τη διεκπεραίωση των εργασιών της εκκαθάρισης. Ορίζεται ρητά ότι οι εταίροι με εγγυητικές εισφορές συνεχίζουν να είναι υπόχρεοι για δύο χρόνια μετά την περάτωση της εταιρίας για την καταβολή των χρεών αυτής. Εννοείται ότι μια άλλη λύση είναι ο εταίρος να εξαγοράσει τις σχετικές υποχρεώσεις του πριν από τη μετατροπή σύμφωνα με το άρθρο 82, ώστε τη στιγμή της μετατροπής να υπάρχουν μόνο μερίδια κεφαλαιουχικών εισφορών. Το άρθρο 49 παράγραφος 6 του κ.ν.2190/20 εφαρμόζεται αναλόγως στην εκκαθάριση της ΙΚΕ. Μετά το πέρας της εκκαθάρισης και την σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων λήξης της εκκαθάρισης ο εκκαθαριστής διανέμει στους εταίρους το προϊόν αυτής κατ' αναλογία των μεριδίων τους εκτός εάν το καταστατικό έχει προβλέψει προτίμηση των εταίρων με μερίδια που αντιστοιχούν σε κεφαλαιακές εισφορές. Αυτούσια διανομή της περιουσίας της εταιρίας είναι επίσης δυνατή εφόσον υπάρχει συμφωνία όλων των εταίρων. Τέλος, δίδεται η δυνατότητα αναβίωσης της εταιρίας με ομόφωνη απόφαση των εταίρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ - ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

ΑΡΘΡΟ 106 – ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΕ ΑΛΛΗ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει κατά τρόπο ενιαίο τη μετατροπή μιας ΙΚΕ σε εταιρία άλλης μορφής. Προς τούτο απαιτείται αυξημένη πλειοψηφία. Όμως αν εταίρος πρόκειται στη νέα εταιρία να ευθύνεται για τα χρέη της εταιρίας (π.χ. ως ομόρρυθμος εταίρος) απαιτείται να συναινέσει στη μετατροπή, ώστε σε μερικές περιπτώσεις η μετατροπή ΙΚΕ σε ομόρρυθμη εταιρία να απαιτεί τελικά ομοφωνία. Κατά τα λοιπά επέρχονται τα συνήθη

αποτελέσματα της μετατροπής. Υπάρχουν όμως ειδικές ρυθμίσεις για την περίπτωση που στην εκ μετατροπής ΙΚΕ υπήρχαν μη κεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές. Και αν μεν η μετατροπή γίνεται προς ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρία, οι υποχρεώσεις που συνοδεύουν τις εισφορές αυτές θα πρέπει καταρχήν να αποτελέσουν αντικείμενο ρύθμισης στο καταστατικό της νέας εταιρίας. Τέτοια ρύθμιση δεν θα είναι βέβαια αναγκαία, αν ο εταίρος με εγγυητική εισφορά γίνεται ομόρρυθμος εταίρος (αν και θα απαιτείται η συναίνεσή του, σύμφωνα με τα παραπάνω). Ωστόσο, λόγω του ότι το δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας και το δίκαιο της ΕΠΕ δεν προβλέπουν θεσμό αντίστοιχο με τις μη κεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές, είναι ανάγκη, μετά την μετατροπή προς τέτοιες εταιρικές μορφές, να ρυθμισθεί η τύχη των σχετικών υποχρεώσεων. Η επιλεγείσα ρύθμιση διακρίνει μεταξύ εισφορών: Οι μεν μη κεφαλαιακές εισφορές πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συμβατικού διακανονισμού των εταίρων που έχουν μερίδια τέτοιων εισφορών και της εταιρίας. Οι δε εταίροι με εγγυητικές εισφορές θα ευθύνονται και μετά τη μετατροπή και για 2 έτη για τα χρέη της εταιρίας που γεννήθηκαν μέχρι την καταχώριση της μετατροπής στο ΓΕΜΗ.

ΑΡΘΡΟ 107 – ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Το παρόν άρθρο περιγράφει τη διαδικασία μετατροπής υφιστάμενης εταιρίας άλλης μορφής σε ΙΚΕ. Προκειμένου να ληφθεί η σχετική απόφαση, απαιτείται να ακολουθηθούν όσα προβλέπονται για την λύση της προς μετατροπή εταιρίας. Ορίζεται ρητά ότι η νομική προσωπικότητα συνεχίζεται με τον εταιρικό τύπο της ΙΚΕ. Κατά τη μετατροπή είναι δυνατόν να γίνει αναμόρφωση των σχέσεων των εταίρων, ειδικά με την ανάληψη μη κεφαλαιακών και εγγυητικών εισφορών. Π.χ. είναι επιτρεπτό εταίρος να αναλάβει ευθύνες που αντιστοιχούν σε εγγυητικές εισφορές, στην περίπτωση όμως αυτή θα είναι εύλογο να αυξηθούν τα μερίδιά του. Η παράγραφος 5 διατυπώνεται κατά το πρότυπο του άρθρου 67 παράγραφος 2 κ.ν. 2190/1920, που αφορά μετατροπή ομόρρυθμης και ετερόρρυθμης εταιρίας σε ανώνυμη εταιρία.

ΑΡΘΡΟ 108 – ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Το σχέδιο νόμου δεν επεκτείνεται σε ρύθμιση συγχωνεύσεων μεταξύ ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας και εταιρίας άλλης μορφής, καθώς κρίθηκε ότι το ζήτημα

συγχωνεύσεων μεταξύ εταιριών διαφορετικών μορφών θα πρέπει να ρυθμιστεί στο πλαίσιο μιας ευρύτερης ενιαίας νομοθεσίας μετασχηματισμού των εταιριών. Και με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο όμως είναι ήδη εφικτή η μετατροπή της μιας εταιρικής μορφής σε άλλη και η συγχώνευση πλέον του ομοειδών εταιριών. Συνεπώς, και στην περίπτωση μιας ΙΚΕ, η συγχώνευση πραγματοποιείται σε δύο στάδια: πρώτα μετατροπή της άλλης εταιρίας σε ΙΚΕ και στη συνέχεια συγχώνευση της τελευταίας με μια άλλη ΙΚΕ, που μπορούν (με σώρευση των κατά περίπτωση προϋποθέσεων) να συμπτυχθούν σε ένα.

ΑΡΘΡΟ 109 – ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ

Στο παρόν άρθρο ρυθμίζεται η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί από τους διαχειριστές των ΙΚΕ που συμμετέχουν στην συγχώνευση. Ειδικότερα, πρέπει να καταρτίσουν σχέδιο σύμβασης συγχώνευσης με το περιεχόμενο της παραγράφου 2, στην οποία θα πρέπει να ρυθμίζεται και η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων ώστε να είναι δίκαιη και λογική. Στη συγχώνευση συμμετέχουν όλα τα μερίδια και ανταλλάσσονται υποχρεωτικά με μερίδια ίδιου είδους. Το σχέδιο συγχώνευσης θα πρέπει να καταχωρείται στο Γ.Ε.ΜΗ.

ΑΡΘΡΟ 110 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

Στο άρθρο 110 θεσπίζονται οι απαραίτητες για την προστασία των εταιρικών δανειστών διατάξεις και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί ούτως ώστε, αφενός, να εκφραστούν οι αντιρρήσεις των πιστωτών και, αφετέρου, να επιτραπεί, παρά τις αντιρρήσεις, η συγχώνευση με δικαστική απόφαση, εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις. Όπως διευκρινίζεται και στην παράγραφο 1 του άρθρου 112, η ολοκλήρωση της διαδικασίας του παρόντος άρθρου αποτελεί προϋπόθεση για την πραγματοποίηση της συγχώνευσης.

ΑΡΘΡΟ 111 – ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Το άρθρο 111 προβλέπει τον τρόπο εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων των συγχωνευόμενων εταιριών. Η εκτίμηση γίνεται σύμφωνα με τα οικεία άρθρα του κ.ν. 2190/20. Θεσπίζεται η δυνατότητα σύνταξης ενιαίας έκθεσης ή παράλειψης συνολικά της

εκτίμησης, εφόσον συναινούν στο τελευταίο όλοι οι εταίροι των εταιριών που συμμετέχουν στην συγχώνευση.

ΑΡΘΡΟ 112 – ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ – ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ

Στο εν λόγω άρθρο διατυπώνονται οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες για την ολοκλήρωση της συγχώνευσης. Εν αντιθέσει προς τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 που απαιτούν τόσο συμβολαιογραφικό έγγραφο όσο και απόφαση διοικητικής αρχής, για τη συγχώνευση ΙΚΕ αρκεί σχετική απόφαση των εταίρων και καταχώρισή της, για κάθε συμμετέχουσα εταιρία, στο Γ.Ε.ΜΗ. Προϋπόθεση για την λήψη των σχετικών αποφάσεων είναι να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία προστασίας των πιστωτών, κάτι που επιβεβαιώνεται με την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ. υπεύθυνης δήλωσης των διαχειριστών των εταιριών. Τέλος, προβλέπεται διάστημα κατά το οποίο η εταιρία θέτει στην διάθεση κάθε εταίρου τα απαραίτητα στοιχεία που του είναι χρήσιμα για να διαμορφώσει άποψη για την προτεινόμενη συγχώνευση, σε περίπτωση που η σχετική απόφαση θα ληφθεί από την συνέλευση των εταίρων.

ΑΡΘΡΟ 113 – ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ

Στο άρθρο 113 ορίζονται τα αποτελέσματα της συγχώνευσης, τα οποία παράγονται από την καταχώριση των αποφάσεων των εταίρων των συγχωνευόμενων εταιριών στο Γ.Ε.ΜΗ. Δεν απαιτείται σύμβαση συγχώνευσης, όπως δεν απαιτείται κατά την οδηγία για τις συγχωνεύσεις, την οδηγία για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις και τον Κανονισμό για την ευρωπαϊκή εταιρία. Συνεπώς, δεν θα απαιτείται ούτε συμβολαιογραφικό έγγραφο για τη συγχώνευση, ακόμη και αν μια ή περισσότερες από τις συγχωνεύόμενες εταιρίες είναι ιδιοκτήτρια ακινήτου. Άλλωστε η συγχώνευση επάγεται καθολική διαδοχή και δεν επάγεται μεταβίβαση του ακινήτου. Θα πρέπει όμως να γίνει σχετική σημείωση στο βιβλίο μεταγραφών ή το κτηματολόγιο. Το ίδιο ισχύει και για τη δημοσιότητα στην οποία υποβάλλονται άλλα δικαιώματα. Επιπλέον, προκειμένου να μην υπάρξουν αμφισβητήσεις ορίζεται ρητά ότι οι διοικητικές άδειες που είχαν εκδοθεί υπέρ συγχωνευόμενης εταιρίας μεταβιβάζονται στη συγχωνεύουσα εταιρία.

ΑΡΘΡΟ 114 – ΑΚΥΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ

Στο παρόν άρθρο ρυθμίζονται θέματα ακυρωσίας και ακυρότητας της συγχώνευσης. Ειδικότερα, ακυρώσιμη είναι η συγχώνευση αν διαπιστώνονται παραβάσεις κατά τη λήψη απόφασης της συνέλευσης των εταίρων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 74 ή αν δεν τηρήθηκε η διαδικασία των άρθρων 107-112. Άκυρη είναι αν η συνέλευση αποφάσισε κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου ή του καταστατικού (παράγραφος 2 του άρθρου 74) ή αν οι εταίροι αποφάσισαν εκτός συνέλευσης, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 73 ή αντίθετα στο νόμο ή στο καταστατικό (παράγραφος 3 του άρθρου 74). Οι διαδικασίες κήρυξης ή αναγνώρισης της ακυρότητας περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3 αντίστοιχα του παρόντος άρθρου και ορίζεται ότι η σχετική δικαστική απόφαση καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ. Εφαρμογής τυγχάνει και η παράγραφος 4γ του άρθρου 11 του ν. 3419/2005 «Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) και Εκσυγχρονισμός της Επιμελητηριακής Νομοθεσίας» (ΦΕΚ Α' 297).

ΑΡΘΡΟ 115 – ΜΗ ΔΙΚΑΙΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Στο παρόν άρθρο ορίζεται ρητά ότι η μη δίκαιη και λογική σχέση ανταλλαγής των μεριδίων δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο ακύρωσης της συγχώνευσης αλλά μόνο λόγο για την επιδίωξη αποζημίωσης εκ μέρους του εταίρου ή των εταίρων που ζημιώθηκαν. Προβλέπεται δε αντιστροφή του βάρους απόδειξης καθώς το δίκαιο και λογικό χαρακτήρα της σχέσης ανταλλαγής καλείται να αποδείξει η συγχωνεύουσα εταιρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ'

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΣΤΟ ΝΕΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΤΥΠΟ

ΑΡΘΡΟ 116 – ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στο παρόν άρθρο θεσπίζονται οι απαραίτητες διατάξεις για την ενσωμάτωση της νέας εταιρικής μορφής στο ελληνικό δίκαιο. Έτσι, ορίζεται ότι οι διατάξεις που αφορούν κεφαλαιουχικές εταιρίες επεκτείνονται και στην ΙΚΕ εκτός αν συνάγεται κάτι διαφορετικό είτε από τον νόμο είτε από τη φύση της ΙΚΕ, διευκρινίζεται ότι όπου η νομοθεσία μιλά για ποσοστά κεφαλαίου για την ΙΚΕ λογίζεται ότι αναφέρεται σε ποσοστά επί του συνολικού

αριθμού των εταιρικών μεριδίων και όχι μόνο επί του κεφαλαίου ενώ επιτρέπεται πλέον για τις περιπτώσεις όπου η νομοθεσία για την άσκηση επαγγέλματος ή δραστηριότητας απαιτεί την νομική μορφή της ΕΠΕ οι σχετικές δραστηριότητες ή επαγγέλματα να ασκούνται και από ΙΚΕ. Τέλος, τροποποιούνται διατάξεις ειδικότερων νόμων. Οι παραπάνω διατάξεις δεν είναι εφικτό να έχουν το προσόν της πληρότητας. Με τεολογική και συστηματική ερμηνεία θα είναι δυνατή η επέκταση και άλλων ρυθμίσεων στη νέα εταιρική μορφή.

ΑΡΘΡΟ 117 – ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ Ν. 3853/2010 ΚΑΙ 118 – ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ ΓΕΜΗ

Με τις διατάξεις των άρθρων 117 και 118 πραγματοποιούνται οι απαραίτητες τροποποιήσεις και προσθήκες στα κείμενα των ν. 3853/2010 (ΦΕΚ Α' 90) και 3419/2005 (ΦΕΚ Α' 297) αντίστοιχα κατά τρόπο ώστε να συμπεριληφθεί σε αυτά πρόβλεψη για την ΙΚΕ.

Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 117 προβλέπεται η ένταξη της ΙΚΕ στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3853/2010, ώστε να πραγματοποιείται η σύσταση αυτής μέσω των Υπηρεσιών Μιας Στάσης ενώ προσδιορίζεται η επέκταση της αρμοδιότητας των ήδη υφιστάμενων Υπηρεσιών Μιας Στάσης και επί συστάσεως ΙΚΕ.

Προς αυτό το σκοπό, προστίθεται άρθρο 5α στο οποίο περιγράφεται η διαδικασία ενώπιον της Υπηρεσίας Μιας Στάσης και τα απαιτούμενα για τη σύσταση της ΙΚΕ δικαιολογητικά, καθώς και η επιστροφή των καταβληθισομένων ποσών στην περίπτωση που η σύσταση ακυρωθεί.

Τέλος, επεκτείνεται η ισχύς του άρθρου 9 του ν. 3853/2010 περί εξαίρεσης από την υποχρέωση παράστασης δικηγόρου κατά τη σύνταξη και υπογραφή του συμβολαιογραφικού εγγράφου σύστασης της ΙΚΕ όταν το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο αυτής δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατό χιλιάδων ευρώ.

Περαιτέρω, δυνάμει του άρθρου 118 εντάσσεται ρητά η ΙΚΕ στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3419/2005, μέσω της προσθήκης της στη λίστα των υπόχρεων σε εγγραφή στο Γ.Ε.ΜΗ. προσώπων και περιγράφεται η έκταση του ελέγχου που διενεργούν οι Υπηρεσίες Γ.Ε.ΜΗ κατά την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ, επί της σχετικής αίτησης και των δικαιολογητικών που συνοδεύουν αυτή.

Όπως και για τις υπόλοιπες νομικές μορφές, ο έλεγχος αυτός συνίσταται σε τυπικό έλεγχο νομιμότητας και πληρότητας των αιτήσεων και των νομικών πράξεων, δηλώσεων

και λοιπών στοιχείων που συνοδεύουν την αίτηση καταχώρισης, καθώς οι Υπηρεσίες Γ.Ε.ΜΗ δεν υποχρεούνται, αλλά και δεν δύνανται να προβούν σε ενδελεχή και ουσιαστικό έλεγχο των αιτήσεων και των πράξεων που αυτές αφορούν, όπως, για παράδειγμα, την εγκυρότητα της υπογραφής τους από πρόσωπα στερούμενα της ικανότητας δικαιοπραξίας.

Η έκταση εφαρμογής της διάταξης περί ελέγχου των αιτήσεων καταχώρισης δεν καταλαμβάνει την αρχική, κατά τη σύσταση της ΙΚΕ, καταχώριση της ιδρυτικής πράξης στο Γ.Ε.ΜΗ καθώς αυτή αναλυτικά περιγράφεται στις ειδικότερες διατάξεις του ν. 3853/2010.

Τα έννομα αποτελέσματα των καταχωρίσεων των νομικών γεγονότων, δηλώσεων, εγγράφων και λοιπών στοιχείων της ΙΚΕ στο Γ.Ε.ΜΗ. επέρχονται από την ημέρα καταχώρισής τους σε αυτό, ενώ η απαραίτητη δημοσιότητα πραγματοποιείται από τη δημοσίευσή τους στο διαδικτυακό τόπο του Γ.Ε.ΜΗ., στον ειδικό υποκατάλογο που τιτλοφορείται «Δελτίο Εμπορικής Δημοσιότητας/Τεύχος Κεφαλαιουχικών Εταιριών» σε ειδικό τμήμα του οποίου δημοσιεύονται επίσης και οι πράξεις επικοινωνίας της εταιρείας με τους μετόχους της όπως προσκλήσεις, ανακοινώσεις κ.λπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 119 – ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΣΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Με το εν λόγω άρθρο, το σχέδιο νόμου επιδιώκει τη βαθμιαία μετάβαση των ΕΠΕ στο καθεστώς της ΙΚΕ. Προς αυτό το σκοπό, προβλέπεται ότι η απόφαση μετατροπής μπορεί να ληφθεί, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του νόμου και του καταστατικού, είτε με πλειοψηφία τουλάχιστον των δύο τρίτων του όλου αριθμού των εταίρων, που εκπροσωπούν τα δύο τρίτα του όλου εταιρικού κεφαλαίου, είτε με πλειοψηφία τουλάχιστον των τριών τετάρτων του όλου εταιρικού κεφαλαίου. Εταιρίες άλλου τύπου πλην ΕΠΕ μπορούν να μετατραπούν σε ΙΚΕ κατά τη γενική διάταξη του άρθρου 107.

ΑΡΘΡΟ 120 - ΕΝΑΡΞΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ Ι.Κ.Ε.

Με το άρθρο 120 ορίζεται ότι η σύσταση και λειτουργία του προτεινόμενου νέου εταιρικού τύπου θα είναι δυνατή από την 1^η Μαρτίου 2012, προκειμένου να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής του πληροφοριακού συστήματος του Γ.Ε.ΜΗ., ώστε να φιλοξενεί τα στοιχεία της νέας μορφής εταιρίας. Το νόημα του δεύτερου εδαφίου της διάταξης είναι ότι οι Υ.Μ.Σ. δεν θα δέχονται αιτήσεις για σύσταση Ι.Κ.Ε. παρά μόνο από 01/03/2012. Εννοείται όμως ότι οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να προβαίνουν εν τω μεταξύ σε όλες τις προπαρασκευαστικές ενέργειες, περιλαμβανομένης της υπογραφής του εγγράφου σύστασης της εταιρίας, καθώς και σε προϊδρυτικές συναλλαγές κατά το άρθρο 53.

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΣΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τις διατάξεις του Μέρους Γ΄ του προτεινόμενου νομοσχεδίου, εκσυγχρονίζεται η νομοθεσία περί εμπορικών σημάτων, βάσει και των τάσεων και πορισμάτων της νεότερης εθνικής και κοινοτικής νομολογίας, και καταργείται ο ισχύον νόμος 2239/1994, στον οποίο ενσωματώθηκε η οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, ήδη αντικατασταθείσα με την οδηγία 2008/95/ΕΚ της 22^{ας} Οκτωβρίου 2008.

Στόχος του νέου νόμου είναι αφενός η βελτίωση και ο εκσυγχρονισμός του δικαίου των σημάτων και αφετέρου η επιτάχυνση της διαδικασίας κατάθεσης και καταχώρισης του σήματος. Ως προς τον πρώτο άξονα, το παρόν νομοθετικό κείμενο ενσωματώνει την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στον τομέα του δικαίου των σημάτων καθώς και τις ρυθμίσεις που αφορούν την προστασία των διεθνών σημάτων, μετά την κύρωση από την Ελλάδα του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση των σημάτων με το ν. 2783/2000 (ΦΕΚ Α΄ 1). Αν και οι διατάξεις αυτές είχαν μεταφερθεί στο ελληνικό δίκαιο με την υπουργική απόφαση Κ4-307/2.1.2001 «για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου σχετικά με τη Συμφωνία της Μαδρίτης που αφορά τη διεθνή καταχώριση σημάτων», κρίθηκε σκόπιμο, αφενός οι σχετικές διατάξεις να ενσωματωθούν στο νέο νόμο και αφετέρου να τύχουν περαιτέρω επεξεργασίας και βελτιώσεων. Κρίθηκε ότι ήταν προτιμότερο οι διάσπαρτες διατάξεις για

τα διεθνή σήματα που περιέχονταν σε επί μέρους διατάξεις για το εθνικό σήμα, να συγκεντρωθούν σε ειδικό κεφάλαιο που να αφορά αποκλειστικά τα διεθνή σήματα. Επιπλέον, ελήφθη υπόψη και ο κωδικοποιημένος Κανονισμός για το κοινοτικό σήμα 207/2009/EK. Κυρίως, εισάγεται η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής της δήλωσης καταχώρισης σήματος και η ηλεκτρονική τήρηση του βιβλίου σημάτων. Ορισμένες διατάξεις του ν. 2239/94 «Περί σημάτων» (ΦΕΚ Α' 152) καταργήθηκαν, οι περισσότερες από τις οποίες είχαν μεταφερθεί από τον καταργηθέντα α.ν. 1998/1939 «Περί σημάτων» (ΦΕΚ Α' 553), και απηχούσαν το πριν την εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου των σημάτων προς την οδηγία 89/104/ΕΟΚ καθεσώς. Εισήχθησαν αρκετές νέες διατάξεις, ορισμένες από τις οποίες αποτελούσαν διατάξεις της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ που δεν είχαν μεταφερθεί όμως στο ελληνικό δίκαιο. Μεταβλήθηκε, επίσης, η σειρά αρκετών διατάξεων, καθόσον δεν τελούσαν, ως είχαν, σε συστηματική συνοχή.

Κρίθηκε ότι είναι προτιμότερη η ψήφιση νέου νόμου και όχι η τροποποίηση του ν. 2239/1994. Και τούτο, αφενός διότι οι προτεινόμενες αλλαγές είναι ευρείας κλίμακας, αφετέρου διότι έγινε ευρεία αναδιάταξη των διατάξεων, καθώς και κατάργηση άλλων, ώστε κατά σημαντικό μέρος να εκλείπει το προσόν της διατήρησης της γνώριμης αριθμησης. Επιπλέον, η ενσωμάτωση στο κείμενο του νόμου της οδηγίας 2004/48/EK για την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, λόγω της έκτασής της, θα δημιουργούσε δυσκολίες ένταξής της στο κεφάλαιο για την προστασία του σήματος.

Ο δεύτερος άξονας της αναμόρφωσης του θεσμικού πλαισίου αφορά την επιτάχυνση της διαδικασίας κατάθεσης και κατοχύρωσης του σήματος εμπορικών προϊόντων και υπηρεσιών και την ουσιαστική ενίσχυση του διενεργούμενου ελέγχου προς όφελος των καταθετών και του κοινού. Προς αυτήν την κατεύθυνση εισάγεται ένα πλέγμα ρυθμίσεων οι κυριότερες από τις οποίες αφορούν την υποχρέωση και ηλεκτρονικής κατάθεσης της δήλωσης και του σήματος, τη δυνατότητα ηλεκτρονικής εξ αποστάσεως κατάθεσης καθώς και την εισαγωγή του καινοτόμου, για τα ελληνικά δεδομένα, θεσμού του εξεταστή, ως αποκλειστικού οργάνου ελέγχου σε πρώτο βαθμό. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων (ΔΕΣ) διατηρείται ως δευτεροβάθμιο όργανο διοικητικού ελέγχου για την εξέταση προσφυγών και ανακοπών. Το προτεινόμενο σύστημα υιοθετεί το πρότυπο εξέτασης του κοινοτικού σήματος και αναμένεται να έχει πολλαπλές θετικές συνέπειες στη διαδικασία εξέτασης και καταχώρισης του σήματος. Ειδικότερα, ο χρόνος ολοκλήρωσης της διαδικασίας αναμένεται να μειωθεί στο 1/3 του απαιτούμενου με το ισχύον νομικό πλαίσιο τόσο λόγω της ταχείας εξέτασης από μονομελές όργανο όσο και λόγω της μείωσης του φόρτου εργασίας της ΔΕΣ. Περαιτέρω συνέπεια της αναβάθμισης

του ρόλου της ΔΕΣ και της επικέντρωσης του έργου της σε έλεγχο σημάτων που παρουσιάζουν αυξημένο βαθμό δυσκολίας προσδοκάται ότι θα είναι η ενίσχυση της αξιοπιστίας της και, κατ' επέκταση, η μείωση του αριθμού προσφυγών ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών δικαστηρίων και η ελάφρυνση του φόρτου εργασίας των τελευταίων.

Οι σημαντικές αλλαγές που προτείνονται όσον αφορά τη διαδικασία εξέτασης της αίτησης σήματος δεν δύνανται να υλοποιηθούν επιτυχώς χωρίς την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και την επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού της αρμόδιας Διεύθυνσης της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Για το λόγο αυτό προβλέπεται ότι η προτεινόμενη νέα διαδικασία θα τεθεί σε εφαρμογή 6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του νόμου ώστε να υπάρξει ικανός χρόνος προετοιμασίας. Ειδικότερα, κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο, θα ολοκληρωθεί η δημιουργία βάσεως δεδομένων που θα επιτρέπει στους εξεταστές τον ασφαλή και εύκολο έλεγχο των, σχετικών κυρίως, λόγων απαραδέκτου, θα ψηφιοποιηθεί το σύνολο του υφιστάμενου αρχείου σημάτων και θα εξοικειωθούν οι εξεταστές με τη διαδικασία ελέγχου μέσα από ειδικά σεμινάρια που θα οργανωθούν σε συνεργασία με το Κοινοτικό Γραφείο Σημάτων (OHIM).

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 121 – ΣΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΕΝΑ ΣΗΜΑ

Η διάταξη, χωρίς να μεταβάλλεται το ουσιαστικό της περιεχόμενο, έχει λεκτικά βελτιωθεί και συντηρηθεί.

ΑΡΘΡΟ 122 – ΚΤΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Όπως και με το ισχύον καθεστώς, προβλέπεται ότι το δικαίωμα για αποκλειστική χρήση του σήματος αποκτάται με την καταχώρισή του.

ΑΡΘΡΟ 123 – ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Στο άρθρο αυτό αναπτύσσονται οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου, η συνδρομή των οποίων εξετάζεται από το μονομελές όργανο ελέγχου (εξεταστής). Επαναλαμβάνονται, κατ' αρχάς, οι προβλέψεις του ν. 2239/94 ενώ προστίθεται λόγος απολύτου απαραδέκτου σχετιζόμενος με τις γεωγραφικές ενδείξεις και προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης των οινοπνευματωδών και γεωργικών προϊόντων κατ' αναλογία με τη διάταξη του αρ. 7 παρ. 1 περ. ι' και ια' του Κανονισμού 207/2009 ΕΚ για το κοινοτικό σήμα και εναρμόνιση με τη Συμφωνία TRIPS.

ΑΡΘΡΟ 124 – ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Το άρθρο 124 αναφέρεται στους σχετικούς λόγους απαραδέκτου, των οποίων ο προέλεγχος από τον εξεταστή της Δ/σης Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας διατηρείται. Ωστόσο, η ουσιώδης διαφορά των σχετικών από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου είναι εμφανής σε μια σειρά από διατάξεις από τις οποίες συνάγεται ότι ο εθνικός και κοινοτικός νομοθέτης αντιμετωπίζουν κατά βάση την ομοιότητα σημάτων ως υπόθεση των ενδιαφερομένων και όχι ως υπόθεση που αφορά ευρύτερα συμφέροντα, όπως συμβαίνει στα απόλυτα अपαράδεκτα (βλ. παράγραφο 4 αυτού του άρθρου καθώς και το άρθρο 127).

Σχετικά με τον κίνδυνο σύγχυσης ισχύουν οι ίδιες παρατηρήσεις που αναφέρονται παρακάτω στην ανάλυση της διάταξης του άρθρου 125 παρ. 3 περίπτωση β'. Περαιτέρω, οι έννοιες της παραποίησης και της απομίμησης σήματος που προβλέπονται και στην παράγραφο 3 του άρθρου 125 (περιπτώσεις α' και β' αντίστοιχα) συνιστούν νομολογιακά παγιωμένες περιπτώσεις λόγων σχετικού απαραδέκτου λόγω προϋπαρχόντων δηλώσεων σημάτων (αρ. 124 παρ. 1α' και β') ή άλλων δικαιωμάτων (αρ. 124 παρ. 3 α' και β'). Ειδική αναφορά γίνεται και στο λεγόμενο «σήμα φήμης» (παράγραφος 1 περίπτωση γ') για το οποίο διευκρινίζεται, σύμφωνα και με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), ότι συνιστά λόγο σχετικού απαραδέκτου ακόμα και αν το προς κατοχύρωση σήμα προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτά που διακρίνει το προγενέστερο σήμα φήμης.

Η παράγραφος 4 διαφοροποιείται ελαφρώς ως προς τις ισχύουσες προϋποθέσεις έγγραφης συναίνεσης του δικαιούχου προγενέστερου σήματος για τη χρήση ομοίου ή

ταυτόσημου σήματος από τρίτο. Έτσι, η έγγραφη συναίνεση μπορεί να δοθεί όχι μόνο στην υπηρεσία σημάτων, όπως προέβλεπε το ισχύον δίκαιο, αλλά σε οποιοδήποτε στάδιο εξέτασης της αίτησης (ενώπιον του εξεταστή, της ΔΕΣ ή του Διοικητικού Πρωτοδικείου ή Εφετείου). Επίσης, η άρνηση αποδοχής της συναίνεσης περιορίζεται στον κίνδυνο παραπλάνησης του κοινού, ιδίως ως προς την ποιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών και δεν γίνεται μνεία στην αντίθεση στο δημόσιο συμφέρον, όπως προέβλεπε ο ν. 2239/1994, δεδομένου ότι το «δημόσιο συμφέρον» εντοπίζεται εν προκειμένω στον κίνδυνο παραπλάνησης.

Τέλος, σημειώνεται ότι καταργείται η διάταξη της παραγράφου 5 του αντίστοιχου άρθρου του ν. 2239/1994 με την οποία επαναλαμβάνονταν το άρθρο 4 του α.ν. 1998/1939 που ρύθμιζε το ζήτημα των σημάτων που αποτελούνται από το όνομα του καταθέτη, προβλέποντας ότι ο νεότερος καταθέτης που θέλει να καταθέσει ως σήμα το όνομά του, παρότι το ίδιο όνομα έχει κατατεθεί προηγουμένως από άλλον προς διάκριση των ίδιων προϊόντων, πρέπει να προσθέσει κάποιο διακριτικό σημείο. Παρόμοια διάταξη δεν απαντάται σε άλλες γνωστές νομοθεσίες ή σε κοινοτικά κείμενα. Λόγος της κατάργησης είναι ότι, και η περίπτωση αυτή, πρέπει να κρίνεται, όπως οι άλλες περιπτώσεις συγκρούσεως σημάτων, με βάση δηλαδή τη διάταξη του άρθρου 124 παρ. 1 περίπτ. β' του προτεινόμενου νόμου, η οποία θέτει ως προϋπόθεση για τη συνύπαρξη σημάτων που ομοιάζουν μεταξύ τους τη δημιουργία ή μη κινδύνου σύγχυσης. Ελήφθη επίσης υπόψη ότι οι διατάξεις της οδηγίας για την προστασία των σημάτων είναι πλήρους εναρμόνισης (βλ. αριθμ. 10 αιτιολογικής έκθεσης οδηγίας 2008/95/EK) και ως εκ τούτου δεν μπορεί να παρέχεται διαφοροποιημένη προστασία στα εθνικά δίκαια των κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ – ΕΚΤΑΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 125 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στο άρθρο 125 περιγράφεται η προστασία που παρέχεται στον δικαιούχο του σήματος. Η παράγραφος 3 η οποία αναφέρεται στις αρνητικές εξουσίες του δικαιούχου, εναρμονίστηκε προς τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 5 της οδηγίας 2000/95/EK, καθώς και αντίστοιχη διάταξη του άρθρ. 26 παρ. 1 εδ. 1 του ν. 2239/1994 έκανε αναφορά αποκλειστικά στις έννοιες της παραποίησης και της απομίμησης και όχι στις νέες έννοιες

που εισήχθησαν με την οδηγία, δηλαδή την έννοια της ταυτότητας, της ομοιότητας και του κινδύνου σύγχυσης. Οι έννοιες της παραποίησης και της απομίμησης παρέμειναν μεν και στο νέο νόμο, καθόσον η νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων είναι εξοικειωμένη με αυτές, έχουν όμως πλέον επεξηγηματικό χαρακτήρα. Έτσι, η εισαγόμενη διάταξη έρχεται σε αντιστοιχία προς την παράγραφο 1 του άρθρου 124. Προστέθηκε, επίσης, νέα παράγραφος 4, αντίστοιχη της οποίας δεν προβλέπεται στην οδηγία, αλλά που θεωρήθηκε χρήσιμη, διότι επεκτείνει την παρεχόμενη στο δικαιούχο του σήματος προστασία στις τρεις προβλεπόμενες στη διάταξη περιπτώσεις.

Σχετικά με τον κίνδυνο σύγχυσης πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι σύμφωνα με την πάγια κοινοτική νομολογία, για να κριθεί, αν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης, λαμβάνεται υπόψη ο προσεκτικός και ενημερωμένος καταναλωτής (π.χ. ΔΕΕ απόφαση της 20.3.2003, υπόθ. C-291/00). Η ελληνική νομολογία των πολιτικών ιδίως δικαστηρίων δεν έχει εναρμονιστεί στο σημείο αυτό προς την κοινοτική νομολογία, όπως θα έπρεπε, διότι αναφέρεται ακόμα στο μέσο, άπειρο, επιπόλαιο και μετρίων γνώσεων, παρατηρητικότητας και προσοχής καταναλωτή.

Τέλος, η διάταξη του άρθρου 19 του ν. 2239/94, η οποία υπήρχε και στον α.ν. 1998/39 και επέβαλλε η χρήση του σήματος να γίνεται μόνο στα ίδια προϊόντα και τις ίδιες υπηρεσίες του δικαιούχου, καταργήθηκε, διότι δεν συμβιβάζεται με την αρχή της απεξάρτησης του σήματος από την επιχείρηση, η οποία ακολουθείται στο ελληνικό δίκαιο.

ΑΡΘΡΟ 126 – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Με το παρόν άρθρο τίθενται περιορισμοί στην παρεχόμενη στο δικαιούχο του σήματος προστασία. Ειδικής μνείας χρήζει το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 2239/1994 («η χρήση πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη... και πάντως όχι εν είδει σήματος»), το οποίο τροποποιήθηκε με τη νέα διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 ως εξής: «η χρήση πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη...., και ιδίως όχι εν είδει σήματος». Η διαφοροποίηση έγκειται στο ότι η απαγόρευση της «εν είδει σήματος» χρήσης αποτελεί, σύμφωνα με τη νέα διατύπωση, την κυριότερη περίπτωση αθέμιτης χρήσης, ενώ, κατά τη διατύπωση της καταργούμενης διάταξης μπορούσε να εκληφθεί ότι πρόκειται για προϋπόθεση που ισχύει παράλληλα προς την αθέμιτη χρήση. Πράγματι, σύμφωνα και με τη νομολογία του ΔΕΚ (απόφαση της 10.4.2008, υπόθεση C-102/07), η από τρίτο

χρήση ξένου σήματος είναι αθέμιτη, όταν ο τρίτος παρουσιάζει το προϊόν του ως απομίμηση ή αντίγραφο του προϊόντος που φέρει σήμα, του οποίου δεν είναι δικαιούχος. Να σημειωθεί ότι η προϋπόθεση της μη εν είδει σήματος χρήσης, η οποία μεταφέρθηκε από το προϊσχύσαν δίκαιο (άρθρο 18 α.ν. 1998/1939), δεν περιέχεται στο αντίστοιχο άρθρο 6 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ.

ΑΡΘΡΟ 127 – ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΛΟΓΩ ΑΝΟΧΗΣ

Το εν λόγω άρθρο είναι νέο και αποτελεί μεταφορά του δεύτερου σκέλους του άρθρου 9 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ και νυν της οδηγίας 2008/95/ΕΚ. Ενώ δηλαδή το πρώτο σκέλος της διάταξης που αφορά τον αποκλεισμό της διαγραφής σήματος λόγω επί πενταετία ανοχής του παλαιότερου δικαιούχου χρήσης του ίδιου σήματος για τα ίδια προϊόντα ή τις ίδιες υπηρεσίες από νεότερο δικαιούχο είχε ήδη μεταφερθεί στο ελληνικό δίκαιο με το άρθρο 17 παρ. 2 περίπτ. β' ν. 2239/1994, δεν είχε μεταφερθεί η προβλεπόμενη στην οδηγία περίπτωση, κατά την οποία ο παλαιότερος δικαιούχος ανέχτηκε επί πενταετία τη χρήση του νεότερου σήματος, χωρίς να ασκήσει εναντίον του τις εκ του σήματός του αξιώσεις, δηλαδή, βασικά, χωρίς να ασκήσει ασφαλιστικά μέτρα. Δεν είχε μεταφερθεί η προβλεπόμενη στην οδηγία ρύθμιση που επιτρέπει τη συνύπαρξη ταυτόσημων σημάτων, με τις προβλεπόμενες στη διάταξη προϋποθέσεις, χωρίς να μπορεί ούτε ο παλαιότερος ούτε ο νεότερος δικαιούχος να απαγορεύσουν τη χρήση του νεότερου ή, αντίστοιχα, του παλαιότερου σήματος.

ΑΡΘΡΟ 128 – ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Το προτεινόμενο άρθρο αποτελεί το τελευταίο μιας σειράς διατάξεων (126, 127, 128) που περιχαρακώνουν τα όρια προστασίας του δικαιούχου του σήματος. Προβλέπει ότι ο δικαιούχος δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό στον ΕΟΧ, από τον ίδιο ή με τη συγκατάθεσή του, εκτός αν συντρέχουν οι περιπτώσεις της παραγράφου 2.

ΑΡΘΡΟ 129 – ΔΗΛΩΣΗ ΜΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ

Προβλέπεται ότι ο καταθέτης μπορεί, οποτεδήποτε και ανεξαρτήτως εκκρεμοδικίας, να προβεί σε δήλωση μη διεκδίκησης δικαιωμάτων σε ορισμένα μη

ουσιώδη στοιχεία του σήματος, ενώ αντιθέτως υπό το καθεστώς του ν. 2239/1994 τούτο μπορούσε να γίνει μέχρι και της ενώπιον του διοικητικό εφετείο συζητήσεως

ΑΡΘΡΟ 130 – ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ Η' ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

Εισάγεται νέος θεσμός με τον οποίο διευκολύνεται η διαδικασία καταχώρισης σήματος στις περιπτώσεις που πλήττεται ένα σήμα για ορισμένα από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που διακρίνει και όχι για όλα. Η απαγόρευση αλληλοεπικάλυψης των προϊόντων ή υπηρεσιών δήλωσης διαίρεσης αφενός και εκείνων που παραμένουν σε αρχική ή τμηματική δήλωση ή καταχώριση αφετέρου, αποσκοπεί στην αποφυγή του κινδύνου συγχύσεως ως προς την προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά και την αποφυγή καταστρατήγησης των διατάξεων σχετικού και απολύτου απαραδέκτου των άρθρων 123 και 124.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΤΟ ΣΗΜΑ ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 131 - ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ

Με την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου επιβεβαιώνεται η απεξάρτηση του σήματος από την επιχείρηση, επιλογή που, άλλωστε, ακολουθούσε και η αντίστοιχη παράγραφος 1 του άρθρου 22 του ν. 2239/94. Η απεξάρτηση του σήματος από την επιχείρηση έχει ως συνέπεια και ότι είναι δυνατή η αυτοτελής σύσταση εμπράγματων δικαιωμάτων επί του σήματος. Η παράγραφος 2 του άρθρου 22 του ν. 2239/94 απαλείφθηκε ως αυτονόητη.

Οι καινοτομίες που εισάγονται με τη διάταξη του άρθρου 131 είναι οι εξής: α) επιτρέπεται, εκτός του σήματος και η μεταβίβαση του δικαιώματος προσδοκίας σε κατατεθέν αλλά μη ακόμα καταχωρισθέν σήμα, γεγονός που έχει σημασία για την προτεραιότητα (παρ. 1), β) σε αντίθεση προς το μέχρι σήμερα ισχύον δίκαιο, επιτρέπεται η μερική μεταβίβαση σήματος ή της δήλωσης σήματος, εφόσον δε δημιουργείται παραπλάνηση του κοινού, ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας (παρ. 2).

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται έγγραφος τύπος για τη συμφωνία μεταβίβασης, ο οποίος όμως δεν είναι συστατικός. Επίσης, η προβλεπόμενη στην ίδια διάταξη καταχώριση της συμφωνίας για τη μεταβίβαση σήματος στο βιβλίο σημάτων δεν έχει συστατικό χαρακτήρα αλλά επιτελεί νομιμοποιητική λειτουργία του αποκτώντος έναντι των τρίτων και των αρμόδιων αρχών.

Η νέα παράγραφος 6 ρυθμίζει την περίπτωση, κατά την οποία ο καταθέτης μεταγενέστερης δήλωσης που προσκρούει σε προγενέστερο σήμα αποκτά το σήμα αυτό μέχρι και την ενώπιον του διοικητικό εφετείο συζήτηση, με συνέπεια να αίρεται ο λόγος που κώλυε την καταχώριση της δήλωσης.

ΑΡΘΡΟ 132 – ΑΔΕΙΑ ΧΡΗΣΗΣ

Οι σημαντικότερες μεταβολές που επέρχονται με τη διάταξη του άρθρου 132 στο θεσμό της παραχώρησης άδειας χρήσης σήματος είναι οι εξής:

1. Καταργείται ο θεσμός της παράλληλης άδειας χρήσης σήματος που προβλέπονταν στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 του ν. 2239/94, κατά μεταφορά από το προϊσχύσαν δικαίο, ένας θεσμός που δεν απαντάται σε άλλα γνωστά δίκαια και η χρήση του οποίου ήταν σπάνια, αλλά και δημιουργούσε προβλήματα ένταξης στο σύστημα δικαίου. Αντ' αυτού προβλέπεται η παραχώρηση άδειας χρήσης με απόλυτη («εμπράγματοη») ενέργεια, δυνάμει της οποίας ο αδειούχος μπορεί να στραφεί εξ ιδίου δικαιώματος κατά τρίτων προσβολών.

2. Καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την παροχή άδειας χρήσης σήματος και το δυνατό της περιεχόμενο (παράγραφος 1). Η διαφορά από την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του ν. 2239/94 συνίσταται, ιδίως, στο ότι προσδιορίζεται ο κίνδυνος παραπλάνησης του καταναλωτικού κοινού.

3. Επιπλέον, αποσαφηνίζεται ο ρόλος του εγγράφου για την κατάρτιση της συμφωνίας και την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτήν. Ο έγγραφος τύπος είναι συστατικός αλλά αρκεί για την τήρησή του και απλό ιδιωτικό έγγραφο, χωρίς να απαιτείται να φέρει βέβαιη χρονολογία ή βεβαίωση γνησίου υπογραφών. Η καταχώριση στο Βιβλίο σημάτων δεν έχει συστατικό χαρακτήρα είναι όμως απαραίτητη για την αντιταξιμότητα της συμφωνίας στους τρίτους. Ομοίως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγγραφή της συμφωνίας στο Βιβλίο σημάτων είναι απαραίτητη και για την άσκηση των δικαιωμάτων του αποκλειστικού αδειούχου κατά την παράγραφο 5.

4. Νέα είναι η παράγραφος 3 με την οποία μεταφέρεται στο εθνικό δίκαιο η παράγραφος 2 του άρθρου 8 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ και νυν της οδηγίας 2008/95/ΕΚ. Η διάταξη παρέχει στο δικαιούχο του σήματος τη δυνατότητα να στραφεί κατά του αδειούχου σε περίπτωση που ο αδειούχος παραβιάζει τους σ' αυτήν αναφερόμενους όρους. Η σημασία της διάταξης έγκειται στο ότι, πέραν από τις ενοχικού δικαίου συνέπειες, οι αναφερόμενες πράξεις του αδειούχου συνιστούν συγχρόνως προσβολή του σήματος του παραχωρήσαντος την άδεια.

5. Προβλέπεται στην ήδη αναφερθείσα παράγραφο 5 ότι ο αποκλειστικός αδειούχος μπορεί να ασκήσει και αυτοτελώς τις κατά τρίτου προσβολέα αξιώσεις, εφόσον ο δικαιούχος αδρανή να τις ασκήσει, παρότι ειδοποιήθηκε για την προσβολή, ενώ στην επόμενη παράγραφο 6 παρέχεται δικαίωμα παρέμβασης στον αδειούχο στη δίκη μεταξύ του δικαιούχου και του τρίτου προσβολέα, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.

ΑΡΘΡΟ 133 – ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ – ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ – ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Το παρόν άρθρο είναι απόρροια του περιουσιακού χαρακτήρα του δικαιώματος στο σήμα και διαφοροποιείται αισθητά από τις ρυθμίσεις του ν. 2239/94. Κατ' αρχάς καταργείται η ρύθμιση του άρθρου 24 του ν. 2239/94, που ήταν κατάλοιπο του α.ν. 1998/1939. Πράγματι, συνέπεια της με το άρθρο 22 του ν. 2239/94 καθιέρωσης της αρχής της ελεύθερης μεταβίβασης του σήματος, η οποία επαναλαμβάνεται στο νέο νόμο, είναι και ότι το σήμα μπορεί να είναι αντικείμενο μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης και αυτοτελούς εκποίησης του από το σύνδικο της πτώχευσης. Καταργήθηκε, επίσης, η διάταξη της παρ. 4 άρθρ. 24, σύμφωνα με την οποία δε χωρεί κατάσχεση και εκποίηση εν πτωχεύσει σήματος που αποτελείται από το όνομα του δικαιούχου. Πράγματι, εφόσον ο δικαιούχος χρησιμοποιήσει το όνομά του ως σήμα, τούτο σημαίνει ότι αποδέχεται την εμπορευματοποίηση του ονόματός του. Θα ήταν εξαιρετικά δυσμενές για τους δανειστές του δικαιούχου να μην μπορούν να επιληφθούν σήματος που αποτελείται από όνομα, το οποίο ενδεχομένως να αποτελεί και το κυριότερο περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη δικαιούχου. Κατά τα λοιπά, το άρθρο 133 έχει, κυρίως, διευκρινιστικό χαρακτήρα, καθώς οι επιμέρους διαδικασίες καλύπτονται από τις γενικές διατάξεις του Αστικού, Πτωχευτικού και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η χρησιμότητά του έγκειται στη διαφάνεια του επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση καθώς διευκρινίζεται ότι τα δικαιώματα

που αποκτώνται επί του σήματος κατά την παράγραφο 1 εγγράφονται στο Βιβλίο σημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 134 – ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

Η δήλωση για την κατάθεση σήματος κατατίθεται στην αρμόδια Διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου, που καλείται στο εξής Υπηρεσία Σημάτων.

ΑΡΘΡΟ 135 – ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Στο παρόν άρθρο απαριθμούνται τα ελάχιστα στοιχεία που πρέπει να περιέχει η δήλωση κατάθεσης σήματος προκειμένου να λάβει αριθμό πρωτοκόλλου και, συνεπώς, ημερομηνία κατάθεσης. Όπως αναλυτικά περιγράφεται κατωτέρω στο άρθρο 138, η έλλειψη κάποιου από αυτά τα στοιχεία και η μη εμπρόθεσμη συμπλήρωσή τους συνεπάγεται την αδυναμία της Υπηρεσίας σημάτων να χορηγήσει ημερομηνία κατάθεσης. Σημειώνεται ότι στο πλαίσιο μείωσης των γραφειοκρατικών διαδικασιών, πλέον υποβάλλεται ένα μόνο αντίγραφο δήλωσης.

ΑΡΘΡΟ 136 – ΛΟΙΠΕΣ ΤΥΠΙΚΕΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Στο άρθρο 136 απαριθμούνται οι λοιπές τυπικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η δήλωση κατάθεσης. Καινοτομία εισάγεται με την κατάργηση της υποχρεωτικής υποβολής της δήλωσης από πληρεξούσιο δικηγόρο. Ο καταθέτης μπορεί πλέον να επιλέξει να καταθέσει τη δήλωση αυτοπροσώπως, με αντιπρόσωπο ή με εξουσιοδοτημένο προς τούτο δικηγόρο. Περαιτέρω, εισάγεται εκ του νόμου η υποχρέωση υποβολής της αίτησης και της απεικόνισης του σήματος και σε ηλεκτρονική μορφή, προς το σκοπό επιτάχυνσης και διευκόλυνσης δημιουργίας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων σημάτων, προς την εξυπηρέτηση του κοινού. Επιπλέον, προβλέπεται στο νόμο η δυνατότητα υποβολής της δήλωσης κατάθεσης εξ αποστάσεως με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους, προϋποθέσεις και τεχνικές λεπτομέρειες

που θα καθοριστούν με απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών. Σε αυτήν την περίπτωση η κατάθεση της δήλωσης θα πιστοποιείται με ηλεκτρονική απόδειξη που θα αποστέλει στον καταθέτη η Υπηρεσία Σημάτων και η χορήγηση ημερομηνίας κατάθεσης θα διενεργείται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 138.

ΑΡΘΡΟ 137 – ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ

Μετά την κατάθεσή της, και με την επιφύλαξη του άρθρου 138, η δήλωση κατάθεσης λαμβάνει αριθμό πρωτοκόλλου, ημερομηνία και ώρα κατάθεσης, καταχωρείται στο Βιβλίο σημάτων και αναρτάται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Από την ημερομηνία κατάθεσης εκκινούνται οι προθεσμίες εξέτασης του άρθρου 139. Επίσης, προβλέπεται η δημιουργία καρτέλας σήματος στην οποία θα καταγράφονται όλες οι πληροφορίες και οι νομικές πράξεις που αφορούν το σήμα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2.

ΑΡΘΡΟ 138 – ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Το πρώτο στάδιο ελέγχου της δήλωσης κατάθεσης αφορά την πληρότητα των τυπικών προϋποθέσεων των άρθρων 135 και 136. Εφόσον ελλείπει κάποια από τις προϋποθέσεις των παραπάνω άρθρων, ο καταθέτης (ή ο διορισμένος από αυτόν πληρεξούσιος δικηγόρος) καλείται από την Υπηρεσία, εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός μήνα, να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτησή του. Χρονικός περιορισμός για τις ενέργειες του καταθέτη δεν τίθεται αλλά σημειώνεται ότι η ημερομηνία κατάθεσης δίδεται μόνο με την συμπλήρωση, κατά τα ανωτέρω, της αίτησης. Εφόσον οι ελλείψεις δεν συμπληρωθούν, η ακολουθητέα διαδικασία διαφοροποιείται ανάλογα με το αν πρόκειται για στοιχεία του άρθρου 135 ή του άρθρου 136. Στην πρώτη περίπτωση, θεωρείται ότι η δήλωση δεν αποτελεί αίτηση για την καταχώριση σήματος και δεν εξετάζεται ως τέτοια. Συνάγεται εξ αυτού ότι δεν χωρεί προσφυγή του άρθρου 144 κατά αυτής της απόφασης μη εξέτασης (παρ. 3). Στην περίπτωση μη θεραπευμένων ελλείψεων στοιχείων του άρθρου 136, εκδίδεται από την Υπηρεσία απορριπτική απόφαση που κοινοποιείται στον καταθέτη (παρ. 4). Κατά της απόφασης αυτής χωρεί προσφυγή κατά το άρθρο 144 επ.¶

ΑΡΘΡΟ 139 – ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Στο εν λόγω άρθρο περιγράφεται η διαδικασία εξέτασης των λόγων απαραδέκτου. Οι απόλυτοι και σχετικοί λόγοι απαραδέκτου εξετάζονται ταυτόχρονα από το μονομελές διοικητικό όργανο (εξεταστή). Εφόσον διαπιστωθεί ότι συντρέχει κάποιος από τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 123 ή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 124, ξεκινά, με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας σημάτων, διάλογος με τον καταθέτη προκειμένου να αρθεί το κώλυμα καταχώρισης. Ο καταθέτης μπορεί είτε να ανακαλέσει τη δήλωσή του είτε να περιορίσει την έκταση προστασίας του σήματος είτε να υποβάλει απλώς τις παρατηρήσεις του σχετικά με τις ενστάσεις που διατυπώνει ο εξεταστής. Μέσω της παραπάνω διαδικασίας, που εισάγεται για πρώτη φορά στο ελληνικό δίκαιο, επιτυγχάνεται η ουσιαστική εξέταση τυχόν κωλυμάτων καταχώρισης σε πρώιμο στάδιο, με ακρόαση του καταθέτη και, τελικά, η άρση κάποιων από αυτά. Η δήλωση κατάθεσης απορρίπτεται ως απαράδεκτη για κάποιον από τους ακόλουθους λόγους α) δεν υπάρξει απάντηση του καταθέτη μέσα στην ταχθείσα από την Υπηρεσία προθεσμία του ενός μήνα, β) δεν ανακληθεί η δήλωση ή δεν περιοριστεί η έκταση προστασίας του σήματος ώστε να καθίσταται αυτό παραδεκτό ή δεν κριθούν παραδεκτές και βάσιμες οι παρατηρήσεις που υποβάλλει ο καταθέτης.

Τόσο η απόφαση που κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισης (παρ. 1 και 3) όσο και η απορριπτική απόφαση (παρ. 4) δημοσιεύονται στο διαδικτυακό τόπο της ΓΓΕ.

ΑΡΘΡΟ 140 – ΑΝΑΚΟΠΗ

Στα άρθρα 140 επ. περιγράφονται οι όροι και προϋποθέσεις άσκησης ανακοπής κατά απόφασης του εξεταστή που κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισης του σήματος. Η τρίμηνη προθεσμία για την άσκησή της που προβλεπόταν στο ν. 2239/94 διατηρείται και άρχεται από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης των παραγράφων 1 ή 4 του άρθρου 139 στο διαδικτυακό τόπο της ΓΓΕ. Δικαίωμα τριτανακοπής παρέχεται και στις ενώσεις καταναλωτών του ν. 2251/1994 «Προστασία των καταναλωτών» (ΦΕΚ Α' 191), όπως εκάστοτε ισχύει, αλλά μόνο για τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 123. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται σκόπιμη υπό το φως των σύγχρονων τάσεων του δικαίου προστασίας του καταναλωτή. Στην παράγραφο 4 διευκρινίζεται ότι η ανακοπή ασκείται με δικόγραφο που κατατίθεται ενώπιον της εκδούσας την απόφαση Υπηρεσίας σημάτων και εκδικάζεται από τη ΔΕΣ που λειτουργεί, σύμφωνα με το νέο νόμο, ως δευτεροβάθμιο

όργανο εξέτασης. Η ανακοπή θεωρείται ασκηθείσα μόνο μετά την καταβολή του σχετικού τέλους.

ΑΡΘΡΟ 141 – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

Στο άρθρο 141 ορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο του δικογράφου της ανακοπής. Εκτός από την απόδειξη καταβολής του σχετικού τέλους, που αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού του ενδίκου βοηθήματος, το δικόγραφο πρέπει να αναφέρει τα στοιχεία προσδιορισμού του σήματος κατά του οποίου στρέφεται, τους λόγους επί των οποίων στηρίζεται καθώς και τα προϊόντα ή υπηρεσίες κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή.

ΑΡΘΡΟ 142 – ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

Η Υπηρεσία σημάτων ενημερώνει άμεσα τον καταθέτη για την εμπρόθεσμη άσκηση ανακοπής. Η ενημέρωση μπορεί να γίνει με κάθε πρόσφορο μέσο με το οποίο αποδεικνύεται παραλαβή από τον καταθέτη της σχετικής ενημέρωσης (δικαστικός επιμελητής, ταχυδρομείο, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο).

Εφόσον η ανακοπή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 141, ο ανακόπτων καλείται να προβεί στη συμπλήρωσή της εντός προθεσμίας ενός μήνα. Σημειώνεται ότι η δυνατότητα συμπλήρωσης της ανακοπής δεν αφορά την καταβολή του σχετικού τέλους, η παράλειψη της οποίας καθιστά την ανακοπή απαράδεκτη. Ως απαράδεκτη απορρίπτεται επίσης η ανακοπή αν α) ασκήθηκε εκπρόθεσμα, β) ο ανακόπτων δεν απαντήσει εντός της παραπάνω ταχθείσας προθεσμίας, γ) δεν διορθωθούν οι παρατυπίες ή ελλείψεις της ανακοπής, δ) δεν αποδειχθεί η ύπαρξη και η ισχύς του προγενέστερου σήματος ή δικαιώματος επί των οποίων στηρίζεται και ε) ο ανακόπτων δεν αποδεικνύει τη χρήση του σήματός του κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 143.

Εντός της ίδιας προθεσμίας ενός μήνα μέσα στην οποία ο ανακόπτων καλείται να διορθώσει ελλείψεις ή παρατυπίες της ανακοπής, δύναται να ενισχύσει το περιεχόμενο αυτής προβάλλοντας περαιτέρω ισχυρισμούς, λόγους ανακοπής και προσκομίζοντας αποδεικτικά μέσα (παρ. 5). Στόχος της ρύθμισης είναι οι δύο διαδικασίες (τυπικής και ουσιαστικής συμπλήρωσης της ανακοπής) να βαίνουν παράλληλα για την επιτάχυνση της διαδικασίας. Επιπλέον, προβλέπεται για πρώτη φορά θεσμός επιβράβευσης του επιμελούς ανακόπτοντα καθώς ορίζεται ότι, αν, κατά δήλωσή του, το έγγραφο της

ανακοπής είναι πλήρες, παραλείπεται η κλήση προς συμπλήρωση και η διαδικασία συντμείται κατά ένα μήνα.

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας για τυπική και ουσιαστική συμπλήρωση της ανακοπής, ο πλήρης φάκελος διαβιβάζεται, με φροντίδα της Υπηρεσίας σημάτων, στον καταθέτη, προκειμένου αυτός να λάβει γνώση και να υποστηρίξει την αίτησή του, με ισχυρισμούς και υποβολή στοιχείων, εντός ενός μηνός (παρ. 6). Με τον τρόπο αυτό αναπτύσσεται μια εξωδικαστική διαδικασία αντίκρουσης ισχυρισμών που θα επιτρέψει στη ΔΕΣ να αποφανθεί επί της προσφυγής (παρ. 7). Σε ορισμένες ωστόσο περιπτώσεις που ορίζονται από το νόμο, η ΔΕΣ έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη διαδικασία ανταλλαγής απόψεων των μερών (παρ. 8).

Η ανακοπή γίνεται δεκτή και η δήλωση απορρίπτεται, εν όλω ή εν μέρει, αν από την εξέταση προκύψει ότι η καταχώριση δεν μπορεί να γίνει δεκτή για το σύνολο ή μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών που το σήμα προορίζεται να διακρίνει.

ΑΡΘΡΟ 143 – ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΧΡΗΣΗΣ

Πρόκειται για νέα ρύθμιση που απαντάται και στον Κανονισμό 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (άρθρο 43 παράγραφος 2).

ΑΡΘΡΟ 144 – ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΗΜΑΤΩΝ

Προσφυγή ενώπιον της ΔΕΣ δύναται να ασκηθεί αποκλειστικά κατά απορριπτικών αποφάσεων του εξεταστή μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την ημέρα κοινοποίησης στον καταθέτη της απόφασης. Η άσκησή της έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα (παρ. 2) και σημειώνεται στην καρτέλα του σήματος. Άσκηση κύριας ή πρόσθετης παρέμβασης είναι δυνατή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον εντός δύο μηνών από την καταχώριση της προσφυγής στην καρτέλα του σήματος.

ΑΡΘΡΟ 145 – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΗΜΑΤΩΝ

Στο άρθρο 145 ρυθμίζεται η σύνθεση της ΔΕΣ. Η ΔΕΣ αποτελείται από τρία μέλη, όπως ίσχυε και υπό το καθεστώς του ν. 2239/94, που είναι ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Στο πλαίσιο ωστόσο αναβάθμισης της λειτουργίας και του ρόλου της, τροποποιείται η στελέχωσή της προκειμένου να αποκτήσει αυξημένα εχέγγυα ορθής νομικής κρίσης. Έτσι πλέον δύο από τα μέλη της οφείλουν να έχουν νομική κατάρτιση: ο Πρόεδρος, που είναι πάρεδρος του ΝΣΚ, καθώς και το ένα από τα δύο μέλη, που πρέπει να είναι δικηγόρος με προηγούμενη απασχόληση στον τομέα του δικαίου σημάτων. Το τρίτο μέλος είναι υπάλληλος της υπηρεσίας σημάτων. Προς διασφάλιση της αμερόληπτης κρίσης του οργάνου, προβλέπεται ρητά στο νόμο ότι τα μέλη του δεν επιτρέπεται να έχουν συμμετάσχει στη λήψη αποφάσεων της Υπηρεσίας σημάτων. Αυτό σημαίνει ότι οι υπάλληλοι της Υπηρεσίας σημάτων που εκτελούν χρέη εξεταστή δεν δικαιούνται να συμμετέχουν στη σύνθεση της ΔΕΣ.

ΑΡΘΡΟ 146 – ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Στο προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζεται η διαδικασία προσφυγής ενώπιον των Διοικητικών δικαστηρίων. Προσφυγή χωρεί κατά των αποφάσεων της ΔΕΣ, που εκδίδονται κατόπιν άσκησης ανακοπής ή προσφυγής, και όχι κατά των αποφάσεων του μονομελούς οργάνου (εξεταστή). Η άσκηση της προσφυγής έχει ανασταλτικό χαρακτήρα. Ειδική πρόβλεψη γίνεται στην παράγραφο 3 όπου εισάγεται, με ποινή απαραδέκτου της συζήτησης, η υποχρέωση του προσφεύγοντος να καλέσει για άσκηση παρέμβασης αυτούς που έχουν καταστεί διάδικοι ενώπιον της ΔΕΣ καθώς και τους δικαιούχους προγενέστερων σημάτων τα οποία αποτέλεσαν κώλυμα αποδοχής του επίδικου σήματος.

ΑΡΘΡΟ 147 – ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ – ΒΙΒΛΙΟ ΣΗΜΑΤΩΝ

Στο Βιβλίο σημάτων, το οποίο μπορεί να τηρείται και σε ηλεκτρονική μορφή καταχωρούνται όλες οι αποφάσεις που αφορούν το σήμα (αποφάσεις του εξεταστή, της ΔΕΣ και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων), οι αιτήσεις ενώπιον του εξεταστή και της ΔΕΣ, τα ένδικα βοηθήματα καθώς και όλες οι νομικές μεταβολές του σήματος και του δικαιώματος επί του σήματος. Οι ως άνω πράξεις αναρτώνται και στο διαδικτυακό τόπο της ΓΓΕ, στην ηλεκτρονική καρτέλα του σήματος. Όταν το σήμα γίνει δεκτό με αμετάκλητη απόφαση, σημειώνεται στο βιβλίο σημάτων και στην ηλεκτρονική καρτέλα η

λέξη «καταχωρίσθηκε» με τις τυχόν μεταβολές ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες στα οποία αναφέρεται το σήμα. Σημειώνεται ότι για την καταχώριση του σήματος απαιτείται αμετάκλητη απόφαση. Ο δικαιολογητικός λόγος της νέας ρύθμισης είναι η ανταπόκριση του δικαίου των σημάτων στις συνεχώς επιταχυνόμενες συνθήκες της αγοράς. Η πράξη καταχώρισης χρονολογείται και υπογράφεται αρμοδίως. Το σήμα που έγινε δεκτό θεωρείται ότι καταχωρήθηκε από την ημέρα υποβολής της δήλωσης.

ΑΡΘΡΟ 148 – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ - ΑΝΑΝΕΩΣΗ

Το άρθρο 148 ορίζει τη διάρκεια προστασίας του σήματος καθώς και τους όρους και προϋποθέσεις ανανέωσης αυτής. Η κυριότερη διαφοροποίηση σε σχέση με την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 21 του ν. 2239/94 έγκειται στο ότι η δεκαετής διάρκεια προστασίας του σήματος αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης και όχι από την επομένη της κατάθεσης, όπως προβλέπονταν στην παράγραφο 1 του άρθρου 21 του ν. 2239/94. Υπενθυμίζεται ότι υπό το καθεστώς του προτεινόμενου σχεδίου η ημερομηνία κατάθεσης χορηγείται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 138. Επίσης, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι η διαγραφή του σήματος από το βιβλίο σημάτων λόγω μη εμπρόθεσμης προσκόμισης του αποδεικτικού καταβολής των τελών ισχύει με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος σχεδίου. Τέλος, σημειώνεται ότι κάθε αμφισβήτηση σχετικά με τα θέματα του παρόντος άρθρου επιλύεται από τη ΔΕΣ.

ΑΡΘΡΟ 149 – ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Πρόκειται για νέο θεσμό. Ειδικότερα, αν ο καταθέτης ή δικαιούχος σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος δεν τηρήσει μια προθεσμία σε διαδικασία ενώπιον της Υπηρεσίας σημάτων ή της ΔΕΣ (ιδίως για ανανέωση ή αίτηση διαγραφής) εξαιτίας ανωτέρας βίας, τυχηρού ή άλλου σπουδαίου λόγου, μπορεί να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, εφόσον απώλεσε δικαίωμα ή ένδικο βοήθημα. Ο εν λόγω θεσμός δεν εφαρμόζεται στις προθεσμίες άσκησης τριτανακοπής, παρέμβασης στη ΔΕΣ και ενδίκων βοηθημάτων ενώπιον διοικητικών δικαστηρίων καθώς και στην προθεσμία διεκδίκησης διεθνούς προτεραιότητας. Η αίτηση υποβάλλεται ενώπιον της ΔΕΣ εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την παύση του κωλύματος και σε κάθε περίπτωση εντός ενός (1) έτους από τη λήξη της προθεσμίας που δεν τηρήθηκε. Σε όλες τις ανωτέρω προθεσμίες δεν προσμετράται η εξάμηνη προθεσμία

χάριτος. Η απόφαση της ΔΕΣ δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Ο αιτών που πέτυχε την αποκατάσταση δεν μπορεί να την επικαλεσθεί έναντι τρίτων που τυχόν απέκτησαν καλόπιστα δικαίωμα κατά το διάστημα που μεσολάβησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΣΗΜΑΤΟΣ**

Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Οι διατάξεις των άρθρων 150 - 158 εναρμονίζουν το ελληνικό δίκαιο των σημάτων προς την οδηγία 2004/48/EK, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Βασικός στόχος του κοινοτικού νομοθέτη ήταν να παράσχει δραστική και αποτελεσματική προστασία στα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, χωρίς δεσμεύσεις από τα διακαιικά συστήματα των κρατών μελών. Γι' αυτό και οι διατάξεις της οδηγίας εισάγουν καινοφανείς για το ελληνικό- δικονομικό και ουσιαστικό- δίκαιο ρυθμίσεις, χωρίς, εντούτοις, να το εκτοπίζουν.

Σχετικά με τις βασικές κατευθύνσεις της οδηγίας μπορούν να παρατηρηθούν τα εξής: Κάθε αίτημα πληροφόρησης ή κάθε διορθωτικό μέτρο λαμβάνεται υπόψη μόνο κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου και όχι αυτεπαγγέλτως (βλ. άρθρα 6 παρ. 1 και 2, 7 παρ.1, 8 παρ. 1, 9 παρ. 3, 10 παρ.1, 11, 13 παρ. 1, 15 οδηγίας). Ομοίως τα μέσα αμύνης του εναγόμενου/καθού προϋποθέτουν σχετική αίτησή του (βλ. άρθρα 7 παρ. 1, 3 και 4, 9 παρ. 4 και 5, άρθρο 12 οδηγίας). Η ερμηνεία των άρθρων 150 επ., στο μέτρο που παρέχουν διακριτική ευχέρεια στο κρίνον δικαστήριο, κινείται μεταξύ της αποτελεσματικότητας της παρεχόμενης προστασίας και της αρχής της αναλογικότητας, η οποία αποτυπώνεται ιδιαίτερα στο άρθρο 155 του νόμου. Δεν θίγεται η αρχή της ελεύθερης εκτίμησης των αποδείξεων, χωρίς τούτο να αποκλείει, ότι θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη «τα ειδικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών χαρακτηριστικών κάθε δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας...» (αιτιολ. σκέψη 17 οδηγίας).

Προς επίτευξη του ήδη προαναφερθέντος στόχου της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, η οδηγία, όπως και τα εναρμονισθέντα προς αυτή άρθρα 150 επ. του νόμου, επεμβαίνει δραστικά στα ατομικά δικαιώματα του προσβολέα. Έτσι, περιορίζεται το δικαίωμα ακροάσεως στην πολιτική δίκη με αντικείμενο την προσωρινή δικαστική προστασία, καθόσον επιτρέπεται η λήψη

ασφαλιστικών μέτρων χωρίς προηγούμενη κλήση του καθού (ex parte διαδικασία) (βλ. άρθρα 9 παρ. 4 και 7 παρ.1 της οδηγίας). Εν είδει «δικτύου ασφαλείας» υπάρχει μια πλειάδα μηχανισμών (check and balances) που θέτουν ελέγχους και σταθμίσεις αλλά και μέτρα αποκατάστασης. Η προστασία των δικαιωμάτων του προσβαλλόμενου, πέραν της αποτελεσματικής προστασίας της προσβαλλόμενης ιδιοκτησίας (δικαίωμα επί του σήματος), αποτελεί αναμφίβολα μία ερμηνευτική παράμετρο, η οποία θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τη στάθμιση συμφερόντων, υπό το φως και της αρχής της αναλογικότητας. Η απαγόρευση καταχρηστικής άσκησης δικαιωμάτων αποτελεί επίσης δυνατότητα που προβλέπει το ισχύον δίκαιο, η οποία και συμπλέκεται κατά περιεχόμενο με την αρχή της αναλογικότητας.

Η έννοια της προσβολής ή της επικείμενης προσβολής είναι προαπαιτούμενο της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 151 επ. του νόμου. Το ζήτημα της προσβολής, όπως και η κτήση και τα όρια του δικαιώματος, ρυθμίζονται από το εθνικό δίκαιο κάθε κράτους μέλους.

ΑΡΘΡΟ 150 – ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ

Βασικό μέτρο προστασίας επί προσβολής σήματος είναι η αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψης τέλεσής της στο μέλλον. Εκφάνσεις της αξίωσης προσβολής είναι, μεταξύ άλλων, η προβλεπόμενη στη διάταξη απόσυρση ή οριστική απομάκρυνση από το εμπόριο, καθώς και η καταστροφή των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν το δικαίωμα στο σήμα. Το περιεχόμενο της αξίωσης αυτής διευρύνεται, κατά την οδηγία και το νόμο και στα «υλικά και τα εργαλεία που κυρίως χρησίμευσαν στη δημιουργία ή την κατασκευή των εν λόγω προσβαλλόντων εμπορευμάτων». Τα «διορθωτικά μέτρα» στρέφονται μόνο κατά του προσβολέα. Η αξίωση απόσυρσης αφορά και περιπτώσεις, όπου ο προσβολέας δεν έχει πλέον τον έλεγχο των εμπορευμάτων, όπως όταν αυτά έχουν π.χ. πωληθεί, η δε άσκηση της προϋποθέτει δήλωση του προσβολέα προς τα κανάλια διανομής να του επιστρέψουν τα εμπορεύματα. Αντίθετα, στην οριστική απομάκρυνση από το εμπόριο, δηλ. από τα κανάλια διανομής, ο προσβολέας εξακολουθεί να έχει τα εμπορεύματα στον έλεγχό του.

Η δεύτερη αξίωση που παρέχεται στο δικαιούχο είναι η αξίωση αποζημίωσης, μια αξίωση που, ναι μεν προβλεπόταν και στο παλαιό δίκαιο, που όμως η χρησιμότητά της ήταν μικρή έως μηδαμινή, λόγω δυσχερειών κατά την απόδειξη. Το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίζεται ήδη. Σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση η αποζημίωση υπολογίζεται με δύο

τρόπους. Σύμφωνα με τον πρώτο που αφορά το συγκεκριμένο υπολογισμό της ζημίας δε λαμβάνεται υπόψη μόνο η ζημία του δικαιούχου, προσέγγιση που θα εντασσόταν πλήρως στην κρατούσα αποκαταστατική λειτουργία της αποζημιώσεως, αλλά επαυξητικά μπορεί, μεταξύ άλλων, να ληφθεί υπόψη και το κέρδος που αποκόμισε ο προσβολέας (παρ. 7). Η αποζημίωση μπορεί, κατά δεύτερο λόγο, να υπολογισθεί και με βάση το ποσό, το οποίο θα είχε καταβάλει ο προσβολέας, αν είχε ζητήσει την άδεια χρήσης από το δικαιούχο (παρ. 6). Πρόκειται για «κατ' αποκοπή» προσδιορισμό βάσει στοιχείων, όπως το ελάχιστο ύψος των δικαιωμάτων ή λοιπών αμοιβών που θα οφείλονταν, αν ο παραβάτης είχε ζητήσει την άδεια να χρησιμοποιεί το προσβληθέν δικαίωμα. Ο αφηρημένος αυτός τρόπος υπολογισμού της ζημίας προσανατολίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια: Ποιο θα ήταν το αντάλλαγμα (royalties) που οι μέσοι συναλλασσόμενοι στον τομέα αυτής της δραστηριότητας θα συμφωνούσαν ως αντίτιμο χρήσης, αν είχαν έρθει σε διαπραγματεύσεις.

Εφαρμόζεται κυρίως εκεί, όπου ο δικαιούχος, ανεξαρτήτως λόγου, δεν ήταν διατεθειμένος, γενικά ή ειδικά στον προσβολέα, να παραχωρήσει άδεια χρήσης.

Πέραν τούτων, προβλέπεται ότι, σε περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας του υπόχρεου, ο δικαιούχος μπορεί να αξιώσει είτε το ποσό κατά το οποίο ο υπόχρεος ωφελήθηκε από την εκμετάλλευση του σήματος χωρίς τη συγκατάθεσή του είτε την απόδοση του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή (παρ. 8). Η δυνητική αυτή διάταξη της οδηγίας μεταφέρθηκε στο ελληνικό δίκαιο για να αυξηθεί ακόμα περισσότερο η προστασία. Τέλος, προς εξασφάλιση της καταβολής της αποζημίωσης, παρέχονται τα αναφερόμενα ασφαλιστικά μέτρα.

ΑΡΘΡΟ 151 - ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Η διάταξη αυτή μεταφέρει στο ελληνικό δίκαιο το άρθρο 6 της οδηγίας (αποδεικτικά στοιχεία) και το άρθρο 8 της οδηγίας (δικαίωμα ενημέρωσης). Η προσκόμιση ή παροχή των στοιχείων γίνεται με τήρηση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, πράγμα που επαφίεται στο κρίνον δικαστήριο, το οποίο εν προκειμένω διαθέτει μεγάλη διακριτική ευχέρεια.

Οι παράγραφοι 1-3 αφορούν τη συγκέντρωση στοιχείων σε σχέση με τη συγκεκριμένη μορφή, ένταση και έκταση της προσβολής. Το αίτημα να προσκομισθούν αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή του υποτιθέμενου προσβολέα

ασκείται μόνο στο πλαίσιο εκκρεμούς διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων ή τακτικής αγωγής που έχει ζητήσει ή ασκήσει ο δικαιούχος. Δεν είναι δυνατή διαταγή του δικαστηρίου να προσκομίσει ο αντίδικος αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς προηγούμενη ακρόασή του. Τα αιτούμενα στοιχεία ενδέχεται να αφορούν στην προέλευση και το δίκτυο διανομής των εμπορευμάτων, αλλά και σε κάθε στοιχείο που συνέχεται με την προσβολή, λ.χ. επιστολή από την οποία συνάγεται δόλος του προσβολέα. Ο δικαιούχος δεν μπορεί να ζητήσει να προσκομισθούν τραπεζικά, χρηματοοικονομικά ή άλλα εμπορικά έγγραφα, παρά μόνο εφόσον συντρέχει προσβολή σε εμπορική κλίμακα (παρ. 2).

Επειδή στην κατά την οδηγία αξίωση πληροφόρησης, αν και στρέφεται κατά του υποτιθέμενου προσβολέα, υπόχρεος προς παροχή των πληροφοριών μπορεί να είναι και «τρίτο» πρόσωπο, το δικαστήριο διατάσσει την παροχή των πληροφοριών, μόνο εφόσον το τρίτο αυτό πρόσωπο βρέθηκε να κατέχει παράνομα τα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα, ή να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα, ή διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή σήματος, ή ευλόγως υποδείχθηκε από πρόσωπο των τριών προηγούμενων περιπτώσεων ως ενεργά εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών που παράγονται ή προσφέρονται σε εμπορική κλίμακα. Η προϋπόθεση της ενεργού συμμετοχής του τρίτου ή τέταρτου προσώπου στην αλυσίδα παραγωγής και διανομής/προσφοράς των προσβαλλόντων εμπορευμάτων ή υπηρεσιών κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να μην υπάρχει υπερβολική διεύρυνση του δικαιώματος πληροφόρησης και να αποφευχθούν καταχρηστικές συμπεριφορές. Η παρ. 9 θωρακίζει με αστικές κυρώσεις την εκ δόλου ή βαρείας αμελείας παροχή ανακριβών πληροφοριών, εφόσον ο δικαιούχος υπέστη εκ του λόγου αυτού ζημία.

ΑΡΘΡΟ 152 – ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Το άρθρο 148 προσαρμόζει στο ελληνικό δίκαιο το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK.

ΑΡΘΡΟ 153 – ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η κεντρικής σημασίας διάταξη του άρθρου 153 μεταφέρει το άρθρο 9 της οδηγίας (προσωρινά και συντηρητικά μέτρα), με την πρόβλεψη εξαιρετικά δραστικών μέτρων προστασίας. Προκειμένου να εμποδιστεί η είσοδος ή η κυκλοφορία στο δίκτυο διανομής εμπορευμάτων με το προσβάλλον διακριτικό γνώρισμα, παρέχεται στον δικαιούχο η δυνατότητα να ζητήσει συντηρητική κατάσχεση ή προσωρινή απόδοση των εμπορευμάτων αυτών (παρ. 2). Με την επόμενη, καινοτόμο διάταξη της παρ. 3, σκοπείται η εξασφάλιση της καταβολής αποζημίωσης επί προσβολής σήματος. Επί προσβολών, οι οποίες: α) διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα, β) θέτουν σε κίνδυνο την καταβολή της αποζημίωσης που έχει ζητήσει ο δικαιούχος με τακτική αγωγή και γ) προσκομίζονται ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία ότι το σήμα προσβάλλεται ή επίκειται η προσβολή του, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του καθού. Η προβλεπόμενη δυνατότητα δέσμευσης των τραπεζικών λογαριασμών και των λοιπών τραπεζικών στοιχείων του προσβολέα είναι καινοφανής για την ελληνική έννομη τάξη, μπορεί δε να χορηγηθεί και χωρίς προηγούμενη ακρόαση του καθού. Γενικότερα προσωρινή διαταγή και ασφαλιστικά μέτρα με αίτημα την αξίωση παράλειψης, άρσης της προσβολής και ειδικών εκφάνσεων τους, όπως είναι η αξίωση συντηρητικής κατάσχεσης, η προσωρινή απόδοση των εμπορευμάτων με το προσβάλλον διακριτικό γνώρισμα, προκειμένου να εμποδιστεί η είσοδος ή η κυκλοφορία τους στο δίκτυο εμπορικής διανομής, μπορεί να διαταχθούν χωρίς προηγούμενη κλήση του καθού (άρθρο 9 παρ. 4 οδηγίας). Ως αντίβαρο στην επέμβαση του δικαιώματος προγενέστερης ακρόασης λειτουργούν τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 151 παράγραφοι 4 έως 7. Προβλέπεται, τέλος, ότι ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και κατά των ενδιαμέσων, οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή του σήματος.

ΑΡΘΡΟ 154 – ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Η διάταξη αυτή εναρμονίζει το ελληνικό δίκαιο προς το άρθρο 7 της οδηγίας. Εισάγει και στο δίκαιο των σημάτων, καινοτομίες που είναι ήδη γνωστές στο ν. 2121/1993 (Α' 25) για την πνευματική ιδιοκτησία. Σκοπός της διάταξης είναι η διασφάλιση των αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία αποδεικνύουν την προσβολή ή την επικείμενη προσβολή του δικαιώματος, με τη συντηρητική κατάσχεση των παράνομων προϊόντων που κατέχονται από τον καθού και ενδεχομένως των υλικών και εργαλείων

που αποτελούν μέσο τέλεσης ή προϊόν ή απόδειξη της προσβολής. Για να είναι αποτελεσματική η προστασία των αποδεικτικών στοιχείων προβλέπεται ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να διαταχθούν και χωρίς κλήτευση του καθού. Η αίτηση προστασίας των αποδεικτικών στοιχείων ασκείται πριν την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή την έγερση της αγωγής, χωρίς να αποκλείεται να μπορεί να ασκηθεί και στο πλαίσιο εκκρεμούσης διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων ή αγωγής. Κατά κανόνα όμως τούτο αντενδείκνυται, δεδομένου ότι η αξία της διατάξεως, όπως και του άρθρου 64 παρ. 5 του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25), έγκειται στον αιφνιδιασμό του προσβολέα. Απαιτείται πάντοτε σχετική αίτηση του δικαιούχου, ο οποίος προσκόμισε ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία προς τεκμηρίωση των ισχυρισμών του περί προσβολής ή επικείμενης προσβολής του δικαιώματός του. Μπορεί, εξάλλου, το δικαστήριο κατά την κρίση του και λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας να διατάξει, αντί της συντηρητικής κατάσχεσης, την αναλυτική απογραφή των ανωτέρω αντικειμένων, τη φωτογράφησή τους ή και τη λήψη δειγμάτων. Η αίτηση προστασίας των αποδεικτικών στοιχείων δεν μπορεί να στραφεί και κατά τρίτου εκτός του προσβολέα. Οι παράγραφοι 4-7 εισάγουν ρυθμίσεις, οι οποίες αποτελούν *ex post* αντίβαρο για τα μέτρα που ελήφθησαν χωρίς να ακουσθεί προηγουμένως ο προσβολέας. Υλοποιούν την αρχή της αναλογικότητας.

ΑΡΘΡΟ 155 – ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Οι ρυθμίσεις, οι κυρώσεις και τα μέτρα του παρόντος κεφαλαίου τελούν υπό την αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται αυτεπαγγέλτως από το κρίνον δικαστήριο. Επεμβαίνει όμως στη συγκεκριμένη μόνο περίπτωση και ως εξαίρεση, όπως φαίνεται ιδιαίτερα στην υποχρέωση πληροφόρησης. Και τούτο, διότι ο κοινοτικός νομοθέτης, κατά τη στάθμιση συμφερόντων, σαφώς προέταξε τα συμφέροντα του δικαιούχου, έχοντας ως βασικό στόχο την αποτελεσματικότητα της παρεχομένης προστασίας. Η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης, τη διαμόρφωση του προσβαλλόμενου δικαιώματος και το βαθμό υπαιτιότητας, όπως έμμεσα συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 17 της οδηγίας. Σύμφωνα, επίσης, με το άρθρο 10 παρ. 3 της οδηγίας: «κατά την εξέταση λήψεως διορθωτικών μέτρων λαμβάνονται υπόψη η ανάγκη αναλογίας μεταξύ της σοβαρότητας της προσβολής και των μέσων αποκατάστασης, καθώς και τα συμφέροντα τρίτων».

ΑΡΘΡΟ 156 – ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με το άρθρο 156 αναμορφώνονται οι ποινικές κυρώσεις επί προσβολής σήματος και προσαρμόζονται προς τη νέα διατύπωση του νόμου σχετικά με την αστική προστασία. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ποινική προστασία του σήματος φήμης, ενώ επιβάλλονται αυξημένες ποινές σε περίπτωση προσβολής σήματος με ίδιο διακριτικό γνώρισμα και ταυτότητα ή ομοιότητα προϊόντων, εφόσον συντρέχει εκμετάλλευση σε εμπορική κλίμακα ή κατ' επάγγελμα εκμετάλλευση. Η απόπειρα τέλεσης των πράξεων του άρθρου τιμωρείται με μειωμένη ποινή.

ΑΡΘΡΑ 157- ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Η αντίστοιχη διάταξη του άρθρ. 30 του ν. 2239/1994 τροποποιήθηκε, με βάση το άρθρο 15 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ. Δημοσιεύονται τελεσίδικες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων και αποφάσεις αστικών δικαστηρίων, με σκοπό την ενημέρωση του συναλλακτικού κοινού σχετικά με την απόφαση. Το δικαστήριο έχει ευχέρεια επιλογής ως προς τον τρόπο πληροφόρησης, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο στον προσβολέα του σήματος. Επιπλέον, καταργήθηκε η διάταξη του άρθρου 31 του ν. 2239/1994 σχετικά με την αφαίρεση κατασχεθέντων σημάτων και καταστροφή προϊόντων, καθόσον έχουν πλέον εφαρμογή οι νέες διατάξεις, με τις οποίες προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία προς την οδηγία 2004/48/ΕΚ.

ΑΡΘΡΟ 158 – ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Προβλέπεται ότι ήδη οι τελεσίδικες αποφάσεις των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι υποχρεωτικές για τα πολιτικά δικαστήρια και κάθε άλλη αρχή, χωρίς να πρέπει να έχουν καταστεί αμετάκλητες, όπως προέβλεπε ο ν. 2239/1994.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, ΕΚΠΤΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ

ΑΡΘΡΟ 159 – ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Η μεταφορά αυτή της διάταξης κρίθηκε σκόπιμη, ιδίως από συστηματικής πλευράς. Πράγματι, η παραμονή της δήλωσης παραίτησης του δικαιούχου στη διάταξη για τη διαγραφή (όπως δηλ. προβλέπονταν στο ήδη καταργούμενο άρθρο 17 παρ. 10 του ν. 2239/94), αφενός μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση του θεσμού της διαγραφής (ως λόγου απώλειας του δικαιώματος στο σήμα) με την πράξη διαγραφής από το βιβλίο σημάτων, αφετέρου παραβλέπει τον ουσιαστικό λόγο απώλειας του δικαιώματος στο σήμα στην περίπτωση αυτή, ο οποίος είναι η δήλωση παραίτησης του δικαιούχου και όχι η πράξη διαγραφής. Η προβλεπόμενη διαγραφή από το βιβλίο σημάτων έχει δηλωτικό χαρακτήρα.

Αντίθετα, δεν κρίθηκε αναγκαίο να τεθεί διάταξη αντίστοιχη του άρθρου 23 του ν. 2239/1994, σύμφωνα με την έννοια της οποίας το δικαίωμα στο σήμα αποσβέννυται μετά την περάτωση της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, καθόσον η απόσβεση του δικαιώματος στο σήμα -όπως άλλωστε και η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος - δεν έχει αυτόνομη σημασία, αλλά είναι απόρροια της περάτωσης της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου (και, στις ανώνυμες εταιρίες, διαγραφής τους από το μητρώο ανωνύμων εταιριών). Γι' αυτό και το άρθρο 23 του ν. 2239/1994 απαλείφθηκε.

Τέλος, προστέθηκε νέα παράγραφος 3 για την προστασία των κατόχων αδειών χρήσης.

ΑΡΘΡΑ 160 και 161 – ΛΟΓΟΙ ΕΚΠΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ

Αρκετές τροποποιήσεις εισήχθησαν στο δίκαιο της διαγραφής του σήματος λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας. Ειδικότερα:

1. Κατ' αρχήν, επήλθε διάκριση της διαγραφής του σήματος λόγω έκπτωσης (άρθρο 160) και λόγω ακυρότητας (άρθρο 161).

2. Απαλείφτηκε η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν. 2239/1994, σύμφωνα με την οποία η επί πενταετία παύση λειτουργίας επιχείρησης είναι λόγος διαγραφής του σήματος, διότι, μετά την εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου με την οδηγία 89/104/ΕΟΚ, η ύπαρξη επιχείρησης δεν είναι πλέον αναγκαία για την υπόσταση του σήματος. Αντίστοιχη απάλειψη έγινε στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του ν. 2239/1994.

3. Τα αποτελέσματα της διαγραφής λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας αρχίζουν από την τελεσιδικία της σχετικής απόφασης (παράγραφος 5 των άρθρων 160 και 161). Ειδικά στην περίπτωση διαγραφής λόγω ακυρότητας, μπορεί να ζητηθεί αποζημίωση για τη χρήση του σήματος για τον πριν τη διαγραφή του χρόνο, εφόσον η διαγραφή έχει ζητηθεί λόγω κακόπιστης κατάθεσης (παράγραφος 6 του άρθρου 161).

4. Η απόφαση, με την οποία διατάσσεται η διαγραφή, γνωστοποιείται στην υπηρεσία σημάτων, η οποία προβαίνει σε σχετική ενημέρωση στο βιβλίο σημάτων, ενώ με την τελεσιδικία της απόφασης για τη διαγραφή το σήμα διαγράφεται από το βιβλίο σημάτων (παράγραφος 6 των άρθρων 160 και 161). 2. Στο άρθρο 161 προστέθηκε η παράγραφος 3, σύμφωνα με την οποία το σήμα δε διαγράφεται, εφόσον, πρόκειται μεν για σήμα που δεν έπρεπε να είχε γίνει δεκτό, αλλά που κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης διαγραφής είχε εκλείψει ο λόγος απαραδέκτου, επειδή το σήμα απέκτησε επιγενόμενη διακριτική ικανότητα.

5. Προστέθηκε νέα παράγραφος 4 στο άρθρο 161, σύμφωνα με την οποία σε αίτηση διαγραφής υπόκειται και εθνικό σήμα, για το οποίο έχει γίνει δεκτή από το Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά αίτηση αρχαιότητας, ακόμα και αν έχει προηγηθεί παραίτηση από αυτό ή μη ανανέωση της προστασίας του.

ΑΡΘΡΟ 162 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΠΤΩΣΗΣ Η ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ

Αρμόδια για τη διαγραφή του σήματος λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας είναι η ΔΕΣ, η οποία επιλαμβάνεται μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Διαφοροποιήσεις εισάγονται σε σχέση με τις ρυθμίσεις του ν. 2239/94 σε δύο σημεία. Αφενός προβλέπεται πλέον ότι δεν μπορεί να ζητήσει διαγραφή εκείνος, ο οποίος είχε προβάλει κατά τη διαδικασία καταχώρισης έναν από τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 124 του προτεινόμενου νόμου (σχετικοί λόγοι απαραδέκτου), εφόσον αυτοί κρίθηκαν κατ' αντιδικία με το δικαιούχο του σήματος από τη ΔΕΣ ή από τα διοικητικά δικαστήρια σημάτων (βλ. παρ. 5 άρθρ. 17 του ν. 2239/1994). Αφετέρου, με τις παραγράφους 4 και 5 εισήχθησαν αποκλίνουσες ρυθμίσεις από εκείνες της παραγράφου 6 του άρθρου 17 του ν. 2239/1994. Πλέον προβλέπεται, ότι η μεν αίτηση διαγραφής για τα अपαράδεκτα του άρθρου 123 (απόλυτοι λόγοι) μπορεί να ασκηθεί χωρίς χρονικό περιορισμό, ενώ για εκείνα του άρθρου 124 (σχετικοί λόγοι) τάσσεται προθεσμία επτά ετών από την καταχώριση του σήματος, εκτός αν το σήμα έχει κατατεθεί κακόπιστα. Εφόσον όμως ζητείται διαγραφή λόγω του ότι το σήμα απώλεσε τη διακριτικότητά του ή

κατέστη περιγραφικό ή κοινόχρηστο, η αίτηση διαγραφής μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά πάροδο δεκαετίας από την καταχώριση του σήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ

ΑΡΘΡΟ 162 – ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Οι ρυθμίσεις για τα συλλογικά σήματα εκσυγχρονίζονται κατά το πρότυπο του Κανονισμού 207/2009 (βλ. αρ. 66) και εισάγονται ορισμένες νέες ρυθμίσεις, οι εξής:

1. Η λειτουργία των συλλογικών σημάτων δεν περιορίζεται μόνο στη διάκριση της προέλευσης των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών των μελών της ένωσης από ορισμένη επιχείρηση, αλλά μπορεί να διακρίνει και τη γεωγραφική προέλευση των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών, καθώς και το είδος, την ποιότητα ή άλλες ιδιότητές τους (παρ. 1).

2. Στην παράγραφο 2 προστέθηκε νέο εδάφιο β', με το οποίο εξασφαλίζεται ότι, επί συλλογικού σήματος που αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη, κάθε πρόσωπο, του οποίου τα εμπορεύματα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια γεωγραφική περιοχή και πληροί τις προϋποθέσεις χρήσης του συλλογικού σήματος, έχει αξίωση να γίνει μέλος του νομικού προσώπου-φορέα του συλλογικού σήματος και να κάνει χρήση αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΔΙΕΘΝΗ ΣΗΜΑΤΑ

ΑΡΘΡΟ 164 – ΚΥΡΩΣΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Στο πρώτο τμήμα του κεφαλαίου Η' γίνεται αναφορά στην κύρωση από την Ελλάδα του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση σημάτων και διατυπώνεται ο κανόνας, ότι οι διατάξεις του παρόντος νόμου που αφορούν στα εθνικά σήματα, εφαρμόζονται και στα διεθνή σήματα, εκτός εάν στο παρόν κεφάλαιο Η' περιέχεται αποκλίνουσα ρύθμιση που υπερισχύει. Δίνονται επίσης νομοθετικοί ορισμοί, που ενώ προέρχονται από την ορολογία του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, διαπερνούν και την ελληνική έννομη τάξη.

ΑΡΘΡΟ 165 – ΟΡΙΣΜΟΙ

Το παρόν άρθρο δίδει τους απαραίτητους ορισμούς για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν τα διεθνή σήματα.

ΑΡΘΡΑ 166 ΕΩΣ ΚΑΙ 170 – ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ – ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ – ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΕΛΩΝ

Τα εν λόγω άρθρα του κεφαλαίου Η' ρυθμίζουν εκείνες τις διεθνείς καταθέσεις σημάτων, των οποίων ο δικαιούχος έχει πραγματική και μόνιμη βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση ή κατοικία στην Ελλάδα ή ελληνική υπηκοότητα και η βασική κατάθεση ή βασική καταχώριση έγινε στην Υπηρεσία σημάτων του άρθρου 134. Δεν απαιτείται υποχρεωτικά έδρα, αλλά αρκεί εγκατάσταση μέσω υποκαταστήματος, γραφείου αντιπροσωπείας ή εγκατάσταση με φορολογική έδρα. Στα άρθρα του τμήματος αυτού εξειδικεύονται η γλώσσα, τα απαιτούμενα έγγραφα, τα τέλη και η αρμοδιότητα για την παραλαβή της διεθνούς αίτησης, ενώ η χορηγούμενη ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης τελεί υπό την προϋπόθεση της εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών παραλαβής της διεθνούς αίτησης από το Διεθνές Γραφείο.

ΑΡΘΡΑ 171 ΚΑΙ 172 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ – ΕΝΔΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Το τμήμα του κεφαλαίου αυτού περιλαμβάνει τις διατάξεις που αφορούν στα διεθνή σήματα που δε βασίζονται σε ελληνικό σήμα, αλλά σε σήμα που δηλώθηκε σε αλλοδαπή πολιτεία και διεκδικούν επέκταση προστασίας στην ελληνική επικράτεια.

Με το άρθρο 171 προβλέπεται η υποχρέωση της Υπηρεσίας σημάτων να συντάσσει στο ειδικό έντυπο του παραρτήματος II του παρόντος νόμου τη δήλωση διεθνούς σήματος, σύμφωνα με το διαβιβαζόμενο σε αυτήν αίτημα επέκτασης της προστασίας του στην ελληνική επικράτεια. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 171, η υπηρεσία του άρθρου 134 υποχρεούται να κοινοποιεί στο Διεθνές Γραφείο προσωρινή άρνηση, σύμφωνα με τον Κανόνα 17 του Εκτελεστικού Κανονισμού του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της δήλωσης επέκτασης, προκειμένου ο διεθνής καταθέτης να λάβει έγκαιρα γνώση τυχόν αντιρρήσεων σχετικού

και απολύτου απαραδέκτου (άρθρα 123 και 124) του αυτεπάγγελτου υπηρεσιακού ελέγχου.

Σε περίπτωση έγερσης παρέμβασης ή τριτανακοπής κατά διεθνούς σήματος προβλέπεται η υποχρέωση της Υπηρεσίας σημάτων να κοινοποιήσει προσωρινή άρνηση στο Διεθνές Γραφείο, ενημερώνοντας έτσι, μέσω αυτού τον διεθνή καταθέτη, ώστε να δυνηθεί να υποστηρίξει τη διεθνή καταχώριση για την οποία ζητείται επέκταση προστασίας της στην Ελλάδα. Η εν λόγω κοινοποίηση έχει ιδιαίτερη σημασία, τόσο για τον επισπεύδοντα το ένδικο βοήθημα, όσο και για τον διεθνή καταθέτη, ιδίως λόγω της έδρας του τελευταίου που *per definitionem* ευρίσκεται εκτός της ελληνικής επικράτειας.

Ειδικά στην περίπτωση άσκησης προσφυγής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Αθηνών κατά απόρριψης διεθνούς σήματος θεσπίζεται και στο νόμο η εν τω μεταξύ υιοθετηθείσα κατ' οικονομία της δίκης πρακτική των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων της ουσίας να δέχονται ένορκες βεβαιώσεις για πρώτη φορά ενώπιόν τους.

ΑΡΘΡΟ 173 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΗ

Το εν λόγω άρθρο περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τη μετατροπή διεθνούς σήματος σε ελληνικό. Το μέτρο της μετατροπής διεθνούς καταχώρισης σε εθνική αίτηση καταχώρισης του ιδίου σήματος προβλέπεται ευθέως από το άρθρο 9^{πεντάκις} του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση σημάτων που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το ν. 2783/2000 «Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικού με τη Συμφωνία της Μαδρίτης που αφορά τη διεθνή καταχώριση σημάτων» (Α' 1) και τέθηκε σε ισχύ την 10.8.2000.

Κρίθηκε απαραίτητο, σε ιδιαίτερο άρθρο του νέου νόμου, αφενός μεν να αποσαφηνισθούν οι προϋποθέσεις υποβολής της αίτησης μετατροπής και να προβλεφθούν τα δικαιολογητικά που θα τη συνοδεύουν, αφετέρου δε να ορισθεί κατά περίπτωση και ανάλογα με το στάδιο που βρίσκεται το διεθνές σήμα που προκύπτει από αυτή, η διαδικασία που θα ακολουθηθεί για το παραδεκτό αυτής.

ΑΡΘΡΟ 174 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

Το άρθρο 174 προβλέπει εκείνες τις ρυθμίσεις περί διαγραφής σήματος που λόγω της ιδιότητάς του ως επέκταση διεθνούς σήματος, αποκλίνουν από τις ρυθμίσεις του νόμου. Με τη ρητή πρόβλεψη της υποχρεωτικής ενημέρωσης του Διεθνούς Γραφείου από την Υπηρεσία σημάτων περί της τελεσίδικης διαγραφής διεθνούς σήματος, ως προς την επέκτασή του στην ελληνική επικράτεια, παρέχεται πολύτιμη υπηρεσία επικαιροποίησης του Διεθνούς Μητρώου Σημάτων του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' **ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΗΜΑ**

ΑΡΘΡΟ 175 - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος απολαμβάνει την ίδια έννομη προστασία που προβλέπεται για το εθνικό σήμα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Επειδή ενδέχεται ο δικαιούχος ενός κοινοτικού σήματος να έχει ορίσει αντίκλητο εκτός της ελληνικής επικράτειας, παρέχεται η δυνατότητα νόμιμης κλήτευσής του για άσκηση παρέμβασης, με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένων της τηλεομοιοτυπίας και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Με τον τρόπο αυτό εξυπηρετείται η εξοικονόμηση εξόδων του ενεργούντος την κλήτευση, ο οποίος στις δύο τελευταίες περιπτώσεις βαρύνεται με την απόδειξη της διενέργειας της αποστολής τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

ΑΡΘΡΟ 176 – ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ

Στα άρθρα 112 έως 114 του Κανονισμού 207/2009 που κωδικοποίησε τον τροποποιημένο Κανονισμό 40/94 για το κοινοτικό σήμα, αναφέρονται περιοριστικά οι περιπτώσεις που επιτρέπεται να ζητηθεί η μετατροπή αίτησης κοινοτικού σήματος ή καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος σε εθνικό, καθώς και η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης στο Γραφείο Εναρμόνισης στην Εσωτερική Αγορά (ΓΕΕΑ). Ο έλεγχος του τυπικά παραδεκτού της αίτησης μετατροπής υπάγεται στις αρμοδιότητες του ανωτέρω Γραφείου (ΓΕΕΑ). Η κρίση για το κατ' ουσία παραδεκτό του σήματος που προκύπτει από τη μετατροπή, σύμφωνα με τη νεότερη διάταξη του άρθρου 114 παρ. 1 του Κανονισμού 207/2009, εναπόκειται στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κάθε κράτους μέλους.

Με το καταργηθέν π.δ. 353/98 «Συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2239/1994 «Περί σημάτων» (ΦΕΚ Α' 235) και κατ' επιταγή της παλαιάς διάταξης του άρθρου 110 παρ. 1 του αρχικού Κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, που όριζε την κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κάθε κράτους μέλους, αρμόδια για να ελέγξει τόσο το τυπικά, όσο και το κατ' ουσία παραδεκτό της αίτησης μετατροπής, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 134 του παρόντος Σχεδίου νόμου, που ορίζει ότι για την παραδοχή της δηλώσεως καταχωρίσεως σήματος αποφασίζει υπάλληλος – εξεταστής της Δ/σης Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας της ΓΓΕ, ανατίθεται η παραδοχή της αίτησης μετατροπής στο παραπάνω όργανο.

Ήδη σήμερα, κατ' επιταγή του άρθρου 114 παρ. 1, σε συνδυασμό με την παρ. 3 του Κανονισμού 207/2009, προστίθεται το παρόν νέο άρθρο στο νόμο που ρυθμίζει τον τρόπο κατάθεσης των σημάτων που προκύπτουν από μετατροπή κοινοτικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

ΣΗΜΑΤΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 177 - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Η δυνατότητα διεκδίκησης διεθνούς προτεραιότητας σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων (παρ. 1), η αρχή της αμοιβαιότητας (παρ. 2) και της εδαφικότητας (παρ. 3) προβλέπονται για τα αλλοδαπά σήματα, αναδιατυπωμένες σε σχέση με το ν. 2239/1994, όπως άλλωστε ισχύουν και στο πλαίσιο του κοινοτικού και του διεθνούς δικαίου των σημάτων. Η προσφυγή των άρθρων 144 (κατά αποφάσεων του εξεταστή) και 146 (κατά αποφάσεων της ΔΕΣ) επί αλλοδαπών σημάτων ασκείται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ'

ΕΙΔΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 178 ΚΑΙ 179 – ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΗ

Ρυθμίζονται οι δημοσιεύσεις και τα τέλη των διαδικασιών που προβλέπονται στο νόμο.

ΑΡΘΡΟ 180 – ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Εισάγεται η ταξινόμηση των προϊόντων και υπηρεσιών της διεθνούς Συμφωνίας της Νίκαιας, όπως εκάστοτε ισχύει.

ΑΡΘΡΟ 181 – ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για κανονιστική ρύθμιση ειδικών θεμάτων του παρόντος σχεδίου νόμου.

ΑΡΘΡΑ 182 ΚΑΙ 183 – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στα άρθρα 182 και 183 περιλαμβάνονται οι μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις που αφορούν τα κεφάλαια Α' έως και ΙΑ' του τρίτου Μέρους του σχεδίου νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ'

ΣΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Η πλειονότητα των καταναλωτών προσδίδει ιδιαίτερη αξία στην επισήμανση της χώρας καταγωγής των προϊόντων ενώ πολλοί παραγωγικοί φορείς έχουν γνωστοποιήσει ότι η παροχή αυτής της πληροφορίας θα βελτιώσει σημαντικά την επικοινωνία παραγωγών και καταναλωτών. Με το υπό ψήφιση Σχέδιο Νόμου δημιουργείται εθνικό «σήμα ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών», το οποίο θα φέρουν, προαιρετικά, ως επισήμανση, τα προϊόντα που παράγονται και μεταποιούνται στην Ελλάδα και συμμορφώνονται συστηματικά με προδιαγραφές, οι οποίες θα εκπονηθούν από αρμόδιους φορείς. Σκοπός του σήματος είναι, η εδραίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών, ώστε να γνωρίζουν την προέλευση των προϊόντων και να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές. Περαιτέρω, αποφεύγονται τα φαινόμενα παραπλάνησης μέσω παράνομων «ελληνοποιήσεων» και επιτυγχάνεται, η προστασία των συμφερόντων των

παραγωγών από απομιμήσεις και αθέμιτο ανταγωνισμό. Το Ελληνικό Σήμα επιδιώκεται να αποτελέσει ελκυστικό εργαλείο επικοινωνίας και μάρκετινγκ για τις επιχειρήσεις.

Προκειμένου να δημιουργηθεί το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο με την με αρ. πρωτ. Α2-802/13-4-2010 απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, συγκροτήθηκε στην Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Ειδική Ομάδα Εργασίας, η οποία μετά από περίπου 20 συνεδριάσεις αντάλλαξε απόψεις και πρότεινε το παρόν σχέδιο νόμου το οποίο προβλέπει τα ακόλουθα:

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΟ 184 – ΣΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Με το άρθρο 184 θεσπίζεται σήμα διάκρισης της προέλευσης των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών. Το σήμα θα καταχωρισθεί από την Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, στον Διεθνή Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 6-τρεις της Διεθνούς Συμβάσεως περί Προστασίας Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Ν. 213/75, ΦΕΚ Α' 258) και σε όποιον άλλο φορέα θεωρηθεί αναγκαίο. Για το λεκτικό περιεχόμενο και την τυχόν διαγωνιστική διαδικασία για τον σχεδιασμό του σήματος προβλέπεται η έκδοση σχετικής Υπουργικής Αποφάσεως. Η απονομή του σήματος είναι προαιρετική.

ΑΡΘΡΟ 185 – ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ- ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ – ΣΥΝΘΕΣΗ– ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Με το άρθρο 185 συνιστάται Επιτροπή Ελληνικού Σήματος (ΕΕΣ), που έχει αποφασιστική αρμοδιότητα, ως προς την θέσπιση και τον συντονισμό των διαδικασιών με τις οποίες θα απονέμεται το Ελληνικό Σήμα. Στην παρ. 2 ορίζεται η σύνθεση της Επιτροπής από αρμόδιους κρατικούς αλλά και ιδιωτικούς φορείς. Στις παρ. 3, 4, 5 και 6 ορίζονται οι προϋποθέσεις ορισμού μελών, τα προσόντα και ο τρόπος ανάκλησης των μελών καθώς και η διάρκεια της θητείας τους. Στις παρ. 7 έως 12 προβλέπονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις λειτουργίας της ΕΕΣ, η συχνότητα συνεδριάσεων, η διαδικασία αποφάσεων, η δικαστική και εξώδικη εκπροσώπηση, η δυνατότητα να

αναζητούνται πληροφορίες από άλλους φορείς, να συγκροτούνται υποεπιτροπές και να εκδίδεται κανονισμός εσωτερικής λειτουργίας.

ΑΡΘΡΟ 186- ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Σ

Στο άρθρο 186 προβλέπονται οι αρμοδιότητες της ΕΕΣ. Ειδικότερα, η ΕΕΣ έχει αποφασιστική αρμοδιότητα, μετά από δημόσια διαβούλευση να ορίζει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες απονέμεται το Ελληνικό Σήμα καθώς και τις διαδικασίες και προϋποθέσεις απονομής. Περαιτέρω ορίζει τους φορείς που απονέμουν το Σήμα και τις προδιαγραφές που πρέπει να τηρούν, ελέγχουν την ορθή εφαρμογή των Κανονισμών Απονομής. Προβλέπεται επίσης ότι η ΕΕΣ εξετάζει ενστάσεις σε περιπτώσεις διαφωνιών ή επιβολής κυρώσεων και εποπτεύει το Ηλεκτρονικό Μητρώο Ελληνικών Προϊόντων Υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 187- ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στο άρθρο 187 προβλέπεται η έκδοση με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού των Κανονισμών Απονομής Ελληνικού Σήματος και ορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενό τους. Για να αποκτήσει μια επιχείρηση το δικαίωμα χρήσης του Ελληνικού Σήματος, οφείλει πέραν των γενικών απαιτήσεων της τήρησης της εθνικής και της κοινοτικής νομοθεσίας, να συμμορφώνεται με το σύστημα που θεσπίζουν οι Κανονισμοί, που ουσιαστικά αποτελούν προαιρετικό σύστημα πρόσθετης επισήμανσης. Για το λόγο αυτό, οι διαδικασίες και οι προδιαγραφές σε κάθε Κανονισμό ποικίλουν ανάλογα με τον υπό ρύθμιση κλάδο (προϊόντων ή υπηρεσιών) και, όπου ενδείκνυται, είναι δυνατόν να εισαχθούν ειδικότεροι (αυστηρότεροι ή ελαστικότεροι) κανόνες, που θα τηρούνται από όλους τους εμπλεκόμενους στην παραγωγική διαδικασία. Το πλαίσιο των προδιαγραφών αυτών, θα καθορίζεται, κάθε φορά, βάσει επιστημονικών κριτηρίων, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις απόψεις των αρμοδίων φορέων. Επιδιώκεται, το σύστημα απονομής να είναι ανοικτό σε όλους τους ενδιαφερομένους, να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια και να εγγυάται την πλήρη ιχνηλασιμότητα των προϊόντων. Επίσης, πρέπει να είναι αποδεκτό από όσους πρόκειται να το εφαρμόσουν. Για το λόγο αυτό, προβλέπεται προηγούμενη δημόσια διαβούλευση για τους Κανονισμούς.

ΑΡΘΡΟ 188- ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στο άρθρο 188 ορίζονται τα κριτήρια απονομής του Ελληνικού Σήματος για τρεις ευρείες κατηγορίες προϊόντων: α) τα φυσικά προϊόντα, β) τα μεταποιημένα φυσικά προϊόντα και γ) τα λοιπά (βιομηχανικά - βιοτεχνικά) προϊόντα. Κύριο κριτήριο για την πρώτη κατηγορία είναι η προέλευση (παραγωγή, εκτροφή, συγκομιδή) από την Ελλάδα. Για την δεύτερη, σημαντικό κριτήριο είναι η προέλευση της βασικής πρώτης ύλης από την Ελλάδα ενώ για την τρίτη κατηγορία καθοριστικός παράγοντας είναι η εγχώρια προστιθέμενη αξία με επιμέτρηση του κόστους παραγωγής. Ωστόσο, ο νόμος προβλέπει και εξαιρέσεις όταν οι πρώτες ύλες δεν υπάρχουν στην Ελλάδα, για παραδοσιακά προϊόντα λόγω τρόπου παρασκευής και επεξεργασίας και σε περιπτώσεις ελλείψεων πρώτων υλών λόγω εκτάκτων συνθηκών.

ΑΡΘΡΟ 189- ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στο άρθρο 189 προβλέπονται οι υποχρεώσεις των φορέων απονομής του Ελληνικού Σήματος. Ειδικότερα, στους ανωτέρω Κανονισμούς θα περιλαμβάνονται οι προδιαγραφές και οι πιστοποιήσεις, που απαιτούνται προκειμένου ένας φορέας να αναλάβει το έργο της απονομής του Ελληνικού Σήματος. Για την διευκόλυνση των επιχειρήσεων προβλέπεται ότι ανά κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών το έργο δύναται να ανατεθεί σ' ένα μόνο φορέα ανά την επικράτεια ή ανά νομό. Η ΕΕΣ διατηρεί την δυνατότητα να ελέγχει τους φορείς και σε περίπτωση που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις να προβαίνει σε αντικατάστασή τους.

ΑΡΘΡΟ 190- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ- ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Προβλέπεται ότι στην Διεύθυνση Εμπορικής και Βιομηχανικής ιδιοκτησίας της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου τηρείται ηλεκτρονικό Μητρώο Ελληνικών Προϊόντων - Υπηρεσιών, με σκοπό τη δημοσιοποίηση της απονομής / χορήγησης του Ελληνικού Σήματος. Ουσιαστικά, η χρήση του Ελληνικού Σήματος επιτρέπεται μόνο από τις καταχωρισμένες στο Μητρώο επιχειρήσεις, για όσο διάστημα ισχύει η καταχώριση και

μόνο για το προϊόν/ντα - υπηρεσίες, τα οποία καλύπτει η καταχώριση. Προβλέπεται επίσης η δυνατότητα των φορέων να ενημερώνουν απ' ευθείας το Μητρώο.

ΑΡΘΡΟ 191- ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Κατά τα ανωτέρω το δικαίωμα χρήσης του σήματος παραχωρείται με την καταχώριση του δικαιούχου στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Ελληνικών Προϊόντων - Υπηρεσιών. Προβλέπεται ρητά ότι ο δικαιούχος μπορεί α) να επιθέτει το σήμα στα προϊόντα και τις συσκευασίες, β) να χαρακτηρίζει υπηρεσίες και γ) να το χρησιμοποιεί για την προβολή και προώθηση των ανωτέρω προϊόντων και υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 192- ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Στο άρθρο 192 περιγράφεται αναλυτικώς η διαδικασία απονομής του Ελληνικού Σήματος και το περιεχόμενο της σχετικής αιτήσεως των ενδιαφερομένων. Πέραν των στοιχείων ταυτοποίησης, ο αιτών θα δηλώνει υπεύθυνα ότι το προϊόν ή η υπηρεσία πληροί τις προδιαγραφές των Κανονισμών, αλλά και όλες τις προδιαγραφές που επιτάσσει η κείμενη ελληνική και κοινοτική νομοθεσία. Προβλέπεται επίσης υποχρέωση των αιτούντων να διευκολύνουν τυχόν εργαστηριακούς ελέγχους ή επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις τους, να προσκομίζουν τιμολόγια για τον έλεγχο εισροών - εκροών και να ανταποκρίνονται στα αιτήματα των φορέων απονομής. Το δικαίωμα χρήσης του Ελληνικού Σήματος απονέμεται για τρία (3) έτη με δικαίωμα υποβολής αιτήματος ανανέωσης δύο μήνες πριν την λήξη της τριετίας.

ΑΡΘΡΟ 193- ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ

Με δεδομένο ότι η καταχώριση στο Ηλεκτρονικό Μητρώο σηματοδοτεί την ιδιότητα του δικαιούχου χρήσης του σήματος προβλέπονται συγκεκριμένες περιπτώσεις διαγραφής, όπως σε περίπτωση πτωχεύσεως, καταδίκης του δικαιούχου για συγκεκριμένα αδικήματα, η διακοπή της δραστηριότητας του δικαιούχου κλπ.

ΑΡΘΡΟ 194- ΚΥΡΩΣΕΙΣ– ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ

Προβλέπονται οι κυρώσεις της έγγραφης σύστασης και της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης του δικαιώματος χρήσης του σήματος, όταν το προϊόν ή η υπηρεσία δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές και τις προϋποθέσεις των Κανονισμών ή όταν ο δικαιούχος προβαίνει σε αντικανονική ή παραπλανητική χρήση ή παρέχει προς τον φορέα απονομής παραπλανητικές ή ψευδείς πληροφορίες.

ΑΡΘΡΟ 195- ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ

Προβλέπεται διαδικασία ενστάσεων ενώπιον της ΕΕΣ κατά των αποφάσεων των φορέων που αφορούν την απονομή, διαγραφή και μεταβίβαση του σήματος καθώς και την επιβολή κυρώσεων. Περαιτέρω, σε περίπτωση ενστάσεων ή αποφάσεων των φορέων με τις οποίες διατάσσεται η παύση της χρήσης του σήματος, ο Πρόεδρος της ΕΕΣ δύναται να διατάξει την προσωρινή δέσμευση προϊόντων, την απαγόρευση πώλησης ή διακίνησης προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών και να μπορεί να ενημερώσει σχετικά το καταναλωτικό κοινό.

ΑΡΘΡΟ 196- ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Προβλέπεται η υποχρεωτική ανάρτηση των πράξεων της ΕΕΣ στην ιστοσελίδα της, ή, εφόσον δεν διαθέτει, στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου.

ΜΕΡΟΣ Δ΄

ΜΕΣΙΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Εκσυγχρονίζεται η νομοθεσία για τους μεσίτες ακινήτων δίνοντας το μεγαλύτερο βάρος στη σύμβαση μεσιτείας, ώστε να μειωθεί το ποσοστό των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της και να εξαλειφθούν κακόβουλες πρακτικές που έχουν οδηγήσει στην παγίωση της δυσπιστίας των καταναλωτών απέναντι στους μεσίτες- εντολοδόχους τους.

Από την πρώτη προσπάθεια ρύθμισης του πλαισίου άσκησης του μεσιτικού επαγγέλματος με το ν. 308/1976 «Περί μεσιτών αστικών συμβάσεων» (ΦΕΚ Α' 101), αλλά και εκείνη του π.δ. 248/1993 «Περί Μεσιτών Αστικών Συμβάσεων» (ΦΕΚ Α' 108) αναμφίβολα η αγορά των ακινήτων έχει διέλθει σημαντικών αλλαγών, που καθόρισαν σε μεγάλο βαθμό τη λήψη πρωτοβουλίας για αντίστοιχη τροποποίηση και εξυγχρονισμό της νομοθεσίας.

Η ύπαρξη κενού ανάμεσα σε θεωρία και πράξη, την οποία κατά περίπτωση καλούνταν να καλύψει η δικαστηριακή νομολογία, ταλανίζει τόσο τον ίδιο τον κλάδο των μεσιτών όσο και τους εντολείς αυτών, τους καταναλωτές.

Είναι συνεπώς επιτακτική η ανάγκη για ουσιαστική ρύθμιση των ζητημάτων που προκύπτουν από τη σύναψη της σύμβασης μεσιτείας, καθώς οι γκρίζες ζώνες της μεσιτικής δραστηριότητας έχουν οδηγήσει σε αβεβαιότητα και δυσπιστία εκατέρωθεν των συμβαλλομένων, που φαίνεται να προσπαθούν με ποικίλους τρόπους να προστατευτούν από κακόπιστες πρακτικές, ώστε να μην αναγκαστούν να καταφύγουν στη δικαιοσύνη προκειμένου να προασπιστούν τα συμφέροντά τους.

Μια καταρχήν προσέγγιση της σημερινής εικόνας του μεσιτικού επαγγέλματος στην Ελλάδα καταδεικνύει την ελαστικότητα των απαιτήσεων για τυπικά προσόντα, την απουσία ρύθμισης των όρων των μεσιτικών συμβάσεων, την έλλειψη ελέγχου συνδρομής των προϋποθέσεων άσκησης του επαγγέλματος και τη συνακόλουθη επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης αυτών.

Στην πράξη απαντώνται είτε περιπτώσεις μεσιτών οι οποίοι έπαψαν να πληρούν τις προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος, είτε περιπτώσεις εκείνων οι οποίοι πληρούν μεν τις ελάχιστες προϋποθέσεις που έθετε ο νόμος, αλλά οι υπηρεσίες που προσφέρουν απέχουν μακράν από το επιθυμητό επίπεδο που επιδιώκει να θέσει το παρόν σχέδιο νόμου.

Εκτός από τα ανωτέρω, το κείμενο ενσωματώνει τις βασικές διατάξεις της Οδηγίας 2006/123/ ΕΚ σχετικά με την απελευθέρωση των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά, προβλέποντας τη δυνατότητα διασυννοριακής παροχής υπηρεσιών μεσιτείας για τους

υπηκόους των λοιπών κρατών μελών, οι οποίοι εξαιρούνται της υποχρέωσης εγγραφής στο Επιμελητήριο.

Εξάλλου, στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης που πραγματοποιήθηκε, ενσωματώθηκαν αρκετές από τις προτάσεις όσων έλαβαν μέρος σε αυτήν, όπως εκπροσώπων των μεσιτών, των ιδιοκτητών ακινήτων, των καταναλωτών αλλά και δικηγόρων και μηχανικών, οι οποίοι στην καθημερινή τους πρακτική έρχονται αντιμέτωποι με τα ρυθμιζόμενα ζητήματα και είναι σε θέση να προσφέρουν το απαύγασμα της πολυετούς τους πείρας.

Όσα διαλαμβάνονται στο παρόν σχέδιο αφορούν στη θεσμοθέτηση ενός πιο συγκεκριμένου πλαισίου που περιγράφει σε αδρές γραμμές την έννοια του μεσίτη αστικών συμβάσεων σχετικών με ακίνητα, αλλά εισάγει και νέους θεσμούς όπως το θεσμό του δόκιμου μεσίτη, ο οποίος υποβοηθά τον πρώτο στην άσκηση των πράξεων μεσιτείας. Παράλληλα, θέτει τις προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος από φυσικά και νομικά πρόσωπα, τον τύπο και το ελάχιστο περιεχόμενο της σύμβασης μεσιτείας αλλά και τις διαφορετικές μορφές που μπορεί αυτή να λάβει. Προβλέπεται ακόμη η σύσταση πειθαρχικού συμβουλίου, και η στοιχειοθέτηση ποινικής ευθύνης των ενεργούντων πράξεις μεσιτείας χωρίς την πλήρωση των απαραίτητων προσόντων που θέτει ο νόμος.

Τίθενται τέλος μεταβατικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες οι εν ενεργεία μεσίτες διατηρούν αυτήν τους την ιδιότητα, καλούμενοι, ωστόσο, να πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος ως προς τον τύπο της μεσιτικής σύμβασης, τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους εντολείς τους και υποκείμενοι στον έλεγχο του πειθαρχικού συμβουλίου.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΡΘΡΟ 197 – ΟΡΙΣΜΟΙ

Δίνεται στην παρ. 1 ο ορισμός του μεσίτη κατά τρόπο ώστε να γίνεται ενδεικτική απαρίθμηση των υπηρεσιών που είναι συναφείς με την αγορά των ακινήτων και τις οποίες δύναται αυτός να παρέχει και όχι περιοριστικό αυτών.

Στην παρ. 2 θεσμοθετείται η έννοια του δόκιμου μεσίτη ως προσώπου το οποίο κατά τη μαθητεία του υποβοηθά το μεσίτη στην άσκηση των μεσιτικών του εργασιών. Ο

δόκιμος μεσίτης οφείλει να πληροί συγκεκριμένες προϋποθέσεις που περιγράφονται στο άρθρο 198 του σχεδίου.

Στην παρ. 3 περιγράφονται οι προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος από νομικά πρόσωπα.

ΑΡΘΡΟ 198– ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΜΕΣΙΤΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ 199– ΜΗΤΡΩΟ ΔΟΚΙΜΩΝ ΜΕΣΙΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Τίθενται οι προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος από μεσίτες και δόκιμους μεσίτες. Βασικό άξονα στο σχεδιασμό των προϋποθέσεων αυτών αποτέλεσαν οι διατάξεις της Κοινοτικής οδηγίας 2006/123/EK σχετικά με την απελευθέρωση των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ν. 3844/2010 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 63), αλλά και του ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» (ΦΕΚ Α' 32) για την απελευθέρωση των επαγγελμάτων.

Σε εφαρμογή των επιταγών των ανωτέρω νομοθετημάτων, οι προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος τόσο του μεσίτη όσο και του δόκιμου μεσίτη καθιστούν την πρόσβαση στο επάγγελμα εύκολη για ένα μεγάλο ποσοστό υποψηφίων. Παράλληλα, θεσπίζεται η εγγραφή του μεσίτη στο ΓΕΜΗ από την αρμόδια Υπηρεσία ΓΕΜΗ του οικείου Επιμελητηρίου στο οποίο εγγράφεται ο μεσίτης και ο δόκιμος μεσίτης προκειμένου να είναι σε θέση να εξασκήσουν το επάγγελμα, αλλά και η εξαίρεση από αυτή την υποχρέωση για τους μεσίτες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος και λειτουργούν στο πλαίσιο διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών, όπως περιγράφεται στην Οδηγία 2006/ 123/EK.

Προβλέπεται τέλος υποχρέωση των μεσιτών για περιοδική επικαιροποίηση της συνδρομής των προϋποθέσεων άσκησης του επαγγέλματος ανά τριετία, ώστε να διασφαλιστεί η παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών από αυτούς προς το καταναλωτικό κοινό.

ΑΡΘΡΟ 200 – ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕΣΙΤΕΙΑΣ

Θεσμοθετείται ο υποχρεωτικός έγγραφος τύπος της μεσιτείας, κατά τρόπο ώστε να κατοχυρώνεται η ασφάλεια και η αξιοπιστία των συναλλαγών, κατοχύρωση η οποία δεν εξασφαλίζεται από το ισχύον καθεστώς. Σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η σύμβαση πρέπει να περιέχει κατ' ελάχιστο τα στοιχεία των συμβαλλομένων μερών, το ΑΦΜ και τον αριθμό ΓΕΜΗ του μεσίτη, ή, εάν πρόκειται για μεσίτη που παρέχει διασυννοριακά τις υπηρεσίες του, το φορέα στον οποίο είναι εγγεγραμμένος αυτός στο κράτος μέλος όπου ασκεί το επάγγελμα. Απαραίτητο στοιχείο ακόμη της σύμβασης μεσιτείας είναι ο προσδιορισμός του ποσού ή ποσοστού της μεσιτικής αμοιβής, ο καθορισμός του ύψους της οποίας δεν υπόκειται σε οποιονδήποτε θεσμοθετημένο περιορισμό ή όριο. Περαιτέρω, προβλέπεται ορισμένη διάρκεια της σύμβασης για λόγους ασφάλειας των συναλλαγών, με δικαίωμα παράτασης αυτής ή και υπογραφής νέας σύμβασης. Επίσης, προδιαγράφονται οι προϋποθέσεις της ανάθεσης αποκλειστικής εντολής σε μεσίτη, η οποία υποχρεωτικά είναι ορισμένης διάρκειας και δε μπορεί να υπερβεί την καθορισμένη στο παρόν σχέδιο. Περαιτέρω, προς διασφάλιση τόσο του μεσιτικού εντολέα όσο και του ιδίου του μεσίτη, γίνεται πρόβλεψη της πολλαπλής υπόδειξης εντολής από περισσότερους μεσίτες, κατά την οποία δικαίωμα για αξίωση της συμφωνηθείσας αμοιβής έχει μόνο ο μεσίτης εκείνος που χρονικά προηγήθηκε στην υπόδειξη της ευκαιρίας, εκτός αντίθετης περίπτωσης όπου ενδεχομένως υπάρξει αδυναμία απόδειξης αυτής της χρονικής προτεραιότητας. Τέλος, προβλέπονται οι όροι της διπλής εντολής καθώς και η περίπτωση της υπογραφής της τελικής σύμβασης για ακίνητο διαφορετικό από εκείνο του περιγραφέντος στη σύμβαση μεσιτείας.

ΑΡΘΡΟ 201 – ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΣΙΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Στο άρθρο 201 περιγράφονται οι υποχρεώσεις των μεσιτών για εκ των προτέρων ενημέρωση των εντολέων τους για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα του ακινήτου και για προστασία του επαγγελματικού απορρήτου.

ΑΡΘΡΟ 202 – ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Θεσπίζονται για πρώτη φορά ποινικές κυρώσεις για τους ενεργούντες πράξεις μεσιτείας οι οποίοι δεν πληρούν τις απαιτούμενες σύμφωνα με το παρόν σχέδιο προϋποθέσεις.

ΑΡΘΡΟ 203 – ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ – ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

Το άρθρο 203 θεσπίζει τη σύσταση πειθαρχικού συμβουλίου και λεπτομέρειες για τη συγκρότησή του.

ΑΡΘΡΟ 204 – ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Τέλος, προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις που αφορούν στην άσκηση της δραστηριότητας από τους εν ενεργεία, κατά την ψήφιση του νόμου, μεσίτες, και συγκεκριμένα προβλέπεται η διατήρηση της ιδιότητάς τους άνευ άλλης υποχρέωσης. Παράλληλα, επιβάλλεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις των άρθρων του νόμου ώστε να διασφαλιστεί η ενιαία πρακτική.

ΜΕΡΟΣ Ε'

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ι. Το ισχύον νομικό πλαίσιο του θαλάσσιου τουρισμού

Η υιοθέτηση μέτρων με αναπτυξιακό χαρακτήρα, ιδίως στους τομείς εκείνους όπου παραδοσιακά η χώρα μας έχει συγκριτικό πλεονέκτημα, όπως ο τουρισμός και η ναυτιλία, αποτελούν προτεραιότητα για την αντιμετώπιση της τρέχουσας οικονομικής κρίσης και την σταδιακή αναθέρμανση της οικονομίας. Συγκεκριμένα, ο προσφερόμενος με τη χρήση πλοίων τουρισμός (θαλάσσιος τουρισμός) θεωρείται κατ' εξοχήν αναπτυξιακός, αφού, πέραν των άλλων, παρέχει δυνατότητες ανάπτυξης βιομηχανιών και βιοτεχνιών υποστήριξης πλοίων και δημιουργεί προϋποθέσεις για την απασχόληση ανθρώπινου δυναμικού.

Σε αυτό το πλαίσιο, με το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκεται ο εκσυγχρονισμός και η κωδικοποίηση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τον θαλάσσιο τουρισμό, το οποίο αποτελείται, σήμερα, από πλήθος νομοθετικών και παράγωγων κανονιστικών

διατάξεων, με κυριότερες τους ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής» (ΦΕΚ Α' 256), το ΠΔ 122/1995 «Διαδικασία εκτέλεσης περιηγητικών ταξιδίων μεταξύ ελληνικών λιμένων από επιβατηγά πλοία» (ΦΕΚ Α' 180), ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211), ν.3182/2003 «Ναυτιλιακή Εταιρεία Πλοίων Αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 220), ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143), ν. 3872/2010 «Εκτέλεση περιηγητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 148). Ειδικότερα, οι κυριότερες διατάξεις για τον θαλάσσιο τουρισμό περιλαμβάνονται σήμερα: α) στο ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής» (ΦΕΚ Α' 256), ο οποίος αν και έχει καταργηθεί, οι διατάξεις του περί δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων που αφορούν τα πλοία αναψυχής (άρθρα 8, 10,11,16 και 17) παραμένουν σε ισχύ, β) στο ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211), ο οποίος αποτελεί το βασικό νομοθέτημα που ρυθμίζει το καθεστώς λειτουργίας των επαγγελματικών και ιδιωτικών πλοίων αναψυχής στην ελληνική επικράτεια, δίνει ορισμούς (άρθρο 1 του νόμου), ρυθμίζει το καθεστώς αδειοδότησης των επαγγελματικών πλοίων αναψυχής (άρθρα 2 και 3), του ναυλοσυμφώνου, και το καθεστώς των ιδιωτικών πλοίων αναψυχής (άρθρο 9), γ) ακολούθως ο ν. 3182/2003 «Ναυτιλιακή Εταιρεία Πλοίων Αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 220), ρυθμίζει τη λειτουργία των εταιρειών που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την κτήση κυριότητας, εκμετάλλευση ή διαχείριση επαγγελματικών πλοίων αναψυχής με ελληνική σημαία, δηλαδή των Ν.Ε.Π. Α. ως *sui generis* εταιρικό τύπο, με ειδικούς κανόνες ίδρυσης και λειτουργίας, φορολογικού καθεστώτος, λύσης και εκκαθάρισης, δ) ομοίως, ο ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143), με το πρώτο άρθρο του θεσπίζει ειδικό εταιρικό τύπο, για την κυριότητα ιδιωτικών πλοίων αναψυχής με ελληνική σημαία, στο άρθρο 2 του καθιερώνει ειδικό φόρο για τα πλοία αναψυχής και στο άρθρο 3 ρύθμιζε το ζήτημα της επιβολής έκτακτης εισφοράς που επιβλήθηκε στους πλοιοκτήτες σκαφών αναψυχής.

Τα ημερόπλοια, που αποτελούν μία διακριτή κατηγορία που αφορά την παράκτια τουριστική ναυτιλία, για λόγους συστημικούς εντάσσεται στο ίδιο θεσμικό πλαίσιο του θαλασσίου τουρισμού, και ρυθμίζεται από τις διατάξεις του παρόντος.

Από τη σύντομη αναφορά στους βασικούς νόμους που διέπουν το θαλάσσιο τουρισμό στην Ελλάδα, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι η πληθώρα διατάξεων που καλύπτουν μία σχεδόν τριακονταετία (1976-2009), δεν διευκολύνει τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής στις ελληνικές θάλασσες, αντίθετα, η μη σύνδεση (πραγματική και ουσιαστική) των ρυθμίσεων, καθιστά τη νομοθεσία στον τομέα αλληλεπικαλυπτόμενη, γραφειοκρατική με αρκετές δυσκολίες κατά την εφαρμογή της.

II. Η γενική κατεύθυνση και οι βασικοί άξονες του σχεδίου Νόμου

Η πολλαπλότητα των διατάξεων και οι, οι δυσλειτουργίες που αυτή δημιουργούσε σε συνδυασμό με την επιδίωξη ανάπτυξης συνολικά του θαλασσίου Τουρισμού, οδήγησε στη λήψη αποφάσεων για ανανέωση και αναμόρφωση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου.

Η πρωτοβουλία αυτή εκκίνησε με την ψήφιση του ν. 3872/2010 «Εκτέλεση περιγητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 148), γνωστού και ως νόμου «Άρσης του Καμποτάζ», που αναγνώρισε υπό προϋποθέσεις το δικαίωμα εκτέλεσης περιγητικών ταξιδιών και σε πλοία με σημαίες τρίτων κρατών.

Στα πλαίσια της συνολικής προσπάθειας για αναμόρφωση και ανάπτυξη του ελληνικού θαλασσίου τουρισμού, εγγράφεται και η βούληση για τροποποίηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου, που είναι πλήρως συμβατή με τους άξονες πολιτικής στον τομέα αυτό, όπως αυτοί προσδιορίζονται κατωτέρω:

- Πολιτική της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας είναι η ενίσχυση και ανάπτυξη του θαλασσίου Τουρισμού και όσων ασχολούνται με την δραστηριότητα αυτή επαγγελματικά και ως βασική τους απασχόληση.

- Η προσπάθεια αυτή της Κυβέρνησης εμποδίζεται από το γεγονός ότι στον κλάδο έχουν παρεισφρήσει εικονικά απασχολούμενοι με τον θαλάσσιο Τουρισμό, ιδιοκτήτες σκαφών, με αποκλειστικό σκοπό να ωφελούνται παράνομα από τα ισχύοντα για τον κλάδο οικονομικά κίνητρα και ιδιαίτερα την μη πληρωμή Φ.Π.Α. και την απαλλαγή φόρου εισοδήματος.

- Γι' αυτό στο προτεινόμενο σχ. Νόμου προβλέπονται διατάξεις με τις οποίες επιχειρείται η αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος και η εκκαθάριση του μητρώου από εικονικώς επαγγελλόμενους την εκμετάλλευση τουριστικών πλοίων αναψυχής.

- Οι επαγγελματικές ενώσεις θα πρέπει να συμβάλλουν και αυτές ενεργά στην εκκαθάριση του μητρώου επαγγελματικών σκαφών και στην έξοδο από τούτο όσων εισήλθαν με αποκλειστικό σκοπό την φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή.

Στα πλαίσια της στοχοθεσίας αυτής, από το π. ΥΘΥΝΑΛ συγκροτήθηκε άτυπη ομάδα εργασίας, Επιτροπή, με αντικείμενο τον εντοπισμό και τη διερεύνηση των θεμάτων του κλάδου του yachting (ιδιωτικού και επαγγελματικού) και των ημεροπλοίων, για τη διεξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων και τελικά προτάσεων τροποποίησης η του ισχύοντος νομικού πλαισίου.

Κατά τις διαβουλεύσεις της Επιτροπής αυτής, στην οποία συμμετείχαν όλοι οι αρμόδιοι φορείς (εκπρόσωποι των επαγγελματικών οργανώσεων, και φορέων) διαπιστώθηκε σύμπτωση των βουλήσεων και ανάγκη διαρρύθμισης των εξής θεμάτων:

(α) τα συναρμόδια Υπουργεία εξέφρασαν τη βούληση να νομοθετηθεί αντίστοιχη με την φορολογική περαίωση διαδικασία, ώστε και με βάση τους διενεργούμενους από το Υπουργείο Οικονομικών ελέγχους να δοθεί δυνατότητα να αποχαρακτηρισθούν από επαγγελματικά, σκάφη τα οποία δεν είναι πραγματικά επαγγελματικά, ώστε να εκκαθαρισθεί καταρχήν το μητρώο επαγγελματικών σκαφών. Οι σχετικές ρυθμίσεις θα καταγραφούν στο κεφάλαιο περί ιδιωτικών σκαφών αναψυχής,

(β) από νομοτεχνική άποψη η πρόθεση που αποτυπώθηκε ήταν να διαχωρισθούν, οι μεταβατικές διατάξεις από το νέο θεσμικό πλαίσιο, ώστε να υπάρχει εφεξής ξεκάθαρο και ασφαλές νέο θεσμικό πλαίσιο, που θα συμβάλλει στην ανάπτυξη του κλάδου,

(γ) τα θέματα που στη συνέχεια τέθηκαν προς διερεύνηση και τοποθέτηση από τα μέλη της Επιτροπής, αφορούν καταρχήν τα σκάφη μέχρι 20 μέτρων χωρίς πλήρωμα, χωρίς να αποκλείεται ορισμένες ρυθμίσεις να έχουν εφαρμογή και στις άλλες κατηγορίες, κάτι που εν συνεχεία θα διευκρινίζεται ρητά,

(δ) επαγγελματικά πλοία αναψυχής χωρίς πλήρωμα δεν θα επιβιβάζουν για ημερήσιο πλου περισσότερους από δώδεκα επιβάτες και θα τροποποιηθούν οι σχετικές διατάξεις,

(ε) θα γίνει περαιτέρω πρόταση για την επέκταση της ακτίνας πλου στα 45 ναυτικά μίλια από 30 ναυτικά μίλια που είναι σήμερα,

(στ) δεν θα υπάρξουν αλλαγές, στο υφιστάμενο φορολογικό καθεστώς των ημερόπλοιων,

(ζ) τέλος, συμφωνήθηκε ότι για την συζήτηση των θεμάτων θα ακολουθηθεί η σειρά των κεφαλαίων του ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211), συμπληρωμένη και με τα θέματα της νεότερης νομοθεσίας και του παραγώγου δικαίου που έχει εκδοθεί, ώστε να υπάρξει επανεξέταση του συνολικού θεσμικού πλαισίου.

III. Το προτεινόμενο σχέδιο Νόμου και βασικές ρυθμίσεις νομοθετικού πλαισίου

Από νομοτεχνικής απόψεως, προτείνεται νέος νόμος, στον οποίο ενσωματώνονται τροποποιούμενες, όπου απαιτείται, οι διατάξεις του ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211) και ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143), ως και οι παραμένουσες σε ισχύ διατάξεις του ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής» (ΦΕΚ Α' 256).

Προς την κατεύθυνση αυτή:

- καταργείται ο ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143) (άρθρα 1-4), ως προς την επιβολή έκτακτης εισφοράς, ενώ διατηρούνται με αλλαγές οι διατάξεις του περί Ε.Ι.Π.Α. και επιβολής ειδικού φόρου, και μεταφέρονται ως αυτοτελή άρθρα στον Νέο Κωδικοποιημένο ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211).

- καταργούνται οι σε ισχύ διατάξεις του ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής» (ΦΕΚ Α' 256), και το σύνολο των φορολογικών και δασμολογικών ρυθμίσεων που αφορούν τα επαγγελματικά και ιδιωτικά πλοία αναψυχής, ενσωματώνεται ως αυτοτελές κεφάλαιο στον νέο Κωδικοποιημένο νόμο.

- διατηρείται σε ισχύ ο ν. 3182/2003 «Ναυτιλιακή Εταιρεία Πλοίων Αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 220), που ρυθμίζει το καθεστώς λειτουργίας των Ν.Ε.Π.Α., με αλλαγές και τροποποιήσεις στο πλαίσιο της απλούστευσης των διαδικασιών και την ενίσχυση του ελληνικού θαλάσσιου τουρισμού.

Τα κεφάλαια του νέου νόμου, έχουν ως εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΟΡΙΣΜΟΙ

ΑΡΘΡΟ 205 – ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ

Με το άρθρο 205 υιοθετούνται, σε μεγάλο βαθμό, οι ίδιοι ορισμοί με αυτούς που δόθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211) επέρχονται κάποιες τροποποιήσεις και εισάγονται ορισμένοι νέοι ορισμοί. Ειδικότερα, στην παρ. 1 στοιχείο β' στον ορισμό των επαγγελματικών πλοίων αναψυχής, πέραν του ορίου της μεταφορικής ικανότητας σε 49 επιβάτες, που οριζόταν στο ν. 2743/1999 (ΦΕΚ Α' 211), προστέθηκε η υποχρέωση ναύλωσης με χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των (12) δώδεκα ωρών. Η ελάχιστη αυτή διάρκεια ναύλωσης θεωρείται εύλογη βάσει της τρέχουσας πρακτικής. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα σε πλοία με μεταφορική ικανότητα μέχρι 99 επιβάτες να αποκτήσουν άδεια επαγγελματικού σκάφους

αναψυχής, σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 2 του παρόντος νομοσχεδίου. Περαιτέρω, στην παρ.1 περίπτωση στ', εισάγεται για πρώτη φορά ο ορισμός του επαγγελματικού τουριστικού ημερόπλοιου, ως ειδικής κατηγορίας επαγγελματικού πλοίου αναψυχής, για το οποίο λαμβάνεται άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 9 του νομοσχεδίου. Επίσης, στην παρ.1 περίπτωση ζ', δίνεται ο ορισμός του παραδοσιακού πλοίου αναψυχής και στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη προς τον ΥΠΑΑΝ για την ρύθμιση της αδειοδότησης και λοιπών λεπτομερειών για τα εν λόγω πλοία αναψυχής. Τέλος, στην παρ. 1, περίπτωση ιη', δίνεται για πρώτη φορά ο ορισμός του βοηθητικού σκάφους υδατοκαλλιέργειας και του πλωτού βοηθητικού ναυπηγήματος υδατοκαλλιέργειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

ΑΡΘΡΟ 206 - ΑΔΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Με το άρθρο 206 ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις απόκτησης άδειας επαγγελματικού πλοίου αναψυχής, η ισχύς της, η θεώρηση, η ανάκληση, η παύση της ισχύος της, η ανανέωση και η έκδοση νέας. Σε σύγκριση με το προηγούμενο καθεστώς του ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211), η άδεια θεωρείται μετά την πάροδο πενταετίας και όχι κάθε τρία έτη, ενώ προβλέπεται η περίπτωση της αναστολής της συμπλήρωσης της πενταετίας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ.2 του άρθρου και καταργείται, αντίστοιχα, η διαδικασία της κατ' εξαίρεση χορήγησης θεώρησης που προβλεπόταν υπό το προηγούμενο καθεστώς, είχε όμως χρησιμοποιηθεί, σε αρκετές περιπτώσεις, καταχρηστικά στην πράξη.

ΑΡΘΡΟ 207 - ΝΑΥΛΩΣΗ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι το δικαίωμα εκτέλεσης ταξιδιών αναψυχής ή και περιήγησης με ολική ναύλωση αναγνωρίζεται σε πλοία αναψυχής υπό ελληνική σημαία, καθώς και στα υπό κοινοτική σημαία πλοία, καθορίζονται, επίσης, οι κατηγορίες προσώπων που έχουν δικαίωμα εκναύλωσης επαγγελματικών πλοίων αναψυχής, ο ελάχιστος χρόνος ναύλωσης τους καθώς και το κατώτατο ανά πενταετία όριο ημερών

ναύλωσης. Δεδομένης δε της οικονομικής κρίσης, ήταν δύσκολο να πληρούνται οι προϋποθέσεις του ν. 2743/1999 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211) και αποτελούσε καθολικό αίτημα των εκναυλωτών επαγγελματικών σκαφών αναψυχής η μείωση του κατώτατου αριθμού ναύλωσης των πλοίων και αντίστοιχα η αύξηση της διάρκειας εντός της οποίας θα πραγματοποιούνταν οι ημέρες ναύλωσης. Για τον σκοπό αυτό, μειώνεται το κατώτατο όριο ημερών ναύλωσης, το οποίο θα πρέπει να πραγματοποιείται εντός πενταετίας (παράγραφος 6 περίπτωση α').

Επίσης, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο της «εικονικής ναύλωσης» ή της παραχώρησης της χρήσης σε πρόσωπα συγγενικά του πλοιοκτήτη, εκναυλωτή κτλ. ή σε εταιρίες συμφερόντων των προσώπων αυτών, εισάγεται με την παράγραφο 6 περίπτωση δ' η απαγόρευση σε επαγγελματικό πλοίο αναψυχής να εκτελεί πλόες χωρίς ναύλο για τη μεταφορά του πλοιοκτήτη ή των μετόχων ή των εταίρων του ή των μελών του Δ.Σ. πλοιοκτήτριας εταιρίας και συγγενών των παραπάνω προσώπων μέχρι δευτέρου βαθμού. Επιτρέπεται εξαιρετικά η εκναύλωση στα ως άνω πρόσωπα πέραν των 10 ημερών για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουνίου και 30ης Σεπτεμβρίου και 20 ημερών κατά την υπόλοιπη περίοδο και υπό την προϋπόθεση υπογραφής ναυλοσυμφώνου μηδενικού ναύλου και καταβολής του Φ.Π.Α. που αναλογεί, με βάση τον κατώτατο ημερήσιο ναύλο του εδαφίου ββ της περίπτωσης στ' της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου. Επιδιώκεται, έτσι, στις περιπτώσεις που εκτελούνται πλόες χωρίς ναύλο κατά τα οριζόμενα στην διάταξη διαστήματα, να καταβάλλεται ο προβλεπόμενος Φ.Π.Α. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν παρέχεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις απαλλαγή από το δασμό, τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και τον Φ.Π.Α των καυσίμων και λιπαντικών με τα οποία εφοδιάζονται τα πλοία των περιπτώσεων αυτών.

Καινοτόμος και με αναπτυξιακό χαρακτήρα είναι η διάταξη της περίπτωσης δ', όπου προβλέπει ότι επιτρέπεται η εκτέλεση ταξιδιών για λογαριασμό του Δημοσίου και Φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα με σκοπό την προβολή του θαλάσσιου τουρισμού, ύστερα από έγκριση της αρμόδιας Διεύθυνσης της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το άρθρο 208 προβλέπει τη διαδικασία έκδοσης ναυλοσυμφώνου και περιέχει εξουσιοδοτικές διατάξεις για τον τύπο και περιεχόμενο του εγγράφου. Επίσης, περιλαμβάνει θέματα ορισμού λιμένα αφετηρίας, σχετικά με την έκδοση των εγγράφων του άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 209 -ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Καθορίζεται ποιά επαγγελματικά πλοία αναψυχής μπορούν να εκναυλώνονται χωρίς να υπηρετούν σε αυτά πλοίαρχος και πλήρωμα ("γυμνή ναύλωση" / bare-boat): πρόκειται για τα ιστιοφόρα ολικού μήκους μέχρι 20 μέτρων και τα μηχανοκίνητα ολικού μήκους μέχρι 18 μέτρων. Η προτεινόμενη αύξηση κατά τέσσερα μέτρα ολικού μήκους στα ιστιοφόρα και κατά έξι μέτρα στα μηχανοκίνητα επιβλήθηκε λόγω των νέων μορφών ζήτησης τουριστικών υπηρεσιών στον θαλάσσιο τουρισμό και της αναγκαιότητας κάλυψής τους. Εισάγεται, επίσης, διάταξη για την απελευθέρωση της υποχρέωσης τήρησης συγκεκριμένης οργανικής σύνθεσης πληρώματος για τα επαγγελματικά πλοία αναψυχής της κατηγορίας αυτής, τα οποία επιτρέπεται να ναυτολογούν πλήρωμα οποιασδήποτε κατηγορίας, ασφαλισμένο στο Ν.Α.Τ., χωρίς να υποχρεούνται έναντι του ΝΑΤ ή των λιμενικών αρχών, να τηρούν οποιαδήποτε οργανική σύνθεση. Περιέχονται, επίσης, εξουσιοδοτικές διατάξεις στις παραγράφους 3 και 4 για τον καθορισμό των προσόντων του κυβερνήτη και της οργανικής σύνθεσης του προσωπικού των σκαφών του παρόντος άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 210- ΜΗΤΡΩΟ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ενσωματώνονται οι διατάξεις των άρθρων 30,31,33,34,35 τροποποιημένες του ν. 3182/2003 «Ναυτιλιακή Εταιρεία Πλοίων Αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 220), που αφορούν στο μητρώο ΝΕΠΑ και θα συμπεριληφθεί και ρύθμιση για το μητρώο των ΕΙΠΑ, προκειμένου να δημιουργηθεί ενιαίο μητρώο που θα διατηρεί η Γενική Γραμματεία Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

ΑΡΘΡΟ 211 - ΠΑΡΑΒΟΛΑ

Καθορίζεται το ύψος του παραβόλου για την έκδοση ή την ανανέωση αδειών επαγγελματικών σκαφών αναψυχής.

ΑΡΘΡΟ 212 - ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η υποχρεωτική ασφάλιση των πλοίων αναψυχής και οι εξαιρέσεις από την υποχρέωση αυτή. Περαιτέρω, ρητά προβλέπεται η δυνατότητα της χορήγησης άδειας επαγγελματικού σκάφους αναψυχής, στην περίπτωση που για το πλοίο έχει συναφθεί χρηματοδοτική μίσθωση και περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για τον καθορισμό των ειδικών όρων που διέπουν τη χρηματοδοτική μίσθωση, τη νηολόγηση των πλοίων αυτών κατ' εξαίρεση της κείμενης νομοθεσίας, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

ΑΡΘΡΟ 213 – ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΗΜΕΡΟΠΛΟΙΑ

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται για πρώτη φορά οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την έκδοση άδειας επαγγελματικού τουριστικού ημερόπλοιου. Περιέχονται εξουσιοδοτικές διατάξεις για τα δικαιολογητικά έκδοσης της σχετικής άδειας, τους λόγους και τη διαδικασία ανάκλησής της, την οργανική σύνθεση των πληρωμάτων, καθώς και για άλλα ζητήματα εφαρμογής του άρθρου. Ρυθμίζονται, επίσης, λοιπά θέματα σχετικά με την εκτέλεση περιηγητικών πλόων των ημερόπλοιων, την καταχώρησή τους σε μητρώο, καθώς και την καταβολή ΦΠΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

ΑΡΘΡΟ 214 – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τα ιδιωτικά πλοία αναψυχής και την διαφοροποίησή τους από τα επαγγελματικά. Καθορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία άδειας απόπλου για όλα τα ιδιωτικά πλοία αναψυχής με ελληνική ή ξένη σημαία και προβλέπονται συγκεκριμένες εξαιρέσεις. Τα πλοία αναψυχής με ελληνική σημαία που κυκλοφορούν στην Ελλάδα υποχρεούνται να εφοδιάζονται με ΔΕ.Κ.Π.Α.,

του οποίου ο τύπος, το περιεχόμενο, η ισχύς, η αξία του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση των ΥΠΑΑΝ και Οικονομικών. Η σκοπιμότητα της διάταξης αυτής είναι η αποφυγή καταστρατήγησης των διατάξεων για παράνομη εκναύλωση με την παραλαβή επιβατών από ελληνικούς λιμένες.

ΑΡΘΡΟ 215 – ΠΛΟΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΜΕ ΞΕΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

Προβλέπεται η απαγόρευση στα επαγγελματικά πλοία αναψυχής υπό σημαία τρίτου κράτους να εκκινούν από ελληνικούς λιμένες ή να παραλαμβάνουν επιβάτες από ελληνικούς λιμένες με σκοπό την εκτέλεση ταξιδιών αναψυχής ή και περιήγησης με καταβολή ναύλου μεταξύ λιμένων ή και ακτών της ελληνικής επικράτειας.

ΑΡΘΡΟ 216 - ΝΑΥΤΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ

Εισάγονται ειδικές διατάξεις για τα σκάφη της κατηγορίας αυτής, ατέλειες και προϋποθέσεις χαρακτηρισμού σκαφών κατηγορίας ως ναυταθλητικών, προκειμένου να καλυφθεί ένα κενό που υπήρχε στην νομοθεσία για τις περιπτώσεις αυτές.

ΑΡΘΡΟ 217 - ΠΛΗΡΩΜΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Διευκρινίζεται ότι τα ιδιωτικά πλοία αναψυχής, δεν υπόκεινται σε οργανική σύνθεση πληρώματος.

ΑΡΘΡΟ 218 - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ (ΕΙΠΑ)

Με την εν λόγω διάταξη επιδιώκεται η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για τις Ε.Ι.Π.Α. ώστε να καταστεί ένα ελκυστικό μόρφωμα για τα πρόσωπα που επιθυμούν να αποκτήσουν ιδιωτικά σκάφη αναψυχής καθώς και για τους ιδιοκτήτες τέτοιων σκαφών. Οι Ε.Ι.Π.Α. συστήθηκαν με το ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143), ως ειδικός εταιρικός τύπος, με σκοπό την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής ναυτιλίας, μέσω της παροχής της δυνατότητας στα πρόσωπα που επιθυμούν να αποκτήσουν ιδιωτικό σκάφος αναψυχής στο όνομα τους,

να ιδρύουν το εν λόγω ειδικού τύπου και σκοπού νομικό πρόσωπο και να νηολογούν το σκάφος τους στο ελληνικό νηολόγιο (βλ. Αιτιολογική Έκθεση ν. 3790/2009, Β. Τουντόπουλος, Το εταιρικό δίκαιο στην προκρούστεια κλίνη του φορολογικού νομοθέτη. Η περίπτωση της Εταιρίας Ιδιωτικών Πλοίων Αναψυχής (ΕΙΠΑ), ΕΝΑΥΤΔ 2009/161). Κατ' εξαίρεση του δικαίου των προσωπικών εταιριών, με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου καθιερώνεται η δυνατότητα της ίδρυσης Ε.Ι.Π.Α. από ένα μόνο πρόσωπο, ενώ προβλέπεται και ο σχηματισμός εταιρικού κεφαλαίου που καταβάλλεται από τους ιδρυτές με εισφορές σε χρήμα και το οποίο ανέρχεται, τουλάχιστον, στο ποσό των πέντε χιλιάδων Ευρώ (€ 5.000). Προκειμένου, η καθιέρωση του νέου αυτού εταιρικού τύπου να επιφέρει θετικά αποτελέσματα, προτείνεται η απαλλαγή των ΕΙΠΑ από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων οποιασδήποτε κατηγορίας και η καθιέρωση της υποχρέωσης τους να υποβάλλουν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. της έδρας τους, το Δεκέμβριο κάθε έτους, δήλωση διατήρησης και ετήσιο τέλος οκτακοσίων ευρώ (€800), ο τύπος δε της δήλωσης και οι σχετικές λεπτομέρειες θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Προβλέπονται, επίσης, φορολογικές απαλλαγές για την περίπτωση της μεταβίβασης ιδιωτικού σκάφους αναψυχής, νομίμως εισαχθέντος ή νομίμως ευρισκόμενου στην Ελλάδα από φυσικό ή νομικό πρόσωπο σε ΕΙΠΑ της οποίας ιδρυτής και αποκλειστικός εταίρος είναι το μεταβιβάζον ιδιωτικό σκάφος φυσικό πρόσωπο ή ο μοναδικός εταίρος ή μέτοχος της μεταβιβάζουσας εταιρίας.

ΑΡΘΡΟ 219 - ΜΗΤΡΩΟ ΕΙΠΑ

Προβλέπεται το περιεχόμενο του Μητρώου ΕΙΠΑ, ο τρόπος καταχώρησης, η τήρηση και η εποπτεία αυτού. Περιλαμβάνεται, επίσης, εξουσιοδοτική διάταξη για την ρύθμιση των λεπτομερειών οργάνωσης, τήρησης και λειτουργίας αυτού.

ΑΡΘΡΟ 220 – ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΜΙΣΘΩΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Στην έννοια των κινητών πραγμάτων του άρθρου 1 της παρ. 3 του ν. 1665/1986 «Συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης (Leasing)» (ΦΕΚ Α' 194), όπως ισχύει, και για τα οποία μπορούν να συνάπτονται χρηματοδοτικές μισθώσεις, προστίθενται και τα ιδιωτικά

κι επαγγελματικά πλοία αναψυχής, Η διάταξη εισάγεται προκειμένου να ενισχυθεί η σχετική επιχειρηματική δραστηριότητα και με τη σύναψη συμβάσεων leasing.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 221 - ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΛΟΓΩ ΠΑΥΣΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Εξουσιοδοτική διάταξη για λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 222 - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ

Εξουσιοδοτική διάταξη για λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 223 - ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Καθορισμός κυρώσεων για την παράβαση των άρθρων του νόμου, τρόπος επιβολής, βεβαίωσης και είσπραξης. Εξουσιοδοτική διάταξη για αλλαγή ορίων προστίμων άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 224 - ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΈΚΤΑΚΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η ελάφρυνση του επαγγελματικού κλάδου σκαφών αναψυχής από την καταβολή ειδικού φόρου και έκτακτης εισφοράς, από 01/12/2012.

Η ως άνω απαλλαγή θα αποτελέσει κίνητρο για την περεταίρω ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής, που λόγω οικονομικής κρίσης έχει εκ των πραγμάτων περιορισθεί, ενώ η επιβαρυντικά λειτουργεί η εν λόγω φορολογική επιβάρυνση.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προκειμένου να μην διαταραχθεί η φορολογική πολιτική του κράτους, η απαλλαγή από τις επιβαρύνσεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ν. 3790/2009 «Εταιρεία ιδιωτικών πλοίων αναψυχής, επιβολή ειδικού φόρου και έκτακτης

εισφοράς στα πλοία αναψυχής, ρύθμιση φορολογικών θεμάτων, θεμάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143) δεν ανατρέχει αναδρομικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ

Με το κεφάλαιο αυτό ρυθμίζονται ιδιαίτερα σημαντικά θέματα της αλιείας, που προκύπτουν κυρίως από τις υποχρεώσεις της χώρας στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυριότερο θέμα είναι η συλλογή έγκυρων επιστημονικών δεδομένων για την αλιεία σε ετήσια βάση από αναγνωρισμένα Ερευνητικά Ιδρύματα υπό την εποπτεία του Κράτους, τα οποία θα είναι ελεύθερα διαθέσιμα στην ερευνητική κοινότητα, και με βάση τα οποία επανεκτιμάται από την ΕΕ η υφιστάμενη κατάσταση των αλιευτικών πόρων και σχεδιάζονται οι επόμενες παρεμβάσεις και κοινές πολιτικές (η συλλογή τους είναι κανονιστική υποχρέωση της χώρας αλλά συγχρηματοδοτείται σε ποσοστό 50%).

Επίσης, ρυθμίζονται θέματα ελέγχου της παράνομης αλιείας και της εισαγωγής τους από τρίτες χώρες (θέμα αιχμής για την ΕΕ την παρούσα περίοδο), και με τις διατάξεις του θεσμοθετούνται:

α) η δυνατότητα απασχόλησης προσωπικού, και πέραν του κανονικού ωραρίου, κατά τις εργάσιμες ημέρες, όπως και κατά τις εξαιρέσιμες, τις αργίες και Κυριακές, εφόσον τούτο επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες,

β) η επιβολή τελών για την διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων στις δραστηριότητες του τομέα αλιείας και στην εμπορία των προϊόντων του τομέα αλιείας, καθώς και στην εισαγωγή αυτών στο πλαίσιο της Αλιευτικής Νομοθεσίας, Εθνικής και Κοινοτικής,

γ) η επιβολή πρόσθετων τελών για τη διενέργεια ελέγχων, επιθεωρήσεων στο πλαίσιο της Αλιευτικής Νομοθεσίας, Εθνικής και Κοινοτικής, από τους υπαλλήλους των Υπηρεσιών Αλιείας όλων των επιπέδων της Διοίκησης, όταν ασχολούνται πέραν του κανονικού ωραρίου κατά τις εργάσιμες ημέρες, όπως και κατά τις εξαιρέσιμες, τις αργίες και Κυριακές, εφόσον τούτο επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες,

δ) η κάλυψη αποζημιώσεων και οδοιπορικών εξόδων των υπαλλήλων των Υπηρεσιών Αλιείας όλων των επιπέδων της Διοίκησης, όταν συμμετέχουν στην

υλοποίηση προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους και

ε) η σύσταση Υπηρεσιών Αλιείας στα σημεία εισόδου φορτίων αλιευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες

στ) οι κυρώσεις για παραβάσεις διατάξεων της αλιευτικής νομοθεσίας εθνικής και κοινοτικής

Τέλος, διορθώνεται σε ορισμένα σημεία και συμπληρώνεται το Π.Δ. 127/2010 «Ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη και Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας» (ΦΕΚ Α' 214) μετά τις διοικητικές μεταβολές του τομέα της αλιείας.

Ειδικότερα:

ΑΡΘΡΟ 225 - ΑΔΕΙΑ ΑΛΙΕΙΑΣ

Με την προτεινόμενη διάταξη, ρυθμίζεται το ζήτημα της αδειοδότησης των απασχολούμενων στην αλιεία στη θάλασσα καθώς και στα εσωτερικά ύδατα της χώρας, ένα ζήτημα που έως σήμερα δεν έχει αντιμετωπισθεί από τον νομοθέτη. Ειδικότερα, η ισχύουσα αλιευτική νομοθεσία προβλέπει τον καθορισμό των προϋποθέσεων χορήγησης ατομικών αδειών (άρθρο 10 παρ. 1ι του ν.δ. 420/1970 «Αλιευτικός Κώδιξ», ΦΕΚ Α' 27), όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του ν. 1740/1987 «Αξιοποίηση και προστασία κοραλλιογενών σχηματισμών, ιχθυοτρόφων υδάτων, υδατοκαλλιέργειών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 221), δεν προσδιορίζει ωστόσο την έννοια και τις προϋποθέσεις χορήγησης της ατομικής άδειας η οποία θα καθορίζει την ιδιότητα του ενδιαφερομένου ως ερασιτέχνη ή επαγγελματία αλιέα.

Αντιθέτως, προβλέπεται άδεια αστυνομικής φύσεως για τους ασχολούμενους με την αλιεία, κατά τις διατάξεις του άρθρου 232 του Γενικού Κανονισμού Λιμένα (Υ.Α/ 2122/01-2008/ΥΕΝΑΝΠ/ Αριθ. 45, ΦΕΚ Β' 1535), όπως ισχύει κάθε φορά.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται επίσης ως αρμόδια για την έκδοση της ατομικής άδειας αλιείας, διετούς διάρκειας, καθώς και για την ανανέωση αυτής, η αρμόδια για θέματα αλιείας Υπηρεσία της αποκεντρωμένης διοίκησης, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου και καταβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου. Με το προβλεπόμενο στο άρθρο αυτό

προεδρικό διάταγμα καθορίζονται τα κριτήρια για την ειδικότητα του ενδιαφερομένου ως επαγγελματία ή ερασιτέχνη, το ποσό τέλους έκδοσης της άδειας και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Τέλος, σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας, δίδεται η δυνατότητα εκ νέου υποβολής αιτήματος και δικαιολογητικών για την έκδοση νέας άδειας μετά την παρέλευση έτους.

ΑΡΘΡΟ 226- ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται η αδειοδότηση, χρήση και σύνθεση πληρώματος των βοηθητικών σκαφών υδατοκαλλιέργειας και πλωτών βοηθητικών ναυπηγημάτων, όρος που μέχρι σήμερα δεν έχει συγκεκριμενοποιηθεί, χρησιμοποιείται καταχρηστικά και επιφέρει προβλήματα τόσο ως προς την σύνθεση του αναγκαίου για την χρήση τους πληρώματος, όσο και ως προς την αδειοδότησή τους, αφού άλλοτε θεωρούνται φορτηγίδες κι άλλοτε σκάφη άλλων κατηγοριών εκ των θεσμοθετημένων, γεγονός που έχει συνέπειες στη σύνθεση πληρώματος, καθώς και η διαδικασία για ανάκληση της άδειας στις περιπτώσεις παραβάσεων.

ΑΡΘΡΟ 227 - ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η ανάθεση της ευθύνης υλοποίησης του Εθνικού Προγράμματος Συλλογής Αλιευτικών Δεδομένων (Ε.Π.Σ.Α.Δ.) από το 2012 και εφεξής στο Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας (ΙΝΑΛΕ). Το Ε.Π.Σ.Α.Δ είναι ένα ιδιαίτερα απαιτητικό αυτοτελές πρόγραμμα, η υλοποίηση του οποίου αποτελεί υποχρέωση της χώρας, ενώ θα πρέπει να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για τη διαμόρφωση πολιτικών της διοίκησης. Τα αποτελέσματα εφαρμογής του Προγράμματος, απαιτούνται για την εκπλήρωση και άλλων υποχρεώσεων της Χώρας μας, τόσο προς την Ε.Ε (ετήσια έκθεση στόλου, σχέδια διαχείρισης, κλπ) όσο και προς τους διεθνείς οργανισμούς (GFCM, ICCAT, κλπ).

Προβλέπεται επίσης ότι για την εκτέλεση υποχρεούνται σε σύμπραξη ΙΝΑΛΕ και ΕΛΚΕΘΕ, καθώς η χώρα μας ήδη από το 2003 υλοποιεί μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του ΥΠΙΑΝ το εν λόγω πρόγραμμα δια των ερευνητικών Ιδρυμάτων της Χώρας, ΙΝΑΛΕ (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε) και ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε, η διαδικασία

που θα ακολουθείται ανά έτος για την κάλυψη των δαπανών, την υποβολή των στοιχείων που θα συλλεχθούν και τα αιτήματα επιστροφής από την ΕΕ για τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για την υλοποίηση του, ενώ υπάρχει και εξουσιοδοτική διάταξη για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 228 – ΣΥΣΤΑΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η σύσταση Ειδικής Αποκεντρωμένης Υπηρεσίας στον Αερολιμένα Αθηνών «Σταθμού Ελέγχου Αλιευτικών Προϊόντων», που υπάγεται στην Γενική Διεύθυνση Αλιείας της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για την διενέργεια ελέγχων, επιθεωρήσεων επί των εισαγόμενων αλιευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες, . Η σύσταση της εν λόγω υπηρεσίας κρίνεται άμεσης προτεραιότητας δεδομένου ότι αποτελεί σημείο εισόδου μεγάλου όγκου νωπών αλιευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες.

Επίσης παρέχεται η δυνατότητα σύστασης με προεδρικά διατάγματα και άλλων Ειδικών Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών «Σταθμών Ελέγχου Αλιευτικών Προϊόντων», εφόσον παραστεί ανάγκη στο μέλλον.

Η οργάνωση, διάρθρωση, στελέχωση των ως άνω Υπηρεσιών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια προβλέπεται ότι θα ρυθμιστεί με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Θαλασσίων Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας.

ΑΡΘΡΟ 229 – ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΙΧΘΥΟΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα απασχόλησης Ιχθυολόγων διαφόρων κλάδων (ΠΕ4 και ΤΕ5) και προσωπικού άλλων κλάδων που υπηρετούν στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας και στις Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, στις Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειακών Ενοτήτων των Περιφερειών ή της Περιφερειακής Διοίκησης, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και της Αυτοδιοίκησης που απασχολούνται με ελέγχους, επιθεωρήσεις, των δραστηριοτήτων του τομέα αλιείας και της εμπορίας προϊόντων του τομέα αλιείας και της εισαγωγής αυτών, με την τεχνητή παραγωγή υδρόβιων οργανισμών γόνου και με την υλοποίηση προγραμμάτων, σε εφαρμογή της Αλιευτικής Νομοθεσίας να παρέχουν τις υπηρεσίες τους και εκτός του

κανονικού ωραρίου κατά τις εργάσιμες ημέρες καθώς επίσης και κατά τις εξαιρέσιμες, τις αργίες και Κυριακές, εφόσον τούτο επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες.

Όσον αφορά τον έλεγχο των δραστηριοτήτων του τομέα αλιείας, ο έλεγχος μπορεί να διενεργείται από τους υπαλλήλους που υπηρετούν στις Υπηρεσίες Αλιείας της Κεντρικής Διοίκησης, των Περιφερειακών Ενοτήτων της Περιφέρειας ή Περιφερειακής Διοίκησης, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή της αυτοδιοίκησης που θα ορισθούν ως αρμόδιες αρχές ελέγχου .

ΑΡΘΡΟ 230 – ΤΕΛΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Με το άρθρο αυτό θεσπίζονται ενιαία και κατ' αποκοπή, τέλη, ανταποδοτικού χαρακτήρα, για την διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων στις δραστηριότητες του τομέα αλιείας, στις διαδικασίες για την εμπορία προϊόντων του τομέα αλιείας, στην εισαγωγή αλιευτικών προϊόντων, που περιλαμβάνει η Αλιευτική Νομοθεσία. Η επιβολή τελών καθίσταται πλέον αναγκαία, στο πλαίσιο εφαρμογής διατάξεων της Αλιευτικής Νομοθεσίας (Εθνικής και Κοινοτικής).

Σύμφωνα με πρόσφατες κοινοτικές διατάξεις του Καν(ΕΚ)2005/2008 «περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας κλπ.», καθώς και των εφαρμοστικών αυτού θεσμοθετείται «σύστημα πιστοποίησης», για τις εισαγωγές στην Κοινότητα αλιευτικών προϊόντων από Τρίτες Χώρες καθώς και για τις εξαγωγές από την Κοινότητα, με την καθιέρωση Πιστοποιητικών που συνοδεύουν τα αλιευτικά προϊόντα καθώς και δικαιολογητικών που αποδεικνύουν ότι τα αλιευτικά προϊόντα αλιεύθηκαν σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τα ισχύοντα διεθνή μέτρα διατήρησης και διαχείρισης.

Το παραπάνω «σύστημα πιστοποίησης» περιλαμβάνει, ελέγχους εγγράφων, επικυρώσεις/εγκρίσεις πιστοποιητικών αλιευμάτων, δειγματοληψίες, εξέταση των προϊόντων για ταυτοποίηση, αλληλογραφία με τρίτες χώρες ή με την κοινότητα, για την επαλήθευση των στοιχείων και της γνησιότητας των δικαιολογητικών, καταχώρηση στοιχείων, τήρηση μητρώων. Ιδιαίτερα για ορισμένες κατηγορίες προϊόντων που είναι ευάλωτα (όπως είναι τα νωπά αλιευτικά προϊόντα για τα οποία απαιτείται αμεσότητα και ταχύτητα ενεργειών.

Αναφορικά με το κόστος απαιτήσεων που θέτουν οι προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις, στο άρθρο 53 του Καν(ΕΚ) 1005/2008 προβλέπεται ότι «τα κράτη μέλη

μπορούν να απαιτούν από τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς να συνεισφέρουν στο κόστος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού».

Η ανάγκη επιβολής τελών προκύπτει και από άλλες κοινοτικές διατάξεις όπως ο Καν(ΕΚ)1224/2009 που αφορά το σύστημα ελέγχου των κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής που περιλαμβάνει το σύνολο των διατάξεων για τις υποχρεώσεις και τους ελέγχους που θα πρέπει να εφαρμοσθούν στις δραστηριότητες του τομέα αλιείας , στην εμπορία των προϊόντων του τομέα

Για την θεσμοθέτηση της προαναφερθείσας διάταξης ελήφθησαν υπόψη υφιστάμενες διατάξεις εφαρμογής τελών (κτηνιατρικών / υγειονομικών, ζωοτεχνικών / φυτοϋγειονομικών ελέγχων) όπως το άρθρο 5, παρ.3 του ν. 2332/95 «Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'181), τα άρθρα 16 και 17 του ν. 2732/1999 «Διεπαγγελματικές Οργανώσεις και ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (ΦΕΚ Α' 154), το άρθρο 33 ν. 3147/2003 «Ρύθμιση θεμάτων αγροτικής γης, επίλυση ζητημάτων αποκατασταθέντων και αποκαθισταμένων κτηνοτρόφων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'135), το άρθρο 23 του ν. 3470/2006 «Εθνικό Συμβούλιο Εξαγωγών, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'132), το άρθρο 28 του ν. 3698/2008 «Ρυθμίσεις θεμάτων κτηνοτροφίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 198).

ΑΡΘΡΟ 231 – ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΤΕΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι πρόσθετα τέλη, ανταποδοτικού χαρακτήρα θα διατίθενται αποκλειστικά για την κάλυψη αποζημιώσεων και οδοιπορικών εξόδων των αρμοδίων υπαλλήλων των δημοσίων υπηρεσιών, για ελέγχους και επιθεωρήσεις των δραστηριοτήτων του τομέα αλιείας και της εμπορίας προϊόντων του τομέα αλιείας και της εισαγωγής αυτών στο πλαίσιο εφαρμογής της Αλιευτικής Νομοθεσίας, εκτός κανονικού ωραρίου κατά τις εργάσιμες ημέρες, όπως κατά τις εργάσιμες ημέρες όπως και κατά τις εξαιρέσιμες, τις αργίες και Κυριακές, εφόσον τούτο επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες.

Με το προτεινόμενο, στο σχέδιο νόμου, άρθρο, τίθενται οι γενικές αρχές, εφαρμογής πρόσθετων τελών κατ' αντιστοιχία των πρόσθετων τελών που ήδη εφαρμόζονται με το άρθρο 27 του ν. 3698/2008 «Ρυθμίσεις θεμάτων κτηνοτροφίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 198) (για τους κτηνιατρικούς υγειονομικούς ελέγχους ζώων και

ζωικών προϊόντων, τον φυτουγειονομικό έλεγχο τροφίμων φυτικής προέλευσης και ζωοτροφών) ενώ οι λεπτομέρειες ρυθμίζονται με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Για την θεσμοθέτηση της προαναφερθείσας διάταξης, ελήφθησαν υπόψη όπως προαναφέρθηκε, υφιστάμενες διατάξεις εφαρμογής πρόσθετων τελών (άρθρο 14, ν. 3460/2006 «Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'105), και ειδικότερα το άρθρο 27 του ν. 3698/2008 (ΦΕΚ Α'198).

ΑΡΘΡΟ 232 – ΚΑΛΥΨΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Με το προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται η δυνατότητα αμοιβής και κάλυψης αποζημιώσεων και οδοιπορικών εξόδων των υπαλλήλων που υπηρετούν στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας και στις Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, στις Υπηρεσίες Αλιείας των Περιφερειακών Ενοτήτων της Περιφέρειας ή της Περιφερειακής Διοίκησης, της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και της Αυτοδιοίκησης Αλιείας που συμμετέχουν στην υλοποίηση προγραμμάτων του τομέα αλιείας τα οποία χρηματοδοτούνται από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, και οι οποίοι εργάζονται λόγω των απαιτήσεων του προγράμματος, εκτός του κανονικού ωραρίου των δημοσίων υπηρεσιών κατά τις εργάσιμες ημέρες, καθώς και κατά τις εξαιρέσιμες, τις αργίες και Κυριακές, από τις Πιστώσεις του Προγράμματος.

Οι έλεγχοι που θα εφαρμόζονται στο πλαίσιο της ισχύουσας εθνικής και κοινοτικής αλιευτικής νομοθεσίας θα αφορούν

- την άσκηση των δραστηριοτήτων του τομέα αλιείας, καθώς και την εμπορία, την αποθήκευση ή μεταποίηση των αλιευτικών προϊόντων.
- την εισαγωγή και εξαγωγή από και προς τρίτες χώρες των προϊόντων της συλλεκτικής αλιείας συμπεριλαμβανομένων των ειδών που υπόκεινται σε σχέδια αποκατάστασης ή είδη η διαχείριση των οποίων υπόκεινται στην ευθύνη των Περιφερειακών Οργανώσεων Αλιείας όπως είναι ο τόνος, ο ξιφίας και ο μεγαλόφθαλμος τόνος. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται ο έλεγχος, η επαλήθευση και η έγκριση των Πιστοποιητικών Αλιευμάτων ή των λοιπών δικαιολογητικών που τα

συνοδεύουν τα αλιευτικά προϊόντα που εισάγονται ή η επικύρωση αυτών για τα αλιευτικά προϊόντα που εξάγονται

Η διενέργεια των ελέγχων δεν μπορεί να περιορισθεί στο ωράριο εργασίας ή μόνο τις εργάσιμες ημέρες των υπηρεσιών αλιείας λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και του χρόνου άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων και της ευαισθησίας των αλιευτικών προϊόντων .

Η αλιεία διενεργείται καθόλη της διάρκεια της ημέρας όλες τις ημέρες της εβδομάδας, το ίδιο ισχύει και για την εμπορία των αλιευτικών προϊόντων που ακολουθούν τις απαιτήσεις των αγορών και την ανάγκη εφοδιασμού αυτών. Επίσης η εισαγωγή ή εξαγωγή των αλιευτικών προϊόντων δεν περιορίζονται στο ωράριο εργασίας και τις ημέρες εργασίας των δημόσιων υπηρεσιών.

Όσον αφορά τους υπαλλήλους των Ειδικών Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών Αλιείας ήτοι των Κρατικών Ιχθυογεννητικών Σταθμών Ιωαννίνων, Πέλλας, Δράμας, Πρέβεζας και του Πειραματικού Κυπρινοτροφείου Χελотροφείου Άρτας που ανήκουν στις Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, η κύρια απασχόλησή τους είναι η τεχνητή αναπαραγωγή και η πειραματική εκτροφή υδρόβιων οργανισμών. Η διαχείριση σε καθημερινή βάση ζωϊκού κεφαλαίου σημαντικής οικονομικής και αναπαραγωγικής αξίας, απαιτεί την παρουσία υπαλλήλων σε 24ωρη βάση, ιδιαίτερα κατά τις φάσεις της αναπαραγωγής και της ανάπτυξης του γόνου, προκειμένου να φροντίζουν για τη διατροφή των υδρόβιων οργανισμών, τη φύλαξη και την παρακολούθηση της λειτουργίας των εγκαταστάσεων, ώστε να εξασφαλίζονται η απαιτούμενη παροχή ύδατος, η επάρκεια οξυγόνου, η πρόληψη ασθενειών και γενικότερα η ομαλή και αποτελεσματική ανάπτυξη των καλλιεργούμενων οργανισμών.

Με βάση τα προαναφερόμενα υποβάλλεται η πρόταση για την απασχόληση των ιχθυολόγων και υπαλλήλων των υπηρεσιών αλιείας της Κεντρικής Διοίκησης , των περιφερειών της χώρας ,της αποκεντρωμένης διοίκησης ή της αυτοδιοίκησης και των ειδικών αποκεντρωμένων υπηρεσιών εκτός του ωραρίου των δημόσιων υπηρεσιών καθώς και τις Κυριακές ή τις ημέρες αργίας προκειμένου να καλύπτονται οι ανάγκες λειτουργίας όταν παρίσταται υπηρεσιακή ανάγκη .

Με το συγκεκριμένο άρθρο θεσπίζεται εξουσιοδοτική διάταξη η οποία είναι αντίστοιχη με τις διατάξεις του άρθρου 13 ν. 2538/1997 «Τροποποίηση της κείμενης νομοθεσίας για τα γεωργικά και κτηνιατρικά φάρμακα, ρύθμιση χρεών συνεταιριστικών οργανώσεων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 242), και του άρθρου 10 ν. 2732/99

«Διεπαγγελματικές οργανώσεις και ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (ΦΕΚ Α΄154).

ΑΡΘΡΟ 233 – ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Το άρθρο αυτό αφορά τις παραβάσεις την επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις στην εμπορία, στην διακίνηση, στην εισαγωγή, στην εξαγωγή ή στην επαναεξαγωγή αλιευτικών προϊόντων ή ορισμένων ειδών για τα οποία έχουν θεσμοθετηθεί ειδικές διατάξεις

Ειδικότερα, προβλέπονται κυρώσεις για διατάξεις:

α) για την δημιουργία κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ αλιείας) που θεσμοθετήθηκαν με τον βασικό κανονισμό Καν(ΕΚ)1005/2008 και αφορούν κατά κύριο λόγο στις εισαγωγές και στις εξαγωγές αλιευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες και προς τρίτες χώρες,

β) για την θέσπιση συστήματος στατιστικής καταγραφής ξιφία και μεγαλόφθαλμου τόνου με τον Καν(ΕΚ) 1983/2003 όπως τροποποιήθηκε με τον Καν(ΕΕ)640/2010,

γ) για την θέσπιση προγράμματος τεκμηρίωσης τόνου που θεσμοθετήθηκαν με τον Καν(ΕΕ)640/2010.

Η επιβολή κυρώσεων με τις διατάξεις που προτείνονται, προσβλέπει στην ευθυγράμμιση εντός της Κοινότητας των μέγιστων επιπέδων των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων για σοβαρές παραβάσεις, λαμβάνοντας υπόψη την αξία των αλιευτικών προϊόντων της σοβαρής παράβασης, την επανάληψή τους και την έκταση της ζημιάς των θιγόμενων αλιευτικών πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος και θα λειτουργήσει αποτρεπτικά ως προς την ανάπτυξη ΠΛΑ αλιείας και σε όλες τις συναφείς παράνομες δραστηριότητες.

Τέλος, με την τελευταία παράγραφο της προτεινόμενης διάταξης καθορίζονται οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις για τους παραβάτες των διατάξεων περί ατομικών αδειών αλιείας.

ΑΡΘΡΟ 234 – ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, επιδιώκεται να δοθεί η δυνατότητα μετατροπής επιβληθεισών, μη χρηματικών διοικητικών κυρώσεων για παραβάσεις της

αλιευτικής νομοθεσίας, κατά τον Καν (ΕΚ) 1967/2006, σε χρηματικές, ανάλογα με το είδος της παράβασης, το χρόνο που τελέσθηκε και το εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε και αφού προηγουμένως καταβληθούν τα επιβληθέντα χρηματικά πρόστιμα. Η ρύθμιση αυτή, αποτελεί μορφή περαίωσης και συνεπώς είναι δυνατή. Θεσπίζεται προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα να ανακληθούν οι κυρώσεις που αφορούν αφαίρεση αδειών σκαφών καθώς και προσωπικές άδειες αλιείας κυβερνητών, να ενισχυθεί έτσι η αλιευτική δραστηριότητα και ταυτόχρονα να εισπραχθούν χρηματικά πρόστιμα που έχουν εκφεύγουν. Σημειώνεται ότι εκκρεμεί μεγάλος αριθμός ανείσπρακτων προστίμων, καθώς επίσης και μεγάλος αριθμός σχετικών διοικητικών προσφυγών, των οποίων τεκμαίρεται σιωπηρή απόρριψη, λόγω παρόδου προθεσμίας εξέτασής τους από το αρμόδιο διοικητικό όργανο, όπως προκύπτει από τον ακόλουθο Πίνακα:

ΕΤΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ	ΕΚΔΙΚΑΣΘΕΙΣΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ	ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΗΜΕΡΩΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΣΚΑΦΟΥΣ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΗ (ΕΥΡΩ)
‘99	-	210	165	45	465 και 5 έτη	35.392
‘00	-	402	87	315	3.820 και 10 έτη	364.284
‘01	-	387	8	379	4.552 και 5 έτη	320.968
‘02	-	485	28	457	5.585	378.127
‘03	-	387	44	343	4.327 και 5 έτη	304.506
‘04	-	378	50	328	4.990	368.251
‘05	-	305	46	259	5.160 και 3 έτη	251.010

‘06	11.553	322	50	272	3.665 και 9 έτη	251.536
‘07	562	324	44	280	3.695 και 33 έτη	261.536
‘08	1.604	457	10	447	6.128 και 15 έτη	465.324
‘09	1.751	532	13	519	8.835 και 9 έτη	539.469
‘10	1.531	688	130	558	9.165 και 7 έτη	589.900
‘11	689	470	0	470	11.250	585.700
Σύνολο		5.347	675	4.672		4.666.233

Σημειώνεται τέλος πως, για σοβαρές παραβάσεις, που συνίστανται σε αλιεία με δυναμίτιδα ή άλλες τοξικές ουσίες δεν παρέχεται δυνατότητα περαίωσης, οι δε ρυθμίσεις του άρθρου αυτού αφορούν παραβάσεις που τελούνται έως την 31/12/2011.

ΑΡΘΡΟ 235 – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ Π.Δ. 127/2010

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται διατάξεις του Π.Δ. 127/2010 «Ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας» (ΦΕΚ Α' 214) ως προς τα εξής:

α) Με τις διατάξεις της παρ.1 του προτεινόμενου άρθρου, γίνονται διορθώσεις και συμπληρώσεις που από παραδρομή δεν είχαν αναγραφεί στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ανωτέρω Π.Δ/τος. Συγκεκριμένα, προτείνεται η ορθή αναγραφή του «Πειραματικού Κυπρινοτροφείου-Χελοτροφείου Άρτας», αντί του εσφαλμένου «Πειραματικού Κυπρινοτροφείου-Χελωνοτροφείου Άρτας», οι αναφορές «Κρατικοί ιχθυογεννητικοί σταθμοί» αντί «ιχθυογεννητικοί σταθμοί» και «Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες Αλιείας» αντί Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες.

β) Με τις διατάξεις της παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου, αντικαθίσταται η περίπτωση (η) της παρ. 2 του άρθρου 2 του ανωτέρω Π.Δ/τος.

Συγκεκριμένα, προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 2, παρ.2, σε ό,τι αφορά το Ταμείο Γεωργίας και Κτηνοτροφίας και την οικονομική εξυπηρέτηση των Υπηρεσιών Αλιείας που μεταφέρθηκαν από το ΥΠΑΑΤ στο ΥΘΥΝΑΛ και στη συνέχεια στη Γενική Γραμματεία Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (Γενική Διεύθυνση Αλιείας και Ειδικές Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες Αλιείας). Η διόρθωση αυτή κρίνεται απαραίτητη, κυρίως επειδή έχει παραληφθεί η μνημόνευση των Ειδικών Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών Αλιείας ως οικονομικά εξυπηρετούμενες από το Ταμείο Γεωργίας και Κτηνοτροφίας.

ΑΡΘΡΟ 236 – ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ

Η τροποποίηση της σύνθεσης του Συμβουλίου Αλιείας είναι αναγκαία μετά τη μεταφορά της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας και την αρμοδιότητα της αλιευτικής πολιτικής στο πρώην ΥΘΥΝΑΛ και πλέον Γενική Γραμματεία Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (Π.Δ. 96/2010 «Σύσταση Υπουργείου Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, καθορισμός των αρμοδιοτήτων του και Ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» - ΦΕΚ Α' 170, Π.Δ. 127/2010 «Ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη και Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας» - ΦΕΚ Α' 214, Π.Δ. 65/2011 «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συγχώνευση των Υπουργείων Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και μεταφορά στον Πρωθυπουργό των Γενικών Γραμματειών Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς» - ΦΕΚ Α' 147, και Π.Δ. 73/2011 «Μετονομασία της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, ανακατανομή των υπαγομένων σε αυτές υπηρεσιών, μεταφορά υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού στον Πρωθυπουργό, σύσταση Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας στο Υπουργείο

Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και ρύθμιση άλλων συναφών θεμάτων»– ΦΕΚ Α' 178). Στην προηγούμενη σύνθεση μετείχαν όργανα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, τα οποία αντικαθίστανται από όργανα της Γενικής Γραμματείας ΥΠΑΑΝ, καθώς επίσης επικαιροποιούνται οι ιδιότητες των εκπροσώπων συνδικαλιστικών οργάνων που μετέχουν σε αυτή τη σύνθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΡΥΘΜΙΣΗ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 237 – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 2932/2001

Τροποποιείται το άρθρο 19 του ν. 2932/2001 «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές Σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 145), και ειδικότερα, με την παρ. 1 της προτεινόμενης διάταξης προκειμένου να εναρμονιστεί η διαδικασία αδειοδότησης λιμενικών έργων μέσω της ΕΣΑΛ με το νομικό πλαίσιο του Ν. 4014/2011 (ΦΕΚ Α'). Προβλέπεται η παροχή σύμφωνης γνώμης από την ΕΣΑΛ μέσα στα πλαίσια της διαδικασίας του Προκαταρκτικού Προσδιορισμού Περιβαλλοντικών Απαιτήσεων, ενώ σε περίπτωση που ο φορέας επιλέξει την παράλειψη του σταδίου αυτού, η σύμφωνη γνώμη της ΕΣΑΛ παρέχεται στα πλαίσια της υποβολής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την έκδοση της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Παράλληλα, θεσπίζεται και η αποκλειστική γνωμοδότηση της ΕΣΑΛ μέσα στα πλαίσια του ΠΠΠΑ, ενώ διατηρείται η πρόβλεψη της υποκατάστασης των συναρμοδίων φορέων κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 παρ. 2 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 285). Τέλος, επειδή η Επιτροπή είναι διυπουργικό όργανο για τη συγκρότηση και συνεδρίαση του οποίου πρέπει να ακολουθούνται οι προβλεπόμενες διαδικασίες, προβλέπεται ο ενδεικτικός χαρακτήρας των προθεσμιών που τίθενται από το ν. 4014/2011, προκειμένου για την παροχή ή μη της σύμφωνης γνώμης της ΕΣΑΛ.

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται η απαίτηση δημοσίευσης των αποφάσεων της Επιτροπής Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Λιμένων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επειδή δεν προβλεπόταν στις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2932/2001 «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές Σύσταση Γενικής Γραμματείας

Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 145). Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου ως προς την εφαρμογή των αποφάσεων της επιτροπής, λόγω της ευρείας φύσεώς τους που σε πολλές περιπτώσεις άπτεται θεμάτων γενικότερου ενδιαφέροντος.

Για τους ίδιους λόγους προτείνεται με την παράγραφο 3 του άρθρου η παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης στον αρμόδιο Υπουργό για την κύρωση και δημοσίευση των ήδη εκδοθεισών κανονιστικών αποφάσεων. Προκειμένου να μην απαιτείται η εκ νέου κύρωση με Υπουργική απόφαση των επιμέρους τροποποιήσεων των αποφάσεων που κυρώνονται με την διαδικασία της προτεινόμενης παρ. 2, προτείνεται με την παρ. 3 η θέσπιση διαδικασίας τροποποίησής τους με απλή απόφαση της Επιτροπής που θα δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Με την προτεινόμενη διάταξη, στην παρ. 4 συμπληρώνεται η παράγραφος 9 του άρθρου εικοστού πρώτου του ν. 2932/2001 «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές Σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 145). Στο κείμενο του άρθρου ως είχε δεν γινόταν καμία αναφορά σχετικά με τις διαδικασίες που αφορούν επισκευές – τρέχουσες συντηρήσεις έργων αφού ολοκληρωθεί η φάση κατασκευής, και οι οποίες δεν τροποποιούν τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά και τη μορφολογία των υφιστάμενων κατασκευών. Εξ αυτού δημιουργείται σημαντικό πρόβλημα.

Στα πλαίσια των προαναφερθέντων συμπεριλαμβάνονται επισκευές – επεμβάσεις τοπικού χαρακτήρα φθορών και βλαβών που προκαλούνται από τη συνήθη χρήση αλλά και έκτακτες καταστάσεις όπως π.χ. φθορές λόγω χρόνου, υποσκαφές (σπηλαιώσεις), βλάβες από πρόσκρουση πλοίων στις εγκαταστάσεις, θεομηνίες κ.λ.π., που ανάγονται στις αυτονόητες υποχρεώσεις του κατά περίπτωση Φορέα Διοίκησης και Εκμετάλλευσης των λιμενικών εγκαταστάσεων. Ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά αναφέρονται συνήθεις περιπτώσεις που αντιμετωπίζονται σε καθημερινή βάση και συνδέονται άρρηκτα με την άρση άμεσου και επικείμενου κινδύνου για τους πολίτες και την ασφάλεια των θαλασσίων μεταφορών:

Πλήρωση υποσκαφών σε υφιστάμενα κρηπιδώματα και προβλήτες, που προκαλούνται από προπέλες πλοίων κατά τη συνήθη διαδικασία – χρήση των

εγκαταστάσεων, αλλά και από συνήθη ή ακραία καιρικά φαινόμενα. Πλήρωση οπών και καθιζήσεων οδοστρωμάτων ανωδομών ή αντικατάσταση ασφαλικού στη χερσαία ζώνη λιμένα, συνεπεία της διέλευσης βαρέων οχημάτων – φορτίων και εντατικής χρήσης από το διακινούμενο επιβατικό κοινό, φαινόμενο απόλυτα συνηθισμένο λόγω της γειννίας των λιμενικών εγκαταστάσεων με τη θάλασσα. Επισκευές ζημιών επί κρηπιδωμάτων η προβλητών που προκαλούνται από προσκρούσεις πλοίων κατά τη διάρκεια παραβολής. Αντικατάσταση βλαβέντος εξοπλισμού (δεστρών, προσκρουστήρων, κ.λ.π.). Επισκευές και αντικατάσταση φανών εισόδου στους λιμένες (φάρων), σε συνεργασία με την Υπηρεσία Φάρων του Πολεμικού Ναυτικού. Επισκευές-αποκατάσταση τοπικών αστοχιών της θωράκισης προστασίας εξωτερικών λιμενικών έργων (βραχισμός) που προκαλούνται συνηθέστατα από ακραίες καιρικές συνθήκες, είναι αποδεκτές στα πλαίσια σχεδιασμού του έργου, και πρέπει να αντιμετωπίζονται άμεσα προκειμένου να αποφευχθούν γενικότερες αστοχίες, και που ανάγονται ουσιαστικά στη διαδικασία συντήρησης τους. Εργασίες περιοδικής συντήρησης που είναι απαραίτητο να εκτελούνται συνεχώς και σε κυκλική βάση. Εργασίες συντήρησης εγκαταστάσεων από εύλογη φθορά προκαλούμενη κατά τη συνήθη χρήση αλλά και φυσιολογική φθορά λόγω δικαιολογημένης αχρηστίας, των λιμενικών εγκαταστάσεων, των κτιρίων αλλά και των ηλεκτρομηχανολογικών δικτύων (πυρόσβεσης, ηλεκτροδότησης, φωτισμού, υδροδότησης, κ.λ.π.). Επισκευές πάσης φύσεως στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που προκαλούνται από θεομηνίες και ακραία / έντονα καιρικά φαινόμενα, φυσικές καταστροφές, πρόσκρουση πλοίων και λοιπά ατυχηματικά γεγονότα. Λοιπές εργασίες επισκευής και συντήρησης που υλοποιούνται από το φορέα διαχείρισης του λιμένα, και αποσκοπούν στο δημόσιο συμφέρον και τη δημόσια ασφάλεια, καθώς και την εξυπηρέτηση όλων των χρηστών του λιμένα.

Οι προαναφερθείσες επισκευαστικές παρεμβάσεις έχουν κατά κανόνα κατεπείγοντα χαρακτήρα, που στοχεύει αποκλειστικά στην άρση της επικινδυνότητας, το Δημόσιο συμφέρον, την αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και τη διατήρηση - βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας σε υφιστάμενους λιμένες και δε σχετίζονται με επιχειρηματική – κερδοσκοπική δραστηριότητα. Τονίζεται ότι οι λιμενικές εγκαταστάσεις αποτελούν μεγάλα, υψηλού κόστους και δύσκολα στην κατασκευή τους έργα, τα οποία λειτουργούν σε ένα εξαιρετικά αντίξοο και έντονα διαβρωτικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα η συνεχής συντήρησή τους να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση την εύρυθμη και ασφαλή λειτουργία τους.

Από τα ανωτέρω, προκύπτει σαφώς ότι οι εργασίες και ο εξοπλισμός που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος δεν δημιουργούν αλλά ούτε και επεκτείνουν υφιστάμενο λιμένα ή τις λιμενικές εγκαταστάσεις, ενώ σε καμία περίπτωση δεν προκαλούν μεταβολή των γεωμετρικών χαρακτηριστικών του λιμένα και των λιμενικών εγκαταστάσεων. Αντίθετα η ταχεία υλοποίηση τους σχετίζεται άμεσα με την προστασία των υφιστάμενων λιμενικών έργων, τον περιορισμό του κόστους από μεγέθυνση ζημιών εφόσον επισκευασθούν σε αρχικό στάδιο, τη δημόσια ασφάλεια, το δημόσιο συμφέρον, τη συνολική εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία των λιμένων, τη διαρκή εξυπηρέτηση των χρηστών καθώς και την ασφάλεια χρηστών και εργαζόμενων, ανάγεται δε στην υποχρέωση των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης, στους οποίους το Δημόσιο έχει παραχωρήσει την ευθύνη λειτουργίας. Το ότι πρόκειται για επισκευές – συντηρήσεις καταδεικνύεται και από το χρηματικό όριο που τίθεται με τον Νόμο, το οποίο είναι ανεπαρκέστατο για την οποιαδήποτε, έστω και μικρής κλίμακας, επέκταση λιμένα ή λιμενικής εγκατάστασης. Από την μέχρι σήμερα εμπειρία των εμπλεκομένων φορέων διαπιστώνονται δυσχέρειες στην ακολουθητέα διαδικασία, με κυριότερη την καθυστέρηση στην υλοποίηση των έργων.

ΑΡΘΡΟ 238 – ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 2688/1999

Στο κείμενο των άρθρων ως είχαν δεν γινόταν καμία αναφορά σχετικά με τις διαδικασίες που αφορούν επισκευές – τρέχουσες συντηρήσεις έργων αφού ολοκληρωθεί η φάση κατασκευής, και οι οποίες δεν τροποποιούν τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά και τη μορφολογία των υφιστάμενων κατασκευών. Εξ αυτού δημιουργείται σημαντικό πρόβλημα.

Στα πλαίσια των προαναφερθέντων συμπεριλαμβάνονται επισκευές – επεμβάσεις τοπικού χαρακτήρα φθορών και βλαβών που προκαλούνται από τη συνήθη χρήση αλλά και έκτακτες καταστάσεις όπως π.χ. φθορές λόγω χρόνου, υποσκαφές (σπηλαιώσεις), βλάβες από πρόσκρουση πλοίων στις εγκαταστάσεις, θεομηνίες κ.λ.π., που ανάγονται στις αυτονόητες υποχρεώσεις του κατά περίπτωση Φορέα Διοίκησης και Εκμετάλλευσης των λιμενικών εγκαταστάσεων. Ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά αναφέρονται συνήθεις περιπτώσεις που αντιμετωπίζονται σε καθημερινή βάση και συνδέονται άρρηκτα με την άρση άμεσου και επικείμενου κινδύνου για τους πολίτες και την ασφάλεια των θαλασσίων μεταφορών:

Πλήρωση υποσκαφών σε υφιστάμενα κρηπιδώματα και προβλήτες, που προκαλούνται από προπέλες πλοίων κατά τη συνήθη διαδικασία – χρήση των εγκαταστάσεων, αλλά και από συνήθη ή ακραία καιρικά φαινόμενα. Πλήρωση οπών και καθιζήσεων οδοστρωμάτων ανωδομών ή αντικατάσταση ασφαλικού στη χερσαία ζώνη λιμένα, συνεπεία της διέλευσης βαρέων οχημάτων – φορτίων και εντατικής χρήσης από το διακινούμενο επιβατικό κοινό, φαινόμενο απόλυτα συνηθισμένο λόγω της γειννίας των λιμενικών εγκαταστάσεων με τη θάλασσα. Επισκευές ζημιών επί κρηπιδωμάτων ή προβλητών που προκαλούνται από προσκρούσεις πλοίων κατά τη διάρκεια παραβολής. Αντικατάσταση βλαβέντος εξοπλισμού (δεστρών, προσκρουστήρων, κ.λ.π.). Επισκευές και αντικατάσταση φανών εισόδου στους λιμένες (φάρων), σε συνεργασία με την Υπηρεσία Φάρων του Πολεμικού Ναυτικού. Επισκευές-αποκατάσταση τοπικών αστοχιών της θωράκισης προστασίας εξωτερικών λιμενικών έργων (βραχισμός) που προκαλούνται συνηθέστατα από ακραίες καιρικές συνθήκες, είναι αποδεκτές στα πλαίσια σχεδιασμού του έργου, και πρέπει να αντιμετωπίζονται άμεσα προκειμένου να αποφευχθούν γενικότερες αστοχίες, και που ανάγονται ουσιαστικά στη διαδικασία συντήρησης τους. Εργασίες περιοδικής συντήρησης που είναι απαραίτητο να εκτελούνται συνεχώς και σε κυκλική βάση. Εργασίες συντήρησης εγκαταστάσεων από εύλογη φθορά προκαλούμενη κατά τη συνήθη χρήση αλλά και φυσιολογική φθορά λόγω δικαιολογημένης αχρηστίας, των λιμενικών εγκαταστάσεων, των κτιρίων αλλά και των ηλεκτρομηχανολογικών δικτύων (πυρόσβεσης, ηλεκτροδότησης, φωτισμού, υδροδότησης, κ.λ.π.). Επισκευές πάσης φύσεως στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που προκαλούνται από θεομηνίες και ακραία / έντονα καιρικά φαινόμενα, φυσικές καταστροφές, πρόσκρουση πλοίων και λοιπά ατυχηματικά γεγονότα. Λοιπές εργασίες επισκευής και συντήρησης που υλοποιούνται από το φορέα διαχείρισης του λιμένα, και αποσκοπούν στο δημόσιο συμφέρον και τη δημόσια ασφάλεια, καθώς και την εξυπηρέτηση όλων των χρηστών του λιμένα.

Οι προαναφερθείσες επισκευαστικές επεμβάσεις έχουν κατά κανόνα κατεπείγοντα χαρακτήρα, που στοχεύει αποκλειστικά στην άρση της επικινδυνότητας, το Δημόσιο συμφέρον, την αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και τη διατήρηση - βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας σε υφιστάμενους λιμένες και δε σχετίζονται με επιχειρηματική – κερδοσκοπική δραστηριότητα. Τονίζεται ότι οι λιμενικές εγκαταστάσεις αποτελούν μεγάλα, υψηλού κόστους και δύσκολα στην κατασκευή τους έργα, τα οποία λειτουργούν σε ένα εξαιρετικά αντίξοο και έντονα διαβρωτικό περιβάλλον, με

αποτέλεσμα η συνεχής συντήρηση τους να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση την εύρυθμη και ασφαλή λειτουργία τους.

Από τα ανωτέρω, προκύπτει σαφώς ότι οι εργασίες και ο εξοπλισμός που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος δεν δημιουργούν αλλά ούτε και επεκτείνουν υφιστάμενο λιμένα ή τις λιμενικές εγκαταστάσεις, ενώ σε καμία περίπτωση δεν προκαλούν μεταβολή των γεωμετρικών χαρακτηριστικών του λιμένα και των λιμενικών εγκαταστάσεων. Αντίθετα η ταχεία υλοποίηση τους σχετίζεται άμεσα με την προστασία των υφιστάμενων λιμενικών έργων, τον περιορισμό του κόστους από μεγέθυνση ζημιών εφόσον επισκευασθούν σε αρχικό στάδιο, τη δημόσια ασφάλεια, το δημόσιο συμφέρον, τη συνολική εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία των λιμένων, τη διαρκή εξυπηρέτηση των χρηστών καθώς και την ασφάλεια χρηστών και εργαζόμενων, ανάγεται δε στην υποχρέωση των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης, στους οποίους το Δημόσιο έχει παραχωρήσει την ευθύνη λειτουργίας. Το ότι πρόκειται για επισκευές – συντηρήσεις καταδεικνύεται και από το χρηματικό όριο που τίθεται με τον Νόμο, το οποίο είναι ανεπαρκέστατο για την οποιαδήποτε, έστω και μικρής κλίμακας, επέκταση λιμένα ή λιμενικής εγκατάστασης. Από την μέχρι σήμερα εμπειρία των εμπλεκόμενων φορέων διαπιστώνονται δυσχέρειες στην ακολουθητέα διαδικασία, με κυριότερη την καθυστέρηση στην υλοποίηση των έργων.

ΑΡΘΡΟ 239 – ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 18 ΤΟΥ Ν. 2971/2001

Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 18 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 285). Στο αρχικό άρθρο 18 του ν. 2971/2001 δεν γίνεται καμία αναφορά σχετικά με τις διαδικασίες που αφορούν επισκευές – τρέχουσες συντηρήσεις έργων αφού ολοκληρωθεί η φάση κατασκευής, και οι οποίες δεν τροποποιούν τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά και τη μορφολογία των υφιστάμενων κατασκευών. Εξ αυτού δημιουργείται σημαντικό πρόβλημα.

Στα πλαίσια των προαναφερθέντων συμπεριλαμβάνονται επισκευές – επεμβάσεις τοπικού χαρακτήρα φθορών και βλαβών που προκαλούνται από τη συνήθη χρήση αλλά και έκτακτες καταστάσεις όπως π.χ. φθορές λόγω χρόνου, υποσκαφές (σπηλαιώσεις), βλάβες από πρόσκρουση πλοίων στις εγκαταστάσεις, θεομηνίες κ.λ.π., που ανάγονται στις αυτονόητες υποχρεώσεις του κατά περίπτωση Φορέα Διοίκησης και Εκμετάλλευσης των λιμενικών εγκαταστάσεων. Ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά αναφέρονται συνήθεις περιπτώσεις που αντιμετωπίζονται σε καθημερινή βάση και συνδέονται άρρηκτα με την

άρση άμεσου και επικείμενου κινδύνου για τους πολίτες και την ασφάλεια των θαλασσίων μεταφορών:

Πλήρωση υποσκαφών σε υφιστάμενα κρηπιδώματα και προβλήτες, που προκαλούνται από προπέλες πλοίων κατά τη συνήθη διαδικασία – χρήση των εγκαταστάσεων, αλλά και από συνήθη ή ακραία καιρικά φαινόμενα. Πλήρωση οπών και καθιζήσεων οδοστρωμάτων ανωδομών ή αντικατάσταση ασφαλικού στη χερσαία ζώνη λιμένα, συνεπεία της διέλευσης βαρέων οχημάτων – φορτίων και εντατικής χρήσης από το διακινούμενο επιβατικό κοινό, φαινόμενο απόλυτα συνηθισμένο λόγω της γειννίας των λιμενικών εγκαταστάσεων με τη θάλασσα. Επισκευές ζημιών επί κρηπιδωμάτων η προβλητών που προκαλούνται από προσκρούσεις πλοίων κατά τη διάρκεια παραβολής. Αντικατάσταση βλαβέντος εξοπλισμού (δεστρών, προσκρουστήρων, κ.λ.π.). Επισκευές και αντικατάσταση φανών εισόδου στους λιμένες (φάρων), σε συνεργασία με την Υπηρεσία Φάρων του Πολεμικού Ναυτικού. Επισκευές-αποκατάσταση τοπικών αστοχιών της θωράκισης προστασίας εξωτερικών λιμενικών έργων (βραχισμός) που προκαλούνται συνηθέστατα από ακραίες καιρικές συνθήκες, είναι αποδεκτές στα πλαίσια σχεδιασμού του έργου, και πρέπει να αντιμετωπίζονται άμεσα προκειμένου να αποφευχθούν γενικότερες αστοχίες, και που ανάγονται ουσιαστικά στη διαδικασία συντήρησης τους. Εργασίες περιοδικής συντήρησης που είναι απαραίτητο να εκτελούνται συνεχώς και σε κυκλική βάση. Εργασίες συντήρησης εγκαταστάσεων από εύλογη φθορά προκαλούμενη κατά τη συνήθη χρήση αλλά και φυσιολογική φθορά λόγω δικαιολογημένης αχρηστίας, των λιμενικών εγκαταστάσεων, των κτιρίων αλλά και των ηλεκτρομηχανολογικών δικτύων (πυρόσβεσης, ηλεκτροδότησης, φωτισμού, υδροδότησης, κ.λ.π.). Επισκευές πάσης φύσεως στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που προκαλούνται από θεομηνίες και ακραία / έντονα καιρικά φαινόμενα, φυσικές καταστροφές, πρόσκρουση πλοίων και λοιπά ατυχηματικά γεγονότα. Λοιπές εργασίες επισκευής και συντήρησης που υλοποιούνται από το φορέα διαχείρισης του λιμένα, και αποσκοπούν στο δημόσιο συμφέρον και τη δημόσια ασφάλεια, καθώς και την εξυπηρέτηση όλων των χρηστών του λιμένα.

Οι προαναφερθείσες επισκευαστικές επεμβάσεις έχουν κατά κανόνα κατεπείγοντα χαρακτήρα, που στοχεύει αποκλειστικά στην άρση της επικινδυνότητας, το Δημόσιο συμφέρον, την αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και τη διατήρηση - βελτίωση των συνθηκών ασφαλείας σε υφιστάμενους λιμένες και δε σχετίζονται με επιχειρηματική – κερδοσκοπική δραστηριότητα. Τονίζεται ότι οι λιμενικές εγκαταστάσεις αποτελούν μεγάλα, υψηλού κόστους και δύσκολα στην κατασκευή τους έργα, τα οποία

λειτουργούν σε ένα εξαιρετικά αντίξοο και έντονα διαβρωτικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα η συνεχής συντήρησή τους να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση την εύρυθμη και ασφαλή λειτουργία τους.

Από τα ανωτέρω, προκύπτει σαφώς ότι οι εργασίες και ο εξοπλισμός που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος δεν δημιουργούν αλλά ούτε και επεκτείνουν υφιστάμενο λιμένα ή τις λιμενικές εγκαταστάσεις, ενώ σε καμία περίπτωση δεν προκαλούν μεταβολή των γεωμετρικών χαρακτηριστικών του λιμένα και των λιμενικών εγκαταστάσεων. Αντίθετα η ταχεία υλοποίηση τους σχετίζεται άμεσα με την προστασία των υφιστάμενων λιμενικών έργων, τον περιορισμό του κόστους από μεγέθυνση ζημιών εφόσον επισκευασθούν σε αρχικό στάδιο, τη δημόσια ασφάλεια, το δημόσιο συμφέρον, τη συνολική εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία των λιμένων, τη διαρκή εξυπηρέτηση των χρηστών καθώς και την ασφάλεια χρηστών και εργαζόμενων, ανάγεται δε στην υποχρέωση των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης, στους οποίους το Δημόσιο έχει παραχωρήσει την ευθύνη λειτουργίας. Το ότι πρόκειται για επισκευές – συντηρήσεις καταδεικνύεται και από το χρηματικό όριο που τίθεται με τον Νόμο, το οποίο είναι ανεπαρκέστατο για την οποιαδήποτε, έστω και μικρής κλίμακας, επέκταση λιμένα ή λιμενικής εγκατάστασης.

Από την μέχρι σήμερα εμπειρία των εμπλεκόμενων φορέων διαπιστώνονται δυσχέρειες στην ακολουθητέα διαδικασία, λόγω του ότι αδειοδότηση των επεμβάσεων αυτών γίνεται με βάση το άρθρο 18 του Ν.2971/01, όπως ισχύει σήμερα, με αποτέλεσμα να προκαλείται αφενός μεγάλη καθυστέρηση στην υλοποίηση των έργων, έως και 2 ετών, και αφετέρου αύξηση της γραφειοκρατίας καθώς για την εκτέλεση τους απαιτείται σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού καθώς και του ΥΠ.Α.Α.Ν. , και στη συνέχεια έκδοση απόφασης από την οικεία Περιφέρεια όπως και έκδοση αστυνομικής φύσεως άδεια της οικείας Λιμενικής Αρχής. Υπενθυμίζεται ότι η γνωμοδότηση των προαναφερθέντων Υπηρεσιών, έχει ήδη δοθεί κατά την αρχική κατασκευή των λιμένων, και ως εκ τούτου η εκ νέου γνωμοδότηση προκειμένου να εκτελεστούν επισκευές και επεμβάσεις τοπικού χαρακτήρα σε αυτά δεν έχει ουσιαστική έννοια.

Πέραν του βασικού εξοπλισμού, για τον οποίο απαιτείται αδειοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 285), σε ένα σύγχρονο λιμάνι απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των διακινούμενων επιβατών και εργαζομένων σε αυτό, στοιχειώδεις διευκολύνσεις όπως ψύκτες, σκιάδια, χημικές τουαλέτες, Α.Τ.Μ. Τραπεζών, μηχανήματα αυτόματης έκδοσης εισιτηρίων, εξοπλισμός

και σήμανση για τη διακίνηση πεζών και οχημάτων κ.λ.π. καθώς και εγκατάσταση συστημάτων ασφαλείας με στόχο οι λιμένες και οι λιμενικές εγκαταστάσεις να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του Διεθνούς Κώδικα περί ασφάλειας πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων ISPS (International Ship and Port Facility Security), και του ν. 3622/2007 «Ενίσχυση της ασφάλειας πλοίων, λιμενικών εγκαταστάσεων και λιμένων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 281) σκοπός του οποίου είναι ο σχεδιασμός σε εθνικό επίπεδο των αρμοδιοτήτων και δράσεων καθώς και ο συντονισμός αυτών για τη διασφάλιση της εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 725/2004 και της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2005/65 για τη βελτίωση της ασφάλειας των πλοίων, των λιμενικών εγκαταστάσεων και των λιμένων από σκόπιμες παράνομες ενέργειες, και να καλύπτουν τις απαιτήσεις των μελετών Σχεδίου Ασφάλειας Λιμενικής Εγκατάστασης (Σ.Α.Λ.Ε.) που έχουν εκπονηθεί με βάση τη μελέτη Αξιολόγησης Λιμενικών Εγκαταστάσεων (Α.Λ.Ε.). Στο θέμα επίσης της ασφάλειας των λιμένων εντάσσεται και ο προβλεπόμενος για τοποθέτηση σε αυτούς εξοπλισμός στα πλαίσια του της εφαρμογής της Συνθήκης Schengen και διαφόρων συστημάτων ασφαλείας (π.χ. C4I). Επισημαίνεται ότι η εγκατάσταση του εξοπλισμού που απαιτείται για την εφαρμογή του κώδικα ISPS, της συνθήκης Schengen και των συστημάτων ασφαλείας στο πλαίσιο εξασφάλισης κρατικής ασφάλειας συνεπάγεται ήσσονος σημασίας παρεμβάσεις όπως κινητές περιφράξεις, διέλευση ηλεκτροφόρων καλωδίων, δημιουργία φυλακίων ελέγχου, τοποθέτηση καμερών παρακολούθησης επί στύλων, προστατευτικές μπάρες κλπ επί των ήδη υπάρχοντων έργων των οποίων σε καμία περίπτωση δεν τροποποιούνται ή αλλοιώνονται τα υφιστάμενα γεωμετρικά χαρακτηριστικά αυτών και δεν παρακωλύεται η λειτουργία τους.

Οι επεμβάσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των προαναφερθέντων είναι μικρής κλίμακας και πολύ συχνά απαιτούνται τροποποιήσεις προσωρινού χαρακτήρα. Εξ αυτού κρίνεται απαραίτητη η αδειοδότηση τους με ταχύρυθμες διαδικασίες

ΑΡΘΡΟ 240 – ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ

Με το άρθρο 240 ρυθμίζεται η αδειοδότηση τοποθέτησης πλωτών φραγμάτων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης. Τα προστατευτικά δίκτυα (πλωτά φράγματα) είναι μια επιπλέουσα εύκαμπτη κατασκευή που στερεώνεται με άγκυρες μικρού βάρους στον πυθμένα, χωρίς μόνιμη πάκτωση και η οποία μπορεί εύκολα να αφαιρεθεί και να αποθηκευτεί, καθιστώντας την ιδανική για εποχιακή χρήση (κατά τους θερινούς μήνες).

Η τοποθέτηση τους δεν επιφέρει μεταβολές ή αλλοιώσεις στον θαλάσσιο χώρο στον οποίο τοποθετούνται, η δε παρουσία τους είναι διακριτική και δεν αλλοιώνει τον οπτικό ορίζοντα. Χρησιμοποιούνται για την προστασία των ακτών και των λουομένων από θαλάσσια ρύπανση (επιπλέοντα απορρίμματα, κ.λ.π.) σε θαλάσσιες λουτρικές εγκαταστάσεις.

ΑΡΘΡΟ 241 – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΟΥ Β.Δ. 14/1939

Με το άρθρο 241 τροποποιείται η περίπτωση (ε) της παρ. 2 του άρθρου 13 του Β.Δ. 14/1939 «περί Κωδικοποίησης των περί λιμενικών ταμείων κειμένων διατάξεων (ΦΕΚ Α' 24).

Βάσει της ανωτέρω διάταξης παρέχεται ευχέρεια στα Λιμενικά Ταμεία να εκτελούν έργα ή προμήθειες χαμηλού κόστους, με την απλοποιημένη διαδικασία που περιγράφεται στο άρ. 13 του Β.Δ. 14/1939, διευκολύνοντας και απλοποιώντας το έργο τους και καθιστώντας πιο αποτελεσματική τη λειτουργία τους. Καθώς δεν είχαν αναμορφωθεί τα ανωτέρω χρηματικά όρια από το 1969, η εν λόγω διάταξη είχε καταστεί στην ουσία ανεφάρμοστη, αναγκάζοντας τα Λιμενικά Ταμεία να αναμένουν την έγκριση των πράξεων των Λιμενικών Επιτροπών πριν προβούν στην εκτέλεση μίας εργασίας ή προμήθειας, ακόμα και για στοιχειώδεις ανάγκες συντήρησης λιμενικών υποδομών και λειτουργίας των γραφείων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΑΡΘΡΟ 242 – ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Προβλέπεται η σύσταση Συμβουλίου Ναυτιλιακής Πολιτικής, που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας ως Γνωμοδοτικού Οργάνου για τη χάραξη ναυτιλιακής πολιτικής, την προστασία και την ανάπτυξη της Εμπορικής Ναυτιλίας και τη συνολική διαχείριση κάθε σχετικού θέματος που εισάγεται στο Συμβούλιο, με πρωτοβουλία του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Καθορίζονται επίσης οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου Ναυτιλιακής Πολιτικής να γνωμοδοτεί επί σχεδίων νόμων και προεδρικών διαταγμάτων που καταρτίζονται από τη Γενική Γραμματεία Ναυτιλίας ή από οποιονδήποτε άλλο συναρμόδιο φορέα και αφορούν την Εμπορική Ναυτιλία καθώς και σχετικών τροποποιήσεων ή συμπληρώσεων αυτών, όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις, με μέριμνα των αρμοδίων Υπηρεσιών. Επίσης, δύναται να γνωμοδοτεί επί σχεδίων συμβάσεων μεταξύ ξένων κρατών και Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και αφορούν την Εμπορική Ναυτιλία καθώς και για τα μέτρα που ενδείκνυνται κάθε φορά για την προστασία και την ανάπτυξη της Εμπορικής Ναυτιλίας καθώς και την αναγκαιότητα ανάληψης σχετικής νομοθετικής πρωτοβουλίας καθώς και για κάθε άλλο θέμα σχετικό με την Εμπορική Ναυτιλία το οποίο εισάγεται στο Συμβούλιο από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Το Συμβούλιο Ναυτιλιακής Πολιτικής έχει επίσης όλες τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Εθνικής Ναυτιλιακής Πολιτικής, του άρθρου 40 του ν. 3153/2003 (ΦΕΚ Α' 153).

Με την παρ. 3 του άρθρου 242 καθορίζεται η σύνθεση του Συμβουλίου Ναυτιλιακής Πολιτικής, του οποίου προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας Ναυτιλίας και συμμετέχουν ως τακτικά μέλη ο Γενικός Γραμματέας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής, Εκπρόσωποι των Ναυτιλιακών Ενώσεων, εκπρόσωπος της Πανελλήνιας ναυτικής Ομοσπονδίας, ένας καθηγητής τμήματος Ναυτιλιακών Σπουδών ημεδαπού Πανεπιστημίου, καθώς και στελέχη των Υπηρεσιών των Γενικών Γραμματειών Ναυτιλίας και Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής.

Με την παρ. 6 του προτεινόμενου άρθρου καταργείται το Συμβούλιο Εθνικής Ναυτιλιακής Πολιτικής του άρθρου 40 του ν. 3153/2003 «Ναυτική επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση και επιμόρφωση και ρύθμιση άλλων θεμάτων. αρμοδιότητας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας» (ΦΕΚ Α' 153), καθώς οι αρμοδιότητές του ασκούνται από το υπό σύσταση Συμβούλιο Ναυτιλιακής Πολιτικής. Επίσης, προβλέπεται ότι όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρεται το Συμβούλιο Εθνικής Ναυτιλιακής Πολιτικής, νοείται εφεξής το Συμβούλιο Ναυτιλιακής Πολιτικής.

Με την παρ. 7 του προτεινόμενου άρθρου καταργείται το Συμβούλιο Εμπορικού Ναυτικού και προβλέπεται ότι όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρεται το Συμβούλιο Εμπορικού Ναυτικού, νοείται εφεξής το Συμβούλιο Ναυτιλιακής Πολιτικής.

ΑΡΘΡΟ 243 – ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΣΥ.ΝΗ.ΠΟ.)

Με το άρθρο 243 συνιστάται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας το Συμβούλιο Νησιωτικής Πολιτικής (ΣΥ.ΝΗ.ΠΟ.), ως όργανο διαβούλευσης για το σχεδιασμό της νησιωτικής πολιτικής. Επιχειρείται έτσι η εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής για τη εφαρμογή εξειδικευμένης νησιωτικής πολιτικής και την προαγωγή της ανάπτυξης των νησιωτικών περιοχών (άρθρα 101 παρ. 4 και 106 παρ. 1 Σ). Σύμφωνα με το Σύνταγμα, ο κοινός Νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους και να λαμβάνουν μέτρα για την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των νησιωτικών περιοχών. Σημαντική είναι και η αναφορά του άρθρου 174 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (πρώην άρθρο 158 ΣΕΚ) για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο η Ένωση θα πρέπει να μεριμνά για την αρμονική ανάπτυξη των διαφόρων περιοχών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι νησιωτικές περιοχές, καθώς και του άρθρου 170 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (πρώην άρθρο 154 ΣΕΚ) για την ανάγκη σύνδεσης των νησιωτικών περιοχών με τις κεντρικές περιοχές της Ένωσης, προκειμένου για την προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων στα πλαίσια του συστήματος ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών.

Οι ιδιαιτερότητες των νησιών (μικρό μέγεθος, φυσική απομόνωση, περιφερειακότητα, πλούσιο αλλά εύθραυστο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον) επιτάσσουν εξειδίκευση των εθνικών πολιτικών από έναν φορέα που θα αναλάβει συντονιστικό ρόλο με οριζόντιες δράσεις και θα υπερκεράσει τα προβλήματα συναρμοδιότητας που προέκυπταν στο παρελθόν. Συνεπώς, με τη ρύθμιση του άρθρου αυτού, εξασφαλίζεται η χάραξη και εφαρμογή ενός ενιαίου στρατηγικού σχεδιασμού για την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντικά βιώσιμη ανάπτυξη των νησιών, σύμφωνα με το οποίο το ΥΠΑΑΝ, ως καθ' ύλην αρμόδιο, θα μπορέσει να εφαρμόσει ένα σύστημα ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξειδικευμένων προβλημάτων που παρουσιάζουν οι νησιωτικές περιοχές στο σύνολό τους και να δώσει λύση στην οικονομική, δημογραφική, πολιτιστική και πολιτική περιθωριοποίηση των νησιών στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Στις παρ. 2 έως 8 του ίδιου άρθρου καθορίζονται τα όργανα του ΣΥ.ΝΗ.ΠΟ. και οι αρμοδιότητές τους. Στο Συμβούλιο Νησιωτικής Πολιτικής συμμετέχουν όλοι οι συναρμόδιοι φορείς για την εφαρμογή νησιωτικής πολιτικής.

ΑΡΘΡΟ 244 – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

1. Τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 9 του ν. 2932/2001 «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές Σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 145):

Στο Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.) που συγκροτείται κατά την ως άνω διάταξη και λειτουργεί ως γνωμοδοτικό Όργανο, συμμετέχουν, εκτός των υπηρεσιακών παραγόντων και φορείς της ναυτιλιακής κοινότητας και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Κατά την αρχική διάταξη, του Σ.Α.Σ. προεδρεύει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κατά την έκδοση δε του ν. 2932/2001 (ΦΕΚ Α' 145) το αρμόδιο Υπουργείο ήταν το π. Εμπορικής Ναυτιλίας. Είναι προφανές ότι, κατά την έκδοση του ανωτέρω Νόμου, ο σκοπός του νομοθέτη ήταν να προεδρεύει του Συμβουλίου ο Γενικός Γραμματέας του αρμόδιου για τη ναυτιλία φορέα. Μετά την έκδοση των Π.Δ. 65/2011 «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συγχώνευση των Υπουργείων Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και μεταφορά στον Πρωθυπουργό των Γενικών Γραμματειών Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς» (ΦΕΚ Α' 147) και 73/2011 «Μετονομασία της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, ανακατανομή των υπαγομένων σε αυτές υπηρεσιών, μεταφορά υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού στον Πρωθυπουργό, σύσταση Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και ρύθμιση άλλων συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ Α' 178), κατέστη αναγκαίο να τροποποιηθεί η σχετική ρύθμιση, προκειμένου να προεδρεύει του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών ο αρμόδιος Γενικός Γραμματέας Ναυτιλίας.

2. Τροποποίηση του άρθρου 18 του ν. 3853/2010 «Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιριών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 90):

Στη Γενική Γραμματεία ΥΠΑΑΝ συγκροτείται και λειτουργεί το Συμβούλιο Ναυτικής Εκπαίδευσης (ΣΝΕ), κατά τις διατάξεις του ν. 2638/1998 «Οργάνωση και λειτουργία της Ναυτικής Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 204), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 3853/2010. Κατά την αρχική διάταξη, του ΣΝΕ προήδρευε ο Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μετά την έκδοση των π.δ. 185 και 189/2010 με τα οποία το π. ΥΕΝ συγχωνεύθηκε στο Υπουργείο Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, ως γενική Γραμματεία Ναυτιλιακής Πολιτικής προέκυψε η ανάγκη τροποποίησης της ανωτέρω διάταξης. Κατά το εδώ τροποποιούμενο άρθρο 18 του Ν. 3853/2010, του ΣΝΕ προήδρευε ο Γενικός Γραμματέας Ναυτιλιακής Πολιτικής ΥΠΟΙΑΝ.

Μετά την έκδοση των Π.Δ. 65/2011 «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συγχώνευση των Υπουργείων Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και μεταφορά στον Πρωθυπουργό των Γενικών Γραμματειών Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς» (ΦΕΚ Α' 147) και 73/2011 «Σύσταση Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας» (ΦΕΚ Α') με τα οποία συστάθηκε ην Γενική Γραμματεία Ναυτιλίας του ΥΠΑΑΝ, η διάταξη τροποποιείται εκ νέου, προκειμένου να προϊσταται του ανωτέρω συλλογικού οργάνου ο Γενικός Γραμματέας Ναυτιλίας του ΥΠΑΑΝ. Σε περίπτωση δε απουσίας ή κωλύματός του, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της οργανικής μονάδας στην οποία υπάγεται η Διεύθυνση Ναυτικής Εκπαίδευσης (σήμερα Γ' Κλάδος Ναυτιλιακής Πολιτικής ή όπως συσταθεί σε επικείμενο νέο οργανόγραμμα).

ΑΡΘΡΟ 245 - ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Με το άρθρο αυτό συνιστάται Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Πρόληψης και Χειρισμού Κρίσεων Ναυτιλίας. Το όργανο συστήνεται προκειμένου να είναι δυνατός ο κεντρικός συντονισμός για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε έκτακτης κρίσης στο χώρο δραστηριοποίησης των Γενικών Γραμματειών Ναυτιλίας, Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής και Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής. Ειδικότερα, το Συντονιστικό Όργανο παρακολουθεί και αξιολογεί την εφαρμογή του Ετήσιου Σχεδιασμού Πρόληψης και Χειρισμού Κρίσεων

Ναυτιλίας, την εναρμόνιση με προγράμματα, σχέδια και δράσεις εθνικής εμβέλειας. Επίσης αναπτύσσει συνεργασίες σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, ανταλλάσσοντας σχετική τεχνογνωσία και επιλαμβάνεται οποιουδήποτε άλλου σχετικού θέματος. Κατά τη διάρκεια Κρίσεων το Όργανο λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση και υποβοηθείται στο έργο του από τις Υπηρεσίες των Γενικών Γραμματειών Ναυτιλίας, Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής και Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής, αναλόγως του χώρου όπου εκδηλώνεται η κρίση.

Η άσκηση των αρμοδιοτήτων του Οργάνου αυτού δε θίγει αρμοδιότητες και λειτουργίες άλλων φορέων, οργάνων, Υπηρεσιών ή Σωμάτων, με αρμοδιότητα την αντιμετώπιση Κρίσεων.

Με την προβλεπόμενη Κοινή Απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Εσωτερικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Προστασίας του Πολίτη ορίζονται τα μέλη του και ρυθμίζεται οποιαδήποτε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' **ΘΕΜΑΤΑ ΤΑΜΕΙΩΝ**

ΑΡΘΡΟ 246 – ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Με το άρθρο αυτό ιδρύεται Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων τους Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας, των εποπτευομένων από αυτήν Ασφαλιστικών Οργανισμών, τους Πλοηγικής Υπηρεσίας και τους Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κατά το προηγούμενο ταυτόσημων διατάξεων με τους οποίες ιδρύθηκαν Ταμεία αλληλοβοήθειας υπαλλήλων και άλλων Υπουργείων και φορέων.

Σκοπός του Ταμείου είναι η προαγωγή τους αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας των μέσω παροχών τους:

α. η συμπληρωματική κάλυψη δαπανών νοσοκομειακής και εξωνοσοκομειακής περίθαλψής τους καθώς και των συζύγων και τέκνων αυτών.

β. η καταβολή χρηματικής αρωγής σε περιπτώσεις βαριάς ασθένειας ή ατυχήματος ή βοηθήματος τους κληρονόμους σε περίπτωση θανάτου μέλους εφόσον οι κληρονόμοι είναι σύζυγος ή συγγενής πρώτου βαθμού.

γ. η χορήγηση έκτακτων βοηθημάτων κατά τα Χριστούγεννα .

δ. η διοργάνωση κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων για τα μέλη και τους οικογένειές τους και η λειτουργία κατασκηνώσεων.

Περαιτέρω καθορίζονται τα πρόσωπα που μπορούν να καταστούν μέλη του Ταμείου, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις βάση των οποίων αποκτάται η σχετική ιδιότητα και τα έσοδα, που αποτελούν πόρους του Ταμείου (εισφορές μελλών, χορηγίες, διάθεση προϊόντων πνευματικής ιδιοκτησίας του Ταμείου) και διατίθενται για την εκπλήρωση του σκοπού του. Τέλος παρέχεται η νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναγκαία κανονιστική ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν τη διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση και λειτουργία; Του Ταμείου καθώς και των θεμάτων τήρησης και ενημέρωσης του μητρώου των μελών του διαχείρισης των πόρων του, κατά το σκοπό του.

Οι δαπάνες παροχών, αμοιβών και τα λειτουργικά, εν γένει, έξοδα βαρύνουν αποκλειστικά το Ταμείο.

ΑΡΘΡΟ 247 – ΘΕΜΑΤΑ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Με το άρθρο 247, ρυθμίζονται θέματα ναυτικού απομαχικού ταμείου (NAT). Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 3863/2010 «Νέο Ασφαλιστικό σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις» (ΦΕΚ Α' 115), με διάταξη του παρόντος, κατά την οποία προβλέπεται η από 1.1.2012, μεταφορά αρμοδιότητας της άσκησης εποπτείας στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

α. του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (NAT) (Ν. ΧΛΘ/1861)

β. του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης Ναυτικών (Κ.Ε.Α.Ν.) (ν. 1482/1984, ΦΕΚ Α' 153),

γ. του Κεφαλαίου Ανεργίας – Ασθενείας Ναυτικών (Κ.Α.Α.Ν) (ν. 6002/1934, ΦΕΚ Α' 37),

δ. του Ταμείου Προνοίας Αξιωματικών Εμπορικού Ναυτικού (Τ.Π.Α.Ε.Ν.) (ν.δ. 3736/1957, ΦΕΚ Α' 148),

ε. του Ταμείου Προνοίας Κατωτέρων Πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού (Τ.Π.Κ.Π.Ε.Ν.) (ν.δ. 3736/1957, ΦΕΚ Α' 148),

στ. της Εστίας Ναυτικών (Ε.Ν.) (ν.δ. 92/1973, ΦΕΚ Α' 169),

ζ. του Ειδικού Λογαριασμού Οικογενειακών Επιδομάτων (Ε.Λ.Ο.Ε.Ν.) (Ν. 1085/1980) και

η. του Κεφαλαίου Δυτών (Κ.Δ.) (ν.δ. 420/1970 «Αλιευτικός Κώδιξ», ΦΕΚ Α' 27) και

ζ. του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιδρυμάτων Εμπορικού Ναυτικού (ΤΕΑΠΙΕΝ) (ν. 619/1977, ΦΕΚ Α' 171)

που κατά τις ανωτέρω διατάξεις σύστασής τους καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 242/1999 «Οργανισμός Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας» όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, ανήκει σήμερα στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Προβλέπεται επίσης η διατήρηση της εποπτείας καθώς και η υπαγωγή, από 1.1.2012, αρμοδιότητας, μετά την εκκαθάριση των ναυτολογίων, διαχείρισης των ειδικών λογαριασμών:

α. Κεφάλαιο Ναυτικής Εκπαίδευσης (Κ.Ν.Ε.) (ν.δ.99/1973, ΦΕΚ Α' 173) και

β. Κεφάλαιο Πλοηγικής Υπηρεσίας (Κ.Π.Υ.) (ν. 3142/1955, ΦΕΚ Α' 43)

στις αρμόδιες Υπηρεσίες Διεύθυνση Εκπαίδευσης Ναυτικών (ΔΕΚΝ) της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας, καθώς και του Κεφαλαίου Πλοηγικής Υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής αντίστοιχα, του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Η ανάληψη της διαχείρισης των ως άνω αυτών ειδικών λογαριασμών, των οποίων δικαιούχος σήμερα είναι το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), από τις αρμόδιες Υπηρεσίες των ανωτέρω Γενικών Γραμματειών του ΥΠΑΑΝ είναι αναγκαία αφού από τα κεφάλαια αυτά καλύπτονται ανάγκες της Ναυτικής Εκπαίδευσης καθώς και της Πλοηγικής Υπηρεσίας και των Πλοηγικών Σταθμών.

Με την προβλεπόμενη σε επόμενο εδάφιο Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Με την παρ. 2 προτείνεται διαφορετική τοποθέτηση των απαιτήσεων της β' και α' τάξης του άρθρου 205 του Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ), καθώς αποτελεί σχήμα οξύμωρο οι απαιτήσεις του Οργανισμού Λιμένα Πειραιά (ΟΛΠ), που αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, να προηγούνται, κατά τις ως άνω ισχύουσες διατάξεις, των απαιτήσεων που προέρχονται από εισφορές εκ ναυτολογίου, δηλαδή από ασφαλιστικές εισφορές πλοιοκτητών και ναυτικών.

Όσον αφορά τα έξοδα εκτελέσεως, αυτά δεν κατατάσσονται στον συντασσόμενο πίνακα δανειστών, αφού όπως προκύπτει από το άρθρο 975 ΚΠολ.Δικ. η κατάταξη των δανειστών στον Πίνακα που συντάσσει ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος γίνεται με αφαίρεση των εξόδων της εκτελέσεως, που προαφαιρούνται από το πλειστηρίασμα.

Τα έξοδα φυλάξεως μπορεί να έπονται των ασφαλιστικών εισφορών.

Η εν λόγω ρύθμιση δεν θα επιφέρει στον προϋπολογισμό του NAT καμία οικονομική επιβάρυνση, αντίθετα η προτεραιότητα αυτή θα δημιουργήσει εκείνες τις προϋποθέσεις, ώστε να επισπεύδεται η είσπραξη των απαιτήσεων αυτών.

Με την παρ. 3 προτείνεται η αντικατάσταση της σχετικής διάταξης της παρ. β του άρθρου 3^α που προστέθηκε μετά το άρθρο 3 του Κωδικοποιημένου Νόμου 792/1978 (ΦΕΚ Α' 110), σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 1085/1980 (ΦΕΚ Α' 255).

Η διάταξη προωθείται προκειμένου να καταστεί δυνατή η προσαρμογή της κείμενης νομοθεσίας στη νομολογία περί του τρόπου υπολογισμού του τριπλασίου ορίου πραγματικής ναυτικής υπηρεσίας.

Ειδικότερα προτείνεται από τη συνολική πραγματική ναυτική υπηρεσία επί πλοίων καθαρής χωρητικότητας άνω των 10 κόρων, τουλάχιστον πενταετής εξ αυτής να έχει πραγματοποιηθεί σε χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο του τριπλασίου αυτής.

Η αντικατάσταση της διάταξης θα απαλλάξει τη Διεύθυνση Παροχών του NAT από μεγάλο όγκο αγωγών και προσφυγών και θα υπάρχει ίση μεταχείριση έναντι όλων των ασφαλισμένων και όχι μόνον εκείνων που προσφεύγουν στα δικαστήρια και δικαιώνονται.

Από την προτεινόμενη τροπολογία δεν προκαλείται οικονομική επιβάρυνση του προϋπολογισμού του NAT.

Με την παρ. 4 παρέχεται η δυνατότητα στους Συνταξιούχους Κυβερνήτες της Πλοηγικής Υπηρεσίας να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του άρθρου 13 παράγραφος 1α του ν. 3075/2002 (ΦΕΚ Α' 297), εφόσον το επιθυμούν. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα υπήρχε ανακολουθία ανάμεσα στις εργασιακές και συνταξιοδοτικές απολαβές του κλάδου αυτού. Με την υιοθέτηση της προτεινόμενης διάταξης, αίρεται αυτή η αναντιστοιχία, χωρίς παράλληλα να επιβαρύνεται το Κεφάλαιο Πλοηγικής Υπηρεσίας, δεδομένου ότι η εξαγορά θα γίνεται εξ ολοκλήρου εκ μέρους του Συνταξιούχου Κυβερνήτη που επιθυμεί να υπαχθεί στη ρύθμιση. Το σχέδιο διάταξης, υπεβλήθη στο NAT, το οποίο παρέσχε την συγκατάθεσή του κατά την 27^η Συνεδρίαση του Διοικητικού του Συμβουλίου της 5/12/2011

Με την παρ. 5 προτείνεται αντικατάσταση των πινάκων Ι και ΙΙ, που περιέχονται στο Παράρτημα Α του άρθρου 32 του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ Α' 137) και αφορούν το ύψος της εφάπαξ χρηματικής παροχής που χορηγείται από τα ΤΠΑΕΝ και ΤΠΚΠΕΝ, αντίστοιχα, στους ασφαλισμένους των, με επισυναπτόμενους Πίνακες σε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII που ακολουθεί.

ΑΡΘΡΟ 248 – ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΝΕΡΓΩΝ Γ.Ε.Ν.Ε. ΑΠΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση συμπληρώνεται η η παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (ΦΕΚ Α' 152)», με την οποία εξαιρούνται από την υποχρέωση ειδικής καταβολής οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω Οργανισμό, εφόσον κατά το χρόνο βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

Προφανώς εκ παραδρομής στην ανωτέρω διάταξη δεν συμπεριλήφθησαν οι άνεργοι του Γραφείου Ευρέσεως Ναυτικής Εργασίας (Γ.Ε.Ν.Ε.) αρμοδιότητας ΥΠΑΑΝ κα των Λιμενικών Αρχών που λειτουργούν ως παραρτήματά του.

Κατά συνέπεια με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η αποκατάσταση της ανισότητας αυτής και η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Από την εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης δεν θα προκληθεί επιβάρυνση στον προϋπολογισμό του Κεφαλαίου Ανεργίας – Ασθενείας Ναυτικών (ΚΑΑΝ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

ΑΡΘΡΟ 249 – ΣΤΕΓΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΑΙΓΑΙΟΥ & ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Με το άρθρο αυτό τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 περίπτωση η) του ν. 3130/2003 (ΦΕΚ Α' 76) προκειμένου να διασφαλισθεί η δυνατότητα στέγασης του Γενικού Γραμματέα Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής στη Μυτιλήνη. Με το άρθρο 21 του ν.1947/1991 (ΦΕΚ Α'70) έτυχαν εφαρμογής οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 39 του ν.1832/1989 (ΦΕΚ Α'54) και του άρθρου 7 του ν.1900/1990 (ΦΕΚ Α'125) για τον Υπουργό και Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αιγαίου και επετράπη η παραχώρηση των κατάλληλων ακινήτων του Κράτους από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, η κατασκευή καθώς και η ενοικίαση από το Κράτος κατάλληλων κατοικιών για την κάλυψη των αναγκών στέγασης κατά τη διαμονή τους στη Μυτιλήνη.

Επίσης με το άρθρο 3 παρ.2 περίπτωση η) του ν.3130/2003 (ΦΕΚ Α΄ 76) δίνεται η δυνατότητα για κατ'εξαίρεση μίσθωση κατοικιών ή δωματίων ξενοδοχείων για κάλυψη στεγαστικών αναγκών του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, με διάρκεια μίσθωσης τεσσάρων ετών χωρίς δημοπρασία, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Στέγασης.

Με το Π.Δ.205/2007 (ΦΕΚ Α΄231) συγχωνεύθηκε το Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (πρώην Υπ. Αιγαίου με έδρα τη Μυτιλήνη) με το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας σε Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Με το Π.Δ.215/2007 (ΦΕΚ Α΄241) συστήθηκε Γενική Γραμματεία Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και περιήλθαν σ' αυτή όλες οι θέσεις και υπηρεσίες του πρώην Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. Επίσης συστήθηκε θέση Γενικού Γραμματέα Προϊσταμένου της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής

Με το Π.Δ. 189/2009 (ΦΕΚΑ΄221) μεταφέρθηκε η ανωτέρω Γενική Γραμματεία στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και διατήρησε την έδρα της στη Μυτιλήνη.

Με το Π.Δ. 96/2010 Του Π.Δ.96/2010 (ΦΕΚ 170/Α΄) «Σύσταση Υπουργείου Θαλασσίων Υποθέσεων...» μεταφέρθηκε εκ νέου η ανωτέρω Γενική Γραμματεία στο νεοσυσταθέν Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας.

Τέλος, με το Π.Δ. 65/2011 «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συγχώνευση των Υπουργείων Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και μεταφορά στον Πρωθυπουργό των Γενικών Γραμματειών Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς» (ΦΕΚ Α΄ 147) μεταφέρθηκε η Γενική Γραμματεία Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Επειδή με τις ανωτέρω αλλαγές του θεσμικού πλαισίου δεν υφίσταται πλέον Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Αιγαίου αλλά Γενικός Γραμματέας της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, και επειδή εξακολουθεί να υφίσταται η ανάγκη στέγασης του νέου θεσμικού οργάνου στη Μυτιλήνη - έδρα της ανωτέρω περιφερειακής υπηρεσίας- με την προτεινόμενη τροπολογία-προσθήκη παρέχεται η

δυνατότητα κάλυψής της με απευθείας μίσθωση ακινήτων όπως άλλωστε ισχύει για τους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών.

ΑΡΘΡΟ 250- ΕΞΟΔΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Με το άρθρο 1 (παράγ. 1 και 2) του Π.Δ. 281/93 (ΦΕΚ Α' 122) καθορίστηκε όπως τα έξοδα των αστυνομικών και πυροσβεστικών υπαλλήλων τα οποία υποβάλλονται προς υπεράσπισή τους στο στάδιο της προδικασίας και ενώπιον δικαστηρίων για ενέργειες ή παραλήψεις τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στη πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος καλύπτονται από το Δημόσιο. Στο άρθρο 2 της ίδιας διάταξης ορίζονται οι προϋποθέσεις καταβολής των υπόψη εξόδων.

Από το άρθρο 3 του ν. 2575/98 (ΦΕΚ Α' 23) και ειδικότερα της παραγ. 3 αυτού προβλέπεται ότι «η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 20 του ν.1481/1984 (ΦΕΚ Α' 152), η οποία προστέθηκε σε αυτό με το άρθρο 16 του ν. 2018/1992 (ΦΕΚ Α' 33) και οι διατάξεις του π.δ/τος 281/1993 (ΦΕΚ Α' 122) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου αυτής, εφαρμόζονται αναλόγως και για το στρατιωτικό προσωπικό του Λιμενικού Σώματος.

Από την παράγραφο 1 του άρθρου 53 του ν.2935/01 (ΦΕΚ Α' 162) μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι «Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν.2575/98 (ΦΕΚ Α' 23) εφαρμόζονται ανάλογα και για την κάλυψη των εξόδων υπεράσπισης όλου του προσωπικού του ΥΕΝ ή του προσωπικού των εποπτευόμενων Ν.Π.Δ.Δ. το οποίο αποκαθίσταται κατά τα παραπάνω»

Με την παρ.3 του άρθρου 12 ν.3103/03 (ΦΕΚ Α' 23) αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις το ν.1481/1984 (ΦΕΚ Α' 152),όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 16 του ν. 2018/1992(ΦΕΚ Α' 33), ενώ με τα άρθρα 1 και 2 του Π.Δ. 15/07 (ΦΕΚ Α' 11) προβλέφθηκε εκ νέου για το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος η κάλυψη των εν δεμάτι εξόδων και με το άρθρο 4 του ιδίου Π.Δ. καταργήθηκε το Π.Δ. 281/1993 (ΦΕΚ Α' 122).

Μετά την κατάργηση των ως άνω διατάξεων, εκδόθηκε η αριθμ. 75/2010 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Τμήμα Β') η οποία έγινε αποδεκτή από την Υπουργό Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και γνωμοδοτεί ότι για το πολιτικό προσωπικό του ΥΠΟΙΑΝ/ΓΓΝΠ, καθώς και των εποπτευόμενων από αυτό

Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εξακολουθούν να ισχύουν, κατά παραπομπή εκ του άρθρου 53 του ν. 2935/2001, οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 2575/1998 παρεπομένως και οι διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 6 του ν. 1481/1984, που προστέθηκε με το άρθρο 16 του ν.2018/1992 και του Π.Δ. 281/1993 και μόνον καθόσον αφορά στην καταβολή εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν τα μέλη του προς υπεράσπισή τους για τα συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα του άρθρου 49 του ν.2935/2001 «Προσωπικό του Λιμενικού Σώματος και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 162).

Εντούτοις η καταβολή των εξόδων υπεράσπισης δύο κατηγορηθέντων υπαλλήλων για τους οποίους έχει εκδοθεί αμετάκλητο βούλευμα δεν έχει πραγματοποιηθεί διότι η Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου επέστρεψε την σχετική δαπάνη για μια σειρά από αιτιάσεις.

Προκειμένου να καταστεί δυνατή η κάλυψη των εξόδων υπεράσπισης του πολιτικού προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας, της Γενικής Γραμματείας Λιμένων και της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής, του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σε περιπτώσεις που έχει εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ή αμετάκλητο βούλευμα που αποφαινεται να μην απαγγελθεί κατά αυτού κατηγορία ή η υπόθεση τεθεί στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα, προτείνεται η εν λόγω τροποποίηση του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 53 του ν. 2935/2001 (ΦΕΚ 162/19.07.2001).

ΑΡΘΡΟ 251 - ΚΑΛΥΨΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΥΠΑΑΝ

Με σκοπό την κάλυψη των ειδικών απρόβλεπτων εξόδων του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας εγγράφεται πίστωση στον προϋπολογισμό του Υπουργείου αυτού σε ξεχωριστό Κωδικό Αριθμού Εξόδων (ΚΑΕ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αρθρο 252 - Κατάργηση της Α.Ε. με την επωνυμία «ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ Α.Ε.»

Η κατάργηση της «ΠΟΣΕΙΩΝ Α.Ε.» αποτελεί συνέχεια της διαδικασίας κατάργησης και συγχώνευσης φορέων, οργανισμών και υπηρεσιών του δημοσίου τομέα, με στόχο την περιστολή της δημόσιας δαπάνης.

ΑΡΘΡΟ 253 - ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Το άρθρο όγδοο του ν. 2932/2001 (ΦΕΚ Α' 145), όπως ισχύει σήμερα, προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας στις θαλάσσιες ενδομεταφορές, σε περίπτωση μη εκδήλωσης ενδιαφέροντος για ελεύθερη δρομολόγηση πλοίου. Το επίμαχο άρθρο υπέστη πλείστες όσες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις με διαφόρους νόμους (άρθρο 28 του ν. 3153/2003, άρθρου 19§3 του ν. 3409/2005, άρθρο έκτο ν. 3482/2006, άρθρο 27 του ν. 3511/2006 κ.ά.), με σκοπό την παροχή δυνατότητας ταχείας κάλυψης των συγκοινωνιακών αναγκών, χωρίς ωστόσο να αίρονται, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, αδιέξοδες καταστάσεις σε ορισμένες περιπτώσεις.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις διατηρείται κατά βάση το μέχρι σήμερα υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, με μικρές επεμβάσεις και προσθήκες, προκειμένου να καταστεί σαφέστερο και εμπλουτίζεται με ρυθμίσεις που αίρουν τις αδιέξοδες καταστάσεις, για λόγους δε νομοτεχνικούς επελέγη η αντικατάσταση όλου του άρθρου, λόγω των πολλών τροποποιήσεων που υπέστη.

Ειδικότερα, διατηρούνται οι προϋποθέσεις, οι όροι και η διαδικασία για τη σύναψη και παράταση : α) συμβάσεων ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας για την αποκλειστική εξυπηρέτηση δρομολογιακής γραμμής, με την τήρηση διαγωνιστικής διαδικασίας, με ναύλο και κόμιστρο μεταφοράς οχημάτων, β) συμβάσεων ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού, έναντι μισθώματος και β) συμβάσεων δρομολόγησης πλοίου με απ' ευθείας ανάθεση μέχρι την ολοκλήρωση του μειοδοτικού διαγωνισμού.

Με νέες διατάξεις αποσαφηνίζεται ο χρόνος από του οποίου οι συμβάσεις θεωρούνται συναφθείσες και ο χρόνος υπογραφής του εγγράφου των συμβάσεων, σε συνάρτηση με τον προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας που ασκεί το Ελεγκτικό Συνέδριο και προς άρση κάθε αμφισβήτησης ορίζεται ότι έγγραφο της σύμβασης δεν έχει συστατικό αλλά αποδεικτικό τύπο. Παράλληλα, θεσπίζεται η δυνατότητα ανάθεσης της διενέργειας δρομολογίων απ' ευθείας με σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας, χωρίς την τήρηση διαγωνιστικής διαδικασίας, σε περίπτωση αθέτησης της υποχρέωσης εκτέλεσης

των δρομολογίων ή αδυναμίας εκτέλεσης αυτών για οποιονδήποτε λόγο, στο πλαίσιο είτε τακτικής δρομολόγησης είτε με οποιασδήποτε μορφής σύμβαση ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, αν κρίνεται απολύτως αναγκαίο, για λόγους κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής ή κάλυψης επείγουσών συγκοινωνιακών αναγκών. Η ρύθμιση αυτή είναι επιβεβλημένη, διότι υπό το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο δεν υπήρχε τέτοια δυνατότητα, με αποτέλεσμα την πλήρη αδυναμία συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης νήσων και μάλιστα για μεγάλα χρονικά διαστήματα, με εύκολα αντιληπτές συνέπειες.

Τέλος, στις περιπτώσεις που ο έλεγχος νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο ενεργείται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου έκτου του ν. 3755/2009 (ΦΕΚ Α' 52), αν ο έλεγχος αποβεί αρνητικός και η σύμβαση θεωρηθεί μη συναφθείσα, θεσπίζεται η υποχρέωση καταβολής στον ανάδοχο του μισθώματος που αντιστοιχεί στα δρομολόγια που είχε ήδη εκτελέσει μέχρι το πέρας του ελέγχου. Και η ρύθμιση αυτή είναι επιβεβλημένη προς αποφυγή ασκόπων δικαστικών αγώνων, που ευλόγως θα προκύψουν, αφού το μίσθωμα είναι καταβλητέο κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, αλλά και για την αντιμετώπιση άρνησης των πλοιοκτητών να αναλάβουν την εκτέλεση δρομολογίων με αβέβαιη τη νομιμότητα της σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 254 - ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΧΡΟΝΟΥ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα παράτασης του χρόνου εκπλήρωσης της συμβατικής υποχρέωσης του αναδόχου προς αντικατάσταση του συμβατικού πλοίου ανώτερης κατηγορίας, συνακολούθως και της χρονικής διάρκειας της σύμβασης, έως και μία τριετία πέραν της προβλεπόμενης στο άρθρο 17 του ν. 3387/2010 διετίας.

Η δυνατότητα παράτασης αυτή κρίνεται επιβεβλημένη λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, που ουσιαστικά επέφερε απρόοπτη μεταβολή συνθηκών και καθιστά ιδιαίτερα δυσχερή την εκπλήρωση της ως άνω συμβατικής υποχρέωσης στον προβλεπόμενο συμβατικό χρόνο ή και στο διάστημα της αρχικής διετούς παράτασης.

Με τη διάταξη αυτή, η δυνατότητα της παράτασης (αρχικής διετούς και επιπλέον τριετούς) παρέχεται, για λόγους ίσης μεταχείρισης, και επί συμβάσεων που καταρτίσθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 17 του ν. 3387/2010 και πριν από την έναρξη ισχύος της προτεινόμενης διάταξης, αφού και γι' αυτές συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι.

ΑΡΘΡΟ 255 – ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΩΝ ΠΛΩΩΝ

Προτείνεται η τροποποίηση του ν. 3872/2010 «Εκτέλεση περιηγητικών πλώων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 148), όσον αφορά τη σύναψη σύμβασης ανάμεσα στην πλοιοκτήτρια εταιρεία ή την εταιρεία που εκμεταλλεύεται το πλοίο, καταργώντας στο εξής την απαίτηση της προηγούμενης υπογραφής της σχετικής σύμβασης. Παράλληλα, ρυθμίσεις της Σύμβασης ενσωματώνονται στο νόμο, προκειμένου να διασφαλιστεί κυρίως η καταβολή εισφοράς και τα κίνητρα που δίδονται για την απασχόληση Ελλήνων ναυτικών.

Από την μέχρι τώρα εφαρμογή του ν. 3872/2010 «Εκτέλεση περιηγητικών πλώων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 148) διαπιστώθηκε ότι η σύναψη της προβλεπόμενης από το άρ. 1 σύμβασης λειτούργησε αποτρεπτικά στο να δραστηριοποιηθούν πλοία με σημαία τρίτων χωρών στον χώρο της κρουαζιέρας στην χώρα μας, χωρίς ταυτόχρονα να αποκομίζει το Δημόσιο κάποιο σημαντικό όφελος από την κατάρτιση της σύμβασης. Η απαίτηση για μετάφραση όλων των προβλεπόμενων εγγράφων στα ελληνικά και η επισημείωσή τους σύμφωνα με την Σύμβαση της Χάγης (Apostille) αποδείχθηκαν διαδικασίες χρονοβόρες και με σημαντικό κόστος, γεγονός το οποίο δεν συμβάλλει στην δημιουργία φιλικού επενδυτικού κλίματος. Η προτεινόμενη ρύθμιση θα ωφελήσει την ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού στην χώρα, καταργώντας ένα γραφειοκρατικό εμπόδιο και καθιστώντας την δραστηριοποίηση στον χώρο της κρουαζιέρας από πλοία με σημαία τρίτης χώρας στην Ελλάδα πολύ πιο ευχερή.

Με το άρ. 2 καθορίζεται λεπτομερώς και το θέμα της εισφοράς, η υποχρέωση καταβολής της οποίας παραμένει, χωρίς να χρειάζεται η ειδική ρύθμισή του με τη σύμβαση. Παρατείνεται ο χρόνος μέσα στον οποίο υπάρχει η δυνατότητα καταβολής της εισφοράς, μέχρι τη λήξη του μεθεπόμενου μήνα από τον μήνα αναφοράς, προκειμένου να υπάρχει από τον φορέα διαχείρισης δυνατότητα εναρμόνισης της είσπραξης της εισφοράς με την είσπραξη άλλων λιμενικών τελών. Παράλληλα, προβλέπεται ο καθορισμός του ύψους της εισφοράς με υπουργική απόφαση ανά τριετία, προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια δικαίου και οι πλοιοκτήτριες εταιρείες ή οι εταιρείες που εκμεταλλεύονται τα πλοία να δύνανται να γνωρίζουν εκ των προτέρων και για ικανό χρονικό διάστημα, τα χρηματικά βάρη που θα κληθούν να επωμιστούν.

Με το άρθρο 3 καθορίζονται λεπτομερώς τα θέματα απασχόλησης Ελλήνων ναυτικών στα πλοία αυτά, θέματα τα οποία μέχρι τώρα αποτελούσαν αντικείμενο της υπογραφόμενης σύμβασης, χωρίς να διαφοροποιούνται οι ρυθμίσεις στην ουσία τους, αφού παραμένουν τα κίνητρα για την απασχόληση Ελλήνων ναυτικών. Δεν καταργείται η αρ. 59/10 απόφαση ΥΘΥΝΑΛ, με την οποία τίθενται πρόσθετα κίνητρα για την απασχόληση Ελλήνων ναυτικών, ούτε η εξουσιοδοτική διάταξη (παρ. 2) που ορίζει ότι το ύψος της εισφοράς μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του ΥΠΑΑΝ, οριζόμενων παράλληλα μέσω της απόφασης αυτής εκπτώσεων στο ύψος της εισφοράς, σε περίπτωση που η δραστηριοποιούμενη εταιρεία απασχολεί Έλληνες ναυτικούς.

Επίσης, ορίζεται ρητά ότι τα προνόμια της ρύθμισης του άρθρου 24 του Ν. 3409/2005, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, εφαρμόζονται και στην περίπτωση πλοίων με κοινοτική σημαία ή σημαία του ΕΟΧ, για την άρση αμφισβητήσεων που είχαν προκύψει κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

ΑΡΘΡΟ 256 – ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ ΤΗΣ ΠΛΟΗΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Με το άρθρο αυτό προτείνεται η μεταφορά της αρμοδιότητας για την προμήθεια πετρελαιοειδών στην Διεύθυνση Προμηθειών και Κτιριακών Εγκαταστάσεων της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3142/1955, η Πλοηγική Υπηρεσία διοικείται από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας δια των εντεταλμένων οργάνων της Κεντρικής Υπηρεσίας, όπως ορίζονται κάθε φορά στον ισχύοντα οργανισμό του Υπουργείου και έχει οικονομική αυτοτέλεια. Με την αριθμ.2/59547/Α0024/7-8-2000 (Β΄1095) απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας διατηρήθηκε εκτός προϋπολογισμού ειδικός λογαριασμός 26111 με τίτλο ΝΑΤ/ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΛΟΗΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η δε διαχείρισή του υπόκειται σε έλεγχο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 3142/1955. Μετά τη δημοσίευση του νόμου 3697/2008 (Α΄194), το Κεφάλαιο Πλοηγικής Υπηρεσίας δεν καταργήθηκε. Αντίθετα, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του σχετικού νόμου, και με την αρ. Οικ 2/83149/Α00024/23-11-2008 Εγκύκλιο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους «το Κεφάλαιο Πλοηγικής Υπηρεσίας αποτελεί λογαριασμό διαχείρισης της Πλοηγικής Υπηρεσίας, η οποία είναι αποκεντρωμένη υπηρεσία του Δημοσίου με ίδια διοίκηση και διέπεται σύμφωνα με το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος 496/74 από τις διατάξεις του Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Σύμφωνα με την παράγραφο (6) του άρθρου 13 του νόμου 2503/1997 (Α'107), η Πλοηγική Υπηρεσία, είχε ενταχθεί στις ρυθμίσεις για την προμήθεια πετρελαίου κίνησης (TRANSIT) που διενεργούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (ήδη, με τον νόμο 3852/2010, η αρμοδιότητα αυτή έχει μεταφερθεί στις Περιφέρειες).

Με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 11 του άρθρου 34 του ν. 2000/1991 «Για την αποκρατικοποίηση, απλούστευση διαδικασιών εκκαθάρισης, ενίσχυση των κανόνων ανταγωνισμού και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'206), δόθηκε η δυνατότητα να παρέχεται εξουσιοδότηση στον ενδιαφερόμενο φορέα, για την ανάδειξη από τον ίδιο προμηθευτών με απόφαση του οικείου νομάρχη, ύστερα από γνωμοδότηση της επιτροπής προμηθειών της νομαρχίας, όταν ειδικοί λόγοι καθιστούν αδύνατη ή προδήλως δυσχερή την ανάδειξη προμηθευτών πετρελαιοειδών για τα ιδρύματα του Δημοσίου και τα νομικά πρόσωπα αρμοδιότητάς του.

Στην πράξη έχουν παρατηρηθεί τα εξής: Για τα έτη 2006, 2007 και 2008, η προμήθεια πετρελαιοειδών έγινε μέσω της Νομαρχίας. Ωστόσο, για τα έτη 2009, 2010 και 2011 οι διαγωνισμοί απέβησαν άγονοι και για το λόγο αυτό δόθηκε εξουσιοδότηση στον φορέα από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Περιφέρεια, μετά από απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, μέχρι να αναδειχθεί νέος μειοδότης ο φορέας να προβεί στις κατά νόμο διαδικασίες για την ανάδειξη προμηθευτών για την προμήθεια πετρελαιοειδών. Προκειμένου να καταστεί πιο ευχερής η διαδικασία προμήθειας πετρελαιοειδών, με δεδομένο ότι οι διαγωνισμοί αποβαίνουν σε μεγάλο βαθμό άγονοι, προτείνεται η μεταφορά της αρμοδιότητας για την διενέργεια διαδικασιών ανάδειξης προμηθευτών και θεώρησης τιμολογίων στην Διεύθυνση Προμηθειών και Κτιριακών Εγκαταστάσεων της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

ΑΡΘΡΟ 257 – ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Με την παρ. 1 του άρθρου 257 επιχειρείται η τροποποίηση του ποσοστού χρηματοδότησης των Ναυτικού Μουσείου Πειραιά και Ινστιτούτου Ναυτικής Ιστορίας, ως προς την μεταξύ των αναλογική κατανομή.

Με το ν. 4502/1966 θεσπίστηκε ύστερα από ενέργειες των μελών του Ναυτικού Μουσείου της Ελλάδος και για τη συντήρηση τούτου, πόρος προερχόμενος από την επιβολή ποσοστού 10% επί των διατιμημένων εντύπων του ΝΑΤ.

Η ως άνω ρύθμιση περιήλθε AD HOC στο άρθρο 83 παρ. 4 του Π.Δ 913/1978 , το οποίο κωδικοποίησε τις περί NAT διατάξεις. Ειδικότερα:

Το έτος 1992 με διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 2008/1992 η παρ. 4 του άρθρου 83 αντικαταστάθηκε σύμφωνα με την οποία προβλέπεται τα 9/10 του πόρου να αποδίδεται στο ιδρυθέν με το άρθρο 9 του Ν. 1940/1991 Μουσείο Εμπορικής Ναυτιλίας . Τέλος ο πόρος αυτός με τη διάταξη του άρθρου 32 του ν. 2638/1998 «Οργάνωση και λειτουργία της Ναυτικής Εκπαίδευσης... και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 204) μεταφέρθηκε στο ιδρυθέν Ινστιτούτο Ιστορίας Εμπορικής Ναυτιλίας,

Επειδή το Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδος έχοντας στερηθεί όλα αυτά τα χρόνια τον βασικό του πόρο , έχει περιέλθει σήμερα σε οικονομικό αδιέξοδο και δεν μπορεί να υλοποιήσει μελέτες ανακαίνισης και επέκτασης και λειτουργικής αναβάθμισης .

Με το παρόν άρθρο για λόγους δικαιοσύνης και νομοθετικής ηθικής τόσο προς το Ιστορικό Μουσείο όσο και προς την πόλη του Πειραιά, προτείνεται η τροποποίηση της σχετικής διάταξης ώστε οι πόροι από την πώληση των διατιμημένων εντύπων μοιρασθούν Ναυτικού Μουσείου της Ελλάδος και στο Ινστιτούτο Ιστορίας Εμπορικής Ναυτιλίας,

Με την παρ. 2 τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 32 του ν. 2638/1998 «Οργάνωση και λειτουργία της Ναυτικής Εκπαίδευσης.. και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 204), προκειμένου να εναρμονιστεί το περιεχόμενο του άρθρου με τα προβλεπόμενα από τα Π.Δ. 127/2010 (ΦΕΚ Α΄214) και 65/2011 (ΦΕΚ Α΄147). Συγκεκριμένα, ορίζεται σαφώς, σύμφωνα με το Π.Δ. 65/2011 «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, συγχώνευση των Υπουργείων Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και μεταφορά στον Πρωθυπουργό των Γενικών Γραμματειών Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και στο Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς» (ΦΕΚ Α΄ 147) ότι το Ινστιτούτο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Αντίστοιχα, αρμόδιος Υπουργός για την έκδοση των Υπουργικών Αποφάσεων που προβλέπονται από τις παραγράφους 3, 4β, 6 και 7 ορίζεται ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Με την παράγραφο 2 τροποποιείται η παράγραφος 3 περίπτωση γ) και πλέον αρμόδιος Υπουργός για την έγκριση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του

Ινστιτούτου είναι μόνο ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σε μία προσπάθεια μείωσης της γραφειοκρατίας, δεδομένου ότι οι πόροι του Ινστιτούτου προβλέπονται σαφώς από την παρ. 5 του ν. 2638/1998 «Οργάνωση και λειτουργία της Ναυτικής Εκπαίδευσης ... και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 204), γεγονός που καθιστά περιττή την σύμπραξη των άλλων Υπουργών που προβλεπόταν από την παράγραφο 3γ) του νόμου. Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζεται με την παράγραφο 3 ο Γενικός Γραμματέας Ναυτιλίας, δεδομένου ότι το Ινστιτούτο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, ενώ ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος υπάγεται πλέον στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη. Η παράγραφος 6 του ν. 2638/1998 «Οργάνωση και λειτουργία της Ναυτικής Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 204) τροποποιείται, παρέχοντας τη δυνατότητα απόσπασης προσωπικού στο Ινστιτούτο από ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, εναρμονίζοντας τη διάταξη αυτή με τις ρυθμίσεις του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α΄ 226).

ΑΡΘΡΟ 258 - ΙΔΡΥΣΗ ΠΛΩΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΝΕΡΑΪΔΑ

Με την προτεινόμενη διάταξη ιδρύεται το «Πλωτό Μουσείο Νεράϊδα», ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, εποπτευόμενο από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, με σκοπό τη συγκέντρωση και ανάδειξη αντικειμένων ιστορικού ενδιαφέροντος για την ναυτιλιακή και γενικά την επιχειρηματική δραστηριότητα του Ιωάννη Λάτση, την ανάδειξη της ιστορίας του πλοίου «ΝΕΡΑΪΔΑ», το οποίο έχει ανακαινισθεί και θα μετατραπεί σε πλωτό μουσείο, την οργάνωση μόνιμων και περιοδικών εκθέσεων σε λιμένες της Ελλάδας ή του εξωτερικού, την οργάνωση εκδηλώσεων, συνεδρίων, περιηγήσεων κ.λ.π. στους χώρους του μουσείου και αλλού. Ρυθμίζονται επίσης ζητήματα διοίκησης και χρηματοδότησης του μουσείου καθώς και λύσης αυτού και το εν γένει νομοθετικό καθεστώς που το διέπει.

Κατά τους πλόες μεταξύ ελληνικών λιμένων και από και προς λιμένες εξωτερικού, για το πλωτό ναυπήγημα «ΝΕΡΑΪΔΑ» θα εφαρμόζονται οι κανόνες ασφαλείας καθώς και επάνδρωσης που προβλέπονται για τα ιδιωτικά πλοία αναψυχής, ενώ ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας μπορεί μετά από αίτηση του μουσείου να καθορίζει ειδικότερους κανόνες, στο πλαίσιο όμως των ισχυουσών διεθνών συμβάσεων.

Η άσκηση εποπτείας του Νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου « Πλωτό Μουσείο Νεράϊδα» από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας συνίσταται

στον έλεγχο ασφαλούς λειτουργίας του κατά τις οικείες διατάξεις καθώς και σε έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων του διοικητικού του Συμβουλίου, ενώ η άσκηση της εποπτείας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού συνίσταται στα κινητά μνημεία που εκτίθενται στο μουσείο, κατά τις κείμενες διατάξεις.

Ως προς τα ιδιαίτερα Τεχνικά Χαρακτηριστικά του πλοίου «ΝΕΡΑΪΔΑ» αυτά έχουν ως ακολούθως:

Μήκος ολικό	55, 6 μέτρα
Μήκος άρθρου 2 (8)	51, 02 μέτρα
Πλάτος Κανονισμού 2 (3)	8,45 μέτρα
Κοίλο Κανονισμού 2 (2)	3,5 μέτρα
Ολική χωρητικότητα GT	488
Καθαρή χωρητικότητα GT	146
Υλικό κατασκευής	Χάλυβας
Αρ. Προωστήρων Μηχανών	M.E.K. Diesel
Κατ/της Μοντέλο	CATERPILLAR C32
Ιπποδύναμη / Στροφές	2 x 1100 BHP /2100 RPM
Συνολική Ιπποδύναμη	21000 BHP
Αριθμός Ελίκων	2
Το σκάφος υπέστη μετασκευή ευρείας έκτασης σύμφωνα με τους κανονισμούς του Ελληνικού Νηογνώμονα για τα “YACHT» μετά το πέρας της οποίας έλαβε πιστοποιητικό κλάσης HULL «+h 100 A1 COMMERCIAL YACHT» και MACHINERY «HMC».	

ΑΡΘΡΟ 259 - ΩΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΛΑΔΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ειδικό ωράριο λειτουργίας για τις Υπηρεσίες του Κλάδου Ελέγχου Εμπορικών Πλοίων. Οι Υπηρεσίες αυτές λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση, προκειμένου να αντιμετωπίζεται άμεσα και οποιοδήποτε έκτακτο ζήτημα ανακύπτει, σχετικό με την ασφάλεια πλοίων. Μετά την έκδοση του π.δ. 67/2011

«Οργανισμός Λ.Σ. – ΕΛ. – ΑΚΤ., τα στελέχη του Λ.Σ. ΕΛ. ΑΚΤ» που υπηρετούσαν στον Κλάδο Επιθεώρησης εμπορικών Πλοίων και που, λόγω της ιδιότητάς τους εργάζονταν σε «βάρδιες», κατά τη νύκτα, το Σάββατο, την Κυριακή και τις αργίες, αποχωρούν σταδιακά, προκειμένου να στελεχώσουν Υπηρεσίες του Αρχηγείου. Οι ανάγκες των Υπηρεσιών αυτών, που συνδέονται άμεσα με την ασφάλεια των πλοίων και των επιβατών, κατά τη νύκτα, το Σάββατο, τη Κυριακή και τις αργίες, πρέπει να καλυφθούν επίσης από υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Ναυτιλίας.

Με κοινή Απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Οικονομικών καθορίζεται το νέο ωράριο εργασίας καθώς και αποζημίωση για την εργασία που θα παρέχεται κατά τις ημέρες και ώρες αυτές, κατά τις κείμενες διατάξεις.

ΑΡΘΡΟ 260 – ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΖΗΜΙΑ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ, 2001

Με το άρθρο 260 τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 3393/2005 «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την αστική ευθύνη για ζημία ρύπανσης από πετρέλαιο κίνησης, 2001» (ΦΕΚ Α' 242). Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου αυτού, η εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3393/2005, της «Σύμβασης» και των προεδρικών διαταγμάτων, που εκδίδονται σε εκτέλεσή του, επεκτείνεται και στα ελληνικά πλοία, τα οποία εκτελούν πλόες εσωτερικού και τα οποία δεν είναι υπόχρεα καταμέτρησης σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για τη μέτρηση της χωρητικότητας των πλοίων (Ν.Δ. 1373/1983, ΦΕΚ Α' 92), αλλά καταμετρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 973/1971 (ΦΕΚ Α' 194). Επίσης, διατηρείται η υποχρέωση που απορρέει από τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, για εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3393/2005 (ΦΕΚ Α' 242) σε ελληνικά πλοία, ολικής χωρητικότητας (ο.χ.) άνω των 1000 GT, καταμετρημένα σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για τη μέτρηση της χωρητικότητας των πλοίων (Ν.Δ. 1373/1983, ΦΕΚ Α' 92), ανεξάρτητα των πλόων που εκτελούν και σε πλοία υπό ξένη σημαία ολικής χωρητικότητας (ο.χ.) άνω των 1000 GT, για τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που προσδιορίζει το άρθρο 2 της «Σύμβασης». Με την προτεινόμενη τροποποίηση των διατάξεων της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, με πρόταση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, για την επέκταση της εφαρμογής των διατάξεων του ν. 3393/2005 σε ελληνικά πλοία, τα οποία εκτελούν αποκλειστικά πλόες εσωτερικού, ολικής χωρητικότητας (κ.ο.χ.) μικρότερης των

1000 κόρων, καταμετρημένης σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 973/1971 (ΦΕΚ Α΄ 194).

ΑΡΘΡΟ 261 – ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Το άρθρο τρίτο του ν. 1638/1986 “Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες το 1971 «Ίδρυση διεθνούς κεφαλαίου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρελαιοειδή» και ρύθμιση συναφών θεμάτων” (ΦΕΚ Α΄ 108), αναφέρεται στην υποχρέωση καταβολής, εντός καθορισμένης προθεσμίας, συνεισφοράς στο «Κεφάλαιο», κάθε «προσώπου» (όπως ορίζεται στη Δ. Σ.), το οποίο παραλαμβάνει μέσα στην Επικράτεια «πετρέλαιο», μεταφερόμενο με πλοία σε συνολική ποσότητα μεγαλύτερη από 150.000 μετρικούς τόνους το χρόνο.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου αυτού, οι εκτός συμβάσεως διατάξεις του ν. 1638/1986, αλλά και οι Υπουργικές Αποφάσεις που εκδίδονται σε εκτέλεσή του, εκσυγχρονίζονται και προσαρμόζονται στην διαδικασία πληρωμών των συνεισφορών από τους υπόχρεους, όπως άλλωστε ακολουθείται στην πράξη μετά την απελευθέρωση της αγοράς συναλλάγματος και της ελευθερίας κίνησης κεφαλαίων.

Η ανωτέρω νομοθετική ρύθμιση κρίνεται επιβεβλημένη, διότι η προβλεπόμενη διαδικασία πληρωμών των συνεισφορών από τους υπόχρεους μέσω ειδικού λογαριασμού της Τράπεζας της Ελλάδος, θεωρείται απαξιωμένη, τόσο από την Τράπεζα της Ελλάδος, όσο και από τους ίδιους τους υπόχρεους, οι οποίοι, σημειωτέον, ουδέποτε ακολούθησαν την προαναφερθείσα, προβλεπόμενη από την νομοθεσία, διαδικασία με αποτέλεσμα την απενεργοποίηση του σχετικού λογαριασμού (Κ.Α. 612034), δεδομένου ότι ο λογαριασμός παρέμενε ανενεργός και με μηδενικό υπόλοιπο επί σειράς ετών (Α.Π. 119/16-06-2010 Έγγραφο της ΤτΕ προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής).

Η μη συμμόρφωση μέχρι σήμερα με την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία διαδικασία, θεωρείται εύλογη τόσο από την ΤτΕ, όσο και από το ΥΠΕΚΑ, που ομόφωνα προτείνουν την σχετική προσαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας στα σημερινά δεδομένα καθώς, η αρχική πρόβλεψη και, κατ’ εξακολούθηση, το άνοιγμα του ειδικού λογαριασμού στην ΤτΕ, το 1986, είχε λάβει χώρα υπό καθεστώς περιορισμού διακίνησης συναλλάγματος προς το εξωτερικό, ενώ πλέον οι συνθήκες διασυνοριακής κίνησης κεφαλαίων είναι διαφορετικές. Σήμερα, δεν θεωρείται απαραίτητο ο συγκεκριμένος λογαριασμός να τηρείται στο δίκτυο κεντρικής τράπεζας του Ευρωσυστήματος, καθόσον

τα υπόχρεα πρόσωπα, ως οντότητες του ιδιωτικού τομέα, μπορούν να εμβάζουν, με τις οδηγίες του Υπουργείου απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό του εξωτερικού, δηλαδή στην ήδη προκαθορισθείσα από την Δ.Σ. τράπεζα, που βρίσκεται στο Λονδίνο.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση των διατάξεων της παραγράφου 4 του ιδίου άρθρου, παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης, η οποία θα καθορίζει την διαδικασία κατάθεσης των εκάστοτε συνεισφορών στο «Κεφάλαιο για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρελαιοειδή» και την προώθηση αυτών των συνεισφορών, εφόσον απαιτείται, στον Διευθυντή του «Κεφαλαίου».

Επίσης, το άρθρο δεύτερο του ν. 3482/2006 «Κύρωση του Πρωτοκόλλου του 2003 της Διεθνούς Σύμβασης του 1992 για την ίδρυση Διεθνούς Κεφαλαίου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 163), αναφέρεται στην υποχρέωση καταβολής, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, συνεισφοράς στο «Συμπληρωματικό Κεφάλαιο», κάθε «προσώπου» (όπως ορίζεται στο Πρωτόκολλο του 2003), το οποίο παραλαμβάνει μέσα στην Επικράτεια «πετρέλαιο», μεταφερόμενο με πλοία σε συνολική ποσότητα μεγαλύτερη από 150.000 μετρικούς τόνους το χρόνο.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου αυτού, οι εκτός Πρωτοκόλλου διατάξεις του ν. 3482/2006 (ΦΕΚ Α' 163) αλλά και οι Υπουργικές Αποφάσεις που εκδίδονται σε εκτέλεσή του, εκσυγχρονίζονται και προσαρμόζονται στην διαδικασία πληρωμών των συνεισφορών από τους υπόχρεους, όπως ακολουθείται στην πράξη μετά την απελευθέρωση της αγοράς συναλλάγματος και της ελευθερίας κίνησης κεφαλαίων.

Η ανωτέρω νομοθετική ρύθμιση κρίνεται επιβεβλημένη, διότι η προβλεπόμενη διαδικασία πληρωμών των συνεισφορών από τους υπόχρεους μέσω ειδικού λογαριασμού της Τράπεζας της Ελλάδος, θεωρείται απαξιωμένη, τόσο από την Τράπεζα της Ελλάδος, όσο και από τους ίδιους τους υπόχρεους, οι οποίοι, σημειωτέον, ουδέποτε ακολούθησαν την προαναφερθείσα, προβλεπόμενη από την νομοθεσία διαδικασία, με αποτέλεσμα την απενεργοποίηση του σχετικού λογαριασμού (Κ.Α. 612034), δεδομένου ότι ο λογαριασμός παρέμενε ανενεργός και με μηδενικό υπόλοιπο επί σειράς ετών (Α.Π. 119/16-06-2010 Έγγραφό της ΤτΕ προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής).

Η μη συμμόρφωση μέχρι σήμερα με την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία διαδικασία, θεωρείται εύλογη τόσο από την ΤτΕ, όσο και από το ΥΠΕΚΑ, που ομόφωνα προτείνουν την σχετική προσαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας που προβλέπει

τέτοιου είδους διαδικασίες πληρωμής συνεισφορών, στα σημερινά δεδομένα. Η αιτιολόγηση της ΤτΕ είναι ότι, η αρχική πρόβλεψη (ν. 1638/86, Α' 108), η οποία διατηρήθηκε αυτούσια και στον παρόντα αναφερόμενο νόμο για την ίδρυση του «Συμπληρωματικού Κεφαλαίου και το, συνεπεία αυτής, άνοιγμα του ειδικού λογαριασμού στην ΤτΕ, το 1986, είχε λάβει χώρα υπό καθεστώς περιορισμού διακίνησης συναλλάγματος προς το εξωτερικό, ενώ πλέον οι συνθήκες διασυνοριακής κίνησης κεφαλαίων είναι διαφορετικές. Σήμερα, δεν θεωρείται απαραίτητο ο συγκεκριμένος λογαριασμός να τηρείται στο δίκτυο κεντρικής τράπεζας του Ευρωσυστήματος, καθόσον τα υπόχρεα πρόσωπα, ως οντότητες του ιδιωτικού τομέα, μπορούν να εμβάζουν, με τις οδηγίες του Υπουργείου απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό του εξωτερικού, δηλαδή στην ήδη προκαθορισθείσα από την Δ.Σ. τράπεζα, που βρίσκεται στο Λονδίνο.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση των διατάξεων της παραγράφου 2 του ιδίου άρθρου, παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης, η οποία θα καθορίζει την διαδικασία κατάθεσης των εκάστοτε συνεισφορών στο «Συμπληρωματικό Κεφάλαιο για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο» και την προώθηση αυτών των συνεισφορών, εφόσον απαιτείται, στον Διευθυντή του «Συμπληρωματικού Κεφαλαίου».

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 264 - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3982/2011 «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματικών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'143).

Ειδικότερα, με τις παραγράφους 1 έως 9 του άρθρου αυτού τροποποιούνται διατάξεις του πρώτου μέρους του ν.3982/2011 με σκοπό την καθιέρωση ενός ολοκληρωμένου, ενιαίου και σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για όλες τις επαγγελματικές δραστηριότητες αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας που σχετίζονται με τις ηλεκτρικές /μηχανολογικές εγκαταστάσεις, το οποίο θα επιτρέπει την πρόσβαση στην άσκηση των εν λόγω επαγγελματικών δραστηριοτήτων και από νέες ειδικότητες πτυχιούχων ανώτατης εκπαίδευσης

Με τις παραγράφους 10 έως 13 του εν λόγω άρθρου τροποποιούνται διατάξεις του δεύτερου μέρους του ν. 3982/2011, προκειμένου να διορθωθεί η εκ παραδρομής μη αναφορά της Διεύθυνσης Εγκαταστάσεων Πετρελαιοειδών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στον ορισμό της Αδειοδοτούσας Αρχής της παρ. 14 του άρθρου 17 του ως άνω νόμου, καθώς, σύμφωνα με το π.δ. 381/1989 «Οργανισμός του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας» (ΦΕΚ Α'168), η Διεύθυνση αυτή ορίζεται ως η αρμόδια για τη χορήγηση αδειών σε εγκαταστάσεις παραγωγής και εναποθήκευσης πετρελαιοειδών και λιπαντικών καθώς και σε εγκαταστάσεις ερευνών-εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων. Οι δραστηριότητες αυτές αποτελούν μεταποιητικές δραστηριότητες και αδειοδοτούνται με βάση το ν.3982/2011, χωρίς να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του (άρθρο 18).

Με την παράγραφο 14 του ιδίου άρθρου προστίθεται νέα διάταξη στο άρθρο 52 του ν.3982/2011, με σκοπό να καλύψει το θέμα των υψηλών αντικειμενικών αξιών γης στην Περιφέρεια Αττικής. Για το σκοπό αυτό κρίνεται σκόπιμη η μείωση του ύψους της εισφοράς σε χρήμα των ιδιοκτητών ακινήτων που βρίσκονται στα όρια Επιχειρηματικού Πάρκου εντός της Περιφέρειας Αττικής, προκειμένου να μην υπερκαλύπτεται από την εισφορά το κόστος του απαιτούμενου έργου για την έναρξη λειτουργίας του Πάρκου και να εκπληρώνεται ο αναπτυξιακός σκοπός του.

ΑΡΘΡΟ 265 - ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Με το ν. 3982/2011 «Απλοποίηση της αδειοδότησης τεχνικών επαγγελματιών και μεταποιητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών πάρκων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 143) τροποποιήθηκαν πρόσφατα οι βασικές διατάξεις της βιομηχανικής νομοθεσίας, πλην του δεύτερου μέρους του ν. 3325/2005 (ΦΕΚ Α' 68) με τίτλο «Βιώσιμη Ανάπτυξη Αττικής».

Σκοπός του άρθρου αυτού είναι η άρση των διαφοροποιήσεων στην διαδικασία εκσυγχρονισμού για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες εντός της Περιφέρειας Αττικής και η εφαρμογή και για τις δραστηριότητες αυτές όμοιας διαδικασίας με αυτή που ισχύει για το σύνολο της Επικράτειας, τηρουμένων πάντα των ενισχυμένων περιβαλλοντικών δεσμεύσεων που απαιτούνται για την αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος. Στόχος των παρεμβάσεων αυτών είναι η εναρμόνιση με τις αναπτυξιακές κατευθύνσεις του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας/Αττικής 2011, που πρόσφατα παρουσιάστηκε, υπό το πρίσμα μιας πολιτικής στην οποία μπορούν να

συνυπάρξουν επιλογές που στοχεύουν και στην προστασία του περιβάλλοντος και στην περαιτέρω ανάπτυξη της μεταποίησης.

Επιπλέον, όλες οι σημαντικές προβλέψεις του ν.3982/2011, όπως η εφαρμογή του μοντέλου «πρώτα αδειοδοτώ» (αφού έχω θέσει τις απαιτήσεις μου) και «μετά ελέγχω», οι συγκεκριμένες χρονικές προθεσμίες εντός των οποίων η διοίκηση οφείλει να απαντήσει προς τους επιχειρηματίες, τα Επιμελητήρια ως Αδειοδοτούσα Αρχή, ο περιοδικός έλεγχος από τους Επιθεωρητές του Πιστοποιημένου Μητρώου και η τυποποίηση των περιβαλλοντικών δεσμεύσεων, αποσαφηνίζεται ότι εφαρμόζονται και στην αδειοδότηση και λειτουργία των δραστηριοτήτων των εγκατεστημένων εντός της Περιφέρειας Αττικής.

Ειδικότερα, με τροποποίηση επιμέρους άρθρων του ν.3325/2005:

Η χρονική ισχύς της άδειας λειτουργίας γίνεται από οκταετής αορίστου διάρκειας.

Επίσης, τα επαγγελματικά εργαστήρια εντός της Περιφέρειας της Αττικής, που με την ισχύουσα ρύθμιση υποχρεούνταν σε εφοδιασμό με άδεια εγκατάστασης και άδεια λειτουργίας, πλέον απαλλάσσονται από την έκδοση αδειών και για την αδειοδότηση τους εφαρμόζονται τα όσα ισχύουν για τα επαγγελματικά εργαστήρια στο σύνολο της Επικράτειας.

Για τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων που είναι εγκατεστημένες μέσα σε Οργανωμένους Υποδοχείς Μεταποιητικών και Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις των ν.4458/1965 «Περί Βιομηχανικών Πάρκων» (ΦΕΚ Α' 33), ν. 2545/1997 «Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 254) και ν. 3982/2011 (ΦΕΚ Α' 143) δεν επιβάλλεται πλέον περιορισμός στην αύξηση της ενεργειακής κατανάλωσης, ενώ αίρεται και ο περιορισμός της διατήρησης ίδιου μηχανολογικού εξοπλισμού στην περίπτωση συμπλήρωσης ή αλλαγής δραστηριότητας.

ΑΡΘΡΟ 266 – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

Με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του άρθρου αυτού επιδιώκεται αφενός η ενοποίηση του νομικού πλαισίου για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων για τις παραβάσεις του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων Αγορανομικών Διατάξεων και, αφετέρου, η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του εν λόγω πλαισίου και η προσαρμογή του στα νέα δεδομένα οργάνωσης του Κράτους που

εισήγαγε ο ν. 3852/2010 «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» (ΦΕΚ Α'87), με στόχο την καλύτερη προστασία των συμφερόντων της αγοράς και των καταναλωτών.

Με τις παραγράφους 1 και 2 τροποποιείται η διαδικασία επιβολής προστίμου για τις παραβάσεις του Αγορανομικού Κώδικα, που αποποινικοποιήθηκαν βάσει του ν. 3668/2008 «Αναθεώρηση των διατάξεων περί κυρώσεων του ν.δ 136/1946 «Περί Αγορανομικού Κώδικος» και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'115), μέσα, αφενός από την αντικατάσταση των άρθρων 3 και 8 και, αφετέρου, την κατάργηση των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 4, καθώς και του άρθρου 5 του τελευταίου αυτού νόμου.

Στο νέο άρθρο 3 του ν. 3668/2008 επαναλαμβάνεται η προγενέστερη ρύθμιση περί επιβολής ενός μέρους του προστίμου απευθείας από τα ελεγκτικά όργανα ενώ για το υπερβάλλον η αρμοδιότητα επιβολής μεταφέρεται από το Νομάρχη (πλέον Περιφερειάρχη από την ισχύ του ν. 3852/2010) στον ιεραρχικώς ανώτερο των ελεγκτών ενώ η προθεσμία έκδοσης της σχετικής απόφασης συντομεύεται. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η χρονική εγγύτητα της επιβολής του προστίμου στο χρόνο τέλεσής του καθώς και η άμεση πληροφόρηση του αρμόδιου για την επιβολή οργάνου από τους ελεγκτές.

Με το προτεινόμενο άρθρο 8 του ν. 3668/2008 επανακαθορίζεται η αρμοδιότητα διοικητικού ελέγχου των αποφάσεων επιβολής προστίμου. Για τα πρόστιμα που επιβάλλονται από όργανα της κεντρικής ή αποκεντρωμένης Διοίκησης η αρμοδιότητα ανατίθεται στον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ενώ για τα πρόστιμα που επιβάλλονται από τα ελεγκτικά όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης και των εποπτευόμενων από αυτήν φορέων, αρμόδιος είναι ο Περιφερειάρχης.

Με την παράγραφο 3 εισάγεται νέο άρθρο 8α στο ν. 3668/2008 που αφορά την επιβολή διοικητικών κυρώσεων για παραβάσεις Αγορανομικών διατάξεων που εκδίδονται βάσει των άρθρων 1, 1^α, 2 και 35 του Αγορανομικού Κώδικα. Με την αντικατάσταση επιδιώκεται η εναρμόνιση της διαδικασίας με αυτήν που εφαρμόζεται επί επιβολής διοικητικών προστίμων για παραβάσεις διατάξεων του Αγορανομικού Κώδικα που αποποινικοποιήθηκαν με το ν. 3668/2008. Επιπλέον, ενισχύεται η κυρωτική λειτουργία του επιβαλλόμενου προστίμου καθώς καταργείται η πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία, κατά το στάδιο του δικαστικού ελέγχου από το αρμόδιο Διοικητικό Πρωτοδικείο, το 20% του εκάστοτε επιβαλλόμενου προστίμου που έπρεπε να καταβάλλεται για την παραδεκτή άσκηση της προσφυγής περιοριζόταν σε χίλια ευρώ (1.000 €). Με την τέταρτη δε παράγραφο καταργείται η παράγραφος 5 του άρθρου 29 του ν. 3377/2005 «Αρχές και Κανόνες για την εξυγίανση της λειτουργίας και την

ανάπτυξη βασικών τομέων του εμπορίου και της αγοράς – Θέματα Υπουργείου Ανάπτυξης» (ΦΕΚ Α' 202), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν. 3557/2007 (ΦΕΚ Α' 100), η οποία ρύθμιζε το ίδιο θέμα.

ΑΡΘΡΟ 267- ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΤΑΜΙΩΝ

Με τη διάταξη αυτή επιλύεται το υφιστάμενο πρόβλημα της ανάγκης απασχόλησης κάποιων εργαζόμενων για την ταμειακή, λογιστική και φορολογική τάξη των καταστημάτων λιανικής πώλησης, μετά το πέρας του ωραρίου λειτουργίας τους. Με τη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα απασχόλησης ενός υπευθύνου ταμείων και μέχρι τριών ταμιών, επί 30 λεπτά της ώρας μετά το κλείσιμο του καταστήματος και υπό την προϋπόθεση πως το κατάστημα παραμένει κλειστό και δεν εξυπηρετεί πελάτες, ώστε να μην καταστρατηγείται ούτε το νόμιμο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων ούτε το ωράριο απασχόλησης των εργαζόμενων. Προκειμένου να μην δημιουργούνται ζητήματα υπερωριακής απασχόλησης, προβλέπεται ότι οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι θα προσέρχονται στην εργασία τους μετά την τυπική έναρξη του ωραρίου τους, σε χρόνο ίσο προς το χρόνο παραμονής τους μετά το κλείσιμο του καταστήματος. Τέλος, προκειμένου να απαλειφθεί ο κίνδυνος επιβολής προστίμων ή ποινών στις επιχειρήσεις, τα στοιχεία της κατά τα ανωτέρω απασχόλησης θα αναγράφονται στα προγράμματα ωρών εργασίας και απασχόλησης προσωπικού και θα θεωρούνται από τις αρμόδιες Επιθεωρήσεις Εργασίας.

ΑΡΘΡΟ 268 – ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ

Μέχρι σήμερα, η Ειδική Γραμματεία Ψηφιακού Σχεδιασμού, έχει την αρμοδιότητα του συντονισμού και της διασφάλισης της εφαρμογής και υλοποίησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Ψηφιακή Σύγκλιση" (ΕΣΠΑ 2007-2013) και της εποπτείας της υπαγόμενης σε αυτήν Ειδική Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ψηφιακή Σύγκλιση».

Επιπλέον, στους σκοπούς της Ειδικής Γραμματείας Ψηφιακού Σχεδιασμού περιλαμβάνεται και η διαμόρφωση δράσεων και η διατύπωση εισηγήσεων και προτάσεων για όλα τα θέματα που σχετίζονται με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας και για την προώθηση της πληροφορικής και των ψηφιακών τεχνολογιών σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας της χώρας.

Η υλοποίηση, παρόλα αυτά, των ανωτέρω, κατόπιν της έκδοσης προσκλήσεων και κρατικών ενισχύσεων από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ψηφιακή Σύγκλιση», πραγματοποιείται από φορείς της Δημόσιας Διοίκησης και από επιχειρήσεις/ιδιώτες, ανάλογα με τη φύση και το αντικείμενο κάθε δράσης. Η Ειδική Γραμματεία Ψηφιακού Σχεδιασμού, συνεπώς, δεν δύναται μέχρι σήμερα αποτελέσει φορέα υλοποίησης δράσεων, περιοριζόμενη κατ' ανάγκην στον έλεγχο και την παρακολούθηση των ενεργειών των δικαιούχων του Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Δεδομένου ότι έχει καταστεί πλέον επιτακτική η ανάγκη άμεσης υλοποίησης και ολοκλήρωσης πολύ σημαντικών, εξειδικευμένων, ψηφιακών παρεμβάσεων και οριζόντιων έργων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης μεγάλου εύρους, ικανών να συντελέσουν στον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, την αναμόρφωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες της χώρας μας, τον εξορθολογισμό και καλύτερο έλεγχο των δημοσιονομικών μεγεθών της χώρας, την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος της χώρας μας, κρίνεται σκόπιμο να καταστεί δυνατή η υλοποίηση των παραπάνω από την Ειδική Γραμματεία Ψηφιακού Σχεδιασμού, η οποία, ως έχουσα ήδη την αρμοδιότητα της διαμόρφωσης των δράσεων αυτών, διαθέτει την αναγκαία τεχνογνωσία να επιληφθεί και της υλοποίησής τους, ανταποκρινόμενη στις ιδιαιτερότητες, την πολυπλοκότητα και τις εξειδικευμένες απαιτήσεις που συνεπάγεται η υλοποίηση και διαχείριση τέτοιου είδους παρεμβάσεων.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο του άρθρου 61 του ν. 4002/2011 (ΦΕΚ Α' 180) και επιχειρείται η συγχώνευση του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα στην Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε αντί της συγχώνευσής του στην Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ.), που προβλέπεται στο προαναφερόμενο άρθρο.

Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα, όπως τροποποιηθείς ισχύει, μεταξύ των σκοπών του περιλαμβάνεται και η διάχυση βέλτιστων πρακτικών και η υποβολή προτάσεων προς τη Διοίκηση και την Πολιτεία, επί θεμάτων σχετικών με Τεχνολογίες Πληροφορικής & Επικοινωνιών (ΤΠΕ). Ο συγκεκριμένος, όμως, σκοπός του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα δεν διαφαίνεται ότι θα μπορεί να επιτελείται από την ΕΛ.ΣΤΑΤ, η οποία με βάση τον ιδρυτικό νόμο της συλλέγει, επεξεργάζεται και δημοσιοποιεί στατιστικά στοιχεία.

Άλλωστε, η επιτέλεση του προαναφερθέντος σκοπού του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα από την ΕΛ.ΣΤΑΤ, δεν συνάδει με την ανεξαρτησία της εν λόγω αρχής

και του διαχωρισμού της λειτουργίας της από τις λοιπές λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης. Μια ανάμιξη των δύο αυτών λειτουργιών θα ήταν ιδιαίτερα επιβλαβής για την ΕΛ.ΣΤΑΤ στη προσπάθειά της για ανάκτηση της αξιοπιστίας των ελληνικών στατιστικών.

Επιπλέον, μείζον ζήτημα εγείρεται όσον αφορά τη χρηματοδότηση της λειτουργίας του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα. Πριν την ψήφιση του Ν.4002/2011, οι δαπάνες λειτουργίας και η μισθοδοσία του προσωπικού του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα καλύπτονταν κατά 100% από το ΕΣΠΑ μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ψηφιακή Σύγκλιση (ΕΠ ΨΣ). Συνεπώς, δεν επιβάρυναν τον τακτικό προϋπολογισμό του κράτους.

Αντιθέτως, μετά την ψήφιση του ν.4002/2011, οι ως άνω δαπάνες μετακυλίνουν στον τακτικό προϋπολογισμό. Συνεπώς, η διασφάλιση των απαιτούμενων πιστώσεων συνεπάγεται την περαιτέρω επιβάρυνση του προϋπολογισμού της ΕΛ.ΣΤΑΤ., ο οποίος, ιδίως υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, έχει ήδη υποστεί σημαντικές περικοπές και, ακολούθως, την αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος της χώρας. Μάλιστα, ως αποτέλεσμα της έλλειψης πιστώσεων από τον τακτικό προϋπολογισμό, συνεχίζουν να εκκρεμούν από την ψήφιση του ν. 4002/2011(ΦΕΚ Α' 180), ήτοι από 22/08/2011, οι πληρωμές των μισθών του προσωπικού του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα, καθώς και η εξόφληση υποχρεώσεων προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, η πληρωμή λογαριασμών ΔΕΚΟ, μισθωμάτων και λοιπών δαπανών.

Με την ως άνω προτεινόμενη τροπολογία, εξασφαλίζεται η συνέχιση της χρηματοδότησης του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα από το ΕΣΠΑ και, συγκεκριμένα, από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ψηφιακή Σύγκλιση», δεδομένου ότι ο νέος προτεινόμενος φορέας υποδοχής, δηλαδή η Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε. αποτελεί πυλώνα και δομή στήριξης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ψηφιακή Σύγκλιση», όπως ακριβώς και το Παρατηρητήριο για την Ψηφιακή Ελλάδα. Το σύνολο των λειτουργικών δαπανών της «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.» καλύπτεται, ομοίως, από το ΕΣΠΑ, μέσω των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων «Ψηφιακή Σύγκλιση» και «Διοικητική Μεταρρύθμιση».

Συνεπώς, η ως άνω προτεινόμενη τροπολογία, συνοπτικά, εξασφαλίζει:

- Τη διατήρηση του ανεξάρτητου χαρακτήρα και ρόλου της ΕΛ.ΣΤΑΤ.
- Τη μη επιβάρυνση του τακτικού προϋπολογισμού με επιπλέον δαπάνες.

- Τη συνέχιση της κάλυψης του συνόλου των δαπανών του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα από το ΕΣΠΑ.

- Τη συνέχιση της επιτέλεσης του σκοπού λειτουργίας του Παρατηρητηρίου για την Ψηφιακή Ελλάδα, όπως αυτός προσδιορίζεται στον ιδρυτικό του νόμο, όπως τροποποιηθείς ισχύει, συμβάλλοντας στην ανάδειξη βέλτιστων πρακτικών και στη διαμόρφωση μιας σύγχρονης, ψηφιακής στρατηγικής, εναρμονισμένης με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς επιταγές και τάσεις, διατηρώντας ακέραιο το χαρακτήρα του ως πυλώνα στήριξης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ψηφιακή Σύγκλιση». Τονίζεται ότι η απρόσκοπτη υλοποίηση του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ψηφιακή Σύγκλιση» συμβάλλει στη βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας, μέσω της ολοκλήρωσης σημαντικών ψηφιακών παρεμβάσεων, με την αξιοποίηση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών.

ΑΡΘΡΟ 269 – ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΕΑΝ Α.Ε.

Με την παρούσα διάταξη, στην παρ. 1 διευκρινίζεται ότι η εισφορά του ν. 128/1975 «Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινών αναφερομένων εις την λειτουργίαν του χρηματοδοτικού συστήματος» (ΦΕΚ Α΄ 178) δεν βαρύνει τα δάνεια που χρηματοδοτεί το ΕΣΠΑ, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας μέσω της ΕΤΕΑΝ Α.Ε. στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικών εργαλείων συνεπενδύσεως με τράπεζες. Αν και το σχετικό κοινοτικό νομικό πλαίσιο είναι σαφές στο ότι δεν επιτρέπεται η είσπραξη φορολογικών ή παραφορολογικού χαρακτήρα επιβαρύνσεων σε συγχρηματοδοτούμενα από την ΕΕ έργα, εν τούτοις κρίνεται ότι θα πρέπει να υπάρχει και ρητή διάταξη, ώστε να αρθούν αμφιβολίες που έχουν γεννηθεί στην τραπεζική αγορά. Για τον ίδιο λόγο δίδεται και αναδρομικός χαρακτήρας στην παρούσα διάταξη.

Επιπλέον, όπως ορίζεται στην παρ. 2 της προτεινόμενης ρύθμισης, υφίσταται σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος για την εξαίρεση από τις διατάξεις περί ΔΕΚΟ της ΕΤΕΑΝ Α.Ε. η οποία αποτελεί εργαλείο για την χορήγηση ρευστότητας στην αγορά στην παρούσα δυσμενή δημοσιονομική και χρηματοπιστωτική συγκυρία. Η ανάγκη ταχείας προσαρμογής των δράσεων της ΕΤΕΑΝ Α.Ε. στις ανάγκες της αγοράς δεν συμβιβάζεται με τις δεσμεύσεις του καθεστώτος για τις ΔΕΚΟ. Αντίθετα, η μέχρι σήμερα

υπαγωγή της ΕΤΕΑΝ Α.Ε. στο καθεστώς ΔΕΚΟ έχει οδηγήσει σε σοβαρή επιβράδυνση του έργου της. Σημειώνεται ότι η προτεινόμενη εξαίρεση δεν αφορά τις μισθολογικές δεσμεύσεις, αλλά περιορισμούς που περιορίζουν της ευελιξία της εταιρείας.

ΑΡΘΡΟ 270 - ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΣΤΟΝ ΟΟΣΑ

Οι ρυθμίσεις αυτές υπαγορεύτηκαν από την ανάγκη διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας των Υπηρεσιών αυτών, η οποία θα επιτευχθεί με την ευελιξία στη διαδικασία πρόσληψης προσωπικού ειδικών κατηγοριών, όπως παρακάτω αναλύεται και με τη λιγότερη δαπάνη.

Οι ρυθμίσεις αυτές:

α) τροποποιούν και συμπληρώνουν το άρθρο 40 του Π.Δ. 178/2000 «Οργανισμός του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ Α' 165), όπως ισχύει, προβλέποντας τη μετατροπή των θέσεων οδηγού αυτοκινήτου και καθαρίστριας από αορίστου χρόνου σε ορισμένου και τη δυνατότητα πρόσληψης, στη ΜΕΑ ΟΟΣΑ, επιτόπιου προσωπικού στις ανωτέρω θέσεις και στη θέση κλητήρα με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα πρόσληψης Ελλήνων πολιτών μονίμων κατοίκων της έδρας της Αντιπροσωπείας (επιτόπιο προσωπικό) σε θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της παραγράφου 1 του άρθρου 40, και

β) συστήνουν θέσεις βοηθητικού προσωπικού, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, στο Γραφείο Οικονομικού Συμβούλου στους Διεθνείς Οργανισμούς, στις οποίες προβλέπεται η δυνατότητα πρόσληψης επιτόπιου προσωπικού.

Κατά την επεξεργασία των ρυθμίσεων αυτών λήφθηκαν υπόψη ανάλογες διατάξεις που ισχύουν για προσλήψεις επιτόπιου προσωπικού (βοηθητικού και επιστημονικού) σε Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών, σύμφωνα με το άρθρο 149 του ν. 3566/2007 (ΦΕΚ Α' 117).

Τέλος, προκειμένου να εφαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις θα πρέπει να εισαχθεί εξαίρεση, για την πρόσληψη του ανωτέρω προσωπικού, από το άρθρο 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ Α' 28), όπως αυτός ισχύει. Σχετική διάταξη εξαίρεσης υπάρχει στο

άρθρο 1 του ν. 3818/2009 (ΦΕΚ Α' 234) για το προσωπικό της Εξωτερικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, που προσλαμβάνεται επιτοπίως.

ΑΡΘΡΟ 271 - ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

Με το ν.1100/1980 «Περί ιδρύσεως του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος» (ΦΕΚ Α' 295) ιδρύθηκε το Οικονομικό Επιμελητήριο που αποτελεί τον οργανωτικό φορέα των οικονομικών επιστημόνων της χώρας. Μετά την τροποποίηση του ιδρυτικού Νόμου με το ν. 1479/1984 «Τροποποιήσεις του Ν.1100/80 και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 145) και την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση του ιδρυτικού Νόμου Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων διαπιστώθηκε ότι ο ιδρυτικός νόμος χρειάζεται κάποιες τροποποιήσεις ώστε το Οικονομικό Επιμελητήριο να καταστεί αποτελεσματικότερο στην υλοποίηση των σκοπών του.

Ειδικότερα επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις :

Με την παρ. 1 προστίθενται παράγραφοι 4 και 5 μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του ν. 1100/80.

Με την παρ. 4 δίνεται η δυνατότητα στο Οικονομικό Επιμελητήριο να τηρεί τα διαθέσίματά του και σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα και όχι μόνο και αποκλειστικά στην Εθνική Τράπεζα όπως ισχύει σήμερα, δεδομένου ότι οι συνθήκες αγοράς (ανταγωνιστικό περιβάλλον) επιτάσσουν την ανεύρεση όσον τον δυνατόν καλύτερων και συμφερότερων όρων κατάθεσης των διαθεσίμων του. Στόχος του ΟΕΕ είναι η επίτευξη ασφαλούς διαχείρισης των διαθεσίμων του και η υψηλότερη απόδοση αυτών, ώστε να είναι όσο τον δυνατό πιο ανταποδοτικό προς τα μέλη του, προσφέροντάς τους υψηλού επιπέδου υπηρεσίες, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εισφορές αυτών είναι ο κυριότερος πόρος του ΟΕΕ. Προκείμενου να μεγιστοποιηθεί η απόδοση των διαθεσίμων του το ΟΕΕ θα διενεργεί πλειοδοτικό διαγωνισμό καλώντας μεγάλο αριθμό τραπεζικών ιδρυμάτων να ανταποκριθούν.

Με την παρ. 5 δίνεται η δυνατότητα στο ΟΕΕ να προβαίνει σε αγορά ακινήτων για την στέγαση της Κεντρικής Υπηρεσίας και των Περιφερειακών του Τμημάτων. Η διάρθρωση του ΟΕΕ αναφέρεται στην Κεντρική του υπηρεσία και στα δέκα έξι Περιφερειακά Τμήματα σε όλη την ελληνική επικράτεια και μέχρι σήμερα εκμισθώνει ακίνητα μετά από δημόσιους μειοδοτικούς διαγωνισμούς. Το ΟΕΕ χωρίς την δυνατότητα αγοράς ακινήτου υποχρεώνεται στην ανάληψη μεγάλης δαπάνης για την

μίσθωση όλων των ακινήτων που στεγάζονται οι υπηρεσίες του , ενώ με την αγορά ακινήτων και μάλιστα με τις σημερινές συνθήκες που επικρατούν στην αγορά επιτυγχάνεται και με οικονομία κλίμακος η απόκτηση σημαντικής αξίας περιουσιακών στοιχείων.

Το Οικονομικό Επιμελητήριο ,αναγνωρίζοντας την ανάγκη θέσπισης κανονιστικών διατάξεων σχετικά με την ανάληψη και εκτέλεση των πάσης φύσεως Λογιστικών και Φοροτεχνικών εργασιών, τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων των πιστοποιημένων λογιστών που απασχολούνται ως ελεύθεροι επαγγελματίες ή ως μισθωτοί στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα αποφάσισε την κατάρτιση Κώδικα Δεοντολογίας Ο Κώδικας θα είναι σύμφωνος με τις διατάξεις του Κώδικα Επαγγελματικής Δεοντολογίας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Λογιστών (International Federation of Accountants). Η εφαρμογή του Κώδικα στοχεύει στην συμβολή των λογιστών φοροτεχνικών στην προστασία των φορολογουμένων και στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και αποκάλυψη της φορολογητέας ύλης στα πλαίσια της ήδη νομοθέτησης στοχευμένων μέτρων του Υπουργείου Οικονομικών.

Τέλος, με το άρθρο 272 ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου

Αθήνα, Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΚΤΥΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ